

Het wel en wee van Radio 192

‘De eenzame weg naar een FM frequentie’

© 2007 Michael Bakker

Alle rechten voorbehouden, Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze uitgave is met de grootste zorgvuldigheid samengesteld. Noch de maker, noch de uitgever kan aansprakelijk gesteld worden voor eventuele schade ten gevolge van eventuele onjuistheden en/of onvolledigheden in deze uitgave.

Radio 192

“De eenzame weg naar een etherfrequentie”

Inleiding

Het is dinsdag 31 augustus 2004. Uit de luidsprekers van mijn radio klinken de laatste geluiden van 'Veronica 828', het radioproject dat via de middengolf werd georganiseerd door mijn voormalige compagnon Ad Bouman. Toch knap dat het monumet 'Radio Veronica' toch weer elk jaar de doelgroep naar bootjes, hotels en andere louche ruimtes weet te lokken om die 14 jaar te herdenken dat deze zeezender heeft uitgezonden. Maar het waren wel die 14 jaar die mijn verdere leven en de beleving 'radio' dusdanig heeft beïnvloed dat de radio als gebruiksvoorwerp een van mijn allerbeste vrienden is geworden.

September 2004

Ik werp nog een laatste blik op het gastenboek van Radio 192 via de ooit zo goed bezochte internetsite. Dezelfde internetsite waar ik in 2001 nog een serieus bod op heb gehad van netto 1 miljoen euro, wordt nu nog maar zelden bezocht en wanneer er al iets in geschreven wordt is het van ene W.W. uit Bilthoven die zich de laatste jaren heeft ontpopt als een ware Shakespeare met fraaie zinnen en beeldspraken. Het boek der boeken begint zo langzamerhand een verzamelplek te worden van gefrustreerde luisteraars van Radio 192 die het niet kunnen verkroppen dat hun radiozender niet meer landelijk via de kabel te ontvangen is. Eigenlijk kan ik ze hier wel gelijk in geven. Ik troost mijzelf met het feit dat we eigenlijk al een jaar in blessuretijd speelden, om maar even bij de voetbaltermen te blijven. Al zeker een jaar vragen diverse personen aan mij of ik alles wat ik meemaak ook heb bijgehouden. Nou daar kan ik kort over zijn. Naast een ijzersterk geheugen beschik ik over zeker twee meter correspondentie, persberichten en notities die uiteindelijk hebben kunnen leiden tot dit boekwerkje. Maar ik wil u wel waarschuwen. Alles wat ik schrijf is waar gebeurd. De gebeurtenissen zijn geen fictie maar realiteit. Ik zeg dit omdat menig scenarioschrijver jaloers zou zijn op hetgeen mijn familie en ik de afgelopen jaren hebben moeten meemaken. Met als enige stille getuige mijn laptop die als, zeg maar, mopperende en soms tegenstribbelende digitale vriend, mij al die jaren heeft bijgestaan en dat nu nog steeds doet. Dit boekje is zeker niet mijn autobiografie, want wie ben ik om al op 44-jarige leeftijd zijn memoires aan het papier toe te vertrouwen? Dit boekje niet alleen over het radiogebeuren van de afgelopen jaren, dat zou te beperkt zijn. Mijn bedoeling is om de lezer een kijkje achter de schermen te geven van een ambitieus radio project, namelijk het willen halen van een FM-etherfrequentie. Ook wil ik waarschuwen voor de valkuilen die je tegen komt als je een eigen (media) bedrijf wil opstarten.

Ik heb geprobeerd om in een gronologie een opsomming te maken van mijn 'media' leven. Over juli 1961 en augustus 2004. Vanzelfsprekend ligt het zwaartepunt tussen 4 juli 2001 en 31 augustus 2004. Dat is de periode waarin ik heb geprobeerd mijn belofte na te komen aan mijn in 1976 overleden vader. Want op die legendarische en vaak beschreven zaterdagmiddag de 31^e augustus 1974 beloofde ik als 13-jarige jongen dat ik Radio Veronica terug zou brengen. Veel meer mensen zullen zich dat hebben voorgenomen maar ik ben er in geslaagd! Nou ja bijna dan! Met de komst van Radio 192 in 2001.

Michael Bakker
Mei 2007

Amsterdam, voorjaar 1968. Het circus komt! De optocht zou langs ons huis komen. De Valckernierstraat stroomde vol met nieuwsgierige en opgewonden mensen uit de hele buurt en zelfs kinderen uit de Plantagebuurt kwamen kijken. Ikzelf stond binnen voor het raam van nummer 29, het huis waar ik tussen 1961 en 1981 woonde. Nee, ik hoefde niet naar buiten, ik kon het immers vanaf deze plek heel goed zien. Een bijkomend voordeel was dat ik tegelijk kon blijven luisteren naar de radio. Zo hoefde ik niets te missen want dit medium had mij volledig te pakken. Het was best spannend om te luisteren en tegelijk te bedenken dat er ergens op de Noordzee een bootje dobberde met mensen die dit allemaal uitzonden.

Ik had er nog geen notie van dat alle programma's eerst op band werden opgenomen in de studio in Hilversum, daarna werden verscheept en vervolgens werden uitgezonden. Nee, ik dacht dat alles echt live was en had dan ook vaak medelijden met mensen zoals Tineke en Jan van Veen, die alle voorjaarsstormen moesten trotseren om hun programma's te maken. Ook had ik er geen weet van dat er altijd wel mensen op het schip waren die het zware werk moesten doen en bijvoorbeeld de programmabanden moesten starten. Nee, de radio was er altijd en dat was zo vanzelfsprekend dat niemand er bij stil stond dat het ooit zou ophouden. Dat kon immers niet! Ik weet nog wel dat mijn favoriete radioprogramma's overdag tussen zeven en drie uur lagen. Waarom? Ik denk dat ik destijds viel op de wat softere muziek, Nederlandstalig en gezelligheid. Want na drie uur werd Veronica iets progressiever en dat was toen niet mijn stijl. Met mijn cassetterecorder nam ik veel non-stop muziek op en ook het programma Muziek Terwijl U Werkt. Want daarvan kon je de muziek gebruiken voor je eigen programma. De intro's inspreken totdat de artiest begon met zingen en als er tussen twee nummers een jingle werd gedraaid dan probeerde je het zo te timen dat je precies uit kwam met de door jou, vaak veel te snel ingesproken, aankondiging. Voor je eigen programma, zei ik, dat zat zo. Mijn vader was als electriciën mede verantwoordelijk voor de bouw van de Amsterdamse PTT telefooncentrale aan de Hobbemakade. Hij had voor mij een soort kastje gebouwd waarin allemaal draadjes en spoeltjes zaten. Met deze 'zender' kon ik volgens hem wel in de hele straat uitzenden. Onze buurman, Ome Joop - iedereen die bij jou in de buurt woonde noemde je oom of tante - zette dat kracht bij door te verklaren dat hij de vorige dag mij op de radio had gehoord. Je begrijpt dat ik nog jaren van deze zolderkamer-'zender' plezier heb gehad. Als ik daadwerkelijk had uitgezonden dan zou ik waarschijnlijk eerder zijn 'ontdekt'. Mijn buurt, dat was de omgeving van het Weesperplein, Sarphatistaat, Valkenierstaat, Kerkstraat en Plantage. Hier woonden veel bekende personen van zowel voor als achter de schermen. Mijn buurman was Sjakie 'Glaasje Op Laat Je Rijden' Schram. Zijn dochter Linda zat bij mij op school. En Carry 'Mien Dobbelsteen' Tefsen, bij haar dochter Maud mocht ik als enig jongetje op haar verjaardagsfeestje komen. Onze achterbuurman was Henk Elsink die destijds veel op de radio te horen was met 'Harm met het Harpje' oeps! En natuurlijk niet te vergeten 'de Kleine Bijenkorf' van 'Ome' Frans Nienhuis. Hij had samen met zijn vrouw een soort Winkel van Sinkel op nog geen 200 meter van mijn huis. Je begrijpt dat ik daar vaak te vinden was. Ome Frans was een heel lieve en aardige man en ik ben er van overtuigd dat als ik het had durven vragen, ik al begin 1970 de Veronica studio in Hilversum had bezocht. Overigens woonde Oom Frans zelf niet in de nieuwe Kerkstraat maar ergens in de rivierenbuurt in Amsterdam-Zuid. Recht tegenover ons huis in de Valckernierstraat, een straat waar altijd de zon leek te schijnen omdat hij recht op het zuiden ligt, woonde de heer Tonhauser. Hij had in de jaren '60 het eerste castingbureau van Nederland voor Film en TV. Mijn buurjongens Robbie Bode en Jantje Stroker heeft hij gecast voor een klein rolletje in 'De Kleine Waarheid' van de NCRV. Ze mochten een handkar afleveren bij Marleen Spaargaren, een prachtige rol van Willeke Alberti. De meeste indruk heeft dit castingbureau op mij gemaakt toen ik ziek in bed lag en van achter het raam een gewone Volkswagen Kever in één ochtend omgebouwd zag worden tot een niet van echt te onderscheiden politieauto. En dat midden in hun tuin.

Verder leefde zo'n beetje de hele buurt van twee grote trekpleisters in Amsterdam, Carré en Artis. Als de wind onze kant opstond kon je de olifanten en de leeuwen horen brullen. Neem van mij aan dat dat een eng geluid was als je als kind in het donker in je bed lag. Verder gaf Theater Carré mij al vroeg een aanzet tot mijn beroepskeuze. Ik moest en zou iets gaan doen wat met licht, muziek, en publiek te maken had. Maar wat? Ik was acht of negen jaar. Wat weet je dan van wat er te koop is in de wereld. Mijn liefde voor de radio heb ik eigenlijk te danken aan mijn moeder. Als zij niet altijd de zeezender Veronica had opgezet dan had het wellicht veel langer geduurd voordat ik de liefde voor muziek en radio in het bijzonder had ontdekt. Ook stond een oom van mij aan deze basis, geen echte oom maar de man van een vriendin van mijn moeder. Hij was een soort van zetbaas in artiestensociëteit 'De Kring' op het Leidseplein in Amsterdam. 'Ome' Theo van Rijn had mijn vader in dienst genomen als ober voor de avonden en weekenden, zodoende mocht ik wel eens mee. Legendarisch was het Sinterklaasfeest en de avonden dat Johnny Kraaikamp en Rijk de Gooier aanwezig waren. Er gaat een verhaal dat ik ooit als negenjarig jongetje dronken ben gevoerd door Johnny Kraaikamp. Onder het motto 'je kan beter vroeg beginnen' schonk hij voor mij limonadeglazen met Martini. De gevolgen kan ik mij om begrijpelijke redenen niet meer herinneren. Wat ik nog wel weet is dat op een gegeven moment er iemand vanuit 'De Kring' poedelnaakt over het Leidseplein rende. Later bleek dat Ramses Shaffy te zijn geweest die samen met een voor mij onbekende vrouw aan het 'streaken' was. Streaken, dat was eind jaren '60 en begin '70 een populaire manier om de aandacht te trekken door middel van naakt over de straat te hollen. Het hoorde typisch thuis in die roerige jaren '60 en '70. Elke dinsdagmiddag moest ik zwemmen. Ik kreeg les in het mooiste zwembad dat Nederland rijk was, het Heiligewegbad. Het lag midden in de stad, nog geen drie minuten lopen vanaf De Munt. In dat zwembad zwom de Amsterdamse jeugd samen met de vele studenten die Amsterdam rijk was. In 1969 werd "Het Maagdenhuis" bezet. Dat was het centrum van studerend Amsterdam. Ik kwam terug van het zwembad en op weg naar huis belandde ik tussen een grote groep betogende studenten en de oproerpolitie. Het laatste wat ik mij kan herinneren was dat ik een politiemotor met zijspan op mij af zag komen. Mijn moeder was er bij en wat moet zij zich ontredderd gevoeld hebben. Het resultaat was een hersenschudding waarmee ik zeker vier weken op bed moest liggen van de dokter. Jaren later had mijn moeder nog een schuldgevoel dat zij mij had meegenomen om te gaan kijken naar die studentenopstand. Vier weken thuis was voor mij natuurlijk niet leuk. Ik kan mij nog steeds die stekende hoofdpijn herinneren en de doordringende pijn bij elke voetstap die ik zette. Maar om met Johan Cruijff te spreken: 'elk nadeel heeft zijn voordeel'. Ik kon bijna ongestoord naar de radio luisteren. Joost den Draaijer, Eddie Becker, Chiel Montagne, Jan van Veen, Cees van Zijtveld en Tineke waren mijn helden. Een ding werd mij duidelijk. Ik had mijn toekomst bepaald. Ik zou alles op alles zetten om iets te bereiken in het media vak. Maar wat? Dat zou voor mij ook pas veel later duidelijk worden.

We maken een sprong naar de jaren zeventig. De zeezenders Veronica en Noordzee moeten van zee en de omroepvereniging Veronica wordt door Rob Out opgericht. Natuurlijk moest ik ook in die heftige aprilmaand van 1973 naar Scheveningen om het gestrande zendschip van Veronica van dicht bij te zien. En geloof het of niet maar ik vond het heel eng om het schip aan te raken. Daar had ik samen met mijn vader heel even de gelegenheid voor. Die actie moesten wij overigens bekopen met een nat pak. In de trein terug naar Amsterdam heeft mijn vader wel aan 10 verschillende mensen moeten uitleggen dat ik niet in het water gevallen was maar dat deze jongen "zijn" Veronica moest aanraken. Ik weet dat er veel gefotografeerd is dus ik moet als 12 jarige wel ergens op een foto staan.

Maar goed, het leven gaat ook zonder Veronica door, volgens Peter Koelewijn. Ik luisterde veel naar Radio Caroline en Mi Amigo. Met name Mi Amigo begon steeds meer op Veronica te lijken met gelijke programmanamen. Diverse oud-Veronica DJ's waren op deze 'vrije' zenders te horen.

Onverwacht kreeg ik er een tweede hobby bij. Dat kwam door een programma van de VARA die op een avond in 1972 een concert van Elvis Presley uitzond, live vanaf Hawaii. Wat een stem had die man en wat een uitstraling. Met name zijn witte showpakken maakten op mij een onuitwisbare indruk. Eind jaren '60 had mijn moeder mij al eens een paar keer meegenomen naar bioscoop Desmet vlakbij het Waterlooplein. Daar heb ik diverse, vaak mierzoete, films gezien van Elvis. Maar dit was anders, dit was het eerste tv optreden van een artiest welke live via de satelliet wereldwijd werd uitgezonden.

Goed, ik spring van de hak op de tak, maar daar moet je maar aan wennen hoor, dat zal nog wel vaker voorkomen.

Negentien zevenenzeventig daar gaan we naar toe. Mijn middelbare school had ik doorlopen. Toen moest ik toch een beroepskeuze maken. Tot groot verdriet van mijn moeder, ze was net weduwe geworden, wilde ik niet doorleren. Ik wilde net zoals veel van mijn vrienden gaan werken. Maar daar stak zij toch een stokje voor. We zijn zelfs naar een instituut voor beroepskeuze geweest. Maar ik had in mijn hoofd mijn carrière al uitgestippeld, alleen had ik dat nog niemand verteld, ook mijn moeder niet. Ik wilde werken bij de radio of tv. In elk geval wilde ik iets creatiefs doen. Uiteindelijk zou een televisie-documentaire mijn beroepskeuze bepalen. Op een avond zag ik hoe de acteurs van 'De Klokkenluider van de Notre Dame' werden geschminkt voor deze film en toen viel het kwartje. Ik wilde grimeur worden! Creatief bezig zijn en werken bij de tv of in het theater. Dat leek mij de ideale combinatie. Alleen had je voor de opleiding 'tv en film make-up' een vooropleiding nodig. Namelijk haarwerk. Geloof het of niet maar Bakker ging een vak leren, tot grote vreugde van zijn moeder. Eén uitspraak kan ik mij nog altijd herinneren. "Jongen, het maakt niet uit welk vak, als je maar een vak leert, Dan kan je er altijd op terug vallen." En haar blijft altijd groeien en zal er dus ook altijd af moeten. Binnen drie jaar had ik mijn vakdiploma's en kon, als ik dat wilde, zelfstandig aan de slag. Ik heb nog een aantal jaren gewerkt bij diverse kapsalons in Amsterdam maar een toekomst als kapper zag ik echter niet zitten. Aan de andere kant leverde het wel centjes op waardoor ik een unieke platencollectie van Elvis Presley kon verzamelen. Hoe het met deze collectie is vergaan vertel ik later.

In diezelfde periode maakte ik ook kennis met het televisievak.

Via-via kon ik stage gaan lopen bij de NOT, de Nederlandse Onderwijs Televisie. Zij zochten jongeren die het programma 'Tijd Schrift' wilden maken. Na een kort gesprek met producer Machteld Scharmeier mocht ik ook meewerken. De onderwerpen van het programma moesten iets zijn waar ik mij maatschappelijk mee bezig hield.

Een van mijn beste vrienden, Marco Hoogkamer, was het slachtoffer geweest van een brute straatroof dus mijn onderwerp was snel gekozen. Een diepte interview met hem en met criminoloog Prof. Hoefnagels. Over hoe het toch kwam en of het nog erger kon worden. Waarschijnlijk heeft dit item indruk gemaakt want even later kreeg ik bericht dat ik een

tweede onderwerp mocht bedenken. Actueel was toen de komst van een grote Maxis in Muiden waar alle Amsterdammers in het vervolg hun boodschappen zouden gaan doen. Dit item haalde de uitzending niet en dat betekende dus voorlopig het einde van Bakkers tv-carrière. Overigens moest ik dit programma ook in beeld presenteren. Misschien had dat er iets mee te maken. Je weet het nooit. Maar ik had mijn eerste voorzichtige schreden gezet in Hilversum en er zouden er nog vele volgen, zo beloofde ik mijzelf in 1977. Daarvoor zou ik toch nog moeten wachten tot 1981.

In de tussentijd heb ik niet stil gezeten. Vrolijke en minder vrolijke gebeurtenissen wisselden elkaar in snel tempo af. Zo heb ik als zanger diverse talentenjachten gewonnen, presenteerde ik diverse show- en feestavonden, waaronder de legendarische Koninginnenbals in het Amsterdamse Krasnapolski en ik nam mijn eerste single op. Daar zit een leuk verhaal aan vast. In 1979 kwam ik een tekstschrijver tegen. Die had voor mij het nummer 'Een Geit in een Café' geschreven. De plaat werd geproduceerd door Rini Schrijenberg, die zelf in de jaren zeventig furore maakte als Marty met zijn gouden trompet. Telkens als ik hem tegenkom zingt hij nog spontaan de eerste regels van dit lied. Het nummer was opgenomen en natuurlijk moest er ook een foto gemaakt worden voor het hoesje. Wat is er dan voor de hand liggend om een geit te nemen en deze vervolgens op een barkruk te zetten. Aldus geschiedde. Al had dat nog heel wat voeten in aarde. Om tijdelijk zo'n mekkerende sik uit de plaatselijke kinderboerderij te halen diende de jonge artiest Bakker eerst zo'n dier te adopteren. Nog jarenlang is er 35 gulden via een automatische incasso van mijn rekening gehaald. Goed beschouwd heeft dat dier meer verdiend aan mijn eerste plaatje dan ikzelf. Op een mooie zondagochtend in november 1979 hadden wij de fotosessie gepland. Gehuld in boerenkiel met bijbehorende rode sjaal haalde ik hem op in mijn Peugeot 104. Vanuit de verte zag ik hem al staan, het leek wel of hij wist wat er ging gebeuren. Maar de beheerder van de kinderboerderij had waarschijnlijk een zware avond met bijbehorende nacht gehad, hij was nergens te bekennen. Dat betekende dat ik over het hek van de kinderboerderij moest klimmen want de fotograaf stond al op ons te wachten en had in zijn enthousiasme het hele café al uitgelicht. Na drie pogingen had ik het dier te pakken waarna ik hem voorzichtig op de achterbank van mijn modale auto plaatste. Vol goede moed begaf ik mij richting café, totdat ik op de A10 tussen Halfweg en Osdorp werd klemgereden door twee 'vrienden' op een witte motor met blauw zwaailicht. De burens van de kinderboerderij hadden mij zien klimmen en dachten waarschijnlijk dat ik dat beest op rituele wijze had willen slachten. Na uitleg en op vertoon van mijn oer-hollandse boerenkiel kreeg ik zelfs politie-escorte naar het café op de Amstelveenseweg. De fotosessie verliep voorspoedig op twee spontane diarree-aanvallen van mijn mekkerende vriend na. Na twee weken konden wij het resultaat bekijken. Vol verwachting toog ik naar Dureco in Weesp om het hoesje te bewonderen. Tot mijn verbazing trof ik een getekend tafereeltje aan van een dronken geit zittend op een kruk. De foto's waren mislukt! Diezelfde week had ik een optreden in een obscuur tentje in de Amsterdamse Pijp. Een man die duidelijk niet gecharmeerd was van mijn zangkwaliteiten legde mij het zwijgen op door direct na mijn optreden mijn neus op twee plaatsen te breken. Het beloofde optreden in 'Op Volle Toeren' kon ik dus wel vergeten. In plaats van glitter en glamour werd het vla en yoghurt in een Amsterdams ziekenhuis.

Amsterdam 1980. De punk deed zijn intrede in Nederland en het centrum van Amsterdam lag volledig op z'n kop door de bouw van de omstreden metro. 'Geen woning, geen kroning' en 'Stop Opera', waren de leuzen van deze periode. Mijn leven bestond uit het werken in mijn kapsalon en het presenteren van radioprogramma's voor de lokale piraat de VRA (Vrije Radio Amsterdam). Hier hebben ook Ruud Hendriks en Ron Bisschop een blauwe maandag programma's gemaakt. Eigenlijk was de VRA een kloon van de zeezender Veronica, mede doordat ze vanaf 1975 samen met de TROS de Nederlandse Top 40 mochten uitzenden. Mijn eerste radioprogramma was 'Klassiek Motief' een programma vol met opera en operette. Maar ja, ik mocht niet zeuren, ik zat bij de radio. Later presenteerde ik Artiesten Parade met als hoogtepunt een interview met Will Luikinga, Nico Haak en The Millionaires die toen meededen aan het Nationale Songfestival. Erg leuk vond ik dat mijn programma zelfs de ingezonden brieven-rubriek haalde van het Veronica Magazine. Dit soort publiciteit was voor mij een enorme motivatie om door te gaan. Het was 1981, de Amsterdamse piratenzenders zonden uit in de ether en op de kabel. Een grote stunt van Radio Unique was een uitzending op de frequentie van Hilversum 3, terwijl daar op datzelfde moment 'de Muzikale Fruitmand' van de EO werd uitgezonden. Naast de VRA en Radio Unique had je in Amsterdam ook de illegale zenders Decibel, Sjuul, NOVA en Einstein. Uit deze zenders is een hoop talent naar voren gekomen, denk o.a. aan Erik de Zwart, Adam Curry en Ruud Hendriks. De drang om bij zo'n zender te gaan werken was wel groot. Zelfs zo groot dat ik mij na een oproep aanmeldde om te gaan voetballen in het zaalvoetbalteam van Radio Unique. Nou kon ik altijd wel een aardig balletje trappen maar de mensen die in het team zaten hadden volgens mij niets te maken met de zender, laat staan met vrije radio, zodat ik na het maken van de teamfoto er stiekem tussenuit ben geknepen. Toch zou de medewerking aan een Amsterdamse etherpiraat voor mij de opstap betekenen naar Hilversum. Doordat begin jaren '80 de Amsterdamse tv-piraten hun opmars maakten op het pas aangelegde kabelnetwerk was Einstein TV op zoek naar programma's. Aangezien ik met mijn radioprogramma 'Artiesten Parade' veel personen uit de regio haalde zag men er wel wat in om dat ook op TV te brengen. Einstein TV werd bestierd door vader en zoon Hendriks. Piet en Piet. Vader Piet was ooit drummer geweest in een trio voor bruiloften en partijen. Zoon Piet leefde van z'n pa en van, zo bleek later, de kleine criminaliteit. Midden jaren '90 zou hij op een onorthodoxe manier om het leven komen nadat hij iemand anders geprobeerd had van het leven te beroven. We leefden in Amsterdam en daar was veel mogelijk. Zo kreeg ik dus mijn wekelijkse tv-programma en na een paar uitzendingen begon Einstein TV ook met regionaal nieuws. Het was de tijd van de kraakbewegingen dus er was nieuws genoeg in de hoofdstad. Alleen een nieuwslezer hadden ze nog niet. Via de cameraman/persfotograaf Kokki Torensplits die mij meenam naar de tv-studio werd ik de eerste nieuwslezer van Amsterdam. Maar niets is zeker in deze wereld. Na een paar weken werd de zender opgerold en dat betekende een vroeg einde van anchorman Bakker. Einstein-Radio bleef wel bestaan en dat bracht mij weer terug bij mijn zo geliefd medium. Na een half jaar kreeg ik tijdens mijn uitzending een telefoontje van een man die bij de AVRO werkzaam was. De naam kende ik vaag, het bleek Piet Wielinga te zijn. Hij was de vaste producer van Krijn Torringa, ook al een oud Veronica medewerker. De AVRO was op zoek naar talent en hij vroeg of ik naar een inschrijvingsdag wilde komen die werd gehouden in het Sonesta Hotel in Amsterdam. Die middag waren er minstens duizend gegadigden. Ik zag mijn kansen verbleken. Maar na een paar dagen ontving ik een brief van de AVRO dat ik kon starten bij de jeugdromp Minjon. Dat was kicken, Opzij! Op weg naar Hilversum! Zelfs mijn moeder was blij, met de jonge Bakker zou het wel goed komen.

Hoewel het toch nog bijna was misgegaan.

Zomer 1984, de Olympische Spelen waren in volle gang. Ik werkte mee aan het radioprogramma 'Minjon Magazine', elke vrijdag op Hilversum 2. Voor Minjon Magazine bedacht ik onderwerpen en deed ook presentaties. Daarnaast maakte ik ook nog steeds

programma's voor Radio Einstein. De slechte zomer van dat jaar deed ons besluiten om met een aantal medewerkers van Einstein naar Spanje te gaan, 'directeur' Piet Hendriks, vriend Frans, Sjuul (van Radio Sjuul) en ik. Zelf dacht ik aan Playa de Aro waar immers de studio's van Radio Mi Amigo gevestigd waren. In een oud Mercedesbusje togen wij opgewekt naar het zuiden. Voor Utrecht ging het al mis. De achterband liep er langzaam af. Het enige wat wij nodig hadden was een enorme Bahco-sleutel. De ANWB monteur was trots dat hij ons kon helpen. Van die sleutel zouden wij nog veel plezier hebben. De heenreis verliep rustig. We deden 55 uur over Amsterdam-Barcelona. Maar eenmaal gearriveerd begon ons vakantieleed. Totaal zijn er wel 6 reparaties geweest aan de auto. En op de terugweg trilde in Frankrijk de motor uit z'n voegen. Alle bouten waren gebroken en de waterslang was gescheurd. Mijn 'criminele' reisgenoten wisten wel een oplossing. Van elk parkeerbord in een klein Frans dorpje werden vakkundig de schroeven losgemaakt en de bouten en schroeven werden gebruikt om de motor weer aan elkaar te krijgen. Wat moeten die Fransen de volgende ochtend raar opgekeken hebben toen ze erachter kwamen dat alle verkeersborden op de grond stonden in plaats van aan de paal te hangen. Overigens heb ik in die tijd vele, zo zou later blijken, bekende artiesten ontmoet en een programma mee gemaakt. Zo had ik een van de eerste interviews met Andre Hazes, Koos Alberts en René Froger. Op één of andere manier weet René dit nog steeds en begroet mij telkens, als ik hem tegen kom, als een verloren vriend.

Mijn werkzaamheden bij de AVRO kon ik amper combineren met mijn kappers werkzaamheden. Ik had immers een kapsalon in Amsterdam en daarnaast had ik ook een vertrek in een bejaardenhuis in Amsterdam waar ik kapte. Een leuke bijkomstigheid was dat Minjon ook met televisie zou gaan beginnen. Die gelegenheid liet ik mij niet ontglippen en dat werd de basis van mijn tv-carrière als producer/regisseur. Van Minjon-opperhoofd Frans van Houtert kregen wij de opdracht om gedurende acht weken een televisieprogramma van 30 minuten te maken. Met een select groepje werden er ambitieuze programma's opgezet. In dat groepje zaten onder andere Femke Woldhuis, nu presentatrice van het RTL Nieuws, Bert Johan van Goor (BJ voor z'n vrienden), voormalig hoofd amusement bij de AVRO, nu VARA en Bart Bosch nu presentator van kindershows. Verder was er zoveel talent dat ik menigeen nog regelmatig tegen kom achter de schermen in Hilversum. Intern werd Minjon gezien als opleidingsinstituut met eigen faciliteiten, daarom werd er vaak een beroep op ons gedaan om achter de schermen een reportage te maken. Zo heb ik meegewerkt aan vrijwel elk AVRO programma van Willen Duys tot TopPop. Er kwam een abrupt einde aan de jeugdomroep van de AVRO. Het zal wel met de bezuinigingen te maken hebben gehad!

Ondertussen had ik een opleiding voor radio-regisseur gevolgd bij het opleidingsinstituut van de NOS, Santbergen. Ik moest het zelf betalen en omdat dit een van de goedkoopste opleidingen was had ik hiervoor gekozen. Later zou blijken dat ik een goede keuze had gemaakt. Op een of andere manier wilde de AVRO mij niet kwijt. Door mijn doortastende optreden als programmamaker viel ik blijkbaar op. Op 11 juli, mijn verjaardag, kon ik starten als producer bij het jongerenprogramma Pauze TV. Wat het precies moest worden wist nog niemand maar er zou met nieuwe en vooral jonge mensen gewerkt gaan worden. Een daarvan was Carlo Boszhard. Een zeer talentvolle spring-in-het-veld die niets liever wilde dan Willem Ruis te zijn. Aangezien Carlo geen eigen vervoer had en hij bij mij in Amsterdam Noord woonde reden we vaak samen naar Hilversum. Onvergetelijk zijn de uren waarin wij samen in de auto een 'live' verslag nadeden van de zojuist gewonnen finale EK voetbal Nederland-Rusland. Uiteraard kreeg keeper Hans van Breukelen stevast de heldenrol toebedeeld want Carlo was zelf ook een niet onverdienstelijk keeper en groot fan van Hans van Breukelen.

Pauze TV bestond uit diverse items die gemaakt werden door de 6 reporters. Omdat ik vaak optrok met Carlo moest ik van hem ook meedoen in een onderwerp over fietscrossers in Amsterdam. In deze scène speelde ik een fietser die door, hoe kan het ook anders, Carlo van zijn fiets werd geslagen. Hij speelde deze scène zo realistisch dat ik wel 20 flink harde klappen moest incasseren want zoiets staat er natuurlijk niet in een keer op. Ook heb ik meegespeeld in 'Matige Tijden', een parodie op 'Goede Tijden, Slechten tijden' en de voorloper van 'Pittige Tijden'. Tijdens Pauze TV kwam mijn opleiding radioregie goed van pas. Vanwege een interne zaak werd de regisseur van het programma af gehaald, men zocht een nieuw talent. Ik stond meteen op de stoep bij Bart in 't Hout, adjunct hoofd informatie van de AVRO. Hij had wel oog voor deze jonge ambitieuze regisseur en gaf mij een kans. Totaal heb ik bijna 4 jaar het AVRO Radiojournaal mogen regisseren met voor mij als hoogtepunt de eerste Golffoorlog van 1990. Na een enerverende redactievergadering op woensdagavond ging iedereen naar huis met de mededeling dat je wel eens gebeld kon worden met de mededeling dat de oorlog was uitgebroken. Wij zouden dan uit naam van de gezamenlijke omroepen gaan opereren. Aangezien het de volgende dag donderdag was zou de AVRO het eerste aan de beurt zijn. Inderdaad werd ik tegen half drie gebeld door eindredacteur Ab Visser. Het vuurwerk was begonnen en of ik zo snel mogelijk naar RK3 (RegieKamer 3) op het muziekpaviljoen wilde komen. Een half uur later parkeerde ik mijn auto op dezelfde plek waar later Pim Fortuin zou worden doodgeschoten. De planning had voor het gemak wel de grootste radiatorruimte van het NOB gehuurd, waar normaal alleen Langs de Lijn vandaan komt. Maar lang leve de samenwerkende publieke omroepen, er was verder vrijwel niets geregeld. En ook niemand wist precies hoe deze RK precies werkte. We moesten allemaal improviseren. En met behulp van vele koppen koffie en een gezond verstand lukte het mij om er een geslaagde uitzending van te maken.

Later behoorde ik bij het team van regisseurs die voor de gezamenlijke omroepen mocht werken. Er volgden nog meer TV programma's. De AVRO wilde zich gaan profileren als drama omroep. Villa Borghese zou daar een van worden. Inmiddels had ik van de AVRO voor duizenden guldens aan opleiding gehad. Van tv-regisseur tot Uitvoerend Producent. Het werd dus tijd om iets terug te doen voor deze club waar ik veel aan te danken heb. De drama-productie bleek een heus drama te worden. Vanuit het management werd gevraagd of ik op de set de AVRO wilde vertegenwoordigen als producer. Leuk, te meer omdat de mede-producent Rene Stokvis bleek te zijn. Met een producent van buiten had ik nog niet eerder gewerkt. Helaas kwam er een hoop ellende van. De oorzaak bleek een man te zijn die zich op een slinkse manier had binnen gepraat als manager bij Rene Stokvis. Deze man was afkomstig uit de naaigaren-sector en kon nog geen VHS band van een uitzendtape onderscheiden. Dat bleek toen ik op weg was naar het NOB om de net gemonteerde versie van Villa Borghese weg te brengen. Hij belde dat ik bij hem de band moest ophalen, want hij had de enige echte tape. Hij wist het zeker want hij had de aflevering net nog gezien. Bij aankomst bleek hij een VHS tape te hebben die hij mij stellig overhandigde als de enige echte band welke die avond uitgezonden moest worden. De tv-carrière van deze man heeft niet lang geduurd. Als directeur van een scheepswerf in Friesland doet hij het nu erg goed.

Een leuke anekdote uit de periode van Villa Borghese is afkomstig van rekwisiteur Peter van Laar. Tijdens een opname in een herenhuis op de statige Herengracht in Amsterdam wilde de regisseur dat een van de twee zeer grote kroonluchters weggehaald zou worden. Het shot is immers heilig. Nadat de huiseigenaren akkoord waren gegaan werd er een immens grote stelling gebouwd rondom de lamp die moest worden weggehaald. Daar omheen werden lakens en doeken gewikkeld om het gevaarte zo voorzichtig mogelijk op te vangen. Het moment brak aan en zeker 12 personen stonden in spanning te wachten toen de assistent-decorbouwer naar boven liep om de lamp vanaf de zolder los te schroeven. Met een ferme draai schroefde hij de lamp los en vlak voor dat hij de bout los had riep hij: iedereen klaar,

van onderen.... En met een enorme klap viel de verkeerde kroonluchter op de grond. Een vroege versie van de verzekeringsreklame van 'Even Apeldoorn bellen...!'!

Voor de AVRO had ik heel graag willen blijven werken maar werken voor een buitenproducent was mij ook goed bevallen. Niemand heb ik bij de AVRO ooit gehoord over het feit dat ik na mijn TV-opleiding, die volledig was gefinancierd door deze club, niet meer gewerkt heb voor de publieke omroep. Veel te danken heb ik aan Willem van de Brakel, ooit directeur van de AVRO en later oprichter van productiemaatschappij Desire, genoemd naar de jaarlijkse AVRO prijs 'De Saaier'. Hij heeft ervoor gezorgd dat talentvolle mensen een echte kans kregen in het vak. Niettemin kreeg ik meer kansen als producer/regisseur bij René Stokvis. Ik mocht het programma 'Te Land, Ter Zee En In De Lucht' gaan maken. Samen met Jack van Gelder en een leuk team mocht ik 6 zomer- en 3 winterprogramma's gaan maken. Aan 'Te Land Ter Zee En In de Lucht' heb ik een langdurige vriendschap met Johan Vlemmix overgehouden, de Nationale Joker die naast een fanclub voor Willem Alexander ook een eigen paleis, op schaal, heeft gebouwd in Eindhoven. Ik ben er geweest en ik kende zijn plannen vanaf het eerste moment. Met Johan heb ik ook mijn tweede single gemaakt. De altijd creatieve Johan wilde iets maken wat op zou vallen. Begin jaren '90 hadden Spaanse monniken veel succes met Gregoriaanse muziek. Johan wilde ook zoiets maar dan wat commerciëler. Uiteindelijk resulteerde het in de opname van een plaat bij Dureco. Iedereen was enthousiast over het werkje dat direct Europees werd uitgebracht op CD en op 12" (twaalf inch). Hans Schiffers, destijds ochtend-jock op radio 3, draaide het nummer na een wervelende aankondiging. Het is nooit een groot succes geworden op een bescheiden notering in de Griekse hitparade na. Overigens heb ik aan 'Te Land Ter Zee En In De Lucht' veel leuke herinneringen. Zo wilde Lou van Rees tegen het einde van zijn leven zijn bedrijf aan mij overdragen. Hij was in de jaren '70 een fantastisch impresario geweest die artiesten als Frank Sinatra en Josephine Baker naar Nederland haalde. Hij zag in mij iets van zichzelf terug, zo vertelde hij mij tijdens een etentje op een vrijdagavond in Zeeland. Hij was erg serieus. Ik ben niet ingegaan op zijn aanbieding omdat ik te verliefd was op het televisievak en mij niet zag als organisator van evenementen. Maar zijn opmerking vlijde mij wel. Een week later ervoer ik wat het is om met grote sterren om te gaan. De groep Bananarama had een Europese hit met het nummer 'Venus'. Ze moesten optreden in een zwembad in Veenendaal. In hun contract stond dat zij naast de normale broodjes kaas ook wilde beschikken over Japans, Chinees, Koreaans en Italiaans eten. Daarnaast moest er een vegetarische maaltijd voor 4 personen staan en de diverse soorten sapjes, van alles 12 flesjes. Verder was hun kledkamer voorzien van 6 bewakers die ook een eigen maaltijd wensten. Na afloop van de opname bleek dat er niets maar dan ook echt niets van gegeten was. Hun manager had namelijk een leuk tentje ergens in de stad gezien en daar hadden zij al een vroeg diner gebruikt. Veel leuker was de trip met Olivia Newton John door Volendam en Amsterdam. Als voorbereiding op de opname van een videoclip in Volendam. Dat jaar maakten wij veel videoclips met grote artiesten. Zo gingen wij met Rene Froger die toen net het nummer Kaly had opgenomen naar het Zeeuwse plaatsje Sluis en hadden wij de Engelse groep Sailor op het Eurocircuit van Valkenswaard. Daar organiseerden wij het legendarische 'Achteruit Rijden'. Als producer was ik verantwoordelijk voor de hele organisatie. Tijdens de opname deden zich ook nog diverse meningsverschillen voor. Zo waren er verschillen in de reglementen van de landelijke organisatie (KNAC) en die van ons. Het ijzer van de veiligheidskooi stond in ons reglement omschreven als 40 mm terwijl de landelijke norm 38 mm was. De jury wilde iedereen met 38 mm niet mee laten doen. Na deze beslissing ontstond er een opstand onder zeker 80 deelnemers die samen goed waren voor ongeveer 800 jaar lik. Ze sloten alle toegangswegen naar het circuit af en er werd een

beslissing geforceerd. Iedereen met een gelijke auto mocht in dezelfde heat rijden. Die dag werd ik gevolgd door een journalist van 'Spreekbuis', het orgaan van de publieke omroep.

Bij René Stokvis Producties had ik oud kunnen worden maar ik kon daar niet al mijn idealen nastreven. Na 4 seizoenen 'Te Land Ter Zee En In De Lucht' had ik het eigenlijk wel gezien. Regisseur Mick de Boer, ooit basgitarist van The Tumbelweeds, had van de NCRV de klus gekregen om van het bekende radioprogramma Willem Wever een televisieprogramma te maken. Hij nam mij aan als tweede regisseur. Tijdens een montage van dat programma maakte ik kennis met Olaf Boorsma. Hij was de creatief directeur van 'Tenfold Producties' en wist mij over te halen om te komen produceren voor zijn bedrijf. De directie werd gevormd door Willem Herselman en Tineke de Nooij. De voornaamste reden van mijn overstap was dat hij tijdens een van onze gesprekken zei dat dit bedrijf erg veel leek op de sfeer van het oude Veronica, mede door de inbreng van Tineke. Nou dat leek mij wel wat. Het oude Veronica had mij immers altijd al getrokken. Samen met mij werd ook een oude bekende van mij aangetrokken: Myrna Goossen. Begin jaren '80 had ik met haar ook al samengewerkt bij de AVRO. Myrna heeft later, toen Radio 192 nog onder de naam Radio Gooiland uitzond, diverse programma's gepresenteerd.

Een van de producties van Tenfold was het programma "Eigen Huis En Tuin", gepresenteerd door Myrna, samen met tuinman Rob Verlinden en klusjesman Nico Zwinkels. Van nabij heb ik ook de overgang van Rob en Nico meegemaakt van Tenfold Productions BV naar HMH (Holland Media House). Tenfold was de bedenker en producent van het programma en raakte na 4 jaar het programma kwijt aan het productiehuis van RTL4. Ik ben bij diverse besprekingen geweest waar Willem Herselman van Tenfold werkelijk gevochten heeft voor het behoud van 'zijn' programma. Maar het mocht niet baten. Toen het duidelijk werd dat het programma verloren was voor Tenfold heeft Herselman samen met mij gesprekken gevoerd met De Mol en Van den Ende om het personeel wat op straat zouden komen te staan daar onder te brengen. Dat vond ik van Herselman een meer dan chique daad. Wel strooide Nico alle medewerkers die ontslagen zouden worden op het laatste moment nog zand in de ogen door op de laatste draaidag zijn nieuwe Mercedes te tonen. Vele van de medewerkers wachtte de WW na die dag.

Na 'Eigen Huis En Tuin' werd ik uitvoerend producent van het programma van Tineke de Nooij. De eerste keer dat ik Tineke ontmoette maakte ik indruk op haar, zo vertelde zij later, omdat ik zoveel wist van de geschiedenis van de zeezender Veronica en omdat ik haar vertelde over mijn eigen radio aspiraties. Ik was in het Gooi gaan wonen in de hoop dat daar goede lokale radio zou worden gemaakt. Niets bleek minder waar. Er was eigenlijk niets. Ik vertelde Tineke dat ik graag iets wilde gaan opzetten voor het Gooi en omgeving. Binnen afzienbare tijd zou commerciële radio mogelijk zijn wist ik. Haar reactie was verbluffend. "Als jij begint met een leuke zender dan wil ik er zeker bij betrokken worden. Misschien niet als programmamaker, maar zeg het maar hoor, ik doe alles." Tineke reageerde op de voor haar zo bekende spontane manier. Eigenlijk begint het radioverhaal hier.

Voor het programma 'Tineke Live' op de woensdagavond wilde Tineke werken naar een climax, een groots opgezette Veronica reünie. Maar eerste diende iedere oud medewerker een voice-over in te spreken over het intro van 'Tineke Live' heen. De opname van de documentaire werd gepland op 31 augustus 1996, tijdens de reünie in Hotel Lapershoek. Tijdens deze dag maakte ik diverse interviews met Stan Haag, Gerard de Vries, Willem van Kooten, Tom Mulder, Eddy Becker, Jan van Veen, Will Luikinga, Lex Harding en vele anderen. Er kwamen anekdotes voorbij, te veel om op te noemen, het werd allemaal geregistreerd. En zo kwam ik in contact met de helden uit mijn jeugd. Uit de diverse gesprekken kwam steeds dezelfde vraag naar boven: waarom is er geen zender meer die 'onze muziek' draait en waarom is die sfeer van toen niet meer op de radio terug te vinden? Na een

paar slapeloze nachten had ik mijn idee op papier gezet. Met de woorden van Tineke in gedachten smeedde ik het plan om eerst op regionaal gebied een zender op te starten. "Ik geloof in de regio", ik hoor het haar nog zeggen toen ik het met haar besprak. Mijn idee was om Ad Bouman bij het project te betrekken alhoewel mijn eerste kennismaking met Ad niet zo goed was verlopen. Tineke was haar jingle 1,2,3,4, etc. kwijt en Ad moest van haar een DAT-kopie maken. Toen ik het bandje op kwam halen kreeg ik ze uit alle windstreken! "Jullie raken bij de TV alles maar kwijt", bromde hij. "Dit is de laatste keer!" Tineke's reactie op mijn idee om Ad te betrekken bij mijn radioproject had ik niet verwacht. "Dat moet je niet doen", riep zij! Ik zie d'r nog zo voor mij staan. "Ad is een beste hoor, maar geen zakenman, geen ondernemer en zeker geen snelle commerciële jongen. Neem dat van mij maar aan." Vol ongeloof droop ik af. De Meester zoals Ad genoemd was zou niet goed genoeg zijn voor mijn radio project? Nee, dat wilde ik niet geloven. Er volgde gesprekken met diverse personen die eventueel geld wilde investeren. Na een publicatie in de Gooi en Eemlander belde iemand op die mij vertelde dat hij van de plaatselijke kabel exploitant A 2000 toestemming had gekregen om uitzendingen te verzorgen voor alle telefoonnummers die beginnen met 035. Via-via had ik toestemming om de oude eindregie studio van Euro 7 te gebruiken. Deze stond opgesteld in de kelder van het voormalige omroepmuseum. Hoe toepasselijk. Op een zaterdag belde die man mij op met de mededeling dat hij een paar dozen met spullen kwam brengen. Hij had een nieuwe relatie en zijn nieuwe vriendin zag het niet zitten dat hij zich bezig hield met regionale radio. En zo verkreeg ik alle benodigde vergunningen om een regionaal commercieel kabelstation te starten. Je moet ook eens mazzel hebben in het leven!

Tegen de waarschuwingen in van Tineke betrok ik Ad bij mijn plannen. En ik moet eerlijk zeggen: de samenwerking verliep de eerste maanden voortreffelijk. Er werden Radio Gooiland jingles gemaakt en geproduceerd door Ad en we gingen samen op zoek naar een nieuw studiopand omdat we niet definitief konden blijven in de kelder van het omroepmuseum. Er waren nog wel meer mensen die geloofden in onze plannen. Zo wilde Willem Herselman van Tenfold wel investeren in Radio Gooiland en ook mijn schoonmoeder Anneke Mous zag wel wat in de commerciële aspiraties van haar schoonzoon. Beiden investeerden 15.000 gulden. Radio Gooiland was geboren. De officiële uitzendingen startten op de gedenkwaardige datum 31 augustus 1998 middels een feestelijke uitzending vanuit Grand Café Gooiland. De studio was ook gevonden. Alweer Willem Herselman van Tenfold bood aan om de oude kamer van Tineke te gebruiken als studio. Een geweldige plek in het statige pand aan de Bussumse Brinklaan. Ik kon toen nog niet weten dat deze studioruimte het einde zou inluiden van mijn vaste dienstverband bij Tenfold Producties BV. Nog geen jaar later werd ik samen met mijn 'hobbyruimte', zoals diverse kwaadsprekende en jaloerse collega's de Radio Gooiland studio noemden, weggepest. Achteraf wel verklaarbaar. Een bedrijf in een bedrijf is geen goede combinatie. Zeker als iedereen denkt dat je direct naar de studio gaat terwijl je alleen even naar de WC moet. Die was dezelfde richting op. Verder heeft mijn vriendschap met Willem Herselman, inmiddels eigenaar van Tenfold, er geen goed aan gedaan. Regelmatig haalde hij mij uit mijn werk om te gaan golven. Dienstopdracht noemde hij dat! Tja, dat is dan vragen om problemen. Overigens stamt uit die tijd ook mijn eerste ontmoeting met Mister Veronica Rob Out.

Het eerste gesprek met Rob had ik op een zonnige voorjaarsdag in 1997. Hij kwam regelmatig bij Tenfold over de vloer. Jan Herselman, de vader van Willem, was in de tijd van de V.O.O. financieel directeur en Jan was daar echt een kei in. Hij was iemand die niets wilde weten van computers. In zijn computer zwommen twee goudvissen en zijn boekhouding deed hij gewoon met pen en papier. Maar goed, Jan was er niet en Rob kwam kijken of Tineke op de redactie was. Zij was er niet maar ik wel. En al snel ging het gesprek over radio. Hij had van Tineke gehoord dat ik al van kind af besmet was met het radiovirus. Ik vertelde hem dat ik bezig was met Radio Gooiland en samen met Ad werkte aan de vormgeving van Radio

Gooiland. Ja dat kan Bouman wel, zei hij. Hij vertelde me dat er eind jaren '70 in het Gooi al een zender was geweest onder die naam. Rob maakte op mij een heldere indruk. In tegenstelling tot de praatjes die toen de ronde deden dat hij al om 10.00 uur dronken was kan ik melden dat hij alleen koffie dronk. Verder zei Rob tegen mij dat hij altijd interesse zou houden in Radio en dat het ook zijn liefde was maar dat je alleen met TV geld kon verdienen. Mits je het goed zou aanpakken.

Mijn tweede gesprek vond plaats in de serre van Tineke. Wij hadden op woensdag uitzending gehad van Tineke Live. De volgende ochtend was bijna iedereen vrij, om de beurt was er dan iemand op de redactie aanwezig. Die ochtend in maart 1998 was het mijn beurt. En wie komt er als eerste binnen om half tien. Rob Out! Zijn auto, een grote Amerikaanse Cabriolet, stond overdwers op de oprit van de Brinklaan. "Is er iemand aanwezig, ik moet Jan even spreken en Tinus is die er ook niet, wat een bedrijf! 't Lijkt Veronica wel!" Na mijn uitleg ging hij zitten en zonder iets te willen drinken vertelde hij mij dat hij vaak had moeten denken aan ons eerste gesprek. En waarom wij nog niet van start waren met Radio Gooiland. Zeker die Bouman. Doet ie wel wat? Of loopt hij de kantjes eraf net zoals bij Veronica? Ik vertelde hem dat er alleen maar tegenslagen waren. Geen vergunning, geen frequentie en geen kabelaansluiting. Hij deed toen een gedenkwaardige uitspraak. "Man", zei hij, "je zal in deze branche nog veel vaker tegen nog grotere tegenslagen oplopen. Zeker als je met die witte boorden criminelen in Den Haag te maken krijgt. Maar je moet vooral doorzetten want alleen doorzetters redden het in radioland." Verder had hij veel interesse voor de medewerkers die ik al benaderd had. Bij de namen Krijn Toringa, Chiel Montagne en Eddy Becker fronste hij zijn wenkbrauwen. "Weet je wat Bart van Leeuwen tegenwoordig doet?" Die werkte toen als musicdirector voor Radio 538. "Bart is echt een top talent hoor, die moet je bellen". Deze tip speelde ik door naar Ad. Hij kende Bart natuurlijk veel beter dan ik. Volgens Ad wilde Bart van Leeuwen niets doen voor een regionale zender. Dat antwoord diende ik te respecteren.

We hadden op 31 augustus 1998 een vliegende start met Radio Gooiland. Het Grand Café was echt overladen met toekomstige fans en RTL4 en SBS6 maakte opnamen welke diezelfde avond werden uitgezonden. Verder waren er diverse schrijvende journalisten aanwezig. Ook kregen wij van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat een etherfrequentie toegewezen. Een paar maanden eerder konden belangstellenden zich inschrijven voor een AM frequentie. Aangezien Veronica populair was geworden op de middengolf leek mij dat ook wel iets voor Radio Gooiland. Het eenmalige bod had ik berekend op ongeveer 20 duizend gulden. Net iets te weinig om de 1332 te krijgen, waarmee met een zender van 2,2 Kwh uitgezonden mocht worden. Wij moesten het doen met de AM 1585 een 1 Kwh zender vanuit midden Nederland. Ik kon mijn geluk niet op. Radio Gooiland zou in heel het Gooi te ontvangen zijn op de kabel en in midden Nederland op de AM. Het was Ad Bouman die een domper of de feestvreugde plaatste. Hij zag niets de middengolf, daar bereik je niemand meer mee. Ik vond het wel een goed plan. Naast de kabelfrequentie in het Gooi kon iedereen ons ook via de AM ontvangen en nu wilde Bouman ineens niet meer. Hij was toch groot geworden via de 192 meter middengolf en later via de 538 meter? Dit was eigenlijk het eerste moment dat ik Ad iets kwalijk nam. Eerst was hij voorstander van de 1584 frequentie met 1 Kwh, nu hadden wij de vergunning en nu wilde hij niet meer. Overigens kregen wij die vergunning op **31 augustus 1998**, precies 24 jaar na het verdwijnen van zeezender Veronica.

Ik was niet de enige die van het gevoel van de zeezenders hield. Een paar maanden eerder werd ik gebeld door een man die ook bezig was om een AM zender te beginnen. Hij stelde mij telefonisch voor om een soort van prijsafpraak te maken. Je moest immers een financieel bod doen voor de twee AM frequenties. Als jij mij jullie bod vertellen voor de 1332 dan ga ik er net onder zitten voor de 1584 want die wil ik graag hebben. Jullie gaan toch wel alleen voor de 1332? De 1584 heeft maar 1 Kwh hoor, dat is voor een klein gedeelte van Nederland

eigenlijk alleen maar Utrecht. Ook vertelde hij mij dat wij de enige twee waren die aasden op een AM frequentie. Die man was Ruud Poeze. Natuurlijk legde ik Ad zijn voorstel voor. Zijn reactie was meedogenloos "natuurlijk geen afspraken maken, dat heb je geen enkele kans! Nee hoor wij gaan bieden op beide frequenties, en nu helemaal!"

Daarom was ik zo verbaasd dat Ad opeens niet meer wilde uitzenden via de AM. De geschiedenis leert ons dat de 1332 is gegaan naar de AMG (Achterhoekse Media Groep) en dat de Stichting Gooiland Radio, wij dus, de 1584 kreeg toegewezen.

Een paar maanden nadat wij deze frequentie kregen toegewezen nam Ruud Poeze weer contact met mij op. Hij had geen frequentie weten te bemachtigen maar hij had inmiddels wel een zender en een mast gevonden, en een opstelplaats in de Utrechtse wijk Vechtenstein. Of wij met hem wilde praten over een samenwerking? Na overleg met Ad hebben wij besloten even helemaal niets te doen, al vond ik het onverstandig om helemaal niets te doen met deze vergunning. Immers, niets doen met een AM frequentie zou een eventuele FM frequentie in de weg staan. Het Ministerie zou dan kunnen denken: ze hebben niets met AM gedaan waarom zouden we ze dan wel een FM frequentie gunnen. Eigenlijk logisch gedacht toen! Niet wetende wat ons allemaal nog te wachten stond.

We tekenen mei 1999. Radio Gooiland zendt nog steeds vanuit het pand van Tenfold Productions uit. Tineke de Nooij is inmiddels op vakkundige manier van haar aandelen in Tenfold af gekomen. Vader en zoon Herselman hielden haar voor dat het slecht ging met het bedrijf, mede omdat ze 'Eigen Huis En Tuin' waren kwijtgeraakt en haar programma op de woensdag avond vaak tegenover Europacupvoetbal stond geprogrammeerd. 'Tineke Live' voldeed niet aan de kijkcijferverwachtingen van toenmalig RTL-programmaleider Jeroen Oosterman en moest dus het veld ruimen. Jammer voor het programma, jammer voor Tineke. Ik had ook wel begrip voor de opstelling van Willem Herselman. Het was vaak onmogelijk om te werken met Tineke. Ze heeft namelijk geen lontje. Ze kan echt om niets exploderen. En berg je dan maar. Dat heb ik zelf diverse keren aan den lijve ondervonden. De eerste keer was na haar eerste live uitzending. Wij hadden toen Harry Mens in de uitzending in een soort goed-nieuws rubriekje. Aan het eind van het gesprekje zou een grote fles champagne worden opengemaakt. Maar tijdens de live uitzending wilde de fles niet open en zelfs de kurk brak af. Als uitvoerend producent zag ik geen andere mogelijkheid om een andere fles te halen uit de ijskast en deze zo snel mogelijk op de set te krijgen. Ik stond in het gezichtsveld van Tineke, maar door mijn reactie raakte zij van haar apropos en wist zij het helemaal niet meer. Dat wist ze mij op een zeer onorthodoxe manier te vertellen de ochtend na de uitzending. Hallo zeg! Immers was er met de jongens van het toneel afgesproken dat, indien er iets mis zou gaan, er direct een andere fles gehaald zou worden. En dat wist Tineke ook wel. Maar zij wilde op dat moment zelf het probleem oplossen, zij was immers live op TV. Ze had meer gehad aan een schroevendraaier om de kurk door te drukken of zo. Maar hoe kon ik dat weten? Overigens vond ik het niet professioneel om dat ene 'ongelukje', wat overigens ook nog eens hele leuke TV opgeleverd had, zo uit te projecteren. Het tweede akkefietje wat ik met haar had gebeurde een week voordat Radio 192 officieel zou beginnen. Ik was samen met Henk de Hen van Rooyen, die ik had leren kennen bij Radio Zaanstad, bezig om alles te organiseren rond de feestelijke opening. Er was een vergadering geweest in ons nieuwe studiocomplex aan de Bosdrift 98a in Hilversum waar de taken waren verdeeld. Tineke zou de opening doen en zij zou als boegbeeld fungeren. Op een woensdagochtend toog zij ontspannen de studio binnen, een halfuurtje voor haar uitzending Koffietijd. "Jongens ik heb een fantastische deal afgesloten. Ik heb t-shirts geregeld tegen drie gulden vijftig per shirt. Daar kunnen wij ons logo op laten drukken en deze kunnen wij dan verkopen voor 15 gulden op de opening." "Zo op het eerste gezicht een goede deal Tineke", riepen wij bijna in koor. "Maar Henk heeft net 200 polo's, 200 sweaters, 100 regenjacks en caps geregeld voor niets. Nou ja wij moeten een

halfjaar 3 keer per dag een commercial uitzenden". Geen slechte deal dus. In plaats van dat Tineke hem complimenten maakte begon zij te gillen en te schreeuwen. Dat was nieuw voor mij: met haar hoofd stond ze op een bureau te beuken, echt hard, zodat zelfs Ad Bouman die boven bezig was dacht dat wij weer met een verbouwing waren begonnen. Het zou de eerste keer worden dat Tineke haar uitzending niet zou presenteren. Wat ook meespeelde was het feit dat er dagelijks schoongemaakt moest worden in de studio. Mijn vrouw Edith had spontaan aangeboden om een ochtend in de week te helpen, indien Karin de vrouw van Ad dit ook wilde doen. Het leek mij logisch dat iedereen meewerkte aan de opbouw van een jong bedrijf. Maar Tineke vond dat echt onzin. Jullie moeten groot denken en groot doen! Ik regel wel wat riep zij. Aangezien Tineke dichtbij Spakenburg woonde had zij thuis hulp van twee Spakenburgse vrouwen. Deze dames wilden ook wel bij ons komen werken. Nadat Tineke een prijsafsprake had gemaakt liet zij mij het bedrag weten. Ik ging akkoord en zei dat ik hun rekening dan wel tegemoet zou zien. Rekening? riep Tineke. Nee, je betaalt ze direct contant en zonder BTW! Ja maar, was mijn reactie, dat kan niet want wij hebben geen contant geld. Alles loopt via onze bank en gaat op rekening. Nee dat hoeft niet, vond ze. Je haalt geld van de rekening en je doet een briefje in de boekhouding onder vermelding van zwart uitbetaald aan schoonmaak kosten. Zo doe ik het al jaren! Ik liet haar weten haar oplossing erg genereus te vinden maar dat ik toch echt als beginnend mediabedrijf liever gebruik wilde maken van een officieel schoonmaakbedrijf. Zij nam mij dit niet in dank af. 1999 zou een goed jaar worden voor ons als kleine ondernemer.

Zoals ik al eerder meldde, wij moesten de radiostudio uit het pand van Tenfold verlaten. Iedereen vertrok dat jaar naar een andere werkgever. Tenfold, ooit erg succesvol, kalfde af. De reden weet ik nog steeds niet. Myrna ging van SBS terug naar RTL4, Manuela Kemp ging naar de KRO, Patty Brard ging naar Endemol en Olaf Boorsma, de rechterhand van producent Willem Herselman, begon voor zichzelf. Zelf had ik het ook wel gezien. Herselman had een aantal medewerkers om zich heen weten te verzamelen die niet gelijk gestemd waren. Zo werd een eerder op staande voet ontslagen medewerkster weer aangenomen en die nam haar hele familie mee. Daar ageerde zelfs Patty Brard tegen. Patty heb ik leren kennen als een eerlijk en oprechte vrouw. Iemand die weet waarvoor ze staat en dat ook duidelijk weet te etaleren. Ik heb nooit echt met haar een programma gemaakt maar ik ben wel zijdelings betrokken geweest bij diverse projecten van haar. Zo heb ik de verbouwing van haar huis aan de Stadionkade gecoördineerd en omgebouwd tot een multifunctioneel complex waar zelfs TV-opnames mogelijk waren. Mijn schoonvader, die nu samen met mijn vrouw en schoonmoeder een bouwbedrijf runt in Hilversum, tekende voor een groot deel van de verbouwing, de rest werd gedaan door 'Eigen Huis En Tuin'. Dat Patty een vrouw is die haar woord houdt blijkt uit het volgend verhaal. In juli 1995 trouwde ik met Edith. De voorpret was minstens net zo groot! Patty, met toen al twee mislukte huwelijken achter de rug zei mij: "Ik geloof er niet meer in, maar ik beloof je dat ik kom zingen als jullie gaan trouwen." Zij vond Edith een heerlijke meid en vond ons een perfect paar! Het zal wel, dacht ik. Maar een paar dagen voor ons huwelijk kwam ze mijn kamer binnen, deed de deur dicht en liet mij het nummer horen wat zij wilde gaan zingen voor ons. Het was het nummer Cherish van Kool and the Gang. "Maar het moet een duet worden, jij en ik dus." Okay, dacht ik. Ik zal het nummer instuderen en de band ervan op de hoogte brengen maar ik had er niet veel fiducia in. Daarbij kwam nog dat Patty de week voor ons huwelijk haar knieband had verrekt. Maar op ons feest kwam tegen tieners Patty binnen, samen met haar kleine meid Pricilla. Het nummer was een geweldig succes! Op familiebijeenkomsten wordt er nog steeds over gesproken. Echt klasse van Patty, de vrouw die gevochten heeft voor haar eigen succes. Overigens is Radio Gooiland mede 'schuldig' aan de ontmoeting tussen Patty en haar voormalige partner René Muthert. René had een singeltje opgenomen en kwam dit pluggen in de Radio Gooiland

studio. Op de gang van het Tenfold complex liep hij in de armen van Patty die hem naar onze studio bracht. De rest is geschiedenis.

Mijn vertrek bij Tenfold had veel voeten in aarde. Zo diende ik snel een andere studio te vinden. Deze vond Edith in het lokale krantje van Hilversum. Het achterhuis aan de Hilvertsweg 51 stond te huur. Een kleine kantoorruimte beneden en een gezellige ruimte boven die al snel werd omgebouwd tot studio. De ruimte was klein maar wel erg gezellig. Het lag precies tussen de huizen van Ad en mij in. Veel oud-medewerkers van Veronica moesten direct denken aan het eerste pand van Veronica aan de Zeedijk. Het pand was bijna net zo groot en de inrichting en de ruimte straalden dezelfde sfeer uit. Hier was gevestigd: Radio Gooiland! En hier zou de basis worden gelegd voor het latere Radio 192. Overigens werd deze ruimte aan ons verhuurd zonder dat de verhuurder daar vergunning voor had. Helaas staat een radiostation vaak in de publiciteit en ons adres werd algemeen bekend. Na een jaartje kende de gemeente geen pardon, wij moesten verkassen.

De medewerkers van het eerste uur van Radio Gooiland waren Krijn Toringa, Eddy Becker, Astrid Nijgh, Tineke de Nooy, Ruud van Zeeland, Thimon Schellevis, Jan Klomp, Rob van Wezel, Jacob Hut, Dennis Erhard, Robbert v/d Sanden, Gudo Leuven, Edvard Niessing, Willy Das, Ton Wibier en Marcel Bouman, de zoon van Ad. Niet veel later kwam Will Luikinga het team versterken, zijn programma's werden opgenomen in Spanje bij Radio Benidorm. De publiciteit rond Radio Gooiland was enorm. Tijdens de opening maakte SBS6 een reportage van ongeveer 4 minuten en de kranten schreven enthousiast over dit initiatief. Het weekblad de Gooi en Eembode nodigde mij uit voor een gesprek. Ze wilden een leuke manier van samenwerking en of ik hierover wilde nadenken. Nou dat was snel geregeld, ik wilde wekelijks wel een stukje maken voor de krant waarin wij onze informatie kwijt konden. Als tegenprestatie zonden wij een commercial uit van De Gooi en Eemlander. Ik heb nog nooit zo snel een barterdeal gesloten. Een wekelijks artikel in de krant vereist discipline. Hierdoor waren we wel verplicht om veel te laten gebeuren rond Radio Gooiland. Hoogtepunt was op Kerstavond 1998. Jan van Veen en Willem van Kooten kwamen een uurtje presenteren. Ze bleven 4 uur en het was een van de leukste Radio Gooiland avonden ooit. Ook populair was het licht erotische programma van Nande Verwey (de schoondochter van Jaap Verwey) en Danielle. Dat bleek uit een luisteronderzoek wat gehouden werd door een opleidingsinstituut waar een van onze stagiaires aan verbonden was. Radio Gooiland had naam gemaakt en was populair in het Gooi.

Maar Ad en ik wilde meer. In deze periode werkte ik prettig samen met Ad. We hadden iets van saamenhorigheid, 'wij tegen de rest'. Wat ik toen goed vond was dat Ad elke middag rond 12.00 uur naar huis ging om te eten. Het nadeel daarvan was dat hij dan wel erg laat weer terug kwam. Met als antwoord dat hij muziek aan het verzamelen was voor de computer en dat het een erg moeizaam proces was. Eigenlijk niet te doen voor hem! Nee, het zou aan de computer liggen. Regelmatig heb ik de leverancier van Mous Software uit Hengelo door de telefoon getrokken. Achteraf bleek dat onterecht. Sorry nog, Herman Harperink! Maar Bouman was immers De Meester en kon immers niets fout doen. Hij had immers de zeezender Veronica meegemaakt. En die sfeer, dat gevoel wilde ik terug brengen. Mijn gevoel zei mij dat ik erg dichtbij was. Het was ergens op een woensdag in mei 1999. Na mijn ochtendprogramma kreeg ik een, wat later bleek, gouden idee. Waarom zouden wij niet voor een aantal dagen het geluid van Veronica terug brengen op de middengolf? Op deze manier zouden wij dan kunnen werken naar de herdenkingsprogrammering in de week voorafgaand aan de 31e augustus 1999. Ik besprak mijn idee met Ad tijdens een van onze borrelmiddagen in een café aan de Gijsbrecht van Amstelstraat in Hilversum. Je bent gek, wat een werk brengt dit met zich mee, begon Ad zich te verweren. Hoe moeten wij dat allemaal regelen en wie

gaat dat allemaal doen? Ik niet hoor! Karin ziet me aankomen als ik midden in de zomer zoveel dagen niet op de camping ben. Nee, ik denk meer aan een uitzending vanuit de studio van Radio Gooiland. Ad ging vroeger weg om zijn programma te presenteren tussen 18.00 en 19.00 uur. Wat in dat kleine ritje is gebeurd tussen het café en de studio weet ik niet. Kennelijk was hij van gedachten veranderd want tijdens die uitzending maakte Ad al toespelingen op wat er eventueel zou gaan gebeuren die laatste week van augustus. Ik werd gebeld door Jan Klomp, die direct riep: " Leuk komt Radio Veronica terug? Wat gaan we doen, want Ad maakt zoveel toespelingen op de maand augustus. Luister zelf maar naar de radio." Omdat wij toen alleen via de kabel uitzonden spoedde ik mij naar huis en zette de radio aan. En ja hoor, het hele idee kon door een oplettende luisteraar zo begrepen worden. Ik heb het er nooit meer met Ad over gehad, wat hem had doen besluiten om toch akkoord te gaan. Daar was het eigenlijk al te kort dag voor. Er zou nog een heleboel georganiseerd moeten worden. Als eerste wilden wij gedurende 10 dagen oude programma's gaan uitzenden. Een chronologisch overzicht zou het moeten worden. Aangezien Ad heel veel oude banden in zijn bezit heeft zouden deze gewoon gebruikt kunnen worden. Maar dat zou niet zomaar meer kunnen. De zeezender Veronica was een commerciële zender met zwevende commercials geweest, deze zwevende spots mochten sinds de komst van commerciële radio in Nederland niet meer zo uitzonden worden. Ik bedacht dat de Reclame Code Commissie geen bezwaar aan kon tekenen tegen commercials van merken die niet meer bestaan. Ik scheef ze een brief waarin ik alles zeer uitgebreid motiveerde. Tot onze grote verrassing ging deze commissie akkoord met het uitzenden van de volledige programma's inclusief alle reclame. Een paar maanden daarvoor was er een uitspraak geweest dat alle sigarettenmerken niet meer mochten adverteren. En wij kregen zomaar toestemming om alle spots gewoon uit te zenden, dus ook die van Cabalero, Pall Mall, Drum shag en de Halfzware Weduwe van Van Nelle! Dat scheelt een hoop werk, was de reactie van Ad toen hij deze brief las. Maar voor de zekerheid heb ik de Stichting Reclame Code gebeld of men zich wel realiseerde wat de consequentie was van hun toestemming. "Jawel mijnheer Bakker, dat weten wij maar het betreft hier radioprogramma's van historische waarde, daarom deze toestemming." Voor de zekerheid heb ik die mevrouw hetzelfde ook nog tegen Ad laten verklaren. Die brief betekende goud voor ons want ik stuurde hem mee met alle aanvragen naar bijvoorbeeld de Nozema, het Ministerie van Verkeer en Waterstaat en het Commissariaat voor de Media. En ik maakte direct een persbericht dan kon immers niemand meer zo makkelijk terug. Ad had via een bevriende relatie gehoord dat wij op een vrije AM-frequentie konden uitzenden. Ergens dichtbij de AM 828. Ook die frequentie werd genoemd in het persbericht, en ook dat de overheid al akkoord was! Welke overheid stond niet in het persbericht. Een paar dagen later kreeg ik een telefoontje van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat afdeling Rijksdienst voor Radio Communicatie in Groningen afgekort RDR. Als die afkorting DDR was geweest had ik misschien nog wel begrip gehad voor hun standpunten maar na een gesprek of drie was het wel duidelijk dat ik van hen geen medewerking te verwachten had. Wij hadden namelijk gevraagd of wij via de frequentie AM 585 Khz konden uitzenden. Dat kon niet omdat deze frequentie niet toebehoorde aan Nederland. Einde brief. Ze gaven niet aan wat we eventueel wel konden doen om onze uitzendingen door te laten gaan. Intern waren de vrienden van de RDR er blijkbaar ook niet uit want als een duveltje uit een doosje kreeg ik een telefoontje van een medewerker van Verkeer en Waterstaat uit Den Haag. De heer Meulenman liet mij weten dat wij zijn dienst voor een moeilijk vraagstuk te hebben gezet. De RDR staat al zo vaak in kwaad daglicht mijnheer Bakker, als u dan gaat schrijven in de pers dat wij u een frequentie hebben toegewezen kunnen wij niet meer terug. Dus wij willen u wel medewerking verlenen maar aan de andere kant is er geen AM frequentie vrij. Wel kan ik u in contact brengen met Q-Radio, dit station heeft via de 1224 Khz uitgezonden en is nu even gestopt. De reden weten wij ook niet maar ik wil u wel de gegevens faxen. Meer kan ik niet voor u doen op dit

moment. Succes! Na een uurtje had ik de fax binnen. Ik kwam al snel in gesprek met Ronald v/d Meijden van het AM station Q the Beat. Een radioman bij uitstek. Hij voelde gelijk veel voor ons project. Er doemden wel wat problemen op. Zo stond de zender op het schip 'The Communicator'. De zender was stuk en niet zo snel te repareren. De olie was op, en olie was zeer prijzig. En hun moederorganisatie in Amerika moest ook nog akkoord gaan. Het was vakantietijd dus we moesten geduld hebben. Maar iets in mij zei me dat het allemaal wel goed zou komen. Aan de commerciële kant liep het storm. Via onze administrateur Wim Wallaard kwamen wij in contact met Ida Bieze, een dochter van de aardappelen fabrikant. Het ondernemen zat haar in het bloed. Ik houd wel van mensen met een snelle babbel en zakelijk inzicht. Die zijn namelijk in staat om jouw ideeën naar een hoger plan te trekken. Je kunt immers niet alles zelf. Ida kwam met een aantal interessante adverteerders aan waaronder die van Bieze aardappelen. Zelf had ik na een paar telefoontjes ook een leuk pakketje adverteerders bij elkaar gevonden die grif betaalden voor 10 dagen 'Radio Veronica 14 jaar toonaangevend'. Die naam werd bedacht door Ad Bouman. Achter de schermen zijn er heel wat hobbels overwonnen. Ik had een zogenaamde evenementen-vergunning aangevraagd en gekregen. Eigenlijk zegt zo'n vergunning niets want je moet dan toch nog een gekeurde en aan Nederland behorende frequentie zien te vinden om uit te kunnen zenden. Maar het was tenminste iets. En per slot van rekening hadden wij de AM 1584 en ik had, omdat we vanaf de 'Norderney' in Leeuwarden wilden gaan uitzenden, een lokale FM evenement-frequentie aangevraagd en gekregen. Het nieuws ging als een lopend vuurtje door Nederland. Hans Knot rapporteerde in zijn nieuwsbrief op 15 juli 1999 onder andere het volgende:

Zoals het er nu uitziet zal in de periode van 22 t/m 31 augustus een station in de ether komen onder een tijdelijke omroeplicentie, een zogenaamde evenementenlicentie. Het Commissariaat voor de Media heeft schriftelijk toestemming verleend aan een aantal mensen tot het verzorgen van radioprogramma's, zowel oude als nieuwe, onder de naam Radio Veronica. Ad Bouman, voormalig technicus bij de zeezender Veronica meldde ons dat er vandaag een schriftelijk verzoek is ingediend bij de Holland Media Groep om de naam Veronica te mogen gebruiken. De Nozema heeft een maximaal vermogen van 5 Kw aan een zender beschikbaar. De RDR in Groningen, die inhoudelijk verantwoordelijk is voor de uitzending heeft nu de aanvraag in behandeling. Gehoopt wordt dat men de 5 Kw toestaat waardoor tijdens de dag uren in ieder geval landelijke dekking mogelijk is. Bouman bevestigde vanmorgen dat de programma's gedeeltelijk vanuit Hilversum zullen komen, waarbij gedacht wordt aan een locatie in Hotel Lapershoek, waar voorheen de Veronica studio's waren gevestigd. Daarnaast zal men in ieder geval de laatste twee dagen vanaf De Norderney gaan uitzenden, die inmiddels al weer jaren dienst doet als evenementenschip. Het ligt afgemeerd in de directe omgeving van de Frieslandhallen in de Friese hoofdstad.

Erg knap van Hans Knot dat hij deze informatie had weten los te peuteren van Ad. En veel zaken klopten ook. Overigens wilden wij eerst tien dagen vanaf het schip de Norderney gaan uitzenden. Alleen de samenwerking met de beheerders van het schip, dat in Leeuwarden lag, verliepen erg moeizaam. Het kwam er in het kort op neer dat ze geld wilde zien voor hun medewerking. Dat is een gezonde gedachte, iedereen wilde iets verdienen aan dit evenement. Maar zij wilden een afname garantie van 25 duizend gulden. Zodra zij minder dan dit bedrag zouden omzetten dan dienden wij dat aan te vullen. Bij een hogere omzet zouden wij niets krijgen. Als het schip nou in Den Haag had gelegen of in een ander dichtbevolkt gebied had ik het risico nog wel willen nemen. Maar in tien dagen zo'n hoge omzet in Leeuwarden? Nee, daar wilde ik mijn vingers niet aan branden. Overigens had niemand verwacht dat totaal tienduizend man naar de uitzendingen zouden komen in Hotel Lapershoek.

Zaterdag 24 juli was een weer een nieuwsbrief van Hans Knot waarin o.a geschreven werd:

Er komt steeds meer duidelijkheid omtrent de, helaas tijdelijke, terugkeer van het aloude Radio Veronica. De uitzendingen zullen definitief plaatsvinden tussen 21 en 31 augustus. Dagelijks tussen 14 en 16 uur zijn er live programma's gepresenteerd door Tineke, Chiel Montagne, Eddy Becker en vele andere oud Veronica medewerkers. Inmiddels is er toestemming verleend door de Reclame Code Commissie voor het mogen uitzenden van de integrale programma's, hetgeen inhoudt dat alle oude reclames mogen worden uitgezonden, al naar gelang een bedrijf wel of niet bestaat. Het gaat om het neerzetten van een tijdsbeeld. Uiteraard is er, na de eerste berichtgeving omtrent het project, veel respons geweest vanuit de media. Als reactie daarop zijn ook allerlei andere personen warm geworden voor de terugkeer. Radio Gooiland zal via de kabel en de FM een deel van de programma's gaan heruitzenden.

Dat laatste was een enorme discussie tussen Ad en mij. Ik wilde iedereen op een zo goed mogelijke kwaliteit laten meegenieten van dit unieke evenement. Maar Bouman zag achter iedere boom een spook staan. Dan kan ik straks bij Rob Olthof opnamen van Veronica terug kopen, was zijn reactie. Rob woont in Amsterdam en zou, indien hij dat wilde, de opnamen in hi-fi stereo kunnen ontvangen via de kabel en op deze manier kunnen doorverkopen. Nee, dat willen wij zelf gaan doen, riep Ad. Straks, in een door mij opgerichte stichting! Overigens is dat ook de reden geweest dat de latere Flashback uitzendingen op Radio 192 werden voorzien van de zeemeeuwen.

Inmiddels was het begin augustus geworden en ik werd van het bekende kastje naar de muur gestuurd. Wij hadden dan wel die twee licenties gekregen maar de AM frequentie in de regio Utrecht lag zeker niet voor het oprapen en de FM frequentie in Leeuwarden was ineens niet zo interessant meer aangezien de uitzendingen vanaf de Norderney niet doorgingen. En van Q Radio had ik ook al zeker twee weken niets vernomen. Gelukkig had ik direct na het gesprek met Ronald van de Meijden van Q Radio een licentiaanvraag ingediend om via de AM 1224 uit te zenden. Mooier kon het niet want hun zender stond immers op het zendschip de Communicator pal bij het Muiderzand. Van der Meijden had de aanvraag mede ondertekend en begin augustus viel de licentie op de deurmat van ons pand aan de Hilvertsweg in Hilversum. Maar een licentie betekent dus niet dat je ook uit mag gaan zenden. Het was woensdag 18 augustus 1999 en de zaak zat volledig vast. Q The Beat had toestemming gekregen om met ons voor 11 dagen samen te werken en daarna zouden zij zelf een 'vliegende' start maken op de 1224. Maar daarbij wilden zij wel dat wij een garantiebedrag van honderdduizend gulden zouden storten op een aparte rekening van hun notaris. Waar moesten wij dat geld vandaan halen? De reclames gingen goed maar om aan iedereen vooruit een betaling te vragen was te laat. Radio Gooiland had ook redelijk wat aan reclames verkocht, er was wel wat in kas maar zeker geen ton. Onze accountant Wim Wallaard bood aan om te bellen met Q Radio. Uiteindelijk mochten wij vijftig duizend gulden op een rekening deponeren maar een nadeel was dat het geld daar een half jaar op moest blijven staan, voor het geval dat het Commissariaat voor de Media een overtreding zou vinden. En dan was er nog een probleem met de zender. Woensdag laat op de dag werd ik gebeld door de RDR in Groningen. Dit gesprek kan ik mij nog woordelijk herinneren: "Mijnheer Bakker, hierbij wil ik u medelen dat het door u georganiseerde evenement niet kan doorgaan aangezien wij geen toestemming kunnen verlenen voor een andere opstelplaats van de zender 1224. En aangezien de zender op het zendschip van Q Radio niet werkt, wil ik u hierbij medelen...". Meer verstond ik niet. Dit kon en mocht niet waar zijn. Op dat moment kwam Ad Bouman binnen. Die reageerde vrij laconiek: Ik ga maar door met het opnemen van de reclames op cart want zoals dat altijd zo gaat 'het zal toch wel doorgaan'! En Bouman slofte

terug naar zijn huis, ik zou hem de dagen daarop weinig zien. Wat nu. Alleen en verlaten zat ik in de kleine keuken waar ook mijn bureau stond. Ik herinnerde mij een gesprek van een paar dagen geleden met de NOZEMA. Mijn contactpersoon Henk Zwijnenburg, zelf een zeezender liefhebber, had mij voor uiterste nood gevallen zijn privé nummer gegeven. En dit was een noodgeval. Na een kort gesprek beloofde Henk na te denken over een oplossing. Beiden gingen wij een slapeloze nacht in. Henk heeft, zo bleek later, tot diep in de nacht gebeld met allerlei personen uit de politiek en zijn eigen bedrijf de NOZEMA. Ik stond de volgende ochtend, donderdag 19 augustus, om 03.00 uur al weer in de studio. De slaap had ik niet kunnen vatten en ik wilde dit project niet verliezen. Het moest doorgaan, er moest een oplossing komen! Even na half tien kwam er een telefoontje van Henk Zwijnenburg. Iets waar ik de man altijd dankbaar voor zal blijven. Hij had de oplossing gevonden. Na bestudering van de overeenkomst met Q Radio bleek dat de NOZEMA in geval van een storing voor een redelijk alternatief zou moeten zorgen. Hiervoor heeft de NOZEMA in Lopik altijd een reserve zender staan met bijbehorende mast en antenne. Hij liet mij alleen weten dat de heer Meulenman van het ministerie van Verkeer en Waterstaat al van alles wist en had toegezegd het te zullen bestuderen. Alleen moest ik wel zelf met de grootste spoed een aanvraag indienen en natuurlijk Q Radio hiervan op de hoogte brengen. Ondertussen was Ad samen met diverse medewerkers bezig geweest om de oude apparatuur te plaatsen in Hotel Lapershoek. Alle tape-recorders en mengpanelen die door Niels Zack uit Volendam waren gerestaureerd werden neergezet. De KPN was zo aardig om mij een bijna gepensioneerde medewerker toe te wijzen, ene ome Joop die als het moest zelf de verbinding via een telefoonlijntje kon bewerkstellen, dus dat zat wel goed. De man was ooit de PTT-er geweest die Veronica op de Zeedijk had voorzien van diverse telefoonlijnen. Dat schept een band! Voor hem was letterlijk de cirkel rond. Voor mij nog lang niet. Sterker nog, ik had nog niets rond en de druk was enorm. Mede omdat er een uitnodiging op tafel lag van het programma van Maartje van Weegen en Mart Smeets. Vrijdagavond werden Tineke, Ad en Willem van Kooten verwacht voor een live interview. Zou dit allemaal voor niets zijn? Dat wilde ik zien te voorkomen. De aanvraag ging even voor 12 uur per fax naar Den Haag. Vanzelfsprekend deed ik er direct een telefoontje over heen om zeker te weten of deze aanvraag wel bij Meulenman was aangekomen. Zijn antwoord was dat hij het zou gaan bespreken maar dat ik nergens op moest rekenen. Alweer ging ik een onzekere nacht tegemoet, mede omdat de heren van Q Radio de zaak ook op scherp hadden gezet. Ronald van de Meijden liet mij weten dat hij niet eerder met ons een overeenkomst mocht afsluiten voordat wij de toestemming van het Ministerie in huis hadden.

Vrijdag 20 augustus. 'Morgen beginnen de uitzendingen van het voormalige Radio Veronica', kopten diverse kranten die ochtend. Ze moesten eens weten. Ik belde weer met het Ministerie. Meulenman was in bespreking en van Veronica had men nooit gehoord. Lekker opbeurend hoor! Ik blufte tegen diverse medewerkers dat alles gewoon door ging. Dit om de medewerkers die in Hotel Lapershoek bezig waren niet te ontmoedigen. Maar aan het begin van de middag had ik zelf geen hoop meer. Wederom zat ik alleen. De programma's van Radio Gooiland konden mij eigenlijk niet meer schelen. Collega Mark Hollander kwam binnen en schatte de situatie goed in. Jij zit er helemaal doorheen! Waar is Bouman? Dit kan niet. Achteraf zei hij dat ik daar als een half lijk achter mijn bureau zat. Samen beleefde wij de tot dan toe spannendste uren van mijn leven. Tegen 17.00 uur durfde ik niet te bellen. Die ambtenaren werken op vrijdag toch tot 16.00 uur? Het tegendeel werd een paar minuten later bewezen. De heer Meulenman begon met de mededeling dat ik de overheid twee dagen had beziggehouden en of ik mij realiseerde hoeveel geld dat niet kostte. Maar het beste nieuws was dat er per direct een fax aan zou komen waarin wij toestemming kregen om tussen 21 en 31 augustus vanuit Lopik uit te gaan zenden. Het vermogen lag op ongeveer 6 Kwh. Hulde aan iedereen die er vertrouwen in had, want de zender stond al vanaf donderdag 19 augustus

aan en zond op gezette tijden de bekende zeemeewen uit. Die vrijdagavond, een kwartier voor aanvang van het programma van de NOS, werd de overeenkomst ondertekend tussen mij en Q Radio. Ad Bouman vertelde die avond trots dat er zojuist getekend was en dat de uitzendingen de volgende ochtend om 12.00 uur zouden beginnen. Heel Nederland wist van het project maar na die uitzending liep het storm. Er kwamen aanvragen vanuit zo'n beetje alle actualiteitenprogramma's van Nederland. Zelfs de BRT en CNN wilden langs komen. Als beloning had ik mijzelf ingedeeld als eerste nieuwslezer van die dag. Iets waar ik eigenlijk, toen ik er eenmaal zat, een beetje spijt van had. Want onder het toezien van zeker 6 cameraploegen NOS, RTL, NCRV, SBS, BRT, CNN en vele fans die al om 8.00 uur een kamer hadden geboekt in hotel Lapershoek om daar 11 dagen te blijven, moest ik lezen.. De adrenaline in combinatie met vreugde, zal er wel voor gezorgd hebben dat het goed ging. Zelf beleefde ik alles in een roes. De reacties waren enorm. Het was komkommertijd maar zelfs dan is het nog een kunst om 8x het NOS journaal te halen. Hierdoor wist bijna iedereen van de tijdelijke terugkeer van Radio Veronica. Het mooiste was de oproep van Jan van Veen de eerste avond. Het was rustig in het Hotel. Jan riep de mensen op om langs te komen. De koffie was immers gratis. Na een halfuur was er geen stoel meer vrij. Ook het faxnummer van het hotel werd bekend gemaakt en iemand noemde mijn mobiele nummer. Nu, ruim vijf jaar later, bellen fans mij nog steeds omdat ze toen dat nummer ergens genoteerd hebben. Internet radio stond nog aan het begin, maar het signaal was na een dag al te ontvangen via het world wide web. Hierdoor kwamen er reacties uit Amerika en zelfs Brazilië. Ook ontvingen luisteraars het AM signaal in Noorwegen, Denemarken, Zwitserland en Oostenrijk. En de reacties uit Nederland waren overweldigend. Politiek gezien dreigde er alweer een schaduw over het project te vallen. Het Commissariaat voor de Media, de Reclame Code Commissie en het Ministerie van Verkeer en Waterstaat hadden de populariteit onderschat. Op woensdagochtend 25 augustus werd ik ontboden bij het Commissariaat. Dat was om de Emmastraat. Ik zie die 7 mannen en een vrouw nog zo zitten. Dit is niet eerlijk, bedacht ik mij nog, acht tegen een. Gelukkig kwam Ronald van der Meijden van Q Radio binnen. En iedereen keek erg serieus. Oeps! De voorzitter van de dag opende het gesprek. Met de geruststellende mededeling dat dit een officieuze vergadering was met een vrijblijvend karakter. Ze begonnen met de mededeling dat ze zelf ook genoten van de uitzendingen maar uit politieke overwegingen hadden zij een verzoek. Ondanks dat er toestemming was gegeven om de sigarettenreclames uit te zenden wilde zij met het Ministerie van Gezondheid goede vrienden blijven. En aangezien wij ook reclames uitzonden van bestaande merken kreeg ik het dringende verzoek deze uit de historische programma's te halen. Ook werd ik erop gewezen dat indien er overeenkomsten waren met sigarettenmerken afgesloten voor dit evenement wij in overtreding waren. Gelukkig kon ik hen antwoorden dat dit niet het geval was. Wat ik er niet bij vertelde dat wij het wel hadden geprobeerd maar de merken durfde het niet aan. Achteraf maar gelukkig. Dan waren wij zeker die vijftigduizend gulden kwijt geweest. De reacties op de 1224 AM uitzendingen waren overweldigend. Het overtrof onze stoutste verwachtingen. Er waren zelfs mensen die in Hotel Lapershoek voor de volle 11 dagen een kamer hadden geboekt, niet wetend dat juist in Hilversum het ontvangst niet optimaal was. Omdat de 'Hil' uit de naam Hilversum van oorsprong heuvel betekent en uit zand bestaat, en aangezien het AM signaal over natte grond beter loopt dan over zandgrond is de ontvangst op kleigrond beter dan op zandgrond. Zelfs collega's van andere commerciële zenders kwamen een kijkje nemen en deden even mee. Zo las Erik de Zwart het nieuws en ook Arend Langenberg van Sky kwam langs en wist ons via een illegale weg elk uur het ANP nieuws te bezorgen. Verhalen uit de jaren '60 en '70 en "dat het allemaal toen veel beter was" trok de doelgroep enorm aan. Een mooi verhaal was dat een vader naar Scheveningen was gereden met zijn autoradio op 1224. Op de boulevard was hij gestopt en zei toen tegen zijn 12-jarige zoon: "Wat je nu hoort kwam vroeger van deze zee, daar schuin achter de Pier lag het schip

van Radio Veronica". Er waren ook klachten. Nee niet over ons maar over de ontvangst. Het regende klachten bij het Commissariaat voor de Media dat wij niet in het hele land goed te ontvangen waren! Gelukkig zond Arrow Classic Rock elke nacht de hoogtepunten uit van de afgelopen dag op de kabel. Op die manier kon echt iedereen luisteren naar de uitzendingen. Op 31 augustus 1999 even voor 18.00 uur had Tineke de eer om het slotakkoord te presenteren. Voor de laatste keer klonk de filler door de speakers "Veronica, Veronica" en dan: plof! Hetzelfde geluid als in 1974 toen de zender werd uitgezet. Het NOS journaal meldde die avond in het 8 uur bulletin dat de afgelopen 10 dagen duizenden mensen de uitzendingen van Radio Veronica 1224 hadden bezocht. Iedereen vroeg zich af wat de luistercijfers zouden zijn van dit mega evenement. Immers iedereen, zo leek het tenminste, had oude buizenradio's en transistorradio's van zolder gehaald om maar niks van de uitzendingen te missen. Aangezien Q Radio niet was aangesloten bij het luisteronderzoek waren er ook geen cijfers. Ware het niet dat de deelnemers van het luisteronderzoek in hun boekje altijd moeten invullen waar men naar heeft geluisterd. Zo ook in de maand augustus en wat bleek: maar liefst 6% van de deelnemers hadden ingevuld dat zij tussen 21 en 31 augustus naar de AM 1224 hadden geluisterd. De honderden reacties en de zeker tienduizend bezoekers aan de live uitzendingen zetten mij aan het denken. Dit mocht niet eenmalig zijn. Dit evenement moest op een of andere manier een vervolg krijgen. Gezien de talloze reacties concludeerden wij dat er een markt was voor een oldies station met de sfeer van de zeezender Veronica. Op 2 september 1999 zaten Ad en ik in ons stamcafé te brainstormen. Dit moet toch op een of andere manier te vermarkten zijn. Wij bedachten het plan om overdag gepresenteerde programma's te verzorgen op de frequentie van Arrow, in de avond en nacht zou dan Arrow zelf gaan uitzenden. Een paar dagen later zette de baas van Arrow, Willem van Kooten, ons weer met beide benen op de grond. "Mannen," zei Willem, "Jullie hebben een fantastisch evenement neergezet. Vooral goed georganiseerd en succesvol. Was het een commercieel succes?" vroeg hij mij. Ja, voor elf dagen was het enorm, riep ik nog. "Nou laat het dan daarbij, geniet van jullie succes en doe het over vijf jaar nog eens. Maar ik zie er niets in. Laat het verleden toch rusten." Gedesillusioneerd verlieten wij zijn kantoor in Hilversum. "We moeten hem niet geloven", sprak Ad. "Misschien wil hij zelf wel een tweede zender beginnen of zoiets zo gaat het dus altijd. Eerst vinden ze het niets en later beginnen ze een eigen zender. Nee, we moeten uitgaan van onze eigen kracht en dat moet snel gebeuren. We moeten een eventuele concurrent voor zijn." Ja, dat was ik roerend met hem eens. Dit mocht niemand ons afpakken. En we hadden natuurlijk ook nog Radio Gooiland, die wij de afgelopen maanden schandalig hadden verwaarloosd. Ik vind het nog steeds erg jammer dat de "Veronica, 14 jaar toonaangevend" uitzendingen niet via de kabel van Radio Gooiland zijn uitgezonden. Op die manier was andere marketing voor dat station niet nodig geweest. Maar Ad vond het maar niets en bovendien was het zonde van al zijn historisch materiaal. Daarbij ging hij voorbij aan het feit dat er nu nog steeds oude opnamen te koop zijn en praktisch gratis via de download club te verkrijgen zijn. Een club die ik overigens een warm hart toedraag omdat ik vind dat ze het zeezendergevoel levend houden. Uit ervaring weet ik dat het erg moeilijk is.

Tussen september 1999 en september 2000 bouwden wij ons station Radio Gooiland op tot een gezellige zender met veel medewerkers en we stonden regelmatig in het nieuws met leuke acties en evenementen. Voor mijzelf was het een minder jaar. Na een ochtendshow liep ik zwetend van de trap. Het was een dag na mijn verjaardag op 11 juli en de voorbereidingen voor een nieuw televisieseizoen was in volle gang. Ik zou een tweede serie van de comedy 'De Garage' gaan maken. De pijn in mijn buik werd steeds heviger en ik besloot om een bezoekje te brengen aan onze huisarts. Dat is een blinde darm riep hij direct. Ga maar naar het ziekenhuis voor foto's. Voor ik het wist lag ik onder het mes. Toen ik bijkwam stonden mijn

vrouw Edith en mijn schoonmoeder naast mijn bed te praten met de chirurg. De woorden drongen niet tot mij door maar een ding werd mij wel duidelijk het was geen blindedarm geweest. Op een gegeven moment richtte de chirurg zich tot mij en probeerde mij duidelijk te maken dat het een ernstige en gevaarlijke operatie was geweest en dat ik zeker nog drie weken in het ziekenhuis zou moeten blijven. Hoe kon dat nou? Het hele radiobedrijf steunde op mij en ik had net alle facilitaire afspraken rond de opname van de comedy gecoördineerd. Dat heb je nou als je niemand naast je hebt staan, mopperde Edith toen ze op het bezoek kwam en ik net, met het infuus nog in mijn neus, telefonisch aan het produceren was. Hoe ze het heeft gedaan weet ik niet, maar daarna kreeg ik beduidend minder telefoontjes in het ziekenhuis. Ook is Ad Bouman een keer geweest. "Ik ben niet zo'n ziekenhuisbezoeker", meldde hij mij. Na een kleine maand kwam ik terug op kantoor. De post enzo, niets was geregeld. Nee, alles had gewoon stil gestaan.

Net uit het ziekenhuis gekomen richtte ik mij op een paar nieuwe projecten. Een daarvan was 'Muziek uit Zee' in samenwerking met Radio Monique uit IJmuiden.

Uit het persbericht van 8 augustus:

Gezien het ongekende succes rond de 11-daagse historische radio uitzendingen van Radio Veronica vorig jaar, heeft het Hilversumse productiehuis 'Gooiland Producties bv' uit Hilversum wederom een grote radiostunt in petto voor 30 en 31 augustus aanstaande. Augustus is bij echte radioliefhebbers de maand van de zeezenders. Zoals bekend hebben we vorig jaar aandacht besteed aan Radio Veronica, nu is er bewust voor gekozen om andere zeezenders te belichten. De uitzendingen zijn via Okay FM op de kabel te ontvangen maar ook kunnen de luisteraars luisteren via 'Radio Caroline The Bells' via de middengolf AM 1584.

Juist: het station van Ruud Poeze.

Oktober 2000. We hebben een bespreking met Tineke de Nooij in haar fantastische huis midden in de polder. "*Jongens het moet toch lukken om een Oldies zender te starten. In Afrika luister ik naar zo'n zender en dat is echt fantastisch*". Na een paar flessen Kaapse Nooij, het eigen wijnmerk van Tineke, en een paar flessen voor mee naar huis, spraken we af dat we met spoed een investeerder gingen zoeken. De naam voor de zender hadden we al: Radio 192. Eigenlijk was Radio Gooiland en het latere Okay FM ook al een soort van piraat, een rebelse commerciële regionale zender. Dat zit blijkbaar in je bloed.

Een besluit van het Commissariaat voor de Media ergens in 1998 hield in, dat je als commerciële zender een aantal uren per dag programma's mag produceren voor een lokale of regionale publieke zender. Alleen mogen de zenders geen directe overeenkomst met elkaar hebben. Dus er werd een productiemaatschappij opgericht: Gooiland Producties BV. Ook handig indien wij onze activiteiten wilden uitbreiden en televisieprogramma's zouden willen produceren. Dat was mijn ultieme droom. Een eigen radiotak en een eigen productiehuis. Op bescheiden basis is mij dat gelukt!

Maar als ik iets heb geleerd dan is het om niet te veel te willen doen in te weinig tijd. Zo heb ik in de periode van Radio Gooiland in co-productie een doe-het-zelf programma geproduceerd voor Net5. 'SOS-Klussen' heette dat. En als Gedelegeerd Producent voor Veronica heb ik de comedy 'De Garage' geproduceerd. Allemaal erg leuk om te doen maar wel een aanslag op je verdere leven. Tussen 06.00 en 09.00 uur je ochtend programma presenteren en tussentijds produceren, vervolgens na 09.30 uur tot vaak erg laat een TV programma maken.

Later toen eenmaal Radio 192 was gestart en internet goeroe Herman Bekenkamp de zaak had overgenomen kwam er een goed en regulier salaris uit mijn radiowerkzaamheden. Gooiland Producties BV ging in eerste instantie radioprogramma's produceren voor Radio Baarn. Op die manier was het geluid in een groot gebied van het Gooi op FM te ontvangen. Verder toonde de lokale zenders van Den Bosch en Breda interesse om de radioprogramma's

'Koffietijd' en 'Music Memories' van ons over te nemen. Op die manier konden de luisteraars in een groot gedeelte van Brabant onze programma's op FM en kabel ontvangen. Inmiddels was ons station ook toegelaten op de kabel van Groot Amsterdam. Onder één voorwaarde: de naam moest veranderen. Radio Gooiland klonk té regio gebonden. Uiteindelijk werd het 'Okay FM'.

Contactpersoon van Bostion FM uit Den Bosch was Hans Vrieling. Een man die gek is op muziek en radiomaken. Hij was benaderd door iemand die er wel voor voelde om geld te investeren in een radiozender. Toen dacht Hans aan ons idee om Radio 192 op te starten. En op een vrijdagmiddag tijdens een borrel nam hij deze man mee, Andre de Haas uit Rosmalen. Zijn bedrijf maakt netwerkapplicaties voor media bedrijven en als zodanig had hij de studio's van HMG en Joop van den Ende voorzien van bekabeling. Kortom, een man met veel geld en een filosofie die ons in eerste instantie wel aansprak. Ook een man die dankzij zijn voorkomen veel ontzag ontboezemde. En hij hield van aanpakken. Zijn eerste opmerking was dat wij het groter moesten aanpakken. Wat jullie nodig hebben is een groter pand want hier aan de Hilvertsweg worden jullie gek. Er werd vanaf dat moment met man en macht gezocht naar een geschikt onderkomen. Maar ook werd er door Andre de Haas gekeken naar de start van Radio 192. Er moest een etherfrequentie komen. Wij konden zijn wens inwilligen, wij hadden immers de AM 1584 die op dat moment werd beheerd door Radio Paradijs van Ruud Poeze. Daar moest mee gesproken worden. Ad en ik besloten een eerste gesprek aan te gaan met Ruud en zijn medewerker Bob Noakes, een gezellige Engelsman die technisch veel heeft betekend voor de zeezenders Caroline en Mi Amigo. Hij heeft ook eens een boek geschreven over zijn belevenissen aan boord. Dat boek hoop ik ooit nog eens te lezen.

Nu we toch zijn aangekomen bij Ruud Poeze kan ik er niet meer omheen. Ik denk dat het veel tongen zal losmaken. Ik heb een dossier van zeker 100 A4-tjes over de periode tussen november 1998 en eind januari 2001. Ik denk dat heel veel advocaten en medewerkers van het Commissariaat de RDR en het Ministerie van Verkeer en Waterstaat uren besteed hebben aan onze eventuele samenwerking en de daaruit voortvloeiende meningsverschillen. Vooropgesteld wil ik wel kenbaar maken dat Ruud een echt radiodier is, maar volgens mij zijn zijn ideeën in de loop van de tijd een beetje doorgeslagen. Het was zomer 1998 dat Ruud Poeze mij voor het eerst benaderde. Hij wist dat wij met Radio Gooiland ook via de AM wilden uitzenden. Hij vroeg of ik met hem bepaalde prijsafspraken wilde maken over de tijdelijke verdeling van 1998. Dat wilden wij niet. En nadat wij op 31 augustus 1998 de AM 1584 verkregen hadden voor de prijs van 11.000 gulden werden wij weer aangeschreven door Ruud Poeze. Aangezien in zijn correspondentie geen voorbehoud is gemaakt tegen het openbaar maken van onze correspondentie voel ik mij vrij om hieruit te citeren. Het eerste schrijven van Ruud Poeze aan ons dateert van 6 november 1998, nadat Ad en ik op 5 november met hem en Bob Noakes hebben gesproken.

Geachte heer Bakker,

Naar aanleiding van ons zeer plezierig onderhoud van 5 november betreffende AM frequenties bij deze toegezegde informatie. Naar onze stellige overtuiging zal HOPPA Radio in de Achterhoek geen gebruik maken van de frequenties 1035 en 1332 Khz AM. Deze worden, nadat ze aan ons zijn aangeboden, volgens onze informatie nog steeds te huur aangeboden. Wij vinden dat HOPPA (en wellicht andere partijen die geen gebruik maken van frequenties) deze terug moeten geven aan het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Deze kan de onderhavige frequenties vervolgens toewijzen aan de partijen die het meest daarvoor in aanmerking komen, in dit geval door het daarop volgend hoogste bod gedaan tijdens de verdelingsprocedure. Gooiland Radio heeft 1332 Khz Utrecht aangevraagd en daar het meest voor geboden. Wij zouden het bijzonder op prijs stellen indien u, als belanghebbende het Ministerie verzoekt de toewijzing van AM 1332 in te trekken en deze aan u beschikbaar te

stellen. Zoals bekend heeft de NOZEMA berekend dat deze frequentie met 20 kW in midden Nederland gebruikt kan worden met een bereik van vrijwel heel het land. Mocht u de 1332 accepteren dan komt de aan u toegewezen frequentie AM 1584 ter beschikking (vanwege de voorwaarde dat een partij geen tweede frequentie in een opstelplaats mag gebruiken. Quality Radio/Radio Caroline heeft het op een na hoogste bod gedaan op 1584 waardoor we er van uit gaan dat deze frequentie door met Ministerie aan ons zal worden toegewezen. Mocht u na aanbieding van 1332 alsnog van gebruik afzien dan zal deze worden toegewezen aan Caroline daar wij het daaropvolgende hoogste bod hebben gedaan. Caroline geeft de voorkeur aan gebruik van 1584 omdat deze zeer dicht bij de aan haar toegewezen frequentie 1602 in Leeuwarden ligt. Tevens achten wij de verdeling 1332-Gooiland en 1584 en 1602 Caroline de meest redelijke daar beide partijen dan in staat zijn desgewenst een flink deel van Nederland te bereiken.

Met vriendelijke groet,

Ruud Poeze, Radio Caroline Nederland.

"Daar beginnen we dus niet aan", riep Ad. "Ik zie de middengolf niet meer zitten, ook niet 1332, dan heb je maar een klein beetje meer hoor tegen een torenhoge maandelijkse nota". Maar Ad, zei ik regelmatig; wat moeten we dan met die AM frequentie? Als we er niets mee doen dan lopen we de kans dat de overheid ons straks geen FM toewijzen. Geen AM gebruik dan zullen ze de FM ook wel niet in gebruik geven. Dat was mijn angst. We moesten die AM op een of andere manier houden. Zou Poeze de frequentie niet van ons kunnen huren, vroegen wij ons af. En zouden wij dan niet deze programma's voor hem kunnen produceren zoals wij met de diverse andere zenders ook doen? Dit idee bespraken wij met Ruud. Kijk, als Ruud het eenmalige bod zou betalen dan kan hij uitzenden vond ik. Maar dan moest hij wel snel van start gaan. In de brief van 17 februari 1999 stelde hij het volgende voor:

Beste Michael,

Na lang puzzelen en het zoveelste overleg met de advocaat denk ik dat er toch nog een andere oplossing is behalve tijdrovende procedures tegen het ministerie. Daartoe vraagt de Stichting Gooiland Radio een tweede machtiging/toestemming aan bij het Commissariaat voor de Media. Laten we zeggen dat dit Radio Gooiland 2 wordt. Tegelijkertijd vragen wij toestemming voor een naams- en formatwijziging voor de bestaande machtiging: daarop wordt voortaan uitgezonden als Radio Caroline met bijbehorend format. Vanaf dat moment zendt Gooiland Radio via haar BV als producent via Gooiland 2. Verder dienen jullie alle gegevens aan de kabelmaatschappijen doorgeven. Quality Radio opereert dan als producent, ook voor de Stichting Gooiland Radio en vult het "eerste" programma in op de 'oude' Commissariaat voor de Media toestemming en de daaraan gekoppelde AM frequentie. Het is juridisch geen bezwaar dat een rechtspersoon meerdere zendmachtigingen heeft (wij hebben er zelf 10), en dus ook meerdere programma's tegelijkertijd uitzendt. Ons voorstel is om gezamenlijk naar het Commissariaat te gaan. Vanzelfsprekend houdt Caroline de Stichting Gooiland Radio vrij van alle bijkomende kosten die uit deze constructie voortvloeien. Hartelijk dank voor de collegiale samenwerking.

Groet Ruud Poeze

Voor het gemak stuurde Poeze op 3 maart 1999 een nieuwe brief met daarin diverse andere voorstellen welke wij erg discutabel vonden. Zo stond er onder punt 4.: *Quality Radio garandeert hierbij dat alle extra kosten die te maken hebben met de samenwerking cq gebruik van de toestemming en machtiging, voor haar rekening komen. Kosten waarvoor Gooiland aansprakelijk wordt gehouden en die te maken hebben met de uitzendingen van Gooiland Radio bv en Quality Radio worden evenredig (50/50) gesplitst.*

Hoezo kosten splitsen? Als hij wilde uitzenden dan diende hij ook alle kosten volledig te dragen. Zo reageerden wij: Ad en ik en onze accountant Wim Wallaard. Tevens bracht deze zinsnede ons op het idee om aan Quality Radio een garantiebedrag te vragen wat ongeveer gelijk zou zijn aan het eenmalige bedrag. Verder schreef Ruud onder punt 5: *Alle reguliere kosten die verband houden met de uitzendingen van Radio Caroline komen voor rekening van Quality Radio. Gestreefd zal worden naar directe facturering naar Quality Radio voor wat ieder geval betreft BUMA, Cv/dM, RDR kosten/Rcc etc.*

Op deze basis kan er wel samengewerkt worden, zo reageerde onze jurist. Maar er waren toch wel veel vraagtekens en opvallend genoeg troffen wij in geen enkel voorstel van Ruud het vrijwillige bod aan. Op 10 maart 1999 schreef ik hem de volgende brief:

Beste Ruud,

Refererend aan jullie schrijven van 3 maart jl. willen wij graag reageren. Onze jurist heeft het volgende geadviseerd: In jullie concept treffen wij niet de betaling terug van 11.500,-- welke ons vrijwillige bod was. Wij gaan er van uit dat jullie dit bedrag eerst overmaken naar het ministerie. Omdat wij juridisch gezien te allen tijde financieel verantwoordelijk zijn voor de gang van zaken is ons geadviseerd om een soort van borg te vragen, welke wij op een aparte rekening vastzetten. Wij denken aan een bedrag van 15.000 gulden. Wij zullen het eerste half jaar geen vergoeding vragen voor het gebruik van het station. Het lijkt ons redelijk dat jullie na een half jaar fl. 500,00 excl. BTW aan huur betalen en na een jaar duizend gulden excl. BTW. De uiteindelijke overeenkomst zal getoetst worden bij het Cv/dM.

Groet Michael Bakker

Vanzelfsprekend was het ons ook te doen om de kosten van bijna duizend gulden die de RDR ons maandelijks voor het gebruik van de frequentie in rekening bracht. Poeze was daar stellig in. Natuurlijk zou hij dat bedrag maandelijks betalen. Een paar dagen later togen wij naar het Cv/dM in Hilversum en op 1 april 1999 kreeg de Stichting Gooiland Radio toestemming om als commerciële omroepinstelling een radioprogramma met de naam 'Radio Caroline Quality Radio' uit te zenden of te doen uitzenden. Vanaf dat moment kon Ruud Poeze beginnen met uitzenden en diende hij de maandelijkse RDR kosten te voldoen. Maar er gebeurde niets. Het bleef stil op de AM 1584. De kosten bleven oplopen. En niet alleen wij maar ook het Ministerie van Verkeer en Waterstaat werd ongeduldig. Oktober 1999 namen wij maar weer eens contact op met Poeze. Het liep allemaal erg tegen. De zender was er niet, was zoek of er was weer een andere oorzaak. Eigenlijk hadden wij het wel gehad met Poeze en we waren zelf zover dat we wel gebruik wilde maken van de AM 1584. En we vroegen of Poeze zijn inmiddels opgebouwde mast, antenne en zender voor ons wilde faciliteren. Op 23 oktober reageerde hij als volgt:

Beste Michael en Ad,

Hartelijk dank voor de intentie-verklaring betreffende productie van radio programma's door Gooiland Producties BV. Tot onze spijt moet ik jullie melden niet in te gaan op het aanbod. Quality Radio heeft nu besloten geen programma's door derden over te nemen voor haar uitzendingen van Radio Caroline op 1584 en 1602 Am. Wij stellen vast dat het format van Caroline toch te veel afwijkt van de programma's van Radio Gooiland en andere aanbieders. Bovendien maakt de structuur van onze programmering een samenwerking op deze wijze onmogelijk. Gelet op de uniciteit van format en structuur willen we daar onverkort aan vasthouden. Ook de financiële voorwaarden zijn helaas voor ons redenen om niet in te gaan op jullie aanbod. Derhalve houden wij vast aan de eerder gemaakte overeenkomst betreffende gebruik van frequentie 1584 die indertijd zijn gemaakt in aanwezigheid van onze adviseur Marc van Amstel: Quality Radio betaalt vrijwillig bod Gooiland aan ministerie V en W van

11.900,-- en een borgsom van 15.000,00 gulden. Een bedrag is inmiddels overgemaakt naar de rekening van de stichting. Na een jaar betaalt Quality Radio 500 gulden per maand en een halfjaar daarna 1000,00 gulden per maand voor gebruik van de frequentie. Alle kosten die samenhangen met gebruik van de frequentie worden door Quality Radio vergoed. De uitzendingen geschieden onder de vermelding: "Dit is Radio Gooiland met het programma van Radio Caroline"

Wat Poeze zich niet realiseerde is dat de betalingen voor de huur van de vergunning ingegaan was op 1 april 1999, de dag waarop hij toestemming kreeg van het Cv/dM. En natuurlijk diende het ministerie maandelijks bijna 1000 gulden te ontvangen van Poeze voor toezichtkosten. Want uitzenden of niet, betaald moet er worden. Verder schreef hij:

Inmiddels zijn er vergaande afspraken gemaakt met derden en zijn er forse investeringen gedaan ter voorbereiding van de uitzendingen. Reële verwachting is dan ook dat rond 1 november met de uitzendingen gestart zal worden. Ook zijn we nog steeds geïnteresseerd in de historische programma's rond de stichting Norderney. Graag willen wij deze elke zondag uitzenden op Radio Caroline. Ten aanzien van reclame-acquisitie stellen wij voor deze (deels) door Gooiland Producties te laten verzorgen waarbij een fee van 20% wordt aangeboden. Ook ander vormen van economische samenwerking zijn zeer wel bespreekbaar. Graag willen wij met jullie rond de tafel zitten om een en ander nader uit te werken.

Groet

Ruud Poeze Radio Caroline

Ja dat snappen we wel, was onze reactie. Ruud heeft gewoon een financieel probleem. Gelukkig had hij wel de genoemde bedragen betaald en als hij niet direct de facturen van de RDR zou betalen ad. 5.760,00 gulden dan zou dat bedrag van de borgsom worden afgetrokken. Op 8 september stuurde ik hem een kopie van de factuur nadat ik hem eerst telefonisch had verteld dat deze er aan zou komen. Aangezien ik dit probleem had voorzien had ik een paar maanden eerder al een verzoek tot uitstel van betaling van het eenmalige bod en gebruikskosten ingediend bij de RDR. Op 15 september kreeg ik antwoord dat deze bedragen direct betaald dienden te worden. Dat is ook gebeurd. Dit echter zonder dat Poeze ook maar een minuut had uitgezonden. Zijn uitzendingen zouden pas in december starten via een non-stop muziekcomputer. De bedragen die maandelijks betaald dienden te worden bleven achterwege. Wel probeerde Ruud al het mogelijke te doen om onze frequentie op zijn eigen naam te krijgen. Iets wat wij zeker niet wilden. Ad was daar ook zeer stellig in. "Dan hebben wij helemaal niets meer, dit moeten wij niet doen"! Inmiddels was het september 2000 geworden en wij hadden vast omliggende plannen om met Radio192 te starten. Natuurlijk via de AM. Aangezien de uitzendingen van Radio Caroline met wisselende successen werden uitgezonden en zonder adverteerders namen wij contact met Poeze op om te informeren of hij samen met ons Radio192 wilde vorm geven. Er volgde een gesprek begin september 2000. Snel werd duidelijk dat er geen enkele mogelijkheid was. Poeze hield vast aan een nimmer gemaakte afspraak dat de frequentie ooit op zijn naam zou komen te staan. Hij zou zelfs een brief overhandigd hebben aan een van ons. Ik weet niet wie dit schrijven in ontvangst heeft genomen want ik heb niets gekregen van Ruud en Ad ook niet. Ons was niets bekend, echt waar! Op 14 september ontvingen wij de volgende brief van Ruud Poeze:

Beste Michael en Adje,

Sinds enige tijd verzorgen wij programma's op jullie frequentie 1584 AM. Wij zijn echter steeds vanuit gegaan dat het de intentie van beide partijen is de frequentie zo spoedig mogelijk over te dragen van Stichting Radio Gooiland naar Quality Radio bv. Daartoe is indertijd een poging gedaan bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat een en ander te

regelen, een toenmalig bestuurslid van Stichting Gooiland Radio is toen samen met ons een dergelijk verzoek tot overdracht ter plaatse gaan indienen. Toen bleek dat Verkeer en Waterstaat geen toestemming zou geven is, noodgedwongen, een samenwerkingsovereenkomst afgesproken op basis van producentschap. Er is echter nooit afgesproken of gesuggereerd door Gooiland dat een eventuele overdracht niet meer opportuun was. Op basis daarvan is de programmering begonnen. Daartoe zijn door Quality Radio bv een aantal stevige investeringen gedaan om een en ander van de grond te krijgen, en die investeringen gaan tot op de dag van vandaag door. Op zeker moment bereikte ons het verzoek van Stichting Radio Gooiland bij monde van Michael Bakker om alsnog een overdracht van frequentie 1584 AM van de Stichting naar Quality Radio bv te bewerkstelligen. Dit verzoek is diverse keren herhaald! Daartoe is een brief geformuleerd die ik persoonlijk bij jullie heb afgegeven. De brief was al door mij ondertekend en behoefde slechts de handtekeningen van de voorzitter en secretaris van Radio Gooiland. Er was zelf een voldoende frankering voorziene enveloppe bijgeleverd. We waren dan ook bijzonder onaangenaam verrast via nota bene de Rijksdienst voor Radiocommunicatie te ontdekken dat bedoelde brief met het verzoek tot overdracht nimmer is verstuurd. We zijn met name ontstemd over het feit dat wij ook niet op de hoogte zijn gesteld. Waardoor navraag bij de RDR nu heeft geleid tot een uiterst negatieve indruk over de gang van zaken tussen de partijen onderling. Omdat investeren in middengolf hoe dan ook al een onzekere aangelegenheid is en het voor ons wel erg dubieus wordt als er op voorhand al geen uitzicht is de gebruikte frequentie zelf in handen te krijgen gaan we ervan uit dat Gooiland zich bepaalt tot eerdere gedane uitspraken, toezeggingen en opgewekte verwachtingen door alsnog, mede namens Quality Radio bv een verzoek tot overdracht van frequentie 1584 AM bij de RDR in te dienen.

Met vriendelijke groet,

Drs. R. Poeze

“Hallo zeg! Werken wij mee aan een mooie manier om zijn zender in de lucht te krijgen, wil hij ons op deze manier gaan benaderen,” was de eerste reactie van Ad. Zelf zag ik een eventuele overdracht wel zitten. Wij hoefden dan niet meer maandelijks ruim duizend gulden betalen aan de RDR. Ruud zou dan zelf alles moeten betalen en als hij dat niet zou doen dan zou de overheid en semi-overheid wel maatregelen nemen. Aan de andere kant: frequentie weg is alles weg, hoe dan verder? Overigens, als Ruud zo'n heel belangrijke brief had gemaakt dan had hij hem toch wel aangetekend opgestuurd en niet aan zo maar iemand afgegeven? De bestuurder waarover Ruud sprak was iemand die op no cure no pay-basis reclame voor ons verkocht en die arme jongen had verwacht dat hij aan het ministerie een reclame kon verkopen. Hij was zeker niet bevoegd om vergaande afspraken te maken. Een ding was duidelijk: laat de rechter maar spreken! Eerst dienden wij een gesprek te organiseren, wij lieten ons bijstaan door mr. Ton Steinz, ooit nieuwslezer op Radio Veronica en presentator van het televisieprogramma 'Op Jacht naar de Schat'. Als jurist had hij Radio Veronica diverse keren succesvol vertegenwoordigd. Dan zou hij Poeze ook wel aankunnen. Het gesprek in het advocatenkantoor aan de Oude Enghweg in Hilversum verliep erg chaotisch. Poeze was onduidelijk en zijn advocaat voerde naar mijn idee drie gesprekken tegelijkertijd want telkens liep hij weg en kwam na 5 minuten weer terug. De brief van 17 oktober van Ton Steinz loog er niet om. Hij schreef onder andere:

Uit mijn bevindingen blijkt dat er geen afspraken tussen partijen zijn gemaakt omtrent het indienen van een gemeenschappelijk verzoek bij het ministerie tot het overdragen van de zendmachtiging van cliënte aan uw cliënte. Weliswaar is dit punt een voorwerp van bespreking geweest, en heeft cliënte ook afgetast of het hier om een reële mogelijkheid zou kunnen gaan, doch tot meer dan dat is het niet gekomen. Cliënte werd hierbij overigens geleid

door haar vrees dat zij aansprakelijk gesteld zou kunnen worden gesteld voor lasten welke uw cliënte voor haar rekening zou nemen doch welke uw cliënte voor haar rekening zou namen doch welke uw cliënte niet heeft betaald. Ik doel hier op de kosten van toezicht van het Cv/dM, Buma/Sena en Sena. Evenmin hebben partijen integraal de afspraken gemaakt als vervat in de door u genoemde productieovereenkomst.

Een ding werd ons wel duidelijk, de barst was een grote onherstelbare scheur geworden. Eigenlijk wilde wij, Ad en ik, niets meer met Ruud te maken hebben. Waarom wilde hij zo nodig die frequentie op zijn naam hebben? Navraag bij het ministerie leerde ons dat het technisch niet eens mogelijk was om de frequentie over te dragen. Hij kon toch zenden? Na overleg met Ton Steinz besloten wij de samenwerking maar te beëindigen. Deze beslissing is door onze advocaat overgenomen in de brief:

Aldus resteert een vorm van praktische samenwerking tussen partijen welke door cliënte met inachtneming van een redelijke termijn kan worden beëindigd, de opzegging daartoe heeft inmiddels mondeling plaatsgevonden, tegen 1 december as. De termijn lijkt mij redelijk doch indien u mij van elementen voorziet op grond waarvan deze verlengd zou moeten worden als ik deze aan cliënte voorleggen, een en ander overigens onverminderd het onderstaande. De reden waarom cliënte de precontractuele fase niet heeft doen volgen door een overeenkomst is enerzijds gelegen in de nadere vormgeving van haar eigen etherplannen en anderzijds in haar beslissing dat zij zonodig zelfstandig tot betaling zal overgaan van de bedragen die uw cliënte ten onrechte niet heeft voldaan. Dit laatste uiteraard onder voorbehoud van alle rechten tot het verhalen van deze bedragen op uw cliënte. Ik voeg hierbij toe dat uw cliënte ook veelvoudig ander afspraken, waaronder het betalen van de maandelijkse frequentiehuur, niet is nagekomen. Subsidiair stel ik uw cliënte dan ook in gebreke en sommeer ik haar binnen 10 dagen na heden alle verschuldigde bedragen aan cliënte te voldoen, alsmede de afspraken ook overigens na te komen, bij gebreke waarvan de overeenkomst tussen partijen als ontbonden moet worden beschouwd.

Natuurlijk volgde het antwoord van de advocaat van Poeze. Nog meer onzin, was mijn reactie na het lezen van de vier pagina's lange brief. Het belangrijkste was: Dat Poeze beweerde dat hij vanaf 1999 de bedoeling had om de aan ons toegewezen etherfrequentie in zijn bezit te krijgen. Ik citeer:

Daar dit op grond van de toen geldende wet op de telecommunicatievoorzieningen en daarmee verband houdend, de aan de vergunning verbonden voorwaarden niet mogelijk bleek te zijn, overigens is met een aantal ambtenaren door de heer Poeze over eventuele alternatieven gesproken. Nader overleg hieromtrent tussen partijen heeft ertoe geleid dat gebruik door Poeze van de frequentie noodgedwongen in de vorm van een samenwerkingsverband zou geschieden.

Ik vond en vind nu nog steeds dat Poeze zich gedroeg als een kind dat koste wat het kost die frequentie uit 1998 wilde hebben. De prijsafpraak die ik toen niet heb willen maken nam hij mij nog steeds kwalijk. Verder schreef zijn advocaat:

Dat de productieovereenkomst niet is ondertekend doet niet af aan het feit dat in de praktijk wel gevolg en invulling aan de samenwerking is gegeven. Het behoeft geen betoog dat Poeze de afgelopen tijd alles in het werk heeft gesteld om haar programma te kunnen uitzenden. Het is ook aan mijn cliënte te danken dat het Ministerie van Verkeer en Waterstaat geen gevolg heeft gegeven aan haar eerdere dreigementen de vergunning in te zullen trekken indien deze

niet op een bepaalde datum in gebruik zou worden genomen. Dat sprake zou zijn van een vorm van praktische samenwerking die door uw cliënte met inachtneming van een redelijke termijn kan worden beëindigd, omdat zij inmiddels heeft besloten om een eigen programma te gaan maken wordt door cliënte nadrukkelijk bestreden: uw cliënte is gehouden aan de overeengekomen overdracht mee te werken en indien dit onverhoopt niet mogelijk mocht blijken, de bestaande samenwerking te respecteren en wel voor de duur dat de vergunning geldig is. Verder werd bestreden dat de genoemde bedragen niet juist zouden zijn en dat ik gezegd zou hebben dat de gebruiksvergoeding niet betaald hoefde te worden. Hierover schreef de jurist van Poeze: Voor de goede orde is cliënte wel degelijk bereid de daadwerkelijke voor haar rekening komende kosten te dragen. Teneinde misverstanden te voorkomen zou het wat dat betreft juist in de rede liggen dat uw cliënte alsnog vrijwillig meewerkt aan de overeengekomen overdracht.

Tot slot stelde hij voor om nog een keer rond de tafel te gaan zitten. Een simpel rekensommetje rekende ik Ad en Ton voor tijdens een lunch in een plaatselijk establishment. Hierop schreef Ton Steinz de volgende brief op 9 november 2000.

Nadat op mijn ingebrekestelling van 17 oktober door uw cliënte niet adequaat is gereageerd, ontbind ik hierbij met onmiddellijke ingang de overeenkomst tussen partijen wegens wanbetaling door uw cliënte. Onder verwijzing naar het overzicht dat ik als bijlage in mijn brief van 17 oktober jl. meezond, bericht ik u dat de borgstelling weliswaar niet door mijn cliënte zijn betaald doch zij is daarvoor wel aansprakelijk. Daarnaast had uw cliënte de bedragen ad fl. 12.698,23 – fl. 5.760,00 en fl. 2.880,00 wegens facturen aan derden te voldoen kort nadat zij deze voor het eerst ontving. Cliënte heeft deze met verzoek om betaling ook steeds onmiddellijk aan uw cliënte gefaxed en inmiddels zelf betaald. Omdat u de factuur van fl. 2.880,00 nog niet kent fax ik deze thans mee. Blijkens de faxbewijsstukken van cliënte heeft uw cliënte deze al veel eerder ontvangen. Eveneens fax ik u de factuur van 8 november j.l. die gisteren aan uw cliënte is gefaxt inzake de huur vanaf 1 april 2000 tot en met oktober ad fl. 4.095,00 incl., BTW. Het Cv/d M heeft aan cliënte per 1 april 1999 toestemming gegeven om als commerciële omroepinstelling een radioprogramma uit te zenden of te doen uitzenden. Op dit punt hebben de partijen afgesproken dat vanaf een jaar daarna, derhalve per 1 april 2000, uw cliënte fl. 500,00 per maand aan huur verschuldigd is excl. BTW. Het totaal van de facturen exclusief de borgstellingen bedraagt aldus fl. 25.432,23. Zelfs indien, louter ter gedachtebepaling, de borgstelling ad fl. 15.000,00 van uw cliënte, daarvan wordt afgetrokken, resteert nog steeds een substantieel bedrag waarmee zij in gebreke is en blijft. We zullen maandag as over de verdere verloop spreken!

Zo, daar kan ie het mee doen, reageerde Ad na het lezen van de brief. Tineke de Nooij die ook deelnam aan de dis nam het woord. Ik vind dat we nu echt snel aan de slag moeten om ons ideaal Radio 192 van de grond te krijgen. Ze richtte zich op Ton. "Ik, en ik spreek ook namens de jongens, vindt dat je met ons mee moet doen. Je kent de omroep en je kent ons goed. Wil je daar over nadenken?" Okay, zei Ton, dat wil ik wel maar dan gaan we er ook echt voor om uiteindelijk via de ether te ontvangen te zijn. En als Poeze wil blijven uitzenden, hij heeft immers een zender en mast en, nog belangrijker een milieuvergunning, dan wil hij misschien wel met ons mee doen.

Op 13 november 2000 hadden wij een gesprek met Ruud, zijn raadsman en Ton Steinz, Ad Bouman en ik. Dit resulteerde uit een, zo dachten wij waterdichte afspraak:

Beste Ruud,

Naar aanleiding van het gesprek van 13 november j.l. waarbij ook onze raadsmanen aanwezig waren hebben wij besloten dat beide partijen een samenwerkingsvoorstel formuleren met als einddoel het opstarten van Radio 192 via de AM 1584 (Utrecht) en zo snel mogelijk van de AM 1602 (Leeuwarden). Het voorstel: Partij 1 is Radio 192 bestaat uit: De frequentie 1584, twee complete radiostudio's, muziekcomputers, kantoorapparatuur en computers, reclameverkoop en coördinatie, programmamakers en kantoorpersoneel, financiering t.b.v. het project Radio 192, diverse verbindingen en uitzendingen van de kabel UPC gebied. Partij 2 bestaat uit: De AM vergunning 1602 Leeuwarden, technisch onderhoud zenders 1584 en 1602, beschikking over zender, mast, opstalplaats en antenne AM 1584. De duur van de overeenkomst zal evenredig zijn aan de lengte van de vergunningen afgegeven door de RDR. De dagprogrammering van Radio 192 ligt tussen 07.00 en 19.00 uur. De avond- en nachtprogrammering heeft als coördinator Ruud Poeze. Totaal valt de verantwoordelijkheid onder Ad Bouman. Overdag Golden Oldies en avond/nacht Jamming Oldies. Partij 1 is verantwoordelijk voor alle vaste lasten met betrekking tot directe uitzendkosten, die uitgegeven worden vanaf 1 december 2000 zoals: Toezichtkosten RDR, (beide frequenties), Buma/Stemra, Sena, Reclame Code Commissie, Commissariaat voor de Media, Lijn verbindingen, Huur uitzendruimtes en masten, Aanschaf zender. De eerder gemaakte kosten zullen naar rato verrekend worden tussen beide partijen. Voor bovenstaand geldt een voorbehoud van goedkeuring van onze financier.

Groet Ad Bouman en Michael Bakker

Inmiddels hadden wij vergaande gesprekken met André de Haas. Hij had alles vanaf een afstand bekeken en wilde heel graag met ons het gevoel van de zezender Veronica terug halen omdat hij veel van jingles en muziek hield. Ja, dat is ook een reden om een zender te starten. Ook zorgde hij ervoor dat we snel naar een ander pand konden vertrekken. Via een gast in het programma 'Koffietijd' van Tineke kwamen we terecht in een gedeelte van een oude woonboerderij aan de Bosdrift 98. Op het pand rustte een vergunning tot het bedrijven van een mediabedrijf en de verhuurder mocht van de gemeente het pand aan ons verhuren. De tekeningen werden gemaakt door André de Haas zelf en hij maakte drie personeelsleden vrij om alvast alle bekabeling aan te leggen. Op 11 december 2000 bevestigden wij gedrieën de samenwerking met Ruud Poeze. De afrondende gesprekken voerden wij in Hotel Lapershoek, op bijna dezelfde plaats waar ooit Bull Verwey zijn bureau had staan. Tineke, André de Haas, Ad en ik waren daar bij.

Beste Ruud,

Naar aanleiding van ons gesprek willen wij je het volgende voorstellen: Wij betalen vanaf het moment dat wij met Radio 192 via de AM te ontvangen zijn fl. 3.500,00 per maand excl. BTW voor het beheer en onderhoud van de zender 1584 KHz. Vanaf het moment dat Quality Radio een frequentie (1602) in Utrecht heeft betalen wij eenmalig een bedrag van fl. 25.000,00 als finale kwijting voor de bestaande zender en antenne incl. restbedrag borgstelling. Wij geven Quality Radio de tijd tot woensdag 13 december 2000 voor 12.00 uur te reageren op dit voorstel. Zodat wij binnen de door ons gestelde termijn kunnen uitzenden via de 1584 KHz.

Groet Ad Bouman, Andre de Haas en Michael Bakker

Op 13 december om 13:36 uur ontvingen wij per fax een reactie van Ruud die er niet om loog:

Mijne heren,

Met dank voor uw voorstel dat ik gisteren mocht ontvangen. Het verheugt mij u te melden dat wij uw uitzending op 1584 kunnen realiseren onder de volgende voorwaarden: 1.

Maandelijkse betaling voor gebruik zender 1 Kw 7.500,00 ex BTW. Dit bedrag is gebaseerd op Nozema prijzen voor een vergelijkbare installatie. Wij zijn ervan overtuigd dat u voor een door u geciteerd bedrag van 3.000,00 gulden per maand niet in staat bent een volledige zendinstallatie (zender+antenne+aardnet etc.) te huren! Onze installatie kan worden aangepast naar 5 kW. Daartoe zal u een separate offerte bereiken. 2. Eenmalige betaling ter compensatie gedane investeringen project Radio Paradise 30.000 gulden.

Een mooie manier van zaken doen bedacht ik mij; wij betalen zijn investering en huren het op deze manier weer terug!

*3. Terugstorten borgsom 27.000 gulden. Dit bedrag hebben wij u betaald voor een frequentie waar wij niets aan hebben en door u gebruikt gaat worden. 4. Mocht het lukken met onze frequentie 1602 AM van Leeuwarden naar Utrecht te gaan dan nodigen wij u uit te participeren en de reclameverkoop te realiseren voor dit tweede station. Mocht het daadwerkelijk komen tot participatie dan komt het eenmalig bedrag van 30.000 te vervallen. Mijn aanbod doe ik gestalte tot vrijdag 15 december 2000 12.30 uur. Bij niet acceptatie komt dit aanbod te vervallen. Vanaf dat moment geldt het gestelde in de brief dd 11 oktober 2000 van onze advocaat. Vertrouwende op een prettige samenwerking.
Ruud Poeze.*

"Ik spring uit m'n vel," riep Tineke. "Wat een arrogante en vervelende man is dat. Nou graag of niet hoor!" Ook Ad, onze jurist en met name onze investeerder Andre de Haas voelden zich beledigd. Inmiddels had ik op aanraden van mr. Ton Steinz de Nozema benaderd en de gemeente Utrecht. Aangezien niemand na het laatste gesprek het nog zag zitten met Ruud werd er druk op mij uitgevoerd om snel met een alternatief te komen. De investeerder had al laten weten een beetje ongeduldig te worden. Dus enige snelheid diende wel geboden te worden. Op 14 december kwamen wij met een officiële reactie.

Beste Ruud,

Na overleg met onze sponsor moeten wij je het volgende meedelen. Ons voorstel van 11 december jl. moet gezien worden als een definitief voorstel. Wij hebben een uitzondering kunnen bewerkstelligen bij onze sponsor (André de Haas) dat het maandbedrag naar 4.500,00 gulden mag, ex BTW. Voor het leveren van de faciliteiten. Dit bedrag is berekend naar aanleiding van een gedeeld risico met betrekking tot het eventueel uitvallen van de AM zender. Het spijt ons te moeten meedelen dat dit voorstel niet onderhandelbaar is. We zien je reactie graag voor morgen 15 december 12.00 uur.

Groet Ad Bouman en Michael Bakker.

André de Haas was zeer stellig in deze zaak maar ook tegen ons. Hij zei tijdens een van onze laatste bijeenkomsten dat Poeze blij moest zijn met zijn royale bod en indien hij er niet mee akkoord zou gaan, het wat hem betreft afgelopen zou zijn. Wat wil die man toch, hij zendt vanaf 28 november niet eens meer uit. Hij wil ons alleen maar dwars zitten. Dat belooft wat voor de toekomst als hij onze zender beheert. Een reactie bleef uit. En op 15 december 2000 om 14:17 uur ging via de fax het verzoek uit om de zender 1584 AM te verplaatsen naar Lopik. Behoorlijk veel voorwerk was al gedaan door Henk Zwijnenburg van de Nozema. Je moet niets meer willen met Poeze, riep hij tijdens een telefoon gesprek. Ongeveer op dezelfde tijd stond er een persbericht op de internetsite van Media Pages:

Okay FM: Met Radio 192 via de 1584 AM? Hierin stond onder andere vermeld dat Poeze niet meer van plan was om met ons samen te werken en dat hij zelf met zijn Radio Paradijs wil blijven uitzenden.

Hallo, dat kan niet meer, riep die vrijdagavond Ton Steinz. Wij hebben gesteld dat hij niet meer mag uitzenden via deze frequentie. Juridisch gezien is hij in overtreding. Inmiddels stond zijn zender weer aan en dat ging als een lopend vuurtje. Op maandag werd ik gebeld door de BUMA die stelde ons direct aansprakelijk voor het feit dat er zonder toestemming of betaling werd uitgezonden door Poeze. Het Commissariaat voor de Media belde dat er werd uitgezonden en de RDR in Groningen had het via een peiling zelfs gehoord. Er werd wederom een brief opgesteld door Ton Steinz.

Geachte Confrère, Partijen hebben in de afgelopen weken contact met elkaar gehad en getracht om een oplossing in der minne te bereiken. Tegelijkertijd heeft uw cliënt gedurende enkele weken niet uitgezonden op de frequentie 1584 MG. Het zenden is nu echter weer begonnen. Waar cliënte thans met haar eigen uitzendingen wenst te beginnen sommige ik uw cliënte om mij via een brief van u, te laten weten dat zij haar uitzendingen io bovengenoemde golflengte onmiddellijk staakt en gestaakt zal houden. Aangezien ik er rekening mee moet houden dat uw cliënte niet op deze sommatie ingaat verzoek ik u tevens aan u om mij uw verhinderdata op te geven voor een kort geding.

Aangezien er geen gevolg werd gegeven aan dit schrijven waren wij genoodzaakt om de tweede frequentie terug te geven aan het commissariaat voor de Media. Met daar wel de melding bij dat de uitzendingen direct door Radio 192 overgenomen zouden worden. Het commissariaat bij monde van de heer Kipp gaf mij het advies om ook direct de Rijksdienst Radio Communicatie in te lichten. En officieel te melden dat deze partij geen toestemming heeft om uit te zenden. Waar je voor een aanvraag voor een zendmachtiging zeker 6 weken moet wachten was de heer Kipp bereid om binnen 4 dagen alle administratieve rompslomp te regelen. Een record, zeker gezien de naderende feestdagen. Op 20 december werd de tweede toestemming van Radio Gooiland door het commissariaat ingetrokken. Januari 2001 verliep rustig. Wel was er een gesprek op 9 januari met Ruud. Hieruit kwam weer een voorstel. Wij moesten toch uit deze impasse komen. Ruud liet zich in diverse nieuwsgroepen op internet negatief uit over ons komende project, iets wat bij mij kwaad bloed zette. Op deze manier hield hij de terugkeer van een station sterk gelijkend op de voormalige zeezender Radio Veronica tegen. Uiteindelijk kwam er weer een voorstel uit waarmee Ruud volgens eigen zeggen, in eerste instantie, wel akkoord mee ging. Dit voorstel hield het volgende in:

Uitzendingen Radio 192 tussen 07.00 en 19.00 uur, uitzendingen Radio Paradise tussen 19.00 en 07.00 uur. De uitzendingen van Paradise vinden ook plaats op de kabel in Gooi en Vechtstreek en Groot-Amsterdam, Wij betalen een vergoeding van fl. 25,000 gulden, Dit bedrag storten wij op een 3^e rekening. Maandelijks ontvangt Radio Paradise fl. 3.500. In 7 termijnen wordt dit bedrag voldaan. De samenwerking vindt plaats tot het begin van het zero base eind september 2001. De opbrengst uit de verkoop van de reclame zal 50%-50% verdeeld worden. Na aftrek van de kosten zoals bureaunkorting en acquisitie. De stichting Gooiland betaald de maandelijkse RDR kosten van fl. 800,00 gulden. Ruud Poeze krijgt elke woensdagmiddag tussen 16.00 en 18.00 uur een eigen programma op Radio 192. Indien Quality Radio niet besluit tot deze samenwerking kan de Stichting Gooiland Radio en/of Gooiland Producties bv niet aansprakelijk gesteld worden uit de schade die eventueel voortvloeit uit het mislukken van dit samenwerkingsvoorstel of eerdere voorstellen en/of vermeende voorstellen.

Dit was wat ons betreft het laatste voorstel zei onze jurist Ton Steinz. Jullie gaan al erg ver met deze man. We hielden de bespreking bij Tineke de Nooij. Ook zij was hier erg stellig in.

"Eigenlijk moeten wij helemaal niet meer met deze man in zee gaan," vond ze. "Is er nou niemand anders met een AM frequentie?" Eerlijk is eerlijk, als er iemand voor een AM zender was dan was Tineke dat. En zij geloofde heilig in het aankomende succes van de zender. Maar Ruud wilde het toch anders, vooral op zijn eigen manier. Onze investeerder wilde hem in 7 maanden betalen. "Je zal het meemaken", was zijn reactie, "Betaal je alles in een keer dan zit meneer op de Canarische eilanden de komende maanden." De laatste stuiptrekkingen waren naar aanleiding van een gesprek begin februari. Hieruit bleek de zaak vaster dan vast te zitten. Wij waren heel ver gegaan in onze onderhandelingen. Iets wat André de Haas gebruikte om de duimschroeven bij ons aan te draaien. Diverse mensen van zijn bedrijf waren inmiddels druk bezig om ons nieuwe pand aan de Bosdrift te voorzien van bekabeling en hij had een bouwbedrijf de opdracht gegeven om de studio's te laten bouwen. Men ging voortvarend te werk en André zette zijn stempel op de verbouwing. Hier wel een raam en daar niet, uitgerekend de plek die Ad juist wel had aangegeven om een raam te plaatsen. Kortom, het was een rommelige maar wel gezellige periode. Tot die dag in februari. De werkmensen van De Haas kwamen niet meer opdagen en de bouwspullen werden zonder ons medeweten opgehaald. Een paar dagen later hadden wij een vergadering, de eerste in ons nieuwe pand. André de Haas had ook een uitnodiging gehad, hij was immers de nieuwe eigenaar! Iedereen was er maar De Haas kwam niet opdagen. Midden in de vergadering vroeg Tineke om zijn nummer. Zij stoomde naar boven en belde met De Haas. De woorden die vielen waren voor iedereen goed en duidelijk hoorbaar. Ze liet er geen gras over groeien. Maar uit haar antwoorden konden wij opmaken dat wij op zoek konden naar een nieuwe investeerder. Tineke, even impulsief als altijd, zat toch wel een beetje met het probleem investeerder. Aan de ene kant geloofde zij enorm in het concept en in mij. Maar ze zag ook wel in dat er geld op tafel moest komen. Om aan te geven dat ze geloof had stelde ze een daad: "Ik wil voor 25 duizend gulden aandelen in Radio 192." Het geld werd direct over geboekt. Op deze manier konden wij weer even voort en opzoek naar weer een nieuwe investeerder. Ik heb nog wel even telefonisch gesproken met André de Haas maar toen bleek hij aan een soort van vliegende Korsakov te lijden. Een van de platen die ik draaide op Radio 192 was 'Mijn Naam Is Haas en Ik weet Van Niets'. Ik hoop dat hij heeft geluisterd.

Inmiddels is het maart 2001. Radio 192 staat even in de ijskast. Radio Gooiland zit in een veel te groot pand voor een regiozender en Ad is nog steeds bezig om de muziekcomputer te vullen. Dat houdt in dat hij alleen tussen ongeveer 10.15 en 11.45 uur aanwezig is. En soms is hij er na 4 uur even.

Het was een eenzaam bestaan, die eerste maanden aan de Bosdrift. Ad kreeg het voor elkaar dat wij een gesprek hadden met een eventuele investeerder. Via Eddy Ouwens kwamen wij in contact met Herman Bekenkamp. Ergens begin april hadden wij een afspraak met hem. Het was al snel duidelijk dat wij met een echte liefhebber te maken hadden, iemand die verschillende concepten met elkaar wist te combineren. Zijn bedrijf Byteplanet.com was net begonnen met de CD-Luisterlijn en met verschillende andere nieuwe mediaconcepten. Zijn idee was om Radio 192 deel uit te laten maken van een breed amusementplatform. Wij hadden er wel oren naar. Er volgden diverse gesprekken waarbij Tineke, Ad en ik bij waren. De plannen van Bekenkamp werden duidelijker. Maar ook hij wilde de kat uit de boom kijken. Hij besloot nog niet het bedrijf over te nemen. Als adverteerder wilde hij er wel voor zorgen dat Radio 192 van start zou gaan. Ondertussen waren wij ook in gesprek met Rini Schrijenberg, de eigenaar van Radio Nationaal. Radio Nationaal was een jaar daarvoor van start gegaan. Schrijenberg wilde weten waar wij mee bezig waren en of er wellicht een samenwerking mogelijk was. Hij liet ons wel weten dat hij zelf niets meer wilde investeren, Nationaal had hem al genoeg gekost. Een paar dagen later werd het faillissement aangevraagd. Hierdoor zagen wij een mogelijkheid om op de AM te komen. Radio Nationaal had immers geen eigen etherfrequentie maar huurde deze van de AMG (Achterhoekse Media

Groep). De Nozema die de zender van de frequentie 1332 faciliteerde bemiddelde tussen de verschillende partijen. Uiteindelijk kregen wij een overeenkomst die resulteerde dat er vanaf 1 juli 2001 uitgezonden kon worden. Radio 192 was geboren.

Ik geef toe: het was een heel moeilijke bevalling, maar mijn droom, mijn ideaal, kon van start gaan. Eindelijk kon ik afrekenen met mijn jeugdtrauma dat dateerde uit de zomer van 1974. Radio 182 moest een succes worden. Mijn marketingcursus wel toch ergens goed voor geweest. Alleen kon ik in een maand tijd niet veel adverteerders gaan werven. Maar een toevallig telefoontje van Henk de Hen, een commerciële man die ik had leren kennen tijdens mijn werkzaamheden voor Zaanradio, kwam als geroepen. Hij was direct enthousiast. De maandag daarop begon Henk aan zijn klus. Henk was altijd een grote en sterke man. Zijn recente ziekte had een dusdanige uitwerking op hem gehad dat er van die grote man weinig meer over was. Maar door de telefoon zie je de man erachter niet en hij startte lekker. Wij hadden een aanbieding bedacht van 7.500 tussen 4 juli en 31 december. De telefoon stond niet stil. Het oude Veronica met de voormalige sterren zou immers weer op de radio komen, zo kopte de pers al regelmatig. Tijdens de perspresentatie van Radio 192, maakte de zender van de HMG Veronica bekend dat hun besprekingen met SBS waren stukgelopen. Dat hielp ons zeker. Op 14 juni verstuurde ik een persbericht waarin de komst van Radio 192 officieel bekend werd gemaakt. Radio 192 viel op! Zo waren wij maar liefst 6 keer op de televisie om het station aan te kondigen, werd er 14 keer aandacht besteed op de vaderlandse radio en stonden we minimaal 40 keer in de diverse dag- en weekbladen.

Zo schreef het dagblad METRO op vrijdag 15 juni 2001:

De vereniging Veronica heeft voorlopig niet de beschikking over een tv-kanaal na het mislukken van de besprekingen met SBS. Maar een club van oud-Veronicamedewerkers maakte juist gisteren bekend een radiostation te beginnen op de middengolffrequentie 1332. De zender gaat Radio 192 heten, naar de allereerste AM frequentie waarop het zendschip uitzond. Tineke de Nooy, Eddie Becker, Krijn Torringa, Edvard Niessing, Chiel Montagne en Ad Bouman zijn oa. de presentatoren van het station. Ze werkten al samen bij de Gooise zender Okay FM, maar met de nieuwe frequentie zijn ze in de hele Randstad en ver daarbuiten te horen. Will Luikinga, ook een oud-Veronicaan, is onlangs aan het presentatieteam toegevoegd. Ad Bouman noemt het puur toevallig dat juist op het moment dat de vereniging Veronica (VOO) in zwaar weer terecht is gekomen de oud-medewerkers met het radio-initiatief zijn gekomen. De club ex-medewerkers van het vroegere zendschip is niet rouwig over de situatie waarin de VOO zich nu bevindt. "Ons initiatief krijgt nu al zoveel aandacht. Het oude Veronica-gevoel was bij de vereniging al een tijdje weg. Het spannende jongensboek was wel erg uitgekleeft". Bouman heeft wel met de vereniging gebeld met een aanbod tot samenwerking, maar daar heeft hij nog geen reactie op gekregen. Bouman wil bij samenwerking wel de naam Veronica kunnen gebruiken.

Ook de reclamevakpers schreef over Radio 192. Zo opende de Reclameweek van 20 juni 2001 groots over de komst van een nieuw radiostation. Ook ander bladen kopten groot over Radio 192. 'Veronica, maar zonder de naam' (De Twentse Courant). 'Radio 192 meer dan een nostalgische zender' (Het Parool). '192 weer het station waar muziek in zit' (De Haagsche Courant). 'Nieuw Station wil gevoel van zeezender' (PZC). 'Oud-Veronicanen beginnen Radio 192' (Algemeen Dagblad). 'Radio 192 start met Veronicacoryfeeën' (De Telegraaf) en zelfs het Veronica Magazine schreef 'Radio 192 moet 'Oude Veronica' doen herleven. Dagblad Trouw pakte het groots aan met een volle pagina. Op de dag van de start van Radio 192, 4 juli 2001, schreef mediajournalist Jeroen den Blijker over het door mediastrateeg Peter Strating en mij samen bedachte concept. Als je een zender wilt starten dien je je toch echt eerst te verdiepen in je doelgroep. Deze moet je vooral benoemen aldus Peter. Hierop hebben

wij de term 'Yommies' bedacht. Die naam geeft de doelgroep perfect aan. Ouderen, maar wel 'Young Of Mind'. Je zou dus kunnen zeggen dat wij de oudere generatie een stukje van hun jeugd teruggeven, was onder andere mijn quote tijdens het interview. Ook verscheen op 4 juli een levensgroot artikel met de kop: 'De Rebellenclub is terug' hierin werd vooral de aandacht geschonken aan de medewerkers van Veronica die het 'gemaakt hadden' (Lex Harding, Willem van Kooten, Rob Out) en aan diegene die het niet zogoed gedaan hebben zoals Tineke, Ad, Krijn en Chiel die door het AD de 'arme tak' werden genoemd. En deze arme tak gaat uitzenden op de armeluisband de AM. Een profetische voorspelling!

Na al deze perspublicaties kon Henk de Hen veel commercialpakketten verkopen. Wat niemand wist was dat Henk de Hen alle adverteerders beloofde dat wij binnen 5 maanden 3% marktaandeel zouden hebben. Iets wat natuurlijk nooit waargemaakt kon worden maar daar kwamen we pas later achter. Nu stroomden de adverteerders binnen. Het waren bijna allemaal grote merken waaronder De Telegraaf, Kras Ster Vakanties, Danone en de ANWB. Maar ook merken die tot dan toe nog nooit op de radio hadden geadverteerd, zoals BCC, Kwantum en Terra Vitalis en natuurlijk de producten van Herman Bekenkamp.

In die tijd ontving ik een brief met diverse computeruitdraaiën. Hierop stonden diverse voorstellen over merchandising. Zo was er een Radio 192 t-shirt ontworpen, een 192 jas en diverse kleine artikelen zoals een aansteker en ballpoint. Maar wat mij het meest opviel was een complete website lay-out. Deze brief was afkomstig van Perry Bos. Een vakman die ik later nog heb voorgedragen voor de beste media-site ontwerper, iets waar ik overigens nooit meer iets op heb gehoord. Ironisch genoeg werd Henk de Hen even voor de start van Radio 192 benaderd door een, zoals hij het zelf noemde, internet tycoon. Een man waarvan ik echt de naam ben vergeten maar hij maakte wel indruk op mij. Hij was groter dan André de Haas die op zich zeker geen kleintje was en hij was dikker dan Demis Roussos in zijn beste tijd. De man kwam in een verlengde Mercedes voorrijden inclusief chauffeur. Hij had in eerste instantie een afspraak met Henk dus ik besteedde er weinig aandacht aan. Hij zag het helemaal zitten met een zender zoals Radio 192. Niet als aardse zender maar als internet station. Hij toonde vooral veel interesse voor de website. Hij had wilde plannen, hij wilde er een zoekmachine van maken want daar lag namelijk zijn expertise. Hij bood ons maar liefst 1 miljoen gulden. Ik had het bedrag al verdeeld. Wij zouden immers gewoon verder kunnen met het station, maar wel met een reservefortuin. Aan de andere kant, wat is een radiostation zonder eigen website? Vanzelfsprekend meldde ik het aan Herman Bekenkamp. Hij was nog geen investeerder maar hij gaf mij wel het gevoel dit ooit te willen worden. Zijn antwoord op mijn mail was: 'Als jullie het gevoel hebben dit te moeten doen, even goede vrienden. Ik hoop voor aanstaande maandag te horen wat jullie doen.' Het werd een warm weekend ondanks de diverse voorjaarsstormen. Uiteindelijk hebben wij besloten niet voor het geld te gaan maar voor ons ideaal. Het station Radio 192 was zo dichtbij en niemand zou ons dit afnemen.

En zo werd het 4 juli. Deze datum is gekozen omdat de 4th of July een Amerikaanse feestdag is (onafhankelijkheidsdag). Een hectische voorbereiding had deze dag. Ad Bouman schitterde weer door afwezigheid. Zijn zwaartepunt lag volgens hem bij het vullen van de non-stop computer. Deze computer zou alleen 's nachts draaien. Ik vond het onzin, er was zoveel te doen op managementniveau maar Ad was stellig; zijn werkdagen bleven tussen ongeveer 10-14 en 16-17 uur. Dat was onze grote ergernis. De voorbereidingen verliepen grandioos. Echt iedereen wilde belangeloos meewerken. Het tentenbedrijf, het cateringbedrijf en natuurlijk de buurt want die had ik ook uitgenodigd. Zeker als radiostation moet je je burens te vriend houden. Ook de opening was goed geproduceerd. De laatste dag was Ad gekomen met een cartmachine en een wisspot om de jingles over te zetten. Hij had de fonothek aangevuld met diverse gouwe ouwe.

*Overigens heeft diezelfde fonothek regelmatig tot grote discussies geleid. Ad hield vast aan zijn beweringen dat op die paar vierkante meter achter in de studio alle grote hits stonden die

er ooit waren uitgegeven. Zelf heeft hij echt alles verzameld wat in de loop der tijd is uitgegeven, maar dat hield hij privé. Dat waren heel wat meer meters dan bij ons in de studio stonden. Daardoor was iedereen genoodzaakt om zelf zijn CD's van huis mee te nemen. En dat resulteerde er weer in dat er regelmatig foute versies werden gedraaid op de zender. Overigens kan ik mij voorstellen dat een man als Rob van Wezel, die de Tipparade samenstelde, zichzelf rot zocht naar een zogenaamde eendagsvlieg, niet wetende dat dit nummer gewoon thuis bij Bouman lag.

Maar goed, 4 juli 2001 begon warm. Afsproken was dat Tineke het station zou openen en dat 'Ome' Bull Verweij in de buurt zou zijn om haar eventueel aan te vullen. Dit alle zou live op de radio uitgezonden worden. Ad zou net zoals bij de 1224 uitzendingen de reclames op MD zetten in de afgesproken blokken. Maar toen hij om ongeveer twee uur arriveerde had hij nog geen seconde opgenomen. En hij bleef maar mopperen op de organisatie. Hoezo? Dan had hij er maar meer bij moeten zijn. Wat ik een paar dagen later hoorde ik dat hij de woensdag voor de opening van Radio 192 nog ontspannen met zijn vrouw over de rommelmarkt van Breukelen had gelopen, terwijl Henk en ik ons helemaal een slag in de rondte werkten om alles op tijd geproduceerd te hebben. Een uur voor de opening heb ik nog alle reclameblokken op MD gemonteerd waardoor ik niet bij de aankomst van onze eerste gasten kon zijn. Bijna alle dag- en weekbladen waren aanwezig en er werd volop gefilmd. Het eerste team van Radio 192 bestond uit Ruud van Zeeland, Thimon Schellevis, Peter Schavemaker (die de avond voor de opening van Radio 192 volledig uit zijn dak ging toen hij tijdens zijn laatste programma voor Radio Gooiland zeker 100 telefoontjes te verwerken kreeg omdat we toen voor het eerst via de AM 1332 uitzonden), Tineke de Nooy, Annette Hersterman, Astrid Nijgh, Eddy Becker, Chiel Montagne, Will Luikinga, Jaap Jansen, Ted Bouwens, Krijn Toringa, Edvard Niessing, Ton Wibier, Sieb Kroeske, Ad Bouman, zijn zoon Marcel en ik. Een droomteam vond iedereen. De vaderlandse pers was lovend over de opening en de eerste uitzendingen. Als ze de waarheid achter deze eerste uitzending hadden geweten waren de kritieken wel anders geweest. Zo is de live opening door Tineke en Oom Bull nooit op zender geweest. Programmaleider Bouman was vergeten een audiolijntje te trekken van de feesttent naar de studio. Toen hij daar een paar minuten voor zes achterkwam en opeens begon te zoeken naar een kabeltje kwam Lex Harding binnen. Ad vertelde zijn probleem en het enige wat Lex zei was: Geef haar een microfoon, vertel haar dat het goed doorkomt en laat haar gewoon de tent openen. Opgelucht liep Ad achter Lex de trap van de studio af en begaf zich tussen de gasten zonder iemand op de hoogte te brengen. Overigens was de opening wel een van de leukste Radio 192 activiteiten. Zo was er een onvergetelijk interview met Oom Bull Verweij, die destijds samen met zijn broers Dirk en Jaap de directie voerde over de zeezender Radio Veronica. Zoals gezegd, Radio 192 was flitsend van start gegaan en de pers was lovend. Gooi en Eemlander-journalist Timothy Beldman schreef: *'Dit nieuwe radiostation gaat zich richten op de oudere doelgroep. Met de oude presentatoren brengen zij de sfeer terug van de voormalige zeezender. Dit station gaat de tegenhanger worden van het populaire Radio 538. Waar 538 zich richt op het jonge publiek zal Radio 192 dat gaan doen voor de oudere luisteraar.'* Het Parool schreef op haar voorpagina alleen de namen *'Chiel, Will. Adje. Eddie en Tinus'*. Deze kop bevestigde alleen maar mijn idee dat er wel degelijk een markt voor dit station was. De GPD bladen schreven verschillende artikelen over 192, het mooiste vond ik de quote: *'Net of je een oud vriendje tegen komt'*. Ook besteedde de roddelpers veel aandacht aan de opening van Radio 192. In de Weekend schreef Ger Lammens, zelf radiofan en voormalig dj: STOP DE VERVUILING OP RADIO EN TV. In een mooi en uitvoerig artikel omlijst met foto's van de opening schreef hij lovend over het

concept achter het station. En Party schreef al over een radio oorlog: *'Hilversum wacht nu in spanning af of de 'staatsgreep' van Tineke en consorten zal slagen. Lukt het hen om een coupe te plegen of zal straks blijken dat er voor hen geen plaats meer is?'* Ook groot-adverteerder en liefhebber Herman Bekenkamp was de start van Radio 192 niet ontgaan. Hij behoorde samen met zijn vrouw tot de eregasten.

De eerste weken na de start van Radio verliepen goed. Mijn eerste marketingtaak was om de bekendheid van de zender uit te breiden of minstens te behouden. Na een ware stortvloed aan perspublicaties moest dit blijvende luisteraars genereren. Een nadeel van starten op 4 juli is dat de helft van het land op vakantie is en dus niet alles leest. Daarom moest er een ander evenement komen wat wellicht de opening kon evenaren. Het antwoord kwam uit IJmuiden. De regionale commerciële zender van deze badplaats had de mogelijkheid om live vanaf zee uit te zenden en vroeg of wij wilden meewerken in het kader van het voormalige Veronica evenement 'Muziek Uit Zee'. Het zou dan voor het eerst zijn dat Radio 192 vanaf zee zou komen. Vanaf het opleidingsschip de Willem Beukelszoon kozen wij op 11 en 12 augustus het ruime sop. De uitzendingen verliepen de eerste dag goed. Alleen had Ad Bouman op een gegeven moment bonje met Marcel Out, de mede organisator van het evenement. De reden is mij nog onbekend maar het ging er niet zacht aan toe. Afijn, op zender heeft niemand er iets van gemerkt maar achter de schermen was de spanning soms te snijden. De volgende dag schreef het AD lovend over 'Muziek uit Zee'. Onder de kop *'Piraten even terug op Noordzee'*. Een reünie van werkers uit de illegaliteit, noemde de journalist het. Verder was het positief en men sprak over een grote vriendenclub. *'Het warme bad van al die vriendschappen drijft ook Radio 192 op, een zender die uitsluitend piratenromantiek bevat.'*

Omdat de zeezenderdagen op 11 en 12 augustus plaatsvonden hadden wij 31 augustus vrij om zelf een programma te produceren. Jan van Veen en Willem van Kooten werden bereid gevonden om een paar uur te presenteren en Ad kwam met een paar legendarische Veronica programma's van Rob Out en de helaas veel te vroeg overleden Hans Mondt.

De AM bleek weer in de lift te zitten mede dankzij onze uitzendingen. Alweer een serieuze krant (De Volkskrant) schreef in september het volgende bericht: *Het blijft leuk op de Middengolf. De AM band, die vaak wordt afgedaan als inferieur en uitsluitend geschikt voor 'praatradio' laat steeds meer muziek horen.* Na een stukje over Radio 10, Arrow en Q The Beat werd er geschreven over Radio Nationaal. *De zender die sinds kort uitzond via de 1296 AM, een zender die eerder in 2001 nog failliet ging, maar met behulp van een nieuwe geldschietster na het faillissement een doorstart maakte, heeft eigenlijk geen toestemming om in Nederland via de ether uit te zenden, maar slaagde erin via de BBC een frequentie te huren die de Britse staatsomroep alleen 's avonds een uur of wat gebruikte. Radio Nationaal zendt uitsluitend Nederlandstalige muziek uit en bereikt met haar uitzendingen de hele Benelux, Duitsland en Frankrijk.*

Ook nieuw is Radio 192 op 1332 kHz, eigenlijk een regionale commerciële zender voor het Gooi, maar dankzij de ingebruikname van de middengolfzender 1332 is het station in bijna heel Nederland te ontvangen. Het signaal is soms, met name in de avond, een beetje zacht, maar de muziekkeuze 'Goud van Out' leent zich uitstekend voor de AM. Het station profileert zichzelf dan ook als nakomeling van voormalige zeezenders als Veronica en Noordzee, die ook allemaal via de Noordzee uitzonden. Radio 192 is eigenlijk het enige station dat bewust kiest voor muziek radio via de middengolf. Als er een veiling van etherfrequenties komt, is het station van plan alleen te bieden op een AM-Frequentie. Alle andere stations die nu via de AM uitzenden doen dat noodgedwongen bij gebrek aan een FM frequentie. Gelukkig zullen er ook na de veiling stations overblijven die er niet in geslaagd zijn een felbegeerde plek op de FM te bemachtigen. Het blijft nog wel een tijdje leuk op de middengolf.

Helemaal in de roos dit artikel. Wij waren inderdaad van plan om in te schrijven op een mooie AM frequentie. Herman Bekenkamp ging in het weekend rondjes ging rijden door Nederland, België en Duitsland om de ontvangst te peilen van de 1224, 1332, 675 en de 828. De 828 kwam veruit als beste uit de bus gezien de prijs / kwaliteit verhouding. Ter vergelijking: voor de 828 betaal je ongeveer 18.000 euro per maand aan de NOZEMA en voor de 675 minstens het dubbele. Eigenlijk had Bekenkamp de hoop dat wij snel met een eigen frequentie konden uitzenden, helemaal toen in januari 2002 bekend gemaakt werd dat er een tijdelijke verdeling zou plaats vinden. Hij liet zelfs de namen Radio 828, Radio 675 en Radio 1224 registreren.

Een andere manier om je station uit te breiden is om zoveel mogelijk kabelfrequenties zien te bemachtigen. Via UPC zonden wij al uit in het Gooi, Groot Amsterdam en in Gouda. Snel kwamen daar de diverse kleine particuliere kabelexploitanten bij. Ik denk dat ik dat eerste jaar zeker 60 avonden heb doorgebracht bij de diverse programmaraden. Sommige avonden waren om nooit te vergeten. Nederland op z'n smalst. Ik heb echt meegemaakt dat leden van zo'n raad niet eens wist wat ze doorgaven en wat de nieuwe aanbieders te bieden hadden. Dat leverde dan lachwekkende situaties op. De leukste dagen waren de presentaties voor de Essent Programmaraden. Een soort markt waar iedere aanbieder naast elkaar staat en zichzelf mag presenteren. Maar eigenlijk waren de programmaraadsleden alleen maar geïnteresseerd in de pennen, petjes en ballonnen die ze ter promotie kregen. Radio 192 had een eigengemaakte CD die grif aftrek had. Soms kwamen ze wel drie maal langs om te vragen wat wij te bieden hadden, telkens een of twee CD's meenemend. Later vond de CD 'The Radio's On' gretig aftrek, ik denk dat er wel vijftienduizend CD's als promotie zijn weggegeven.

Terug naar die Programmaraden. Welke zender er op de kabel moest komen werd vaak beslist door mensen uit hun omgeving. Mijn oom vindt Radio huppa hoppa goed en daarom wil ik ze ook op de kabel. Ik wist niet dat er zoveel onkunde op bestuurlijk gebied in het land zat. Maar goed, Radio 192 had eigenlijk altijd wel de leden van zo'n Programmaraad voor zich, ook omdat ze al lang van te voren bestookt waren met brieven, e-mails en faxen om Radio 192 op de kabel te krijgen. Ook leuk waren de avonden dat er fans van Radio 192 in de zaal zaten. Zo was er in Deventer Erwin de Heus. Die man heeft vier vergaderingen bijgewoond en hij heeft kabelexploitant Essent als het ware gestalkt, net zolang 192 werd toegelaten.

Het zorgen dat Radio 192 overal op de kabel kwam, behoorde tot een van mijn taken binnen 192 Media BV. We zouden de grootste zender moeten worden en daar hoort ook de kabel bij. Vaak voelde ik mij als een soort Napoleon die telkens een stukje land veroverde. Zo had ik aan de buitenkant van mijn kantoor een landkaart van Nederland gehangen die ik, telkens als er een gedeelte kabeldekking bij kwam, met een rode stift inkleurde. Aan het eind van de 2003 was deze helemaal ingevuld, op Groningen en Breda na. Ons 'rayonhoofd' Bert Alting was er niet in geslaagd om Radio 192 in Groningen op de kabel te krijgen, zelfs niet na een grote handtekeningenactie. Jammer, maar het is niet anders.

Je mag nooit inslapen en je moet van alles aanpakken om in de publiciteit te komen en te blijven. Zeker als je geen groot marketing budget hebt. Herman Bekenkamp was toen nog niet officieel onze investeerder maar werd wel steeds meer enthousiast. De kansen lagen er om van dit station echt iets moois te maken. Eind september bood hij ons een paar mooie opties aan. Zo gingen wij met televisiespots op de TV. Weliswaar in zijn afgekochte blokken bij SBS, NET5 en TMF, maar het was een begin. En hij wilde dat wij ons lieten inschrijven bij het KLO (Kijk en Luisteronderzoek). Verder bood hij ons extra geld om een paar nieuwe namen aan te trekken, waaronder Will Luikinga. Will had al eerder voor Radio Gooiland programma's gemaakt en na een gesprekje met Bekenkamp - beiden hebben zij dicht bij elkaar een huis in Spanje - ging hij een dagelijks programma gaan maken voor Radio 192. Ook kwam Gerrit, de winnaar van het SBS programma 'Big Diët' bij ons een programma maken. Hij werd vergezeld door zijn producer Bruno de Vos een Belg van geboorte maar een gezellig radiomaker die zich ook al snel binnen het Radio 192 team had geworsteld. In

oktober 2001 ging onze nieuwe internetsite de lucht in onder de bezielende leiding van Perry Bos. De bezoekersaantallen stegen dagelijks met enkele honderden en binnen een maand hadden wij maar liefst 568.000 bezoekers. Dit moet af te lezen zijn in de luistercijfers riep Bekenkamp tijdens een vergadering. Maar eerst dien je als zender een zogenaamd nul-onderzoek te laten plaatsvinden om te kijken of je wel op een representatieve manier mee mag doen. Dat onderzoek was erg positief te noemen, reden voor een groots opgezet persbericht: *Radio 192 doet het goed! Radio 192, het station dat voornamelijk muziek draait uit de popgeschiedenis, doet het goed. In de maand november bereikte het station een marktaandeel van drie procent, blijkt uit de cijfers van Intomart. Radio 192 (192 refereert aan de oude frequentie van Radio Veronica) is op 4 juli van dit jaar met haar uitzendingen van start gegaan en heeft een vrijwel landelijk bereik op middengolf en via de kabel in een groot gebied van Nederland. Vooral in de doelgroep 35-49 jaar scoort het station goed met een marktaandeel van 44%. In de groep 59-64 jaar bereikt Radio 192 een marktaandeel van 30%. Volgens Intomart wordt er meer door vrouwen dan door mannen geluisterd naar de Gouwe Ouwe klanken.*

Dankzij dit onderzoek van Intomart besloot Herman Bekenkamp voor de volle 90,2% als investeerder in 192 Media BV te stappen. De overige aandelen 9,8% werden tussen Ad en mij verdeeld, elk 4,9%. Hiertoe dienden Ad en ik ook naar de notaris te gaan, omdat je met een BV nu eenmaal juridisch sterker staat binnen een bestaande of net opgerichte BV. Op 12 december 2001 richtte Ad zijn *Ad Bouman Beheer BV* op en ik de *Michael Bakker Holding BV*. Vervolgens passeerde de acte de notaris van Bekenkamp en ziedaar: *192 Media BV* was geboren. Vrijwel direct liet Bekenkamp van zich spreken. Zo werd Peter Teekamp in januari 2002 aangetrokken voor de middag en kregen Cees van Zijtveld en Tom Blom een programma in het weekend. Het was ons er alles aan gelegen om Radio 192 naar een hoger plan te trekken en zodoende een van de twee etherfrequenties te krijgen die, weliswaar tijdelijk, zouden worden toegewezen. Er werden ook twee reclameverkoopers aangetrokken. Arno van Boven en Ton Hover. Arno kende ik wel maar was in mijn ogen niet de commerciële man die wij zochten. Ton was volgens eigen zeggen directeur van Radio Noordzee FM geweest en had ruime ervaringen in het binnenhalen van adverteerders. Ook volgens eigen zeggen. Maar Bekenkamp was de baas en geloofde, wat zijn goed recht was, in zijn team. Onze eerste verkoper Henk de Hen wilde niet meer in het nieuwe avontuur stappen. Hij voelde er niets voor om onder Bekenkamp te werken. Wat er in die maanden daarna gebeurd is, is ook voor mij moeilijk weer te geven. Directie en reclameverkoop zaten in Baarn bij Bekenkamp en wij (de studio) zaten in Hilversum. Wij, of liever gezegd, ik zat in Hilversum. Want ook in de periode van Bekenkamp zat Ad meer elders dan op de radio. Niemand sprak dat hardop uit maar iedereen vond dat toch wel een beetje raar. Ik geloof dat het Arno van Boven was die het voor de eerste keer bespreekbaar maakte bij Bekenkamp. Arno, type relnicht, hield wel van een binnenbrandje en liet geen moment ongemoeid om Ad af te branden. Na een paar gesprekken tussen Ad en Bekenkamp ging het iets beter maar nog steeds niet optimaal. Ad vond bijvoorbeeld de bemoeienis van Ton Hover erg irritant. Maar die man werkte ook voor z'n geld en probeerde het zo goed mogelijk te doen. Op 8 januari 2002 deed Herman Bekenkamp een bod op de aandelen van Bouman. Herman zei tegen mij dat hij dat deed omdat zelfs Will Luikinga eigenlijk niet meer geloofde in Ad. Dit zou al besproken zijn tijdens de kerstvakantie in Spanje van 2001. Ad op zijn beurt wilde niet af van zijn aandelen in Gooiland Producties bv. "Nee Michael, die zijn we samen begonnen en ik wil ook wat overhouden straks." Ik begreep hem wel. Maar waarom zette hij zich dan niet voor de volle 100% in voor Radio 192? Dat werd mij later pas duidelijk toen hij tijdens de locatie uitzending vanaf de Norderney, na een paar biertjes, mij en een paar andere medewerkers toevertrouwde dat hij altijd wel wilde maar steeds werd teruggefloten door Karin, zijn

vriendin. Die dacht, toen hij wegging bij Veronica, dat hij alle tijd zou maken voor haar. Zij zag Radio 192 dus eigenlijk als een concurrent. Wat een creativiteit wordt hier ingedamd! Met mensen in je team als Peter Teekamp, Cees van Zijtveld, Tom Blom, Chiel Montagne, Eddy Becker, Ad Bouman, Edvard Niessing, Luc van Rooy en diverse andere populaire DJ's kon Radio 192 alleen maar hoger klimmen. Bekenkamp zelf was een goede marketier. Hij zorgde ervoor dat wij twee keer per maand een advertentie kregen in de grootste ochtendbladen van Nederland. Ook zouden we een groot Golden Oldies evenement gaan organiseren op 9 juni 2002 in de Brabanthallen in Den Bosch. Achteraf was dat de eerste zwarte bladzijde in de geschiedenis van Radio 192. We hadden onze populariteit een beetje onderschat. Hoewel de verkoop redelijk verliep waren wij toch bang dat de beoogde achtduizend kaarten nooit verkocht zouden worden. Maar alles was al geregeld. De artiesten: The Hollies, The Animals, Paul Da Vinci van The Rubettes, J. Vincent Edwards, The Real Thing, The Dakota's, Rose Royce en BZN '66 zouden komen optreden tussen 14.00 en 22.30 uur. Daarnaast hadden wij diverse Nederlandstalige artiesten uitgenodigd en zou de Radio 192 Drive-In-Show uit het stof gehaald worden. Totaal waren er toch nog 3000 kaarten verkocht maar het geloof zat er niet meer in. Mede omdat in de week nadat Pim Fortuin werd vermoord er slechts 25 kaarten werden verkocht, heeft Bekenkamp besloten gebruik te maken van een speciale clausule in het contract om het evenement af te gelasten. Een goed excuus. Degenen die dat wilden konden ter compensatie voor een jaar lid worden van 'De Vrienden van Radio 192'. Dat was een soort fanclub, opgericht op advies van Herman Bekenkamp, die de eventuele inkomsten wilde gebruiken voor speciale publicitaire en secundaire uitgaven. Over deze 'fanclub' later meer.

Naar mijn idee kwam het Golden Oldies evenement een jaar te vroeg. Radio 192 was nog niet overal optimaal te ontvangen en zond nog steeds alleen via de AM uit. Dus: te onbekend bij het grote publiek. Dit bleek ook uit de eerste echte cijfers van Intomart: 0,1% landelijk gemeten. Echt een zware tegenvaller was dat. Zeker voor de reclameverkoopers die toch al niet erg gemotiveerd waren. Maar ook ik had, gezien alle positieve publiciteit en reacties, meer verwacht. Dit bleek ook uit de vele reacties via internet. Zo hadden wij in maart 2002 de Radiorebus weer terug gehaald. Om drie uur werd hij opgenomen door Luc van Rooy en Bruno de Vos, die inmiddels een jaarcontract had gekregen van Herman Bekenkamp. Om vier uur was de eerste uitzending en om halfzeven had ik 1750 oplossingen binnen via internet. Echt ongelofelijk! Alleen jammer dat de luistercijfers anders aangaven. Op die luistercijfers wordt de planning van de mediaburo's gebaseerd en ja, die mediaburo's moeten er voor zorgen dat je adverteerders krijgt! De accountmanagers van mediaburo's zagen Radio 192 echter niet staan. Vaak heb ik gedacht aan het opzetten van een eigen meetinstrument. Samen met mediastrateg Peter Strating heb ik diverse keren gebrainstormd om een andere wending te geven aan de luistercijfers. Helaas heb ik de tijd hiervoor niet meer gekregen. Ik heb samen met Peter Teekamp een wervelende overhead presentatie gemaakt die echt super klonk en die ik ook vaak gebruikte tijdens kabel presentaties. Bij de kabels lukte het, bij de mediaplanners minder alhoewel sommigen Radio 192 wel het voordeel van de twijfel gunden. En niet onterecht. Zo verkocht het Zuid-Afrikaans verkeersbureau 114 reizen naar Zuid-Afrika, op een campagne die alleen liep op Radio 192. En brillengigant SpecSavers begon haar landelijke campagne succesvol op Radio 192. De verkopers Van Boven en Hover, door mij Arno en Gradje genoemd, waren niet erg succesvol. Ze maakten zich eerst zorgen over welke laptop ze zouden uitzoeken en welke portable telefoon. Bekenkamp maakte zich niet zo heel druk over de verliezen die er gemaakt werden want iedereen ontving toen een goede tot zeer goede beloning voor zijn werkzaamheden. Het leek wel of het niet op kon. Wilde wij een nieuwe compressor kopen voor 1500 euro dan riep Bekenkamp: zijn er niet duurdere en dus betere. Jawel riep Ad en hij kwam met een Orban van 25.000 euro die zonder te blikken of te blozen werd aangekocht. Het was duidelijk: Bekenkamp had zijn zinnen gezet op een ether

frequentie voor Radio 192 en die moest en zou er komen. In de tussen liggende periode hadden wij ook een paar tegenslagen te overwinnen. Zo werden wij zonder pardon van de kabel in Groot-Amsterdam gehaald. De reden is mij nog steeds onduidelijk. De zaak liep zo hoog op dat wij het lieten aankomen op een intern onderzoek door het Commissariaat voor de Media. Maar het Commissariaat besloot dat de Programmaraad zelfstandig mocht handelen. Pas een jaar later werden wij weer toegelaten tot de kabel van Groot-Amsterdam, met bijna 600 duizend potentiële luisteraars.

Ik behaalde wel persoonlijk een klein succesje. Het publieke BNN hield een poll onder haar luisteraars met de vraag 'Wie wordt de Radiotopper van de 21^e eeuw'. Deze poll was gekoppeld aan het radioprogramma 'Storing'. Radio 192 eindigde daar als middengolfstation op de derde plaats, net achter ID&T en Radio 10 FM.

Nog een persoonlijk succesje. De mediasite Radio.nl hield een poll onder de bezoekers, dus de radioliefhebber! De vraag werd gesteld 'Welk Radiostation heeft de beste ochtendshow?' Ruim 1100 mensen reageerden en tot mijn verbazing eindigde mijn show, waarvan ik er uiteindelijk 1240 van presenteerde, met 13,2% op de derde plaats onder Jensen in de ochtend van Yorin FM en Everts staat op van Radio 538.

Het was April 2002. Bruno de Vos maakte inmiddels deel uit van het vaste team van Radio 192. Hij was toen al een goede producer die ervaring had opgedaan tijdens zijn werkzaamheden voor John de Mol Producties. Wij vulden elkaar goed aan alhoewel we ook regelmatig met elkaar in de clinch lagen. Maar dat schijnt erbij te horen als je in een creatief proces zit. Een van de eerste grote producties die Bruno deed was de Motown Week. Voor de finale had hij Ferry Maat uitgenodigd. Ferry stond sinds zijn aanwezigheid op de opening van Radio 192 al op mijn lijstje. Die man bewonderde ik al sinds mijn jeugd, ik weet niet hoeveel cassettes ik vroeger van hem heb opgenomen. Hij paste in het team. Ferry was 'zenderloos' en ik hoopte dat hij graag bij ons wilde komen werken. Direct na de succesvolle Motown Week organiseerde ik een etentje samen met Ad en Herman Bekenkamp en natuurlijk Ferry Maat. Hij was duidelijk verrast met het verzoek of hij voor ons wilde komen werken maar tevens had hij een paar ingrijpende technische eisen voordat hij bij ons zou komen draaien. Hieraan zou Ad direct gevolg geven! Overigens zou dat nog een dik half jaar zou duren.

Ongeveer tegelijk met Radio 192 startte vriend en collega Eddy Becker zijn droom. Hij liep namelijk al jaren rond met het idee om een maandblad te starten rond 'zaken die zich in het verleden hebben afgespeeld maar altijd een link naar het heden hebben.' Uiteindelijk werd het FLASHBACK, een fraai vormgegeven magazine waar je met recht trots op mag zijn. In een van de eerste uitgaven kwam natuurlijk Radio 192 aan bod. Juist die 'zaken die zich in het verleden hebben afgespeeld maar altijd een link naar het heden hebben', daar paste Radio 192 prima in. Het werd een lang en mooi artikel en daarbij werd ook nog eens de hele programmering vermeld. Het verleden ging, hoe kan het ook anders, over Radio Veronica. Het heden ging met name over mij. Eddy schreef onder andere:

De sfeer van toen en de muziek uit de jaren '60 en '70 komen weer tot leven in een nieuwe zender: Radio 192. Eind jaren '90 benaderde toenmalig TV producer Michael Bakker een aantal vroegere DJ's en technici met de bedoeling een stukje nostalgie nieuw leven in te blazen. 'Ik was altijd gefascineerd door die zendschepen. Het leek me fantastisch om daar als DJ bij te werken, alsof je een spannend jongensboek las vol avonturen'. Michael's enthousiasme werkte zo aanstekelijk dat de meeste oud-collega's het heel leuk vonden om dat sfeertje van vroeger weer gestalte te geven. De droom van een fan, hoe moest het station gaan heten? Daar hoefde men niet lang over nadenken. Tenslotte had Veronica in de eerste jaren uitgezonden op de 192 meter. Daarna ging er nog heel veel water door de zee. Omdat het project steeds grotere vormen ging aannemen en Michael en Ad zich intensief met de creatieve kant van de zaak bezig hielden, kwam er op een gegeven moment een derde man bij:

Herman Bekenkamp, hij ging zich bezig houden met de zakelijke structuur van het station en dat bleek een goede verdeling. Nu klinken de stemmen, die je zo vertrouwd in de oren klinken, dagelijks uit de radio. De zender lijkt niet weg geweest.

Als we toen eens wisten wat ik nu weet was ik nooit en te nimmer aan dit avontuur begonnen. Maar toen ik vanochtend in de spiegel keek, bedacht ik dat ik het ook nooit had willen missen. Raar eigenlijk, die 'mixed emotions'.

Om er 'bij' te blijven werden meer evenementen georganiseerd. De advertenties werden met dubbele frequentie ingezet en wij gingen onder andere naar Volendam en Scheveningen voor locatie uitzendingen. Elk evenement heeft een eigen verhaal en het gaat me te ver om alles uitgebreid te beschrijven. Naast ellende en technische blunders hebben we ook veel gelachen en lol gehad. Daar houd ik mij dan maar aan vast.

Een man die bij de eerste besprekingen zat van Radio 192 was Chiel Montagne. Hij zat ook bij het eerste team van Radio 192 van 4 juli tot begin december. Op 5 december 2002 werd hij door Ruud Hendriks gevraagd om bij Radio Nationaal te komen werken. Ruud had Radio Nationaal overgenomen om een goede kans te hebben bij een verdeling van de FM ether frequenties, net zoals ik dat wilde voor Radio 192. Radio Nationaal zond uit via Engeland, een mooie maar wel erge dure manier om te laten horen dat je er bent. Natuurlijk lieten wij Chiel gaan. Hij kon daar meer verdienen en hij kon zich daar gaan bezig houden met het Nederlandstalige lied. Maar de pret duurde niet lang. In augustus 2002 maakte de persdienst van Radio Nationaal bekend dat iedereen ontslagen zou worden en het voorlopig een non-stop station zou worden. Tevens kondigde Hendriks een formatwijziging aan. Het zou meer richting de sound van Radio Noordzee en Radio 538 gaan. Niets verkeerd mee natuurlijk, alleen een beetje zuur voor de grote aanhang van Radio Nationaal. Als de verloren zoon werd Montagne, na zijn avontuur bij Radio Nationaal, weer in onze familie opgenomen. Over Chiel Montagne gesproken, eigenlijk heet hij Bert. Hij presenteerde het ochtendprogramma 'Muziek Terwijl U Werkt' wat ook wel 'Muziek Terwijl U Baas Denkt Dat U Werkt' werd genoemd. Ik deed dan vaak de techniek. Op een ochtend riep hij: "Wat zou er gebeuren als ik een eigen publieke zender zou starten?" Ik voelde meteen dat hij het meende. Het was eind november 2003 en de zaken bij Radio 192 stonden er niet al te best voor. Dus ik voelde wel wat voor een nieuw avontuur en ik dacht direct aan Rob Out die zijn Veronica ook het publieke bestel wist in te duwen. Chiel vroeg meteen of ik samen met hem die omroep zou willen oprichten. Aangezien het bijna december was en je voor 1 maart 50.000 leden diende te hebben was enige spoed wel noodzakelijk. Ik maakte een persbericht en Chiel vulde het een en ander aan. Zijn telefoon stond niet stil. Hij kon zo van het ene programma naar een andere TV show. En dat ging hem een beetje te snel. Hij wilde het op zijn eigen manier doen, stap voor stap en niets overhaast. En dat ging mij juist weer te langzaam. Uiteindelijk had ik een businessplan af en ik had een stel gesprekken geregeld bij diverse vooraanstaande personen. Het waren bepaald niet de eersten de besten. Het had mij de eerste en tweede kerstdag gekost om die gesprekken te voeren en het geld bij elkaar te krijgen. Uiteindelijk vonden we deze mensen bereid om mee te doen. Het bedje was gespreid voor Chiel en de campagne kon beginnen. Er werden 20 duizend kaarten gedrukt via een bevriende drukkerij en er kwam een postbusnummer. Toen kwam het hoge woord eruit. Chiel wilde niet meer. Althans niet met de mensen die, met veel geld, achter hem stonden. "Nee", riep zijn vrouw tegen mijn vrouw, "We zijn al zo vaak belazerd, hier trappen wij niet meer in". Dat wantrouwen voelde ik al een hele tijd bij Bert. Hij vertrouwde echt niemand. Achter iedere boom zag hij wel een leger spoken staan. En dat terwijl iedereen het zo goed met hem voorhad.

Terug naar Radio 192 en naar 31 augustus 2002. Op 15 augustus openden de ochtendbladen dat de FM-zenders toch onder de hamer moesten. Voor ons geen goed nieuws. Maar er was

meer werk aan de winkel. De belangrijke maand augustus was al 15 dagen oud en er moest nog veel gebeuren. Bruno de Vos en ik hadden het plan opgevat om live vanaf zee te gaan uitzenden en wel vanaf dezelfde plaats waar vroeger Veronica had uitgezonden. Een tender zou dan het publiek heen en weer varen. Deze uitzendingen vanaf de Noordzee zouden de finale zijn van een hele zeezenderweek. Coryfeeën van bijna alle zeezenders waren vertegenwoordigd en het zou een onvergetelijke dag moeten worden. Alleen het weer wilde niet meewerken. Eerst werd de mooiste dag van het jaar voorspeld, windstil met veel zon, uiteindelijk werd het 19 graden met een west- tot noordwestenwind kracht 5. Het ‘zendschip’ Minerva ging zo tekeer dat de tafel met al onze apparatuur omviel en alle CD’s onder de koffiedrab zaten. Die dag werd ook de Radio 192 CD officieel ten doop gehouden. Een goed gekozen moment omdat dan pers en fans aanwezig waren, succes verzekerd dus. Van Bruno de Vos kwam het idee om maar liefst 10 CD’s in de zee te droppen, let wel: op de plek waar de Norderney, het schip van Veronica, had gelegen. De cirkel zou dan rond zijn. Alle gast-dj’s van die dag zouden een CD in de zee gooien. En zo stonden oa: Ferry Maat, Ron Bisschop, Peter Teekamp, Bart van Leeuwen, Chiel Montagne, Marc Jacobs, Eddy Becker, Will Luikinga, Jaap Jansen, Ad Bouman, Bruno de Vos en ik op het dek van ‘de Minerva’. Degene die een fles met daarin het hoesje en telefoonnummer zou bellen kreeg een echte CD thuis gestuurd. Ik dacht dat echt niemand zou gaan zoeken. Maar dan kwam ik toch bedrogen uit. Binnen drie dagen waren alle CD’s aangespoeld en iedere vinder kreeg een CD opgestuurd. Alweer een moment om te peilen of er wel goed werd geluisterd. Een leuk moment was toen wij weer terug reden in onze bedrukte Radio 192 auto’s. Op een gegeven moment kwamen wij in een file terecht. Het was warm dus de autoramen stonden open met natuurlijk Radio 192 aan. De combinatie van de reclameauto’s en de sound van 192 zorgde ervoor dat veel mensen uit hun auto’s stapten en spontaan een flyer vroegen en de AM frequentie opzochten. Een betere reclame is niet denkbaar. Ook had de serieuze vaderlandse pers veel interesse in de CD. Ieder muzikrecensent schreef lovend over onze CD. Eigenlijk schreven ze dan ook lovend over het muziekformat van Radio 192, aangezien de CD representatief was voor het station.

Begin augustus 2002: De advertenties bleven achter ten opzichte van de begroting die wij hadden opgesteld. De kosten waren te hoog en de inkomsten te laag. Met de woorden “maak je geen zorgen” stelde Herman Bekenkamp ons gerust. Maar ik voelde dat er iets broeide, iets zat niet lekker. Er werd een hetze gevoerd door de twee reclameverkopers tegen Ad Bouman. Misschien terecht, maar deze hetze zou wel eens zover doorgevoerd kunnen worden dat Bekenkamp zou beslissen om Radio 192 te verkopen. Ik heb altijd geleerd om naar mijn intuïtie te luisteren en ik vroeg een gesprek aan met Herman. Samen met Ad hadden wij, genietend van een lekker zonnetje, een gesprek met Herman. Hij vertelde dat hij, ondanks de tegenslagen, graag door wilde gaan met Radio 192. Tijdens het gesprek gaf Herman zelfs toestemming om een nieuwe audio PC aan te schaffen. Een echte wondercomputer waarin het hele format van Radio 192 opgeslagen zou kunnen worden. Nooit meer hangende CD’s en nooit meer ergernissen dat de verkeerde versie gestart zou worden. Deze computer van ruim 15 duizend euro met bijbehorende reclameplanner, zou door Ad met spoed gevuld worden met muziek. Maar Ad keek er niet naar om. De titels bestonden uit codes en waren, volgens Ad, onbegrijpelijk. Gelijktijdig kregen wij het aanbod van een andere gebruiker van deze PC om het bij hem aanwezige Golden Oldies format over te nemen. Ook daar stond Ad niet achter. Hij zou dan alles opnieuw moeten screenen. Kortom, Bekenkamp was zeer ontstemd dat de PC niet door Bouman in gebruik was genomen en het duo Arno en Gradje deed er nog een schepje bovenop. Ze hadden geklaagd bij Bekenkamp dat Bouman er bijna nooit was en als hij er al was bijna niets uitvoerde terwijl hij wel een volledig salaris ontving. Toen een medewerkster van Bekenkamp regelmatig naar de studio kwam en daar Bouman nooit aantrof was de maat vol. Hij wilde stoppen met het investeren in Radio 192. Ik wilde het niet geloven.

Zeker niet dat Bouman de oorzaak was. Maar een telefoongesprek met Will Luikinga opende ook mijn ogen. Will zei dat hij op zijn vakantieadres met Bekenkamp had gesproken en dat er werd gewezen naar Bouman als oorzaak van het stopzetten van zijn investeringen. Will hadden wij, omdat wij geloofden in zijn zakelijk inzicht, ook 4,9% aandelen gegeven. Gelukkig was er op mijn functioneren weinig aan te merken. Maar zonder Bouman doorgaan wilde ik niet. Ik wilde loyaal blijven aan de man waarmee ik het station was begonnen. Overigens betekende deze beslissing voor Bekenkamp een behoorlijk verlies. Hij had echt enorm veel geïnvesteerd in Radio 192, het beste was niet goed genoeg want hij was naast zakenman ook echt liefhebber van de sfeer van de voormalige zeezender Radio Veronica. Via een vaststellingsovereenkomst werd alles zakelijk goed geregeld. Kortweg hield het in dat Bekenkamp de hele BV aan Ad en mij overdeed voor 1 euro, wel zou er nog een uitzendverplichting zou zijn over de commercials van het bedrijf van Bekenkamp. Deze reclame-‘deal’ vertegenwoordigde een waarde van ongeveer 275.000 euro. Dit betekende dat wij tot juli 2006 elk uur 1,5 minuut de commercials van Bekenkamp moesten uitzenden. Als commerciële zender mag je maximaal 12 minuten reclamezendtijd per uur uitzenden, dus konden wij deze afspraak zonder problemen maken. Er zou ruim voldoende tijd overblijven voor andere adverteerders. Mits die er waren. Let goed op want deze ‘vaststellings-overeenkomst’, getekend op 8 oktober 2002, speelt vanaf nu een grote rol. Hoe dan ook moest Radio 192 blijven bestaan, zeker tot het duidelijk zou zijn hoe politiek Den Haag de etherfrequentieverdeling zou gaan implementeren. Alle media speculeerden over die verdeling of veiling. Ook gingen de geruchten dat er een beautycontest gehouden zou worden. Deze optie, zo leek het, zou voor ons het beste zijn. Dan zou er gekeken worden naar het format, de presentatoren en de kabeldekking en niet zozeer naar luistercijfers. Op deze manier zouden nieuwkomers zoals Radio 192, die nu via de kabel uitzonden een kans krijgen om via de FM uit te gaan zenden.

Die aanvraag werd voor mij een ware martelgang. Een half jaar eerder had Bekenkamp het idee opgevat om een soort van fanclub op te richten die ervoor zou zorgen dat er ‘alleen ter bevordering van de promotie van Radio 192’ geld gegenereerd zou kunnen worden. Speciaal daarvoor werd Gooiland Producties bv weer nieuw leven in geblazen. Via internet werd er een campagne opgezet om leden te werven. Ook heeft er even een promo gelopen op de zender, maar die werd na enkele weken weer gestopt. Ondanks de populariteit van het station kwamen de leden niet met bergen binnen. De aanmeldingen die wel binnen kwamen werden niet goed verwerkt, wij hadden de organisatie onderschat. Op het hoogtepunt hadden wij 235 betalende leden. De opbrengsten van de ‘fanclub’ dienden echter ook uitgegeven te worden ter bevordering van ons zo geliefde station. Zo hebben wij een groot gedeelte van de komst van Ferry Maat betaald uit de opbrengsten van de fanclub, en werd Will Luikinga schadeloos gesteld (zie verderop in dit boek). Er werd een naheffing gas, water en licht betaald van de studio, de opname en CD persing van het Radio 192-lied van Ben Cramer, onkosten vergoedingen Bruno de Vos (huur en ziektekosten), een lening van 8.000 euro aan 192 Media BV in februari 2003, het drukwerk voor de aanvraag FM frequentie, kerstpakketten medewerkers Radio 192, twee advertenties Radio 192 in de Telegraaf (komst Ferry Maat en de Hollandse 192), diverse door Ferry Maat geproduceerde jingles, catering studio en diverse kleinere kantine-nota's. De betaling van Ferry Maat was voor ons eigenlijk het belangrijkste omdat Ferry zich wilde inzetten als een soort van ‘lijstduwer’ voor Radio 192. In het officiële persbericht stond het volgende:

Sinds maandag 2 december 2002 is Ferry Maat dagelijks terug op de radio. Hij zal van maandag t/m vrijdag ‘Maat in de Middag’ presenteren. Dit populaire programma was meer dan 5 jaar lang te beluisteren via Radio 2, maar werd abrupt gestopt door de NCRV, toen Maat in conflict kwam met die omroep. ‘Ik werp mij bewust op als lijstduwer voor Radio 192’ zegt Ferry, doelend op de kans die het station binnenkort hoopt te maken op een FM-

etherfrequentie. 'Het is zonde dat alleen slechts een gedeelte van Nederland Radio 192 via de kabel en AM-1332 kHz kan ontvangen. Die middengolf frequentie moet bij de nieuwe verdeling omgezet worden in een plekje op de FM, want het is toch een belediging voor je oren dat je anno 2002 als muziekliefhebber noodgedwongen naar de AM moet luisteren. De sfeer bij Radio192 doet me terugdenken aan mijn zeezendertijd; dit is de plek waar de echte muziekliefhebbers elkaar ontmoeten, mensen met verstand van zaken die een goede mix weten te maken van bekende 'gouwe ouwe' en 'hard to find classics', dat is nou precies wat ik de laatste jaren miste bij de NCRV. Sinds het uitkomen van een nieuwe verzamel CD van de Ferry Maat Soulshow staat ook dat programma weer volop in de belangstelling en Maat sluit niet uit dat er zo nu en dan een nostalgische Soulshow op Radio 192 zal worden uitgezonden. 'Dit is het enige Gouwe Ouwe station van Nederland, met hart voor de Nederlandse artiesten, waar je dagelijks herinnerd wordt aan de lange radiotraditie die ons land sinds de zeezenders kent. Ik hoop dat men in Den Haag tot de conclusie komt dat er op de FM-band ruimte moet zijn voor dit soort radio; de kans is groot dat er straks, ondanks de goede voornemens, te veel zenders komen die op elkaar zullen gaan lijken en dat kan toch niet de bedoeling zijn wanneer je de schaarse etherfrequenties verdeelt', aldus Ferry Maat. Radio 192, het enige Oldies station van ons land met o.a. Will Luikinga, Peter Teekamp, Ad Bouman, Eddy Becker, Peter van Dam, Mark van Amstel, Edvard Niessing, Ron Bisschop, Michael Bakker, Edo Peters, Luc van Rooij, Bruno de Vos, Martien Engel, Ferry Eden, Jaap Jansen, Sieb Kroeske en vele anderen, zendt uit via de kabel, AM en wereldwijd via internet.

Als ik die lijst met namen zo bekijk realiseer ik mij dat we toen echt een wereldteam hadden. Maar wat heb je aan een wereldteam zonder dat je de mensen goed kan betalen, want ondanks de komst van Ferry waren er geen adverteerders bereid om een campagne te plaatsen op Radio 192. Diverse gesprekken met mediabureaus leerden mij dat wij met dit team wel een heel grote kans zouden maken op FM, maar niet met een kleine AM frequentie en mono op de kabel.

Wel een grote opsteker voor mij persoonlijk. Op een maandagochtend even direct na mijn uitzending 'Ook Goede Morgen' werd ik gebeld door een aardige mevrouw van Broadcast Magazine. Zij wist mij te melden dat ik door een vakjury was genomineerd voor de titel 'Radio Man van het Jaar 2002'. Okay, was mijn reactie, dat zal wel een nieuw concept zijn van de 'Treiterlijn' of zo! Direct daarop belde ik Broadcast Magazine terug met de vraag of het echt waar was. Die mevrouw reageerde spontaan: "Natuurlijk meneer Bakker; u bent toch van Radio 192? Nou, dan bent u met grote meerderheid genomineerd". Het was dus waar! Vrolijk meldde ik dat aan diverse vaste medewerkers van Radio 192. Het was voor de eerste keer dat ik iets voelde wat op jalouzie leek. Bruno en Ad reageerden nauwelijks maar van de luisteraars kreeg ik felicitaties en gelukwensen. De dag van de uitreiking, tijdens het Nationale Omroep congres in Hotel Gooiland te Hilversum, liep iedereen wel netjes gekleed rond. Bruno had zowaar een colbert aan en Maricha Kroeske, die als stagiaire bij ons werkte droeg zelfs een rok, iets wat hoogst ongebruikelijk was. Ook Ad was netjes gekleed. Ik zou thuis Edith ophalen om vervolgens naar de uitreiking te gaan. Daar aangekomen trof ik Tout Radio aan. Toen iedereen werd verzocht naar binnen te gaan ging ik op zoek naar mijn collega's, de mensen die ik als mijn vrienden beschouwde. Maar de gereserveerde plaatsen voor de Radio 192 medewerkers bleven leeg. Gelukkig dat Edith mee was anders was ik waarschijnlijk al voor de prijsuitreiking de zaal uit gelopen. Nadat de prijs voor de beste radiomaker naar Ruud de Wild was gegaan en het beste radioprogramma naar de NOS kwam de grote finale. Wie zou 'De Radioman Van Het Jaar' worden. Met veel bombastische geluidseffecten werden de genomineerden genoemd. Ruud de Wild van Radio 3, Paul van der Lugt, ook van Radio 3 (die net had aangekondigd dat hij daar zou vertrekken) en van Radio 192 Michael Bakker. Mijn naamgenoot Rob Bakker van Broadcast Magazine reikte de prijs uit. Ik verwachtte niet te winnen. Ruud zou kans maken omdat hij het laatste interview had

gehad met Pim Fortuijn en Paul natuurlijk vanwege zijn enorme staat van dienst als nieuwslezer/programmamaker en station-manager. Achteraf was ik bij dat ik die titel niet heb gewonnen, Radioman Van Het Jaar. Want wat een afgang. Collega's van mijn medegenomineerden schreeuwden en applaudisseerden hard toen hun namen werden omgeroepen. En bij mij klonk een oorverdovende stilte. Een stilte die in mijn beleving wel een minuut duurde. In werkelijkheid was het misschien maar enkele seconden stil. Wat er gebeurd is in de studio weet ik niet. Het excuus van mijn medewerkers was dat het plotseling erg druk werd en dat ze daardoor de tijd waren vergeten, anders waren ze er wel geweest. Okay. Gelukkig trof ik wel diverse leuke collega's met wie we die avond behoorlijk hebben gelachen. Onder andere met Arend Langeberg, Jeroen Soer, Paul van der Lugt, Erik de Zwart, Adje Roland en Ferry Maat.

Het excuus van Ad was minder te verteren. Hij stelde dat hij door mij persoonlijk uitgenodigd had willen worden. Wat had ik moeten doen. Kaartjes uitdelen met het verzoek 'kom je ook op mijn feestje?' Nee Bouman, dat was geen excuus. Tijdens het gesprek liet hij zich ontvallen dat hij het pas echt goed had gevonden indien ik de nominatie geweigerd zou hebben en die aan hem zou hebben overdragen. Maar waarom? Als er één bedrijfstak in Nederland weet hoe hun collega's functioneren is het de radio wel. Ik denk dat dit tevens het antwoord is op zijn vraag. Overigens zou ik, als de prijs zou zijn toegekend, Bouman zeker bedankt hebben en hem geprezen hebben om alles wat hij wel en niet gedaan had. Natuurlijk zou ik de farce hebben opgehouden, mijn irritatie was immers een interne aangelegenheid.

Het zal begin november geweest zijn dat Ad en ik naar Brussel togen. Het Belgische bedrijf 4FM had enorme interesse in Radio 192. Nadat ze eerst op de Bosdrift waren geweest dienden wij een tegenbezoek uit te voeren. Dus Bakker en Bouman naar België. Ik wilde de auto pakken maar Ad wilde met de trein. Net zoals vele radiofielen is hij een echte treinengek. Het was een ware wereldreis maar het werd wel een gezellige dag. Tijdens de reis hebben wij leuke gesprekken gehad. In Brussel verliepen de gesprekken minder voorspoedig. Het bod was dat zij al onze betalingsverplichtingen zouden overnemen tot aan de verdeling van de etherfrequenties. Indien wij niet een landelijk FM kavel zouden krijgen werden hun investeringen omgezet in een lening waar wij dan persoonlijk verantwoordelijk voor zouden zijn. Alhoewel ik geloofde in de kracht van Radio 192 wilde ik niet mijn gezin meetrokken en eventueel de dupe laten worden van een mislukt radioproject. Nee, dat offer zou te groot zijn. Gelukkig dacht Ad daar net zo over.

Ongeveer tegelijkertijd hadden wij een gesprek met de vereniging Veronica. Voorzitter Willem van de Meer de Walcheren, een van de reëelste en openhartigste mensen die ik ooit heb ontmoet, was onze gesprekspartner. Het plan van de vereniging was om een soort van paraplubedrijf op te zetten met drie radiotakken. Kink FM/Veronica, Hit Radio en Veronica 192. Op deze manier werden er drie doelgroepen bereikt. Op verzoek van Willem hadden wij geen gesprekken meer gevoerd met eventuele andere investeerders. Het plan van Willem was immers meer dan geweldig. Ik heb die maanden nog nooit zo goed en lekker geslapen. Maar jammer genoeg werd Willem van de Meer ontslagen en wij kregen een telefoontje van Jan Praats van de vereniging Veronica dat het avontuur niet door zou gaan. Althans niet zoals wij met Willem van de Meer hadden afgesproken. Tot het telefoontje van die ochtend. Een uurtje eerder had Will Luikinga in de studio overleg gehad met Willem van de Meer. Veronica zou onze betalingsverplichtingen voor minimaal twee maanden overnemen voor een totaal van 140.000 euro. Wij moesten ons vooral bezig houden met leuke dingen en met het uitbouwen van Radio 192. Maar nu was dat over.

Hieronder de brief die Will Luikinga schreef, op persoonlijke titel, naar de vereniging Veronica. Een ware heldendaad onder het motto niet geschoten is altijd mis.

Mijne heren .

Ik schrijf u deze brief op persoonlijke titel. Meestal vanaf de zijlijn, heb ik de laatste maanden de besprekingen gevolgd die door u zijn gevoerd met de heren Bakker en Bouman van Radio 192 ten aanzien van de overname van dit station door Veronica BV .

Tot mijn verbazing heeft u, nadat u de heer Bakker op 23 december jl. had gebeld met een voorlopig voorstel, ons tegenvoorstel, naar eer en geweten opgemaakt door een door ons ingehuurde deskundige, op een schandalige manier gehonoreerd.

Toen de heer Praats ons op 24 december belde en het voorstel afwees, wilde hij zelfs geen antwoord geven op de vraag wat er verkeerd aan was. Het lag te ver uit elkaar en daar moesten we het maar mee doen . Tien minuten later heeft de heer Bakker de heer Praats teruggebeld die na lang aandringen vertelde wat er aan ons voorstel mankeerde . En wat bleek: Veronica wil alle aandelen van Radio 192 BV voor de som van nul euro en verder nog een aantal zaken zodanig geregeld zien, dat op de vraag van de heer Bakker wat dan ons voordeel was, de heer Praas antwoordde niets, maar dat de heren Bakker en Bouman dan in ieder geval nog een aantal maanden verzekerd zouden zijn van hun salaris.

Het was werkelijk beledigend, onzakelijk, schaamteloos en op een onheuse manier gebruikmakend van de zwakke financiële situatie waarin Radio 192 verkeert, mede door de toezeggingen van de heren Van de Meer van Walcheren en Bruins, groot 140.000 euro, die tot op heden niet zijn gehonoreerd. U hoopt waarschijnlijk dat dit voor Radio 192 einde oefening is maar dat kan voorlopig niet meer. In de komende dagen zullen wij er alles aan doen te overleven, waarbij naast de publiciteit, het incasseren van het door Veronica beloofde geld, desnoods langs gerechtelijke weg, een grote rol zal spelen .Het doet mij verdriet dat mijn Veronica waar ik ruim dertig jaar voor heb gewerkt, is geworden tot een onbetrouwbaar instituut waar witte boorden regeren en de geest van vroeger is verdampt als zeewater in de zon. Weten de mensen die nu de dienst uitmaken nog wel waar Veronica voor stond en dat we ons kapot hebben gewerkt voor ons ideaal . Ik krijg nog steeds tranen in mijn ogen krijg als ik zie hoe ons werk in de loop der jaren is verkwanseld. Alles wat er overbleef van ons geweldige station is Kink FM, met een luisterdichtheid van 0.2 procent en Veronica FM met de uitstraling van een ziekenomroep, zonder fatsoenlijke kabeldekking en een luisterschare die je ongeveer persoonlijk de hand kunt drukken .

Schande!!! En nu kreeg Veronica de kans om samen te werken met Radio 192. Een station dat de Veronica- gedachte hoog in het vaandel heeft en dat in haar uitzendingen uitdraagt, top deejays aantrok en over een fantastische kabeldekking beschikt . Helaas, dan hanteren de mannetjes die het nu weer even voor het zeggen hebben bij Veronica, de botte bijl en behandelen ons als kleuters. Ze zijn zelfs niet bereid om over voorstellen te onderhandelen, willen geen cent uitgeven terwijl wij miljoenen hebben geïnvesteerd en denken nog steeds dat zij weten hoe je radio moet maken! Gelukkig hebben wij bij radio 192 nog wel de oude Veronica-spirit om door te gaan en staan we voor ons ideaal terwijl het er op lijkt dat Veronica voor de zoveelste keer weer een zeperd haalt. De geest en het elan Radio Veronica moeten terug en dat kan! Wij hadden en hebben de oplossing en wees er zeker van dat we geen middel zullen schuwen om dit doel te bereiken, met of zonder jullie medewerking .

Ik hoop dat de leden van het bestuur van de Veronica vereniging eindelijk eens de wijsheid krijgen om voor Veronica te doen wat echt belangrijk is en geen partijen tegen elkaar uitspelen zoals nu is gebeurd! Aan de slag heren! Knokken zoals vroeger want dat is Veronica!!!. Groet, Will Luikinga

Het was ons duidelijk. Het was de vereniging alleen maar te doen om onze kabeldekking en om niets anders. Ons officiële persbericht loog er niet om:

Radio Veronica wil Radio 192 laten zinken

De afgelopen maanden hebben, achter de schermen, in Hilversum harde onderhandelingen plaats gevonden tussen de verschillende commerciële radiozenders.

Met als einddoel een goede uitgangspositie om straks een felbegeerde FM frequentie te bemachtigen. Een van de criteria zal worden het aantal kabelfrequenties van de toekomstige FM bezitter. Aangezien Hit Radio Veronica, na de overname door Yorin van het radio- en TV station, zelf geen kabeldekking meer had was het oudere broertje Radio 192 een interessante optie. Want dat station heeft vanaf februari 2003 een prachtige kabeldekking, en maakt wellicht kans op een FM frequentie. En juist die kabeldekking was de inzet tot een groot conflict tussen het Golden Oldies Station Radio 192 en de Vereniging Veronica.

'Meestal vanaf de zijlijn, heb ik de laatste maanden de besprekingen gevolgd die zijn gevoerd met Michael Bakker en Ad Bouman van Radio 192 ten aanzien van de overname van dit station door Veronica BV', aldus Will Luikinga, presentator van Radio 192.

De bedoeling van deze onderhandelingen waren om het echte originele station 'Radio Veronica 192' weer terug in de ether te brengen. Het station dat op 31 augustus 1974 moest verdwijnen. Commercieel gezien erg verantwoord om dit station weer in de ether te brengen, dat vond ook de voormalig voorzitter van de Vereniging Veronica de heer Willem van de Meer de Walcheren. Hij zag het gezamenlijk belang van zo'n station erg zitten en hij heeft hierover ook gesproken met het bestuur van de vereniging van Veronica. Ook deze zagen de synergie wel zitten en gaven Willem van de Meer de Walcheren toestemming om het inmiddels in financiële zorgen verkerende Radio 192 voor een maand te financieren om dan tussentijds een accountantsonderzoek te laten plaats vinden. Aldus mede directeur Ad Bouman van Radio 192. Maar het zat niet mee voor Radio 192. Halverwege de maand november werd de heer Van der Meer de Walcheren door de ondernemingsraad van Veronica op een zijspoor gezet vanwege de lage kijkcijfers van Veronica TV en de heer Jan Bruins (financieel directeur van de holding van Veronica) werd tijdelijk zijn opvolger. Vanzelfsprekend zijn Ad en ik direct naar Jan Bruins toe gestapt, aldus directeur van Radio 192 Michael Bakker. Gelukkig wist hij via Jan Hoogenstijn, Radio directeur van Veronica, van de besprekingen die wij hebben gehad. Hij stelde dan ook voor om december te gebruiken voor een financieel, organisatorisch en juridisch onderzoek. Dat gebeurde dan ook. Voor Veronica werd financieel adviseur Jeroen Praats op de zaak gezet. Omdat onze voormalige financier Herman Bekenkamp van het bedrijf Byteplanet.com Radio 192 uitstekend en zonder schulden Radio 192 had achter gelaten maakten wij ons totaal geen zorgen over de goede afloop van de onderhandelingen met Radio Veronica. Wij hadden immers niets te verbergen en het zou nog maar een kwestie van tijd zijn voordat 'Radio Veronica 192' zou gaan uitzenden via de kabel en via de AM 1332 en straks gezamenlijk via de FM. De vereniging van Veronica met KINK FM en met de combinatie 'Veronica 192' die via een zogenaamd ongeclausuleerd pakket een FM frequentie zou kunnen bemachtigen. Aldus Bakker.

Het onderzoek verliep zoals verwacht zeer voorspoedig. Tot de dinsdag voor kerst. De Veronica's wilde opeens haast maken omdat ze van hun juristen het advies hadden gekregen om voor 1 januari 2003 de aandelen van Radio 192 over te nemen. Vanzelfsprekend wilde wij meewerken aan deze overname omdat het voor ons financiële continuïteit zou betekenen. Alleen vanaf het moment dat er daadwerkelijk over de aandelen werd gesproken bleek dat Veronica totaal andere plannen had met Radio 192 dan wij, en ook totaal anders dan wij eerder hadden besproken. Het ging de heren alleen om de fantastische kabeldekking van Radio 192 en om niets anders. Want met dit kabelbereik zou Hit Radio Veronica wellicht een FM frequentie kunnen bemachtigen. Hetgeen ook zou betekenen dat ze het format wilden veranderen en daar moet je juist vanaf blijven. Ons format is uniek net zoals ons hele station.

Wij mochten nog eerst met een voorstel komen, aldus een verbolgen Ad Bouman. Hiervoor hebben wij een juridisch adviseur ingehuurd die een, naar alle redelijkheid, financieel voorstel heeft berekend.

Einde Persbericht. Eventueel zijn de heren Luikinga, Bouman en Bakker bereidt om bovenstaande toe te lichten.

Hartverwarmend was het om een man als Will Luikinga zo te zien strijden voor Radio192. Uiteindelijk na veel touwtrekken heeft de vereniging Veronica 70.000 euro aan ons betaald aangezien wij door al dat gesteggel maanden geen inkomsten hadden gehad en een hele hoop, naar later bleek, valse hoop. Iedereen wist ook wel dat je met een FM frequentie erg sterk zou staan. Ik heb er even mee gespeeld om op een verstandige manier te stoppen met Radio 192. Dat was in januari 2003. De schulden waren toen minimaal, mede door het bedrag van de Vereniging Veronica. Aan de andere kant waren wij zo dicht bij het moment dat de frequenties verdeeld zouden worden dat het zonde zou zijn geweest indien wij nu de stekker er uit zouden trekken. Uiteraard moest er wel snel geld binnenkomen om een bod te kunnen doen op een landelijke FM frequentie.

Op verschillende fronten werden er investeerders gezocht. Ik geloof dat ik iedereen uit de Quote 500 van 2002 wel gebeld heb. Een exemplaar kreeg ik in bruikleen van Jaap Jansen, een van de mannen die ik als vriend heb overgehouden aan Radio 192. Bijna dagelijks stuurde hij mij e-mail adressen van vooraanstaande personen die ik zeker moest mailen. En onder het motto niet geschoten is altijd mis ging er dan weer een e-mail uit. In februari kwamen er twee nieuwe personen op het toneel. Een bekende van ons allemaal, Jan van Veen en alleen een bekende van mij Eric Pigeau uit Loosdrecht. Jan had na het verdwijnen van zijn programma 'Candlelight' op SKY Radio een enorme drang om zichzelf te bewijzen. En ik geloof oprecht dat hij voornemens was om Radio 192 te redden. Eric Pigeau was naar eigen zeggen directeur geweest van diverse internationale bedrijven en ik had hem leren kennen toen hij in zijn nadagen directeur was van Pergo-vloeren. Ik zag het wel zitten met die kleine humoristische man. Een man met de juiste relaties, zoals hij zich presenteerde. Jan van Veen had deze ook. Alleen was het jammer dat Jan en Eric elkaar niet konden luchten of zien. Daar komt bij dat degene die Eric Pigeau bij mij had geïntroduceerd ook ruzie had met Jan van Veen. Kortom een rotzooitje in de gelederen van Radio 192. En niemand kon deze losgeslagen bende stoppen. Roddel en intriges rolden over de blauwe, ooit van Jomanda gekregen, tafel die trots in het midden van ons kantoor stond. In het begin was ik sterk voor Jan van Veen. Een man die als enige Ad Bouman op z'n plek kon zetten. Zo presenteerde hij zich bij mij op een avond begin maart. 'Bakker wij moeten eens praten,' fluisterde hij door de telefoon met zijn donkere stem. 'Heb je even tijd om bij mij langs te komen?' Eenmaal zittend aan een biertje stak hij direct van wal. 'Bakker hoe komen wij van die Bouman af?' Ik nam een slok en stelde een tegenvraag. 'Waarom?' 'Nou dat zal ik je vertellen. Hij is toch niet geschikt als radiodirecteur. Hij remt alleen maar. Ik durf niet met hem naar een investeerder te gaan. Hij zit volledig onder de plak van Karin. Hij mag en kan niets. Hij mag alleen naar rommelmarkten en met Karin zogenaamd leuke dingen doen. Maar een ondernemer is het niet en zal het nooit worden. Daar komt bij dat hij mijn zoon Michael van Veen een ouwe Opel heeft verkocht, die allang afgekeurd had moeten zijn, voor vijftienhonderd gulden. Je kon er zo met een schroevendraaier doorheen prikken. Daar liet hij mijn zoon, schoondochter en pasgeboren kleinkind gewoon in rijden. Terwijl hij wist dat de auto in zeer slechte staat verkeerde. En nou moet je niet denken dat hij dat bedrag terug geeft. Nee, dan is Bouman niet thuis. Bakker het is aan jou', riep Van Veen toen ik een uurtje en drie bier verder zijn villa verliet. Ik had hem wel laten weten dat ik graag met hem verder wilde, maar ik wilde Ad ook niet laten vallen. Ondanks zijn vaak lakse manier van werken is het wel een man waar je

eigenlijk niet boos op kan worden. Ook op dagen dat Radio 192 geen reclames uitzond, gewoon omdat Bouman ze was vergeten te plannen. Om daar pas na 12 uur achter te komen. Ik vergeleek Bouman wel eens met een zeehond uit het Dolfinarium. Als hij je natspat haat je hem maar je blijft toch een beetje van hem houden.

Met Bouman erbij gingen we wel het land in om investeerders te zoeken. Op een mooie voorjaarsdag reden we naar het mooie Limburgse Sittard. We werden ontvangen door de heer Muermans, vastgoedhandelaar en tevens sponsor van Jos Verstappen. Hij en zijn vrouw waren fan van Jan van Veen en ze wilden heel graag zijn programma Candlelight weer op de radio horen. Hun huis was zo groot dat, bij wijze van spreken, een vierkante meter van de waarde ons in een klap uit de zorgen zou halen. Het gesprek verliep moeizaam mede door de accountant van de heer Muermans. Er werden moeilijke vragen gesteld en ik had de indruk dat het onbegonnen werk was. Maar nadat we werden uitgenodigd voor het diner kreeg ik weer een beetje hoop. Op de terugweg was Jan erg positief. Ik heb jullie maar mooi gered, riep hij! Nou zover was het nog niet bedacht ik mij. De volgende dag meldde Jan dat hij wederom gesproken had met de heer Muermans en dat het er erg positief uitzag, maar of ik op papier nogmaals het een en ander wilde uitleggen. Alweer? bedacht ik mij. Maar goed, we waren er zo dichtbij. Na een half uurtje toog Jan voor de tweede keer in twee dagen naar het Limburgse land. Het was wederom een positief gesprek volgens Jan. Maar nu dienden wij om 20.00 uur bij elkaar te komen om een verklaring te ondertekenen waarmee Jan de volgende dag wederom naar Sittard zou afreizen. Muermans zou het alleen doen indien deze verklaring door Ad en mij ondertekend zou zijn.

Hilversum, 18 maart 2003

Geachte heren Bakker en Bouman,

Refererend aan de brief van 18 maart '03 en het gesprek van heden bevestigen ondergetekenden het volgende:

- A. *Functie omschrijving directie Radio 192 akkoord*
  - *Jan van Veen   Algemeen Directeur*
  - *Michael Bakker   Media Directeur*
  - *Ad Bouman   Programma Directeur*
- B. *Aandelen Bakker & Bouman ieder 4,9% akkoord*
- C. *Opties aandelen Bakker en Bouman ieder 5,1% uitgekeerd na positief resultaat na 4 jaar akkoord*
- D. *Overige 80% van de aandelen 192 Media BV (Radio 192) worden ter beschikking gesteld aan Candlelight bv. Candlelight bv. zal zorgdragen voor de verdeling van de aandelen met de nieuwe financier van Radio 192. Mits de financiering gestand houdt door de nieuwe aandeelhouder.*
- E. *De nieuwe aandeelhouder krijgt de meerderheid van de aandelen.*

Mits:

  - *hij het benodigde bedrag ter dekking van de huidige crediteuren en de kosten t/m 30 juni 2003 garandeert*
  - *de bankgarantie (2.400,00 euro) voor de aanvraag van de FM frequentie garandeert*
- F. *Salaris M. Bakker en A. Bouman blijft ongewijzigd*
- G. *Mogelijkheden A. Bouman/HMG moeten in de toekomst, indien mogelijk, nader bekeken en besproken worden.*

Met deze inhoud toog van Veen op 19 maart wederom naar Muermans in Limburg. Na een paar uur kwam hij weer terug. Ogenschijnlijk teleurgesteld riep hij: ze durven het niet aan. Te veel geld en veel te onduidelijke constructie. Hiermee doelde hij op de dikke map met voorschriften die wij van het ministerie hadden ontvangen. Tevens was die uitzendverplichting van de commercials met een tegenwaarde van 750.000 gulden zoals afgesproken met Herman Bekenkamp een blok aan ons been. Muermans wilde het nog wel maar zijn accountant gaf een negatief advies. Onze laatste hoop was over!

Het was 19 maart en we hadden nog negen dagen om een financier te vinden want op 28 maart voor 16.00 uur diende het complete bedrijfsplan ingediend te worden bij het Ministerie van Economische Zaken in Den Haag. Iedereen die wij spraken meldde wij deze uitzendverplichting. Immers wij hoefden geen geld terug te betalen, alleen tot 6 juli 2006 dienden wij drie commercials per uur uit te zenden. Zoals eerder gesteld was dit voor ons echt geen probleem omdat je als commercieel station maximaal 12 minuten per uur aan reclames mag uitzenden. Maar niemand begreep dat. Het bedrag was immers opgenomen in onze jaarcijfers en papier liegt niet. Op papier heb je dan als bedrijf een schuld en er zijn maar weinig investeerders die een bedrijf met een langlopende schuld willen overnemen. Ik was werkelijk radeloos. Dit mocht niet gebeuren. Radio 192, ons trots die het zo goed deed, mocht niet verdwijnen. Toen het duidelijk werd dat de bemiddeling van Jan van Veen op niets uitliep schreef ik hem op 20 maart een briefje:

Beste Jan, Wij hebben mondeling en schriftelijk afgesproken dat jij aandelen van 192 Media BV verwerft indien jij met een investeerder komt die alleen of gezamenlijk kan realiseren dat Radio 192 mee kan doen met de FM frequentie verdeling/veiling. Indien een investerende partij niet via jou maar via een derde gerealiseerd wordt, en wij genoodzaakt zijn de beslissingsbevoegdheid geheel of gedeeltelijk aan deze investeerder over te dragen, kunnen wij jouw deelname niet meer garanderen als aandeelhouder.

Groet Ad Bouman en Michael Bakker.

Wij waren inmiddels echt radeloos geworden. Om mensen te motiveren hadden wij een soort van beloning uitgelooft voor diegene die kwam met een investeerder die het mogelijk zou maken mee te doen met de frequentie verdeling.

Wij kregen ook steun uit vele hoeken. Met name van de vele Nederlandse artiesten. Die waren tijdens de feestdagen te gast in onze studio geweest om de Nederlandstalige 192 te presenteren. Met name Rob de Nijs, Johnny Lion, Peter Koelewijn en Ron Brandsteder waren niet meer weg te slaan uit de studio. En het was Rob de Nijs die daad bij het woord stelde en samen met zijn management een petitie opstelde waaruit bleek dat Radio 192 op FM moest uitzenden. Een ongelofelijke actie van mensen die precies aanvoelden hoe het is om een zender te moeten verliezen die veel aandacht besteedt aan het Nederlandse lied.

Ook stuurde de stichting Palm een fantastische brief naar staatssecretaris Cees van Leeuwen, de uiteindelijke architect van deze verdelingsmethodiek.

Geachte heer van Leeuwen,

Met grote belangstelling volgt de vereniging van Professionele Auteurs Lichte Muziek de besluitvorming en de ontwikkeling met betrekking tot de toedeling van de etherfrequenties voor radio. PALM heeft ooit aan de wieg gestaan van Radio Noordzee Nationaal, een zender die uiteindelijk de aanvankelijke geformuleerde doelstelling, het exclusief ten gehore brengen van Nederlands Product, niet heeft kunnen realiseren. PALM heeft gezien haar statutaire uitgangspunten en haar ledenbestand een groot belang bij om de Nederlandse muziekcultuur in het algemeen en de popmuziekcultuur in het bijzonder, te steunen waar mogelijk is. Het is dan ook met zeer veel waardering dat de vereniging de daadkracht waarneemt waarmee u een commissie heeft geformuleerd die zich op korte termijn gaat bezighouden met de

voorbereidingen ter afhandeling van deze inmiddels slepende kwestie. In dit kader wijst PALM op de positie van RADIO 192. Dit station, dat in snel tempo zich via de kabel een grote populariteit verwerft, afficheert zich niet ten onrechte als 'bewaker van het Nederlands Cultureel Erfgoed'. In de wetenschap dat het onmogelijk is gebleken een radiostation op slechts Nederlandstalige muziek te exploiteren, kan Radio 192 als een voortrekker worden beschouwd, nu zij van de 50% Nederlandse producties al 60% Nederlandstalige muziek uitzendt. Een andere belangrijke keuze van Radio 192, die ook een commercieel succes aannemelijk maakt, is de gerichtheid op de relatief kapitaalkrachtige leeftijdsgroep van 35 jaar en ouder. Een van de oorzaken van de malaise in de muziekindustrie is de kapitaalverslindende fixatie door middel van clips en promotie op de jongste leeftijdsgroepen, en het stelselmatig vergeten van de hierboven genoemde doelgroep. PALM verzoekt u om met het bovenstaande rekening te houden bij de afweging die u gaat maken binnen de groep van de geclausuleerde mededingers. Radio 192 levert een substantiële bijdrage aan de instandhouding van het Nederlands Culturele erfgoed, gecombineerd met een visie die getuigt van een gezond ondernemersschap. De commerciële haalbaarheid is zeer aannemelijk zodat de door u gestelde voorwaarden met betrekking tot het uitzenden van Nederlands product en Nederlandstalig repertoire in continuïteit waargemaakt kunnen worden. In afwachting van uw reactie verblijf ik, met vriendelijke groet en hoogachting; Mr. H. Kosterman, voorzitter vereniging PALM.

Wat een geweldige brief, wat een mooie reclame voor Radio 192. Mensen wat was ik blij met de woorden van deze man. Recht in de roos. Niet alleen ons probleem gaf hij mooi aan maar ook het probleem van het Nederlandse lied.

Een ander hoogtepunt was Ben Cramer. Ben was al een paar weken ingevallen voor Tineke de Nooij en hield met name van het middengolfgeluid van Radio 192 en natuurlijk van de sfeer van Radio maken. In 1974 had Ben het nummer "Veronica Vrij" opgenomen. Nu had hij het idee gelanceerd om de tekst om te schrijven naar Radio 192. Creatieveling Bruno de Vos schreef op een regenachtige zondag '192 Verdient een Plek in de Ether'. Na het lezen van de tekst was Ben enthousiast en technicus Dennis Rijstenberg, die werkzaam was bij de VPRO, nam Ben mee naar de VPRO-studio en nam daar in het holst van de nacht het nummer op. Een werkelijk huzarenstukje van de heren.

Inmiddels was het dinsdag 25 maart 2003. Ik was gestopt met de aanvraag voor een FM ether frequentie en samen met Bruno de Vos werkte ik al aan een afscheidsprogrammering. Zonder zicht op een FM frequentie had doorgaan geen zin meer.

Die ochtend waren Ad en ik bij Jan van Veen geweest met de vraag of de gesprekken met Muermans alsnog geopend konden worden maar Jan wees een bemiddelingspoging af. Natuurlijk niet jongens, het zijn harde zakenmannen, als die nee zeggen dan is het nee. Verder zei Jan dat het nu dan maar beter was om te stoppen met het station. Het is niet anders, mannen De boel gaat failliet en zonder ether frequentie kunnen jullie het wel vergeten.

Ik wilde strijden tot het einde. Een paar weken eerder had ik een mailing uit laten gaan naar veel prominente personen. Ik had de hoop dat daar, wellicht op het allerlaatste moment, iemand uit zou komen die Radio 192 zou kunnen redden. Noodgedwongen ging ik heel ver in mijn voorstellen:

*Betreft: samenwerking Radio 192/Strengholt
Geachte heer de Raaff,*

Radio 192 is de bewaker van het Nederlands Cultureel Muzikaal Erfgoed. Radio 192 is de enige zender die zich nog op dit moment inzet voor het behoud en promotie van de Nederlandse popmuziek en 'Gouwe Ouwe' uit de periode 1965/1995. Radio 192 wordt dan

ook van harte ondersteund door de grondleggers van dit erfgoed, te weten de dj's en vooral ook de artiesten, zie hiervoor . Ook Conamus en de Stichting Palm dragen het station een bijzonder warm hart toe.

De '192 meter' was in de zo belangrijke 60's de middengolf frequentie van het zendschip Radio Veronica. Voor de naam Radio 192 is gekozen omdat deze de juiste gevoelens van 'Forever Young' oproept bij de belangrijkste doelgroep van het station, te weten de leeftijdscategorie 35/49+. Radio 192 maakt gebruik van de 'oude' formats waarvan de rechten zijn ondergebracht in de Stichting Norderney. De doelgroep van Radio 192 wordt dagelijks groter en heeft in 2003 een populatie van ruim 5 miljoen personen. Deze doelgroep wenst niet als oud bestempeld worden. Daarom is in alle programma's van Radio 192 muziek te horen waarmee de luisteraar zich kan identificeren. Adverteerders zijn zich steeds meer bewust van het feit dat het segment 35/49+ een doelgroep is die gezien de voortschrijdende vergrijzing van de bevolking steeds belangrijker wordt.

Met ingang van 1 april 2003 is Radio 192 in 80% van de Nederlandse huiskamers via de kabel te ontvangen. Het enthousiasme waarmee Radio 192 op alle Nederlandse kabelnetten is toegelaten, rechtvaardigt het streven om dit succes te vertalen naar verdere uitbreiding. Mede gezien het feit dat het verkrijgen van een landelijke FM frequentie een zeer kostbare zaak is en er forse concurrentie is met de grote machtsconcentraties (Sky/538/de Mol), is het concept Radio 192 uitermate geschikt om zich met een landelijke kabel dekking te richten op de regio. Te meer een logisch, omdat Radio 192 zich in eerste instantie bij de oprichting als Radio Gooidland heeft ingeschreven als een niet-landelijk commercieel radiostation. Er zijn op dit moment 36 frequenties te verdelen onder de verschillende niet-landelijke commerciële stations. Daar komen op korte termijn nog diverse nieuwe frequenties bij voor regionale radio. Tevens zouden er overeenkomsten gemaakt kunnen worden met partijen die wel een frequentie hebben gekregen maar die onvoldoende content hebben. Hiervoor zou Radio 192 een raamprogrammering kunnen aanbieden op de belangrijkste commerciële uren.

Doordat Radio 192 landelijk via de kabel uitzendt zijn de regionale FM frequenties alleen aanvulling. De regionale omroepen hebben een gemiddeld marktaandeel van 14,5%. De doelstelling van Radio 192 in dit concept is om gebruik te maken van het "gat in de markt" dat de andere stations laten liggen. Hierdoor kan een marktaandeel van tenminste 5% gehaald worden in de regio's waar Radio 192, naast de kabel ook op de FM te horen is.

Programma inhoud in de regio:

Bij de consument is er een duidelijke toenemende interesse in lokale en regionale media. Luisteraars willen weten wat er in de directe woon,- en werkomgeving plaatsvindt. Eigenlijk maakt een landelijk station gebruik van regionale vensters. Overal waar in de ether uitgezonden wordt, wordt informatie uit de regio gebracht. Dit zullen twee berichten uit de regio per uur zijn. De nieuws voorziening zou vergeleken kunnen worden met het SBS-6 programma 'Hart van Nederland' maar dan elk uur in plaats van elke avond. De luisteraars zullen actief bij Radio 192 betrokken worden door middel van een correspondentenschap. Iedere luisteraar kan correspondent worden. Deze correspondenten doen melding van een calamiteit of andere nieuwswaardige gebeurtenis en kunnen daarmee in de uitzending komen. De eindredactie bepaalt vervolgens de actualiteitwaarde van het bericht. Indien er geen correspondenten komen vanuit de bevolking dan zal er contact gezocht moeten worden met de lokale omroep. Daaromheen zal de programmering van Radio 192 te horen zijn.

Muziek en presentatie

De belangrijkste bouwstenen van Radio 192 zijn de muziek en de presentatie. Aan Radio 192 zijn de volgende coryfeeën verbonden van de voormalige zeezenders (Radio Veronica, Radio Noordzee, Radio Caroline en Radio Mi Amigo) zoals: Peter Teekamp, Ad Bouman, Chiel Montagne, Will Luikinga, Luc van Rooij, Peter van Dam, Eddy Becker, Ferry Eden, Ron Bisschop, Ad Bouman en Michael Bakker. Het muziek format en de sfeer van het station zal gelijk zijn aan de populaire Veronica Radio 2 woensdagen, tot op heden de populairste dag van Radio 2. Het format zal duidelijk anders zijn dan wat bestaande zenders bieden. Aansluitend op de doelgroep heeft Radio 192 het volgende format:

- *Nadruk op MOR muziek uit de jaren '60 – '95*
- *Tijdloze stromingen en artiesten (Motown, Soul Dance Classics, Mercy Beat, Spaans, Italiaans, Duits en Frans)*
- *Nederlandse en Nederlandstalige kwaliteitsproducties*
- *Een selectie van hits en tip's*
- *Hard to find Classic's*

Radio 192 heeft tijdens werkdagen een horizontale programmering. Elke dag op hetzelfde uur hetzelfde programma. Duidelijk herkenbaar voor de studio. Alle programma's worden in het Nederlands gepresenteerd en voorafgegaan door het nieuws, verzorgd door het ANP. In de ochtend- en avondspits verzorgt de Verkeers Informatie Dienst de verkeersinformatie.

De programmering:

Maandag t/m Vrijdag

Tussen 07.00 en 19.00 uur wordt het format strak gehanteerd

<i>Tijd</i>	<i>Programma</i>	<i>Presentatie</i>
<i>06.00-09.00 uur</i>	<i>Ook Goeie Morgen</i>	<i>Michael Bakker</i>
<i>09.00-10.00 uur</i>	<i>Muziek Terwijl U Werkt</i>	<i>Chiel Montagne</i>
<i>10.00-12.00 uur</i>	<i>Typisch Teekamp</i>	<i>Peter Teekamp</i>
<i>12.00-14.00 uur</i>	<i>Will Wil Wel</i>	<i>Will Luikinga</i>
<i>14.00-16.00 uur</i>	<i>Alle Remmen Los</i>	<i>Jan van Veen</i>
<i>16.00-18.00 uur</i>	<i>De Kennel *</i>	<i>Luc van Rooij</i>
<i>18.00-19.00 uur</i>	<i>Het Hek van Van Dam</i>	<i>Peter van Dam</i>
<i>19.00-21.00 uur</i>	<i>Goud van Oud</i>	<i>Bruno de Vos</i>
<i>21.00-23.00 uur</i>	<i>Club 192</i>	<i>Diverse dj's</i>
<i>23.00-24.00 uur</i>	<i>Adje Bouman Top 10</i>	<i>Ad Bouman</i>

* In het middagprogramma van Radio 192 twee keer per uur een nieuwsflits door Edvard Niessing. Ook zijn er korte live interviews.

Zaterdag

<i>07.00-10.00 uur</i>	<i>Ook Goeie Morgen</i>	<i>Eddy Becker</i>
<i>10.00-12.00 uur</i>	<i>Marc van Amstel</i>	<i>Marc van Amstel</i>
<i>12.00-14.00 uur</i>	<i>Edvard Niessing</i>	<i>Edvard Niessing</i>
<i>14.00-17.00 uur</i>	<i>De Nederlandse Top 40</i>	<i>Peter Teekamp</i>
<i>17.00-19.00 uur</i>	<i>Ron Bisschop</i>	<i>Ron Bisschop</i>
<i>19.00-01.00 uur</i>	<i>Diverse programma's</i>	<i>Diverse dj's</i>

Zondag

07.00-10.00 uur	Ook Goeie Morgen	Eddy Becker
10.00-11.00 uur	Nederlands Cabaret	non-stop
11.00-12.00 uur	Mooi was die Tijd, 100% Ned.	Chiel Montagne
12.00-14.00 uur	Edvard Niessing	Edvard Niessing
14.00-17.00 uur	Sangria, met gasten	Bruno de Vos
17.00-19.00 uur	Ron Bisschop	Ron Bisschop
19.00-01.00 uur	Diverse programma's	Diverse dj's

Wat willen de luisteraars?

Uit het onderzoek **Tellingen Radio Basisonderzoek**, in 2001 uitgevoerd door Intomart, is gebleken dat het format **Classic Hits/Gouwe Ouwe** met **25%** op de **tweede plaats** staat in de lijst van formats die de Nederlandse luisteraar in de doelgroep 35/49 jaar graag wil horen (achter Top 40 hits van nu). Nederlandstalige muziek staat met **5,5%** op de **derde plaats** van wat de Nederlander in die doelgroep graag wil horen. Het onderzoek leert ook dat de grootste voorkeurmuzieksoort van personen van tien jaar en ouder, wederom de tweede plaats inneemt achter Top 40 muziek, het format **gouwe-ouwe/classic hits** is met **14,8%**. Ook hier op de derde plaats Nederlandstalige muziek, met **8,4%**. Samen met informatie, nieuws en actualiteiten uit de regio krijgt Radio 192 het beste uit twee werelden.

Ervaring

Bij Radio 192 werken programmamakers met lange ervaring in het radiovak. De directie van Radio 192 bestaat uit twee personen: **Ad Bouman en Michael Bakker**.

Ad Bouman was sinds 1965 in dienst van de zeezender Radio Veronica. Hij begon als technicus maar had al snel een eigen fanclub rond zijn **Ad Bouman Top 10**, een legendarisch programma. Vanaf de tweede helft van de jaren '70 was Bouman regisseur en producer op Veronica Radio 2 en 3 en vormgever van alle jingles van Veronica. Ook produceerde hij tal van nationale hits. Hij was onder meer de ontdekker van de groep BZN. Ad Bouman is de eerstverantwoordelijke voor het format, de programmering en de dj's.

Michael Bakker is ruim twintig jaar werkzaam in de media. Hij begon bij AVRO radio en televisie. Hij regisseerde AVRO's Radiojournaal en was onder meer regisseur voor de gezamenlijke radiozenders tijdens de Golfoorlog. Ook werkte hij voor Veronica-televisie, RTL4, SBS6 en de NCRV. Hij was uitvoerend producent van onder andere **Eigen Huis en Tuin**, het eerste trendsettende commerciële tv-programma. Op Radio 192 presenteert Michael Bakker dagelijks **Ook Goeie Morgen**. In 2002 was hij op het Omroepcongres genomineerd voor de titel **Radioman van het Jaar**. Hij is primair verantwoordelijk voor de kabel distributie, marketing, verkoop, juridische zaken en speciale projecten.

Bruno de Vos, assistent-programmaleider. Hij werkte op de afdeling programmaontwikkeling van John de Mol Producties, waar hij onder andere het programma **Het Gevoel van...** produceerde. Hij was eindredacteur van het Belgische popblad **Joepie**. Bruno de Vos presenteert dagelijks **Goud van Oud** en op zondag **Sangria**.

Chiel Montagne is de man van het Nederlandse lied. Hij presenteerde jarenlang *Op Volle Toeren* voor de TROS-televisie. Werkte daarna voor Holland FM, Radio 10 Gold en Radio Nationaal. Nu trekt hij het land door en presenteert *Mooi Was Die Tijd* voor volle zalen.

Peter Teekamp werkte voor Radio Caroline, Veronica, Sky Radio, Radio Noordzee en de TROS. Zijn programma *TROS Gouden Uren* was in de jaren '90 een van de best beluisterde programma's van Radio 3 en Radio 2.

Will Luikinga werkte voor Radio Veronica maakte later voor Veronica-tv onder meer *Ha Die Dieren* en de *Pats Boem Show*. Ook maakte hij programma's voor de AVRO en Radio 538, Zijn programma *Will Wil Wel* op Radio Veronica met Harry en het *Postcodespel* is legendarisch. Will was als tekstschrijver van *Ding-a-Dong* winnaar van het Eurovisie Song Festival in 1975.

Jan van Veen begon als DJ bij Radio Veronica daarna maakte hij samen met Willem van Kooten de overstap naar Radio Noordzee. Jan heeft gewerkt voor de AVRO als presentator en later als hoofd amusement. Jan van Veen is onlosmakelijk verbonden met het romantische programma 'Candlelight'. Dit programma zal ook 's avonds op Radio 192 te horen zijn.

Luc van Rooy is de stem van RTL4. Op Radio 192 presenteert hij dagelijks *De Kennel*, met onder andere het verkeer in de spits en actueel nieuws. Luc werkte vroeger voor Radio Caroline, de VARA, de AVRO en RTL Rock Radio.

Peter van Dam begon bij Radio Mi Amigo. Werkte vervolgens bij de TROS, Radio 10 Gold, de BRT, VTM en diverse regionale stations in Nederland en België. Voor Radio 192 maakt hij dagelijks *Het Hek van Van Dam* met onder meer het verkeer in de spits.

Edvard Niessing werkte jaren voor de KRO radio en televisie. Vervolgens werd hij bij Radio Noordzee programmaleider. Edvard is journalist van origine. Hij presenteerde het RTL4 nieuws, werkte voor TV West en Radio West. Nu zorgt Edvard voor de verschillende journalistieke items en presenteert hij elke zaterdag en zondagmiddag een lunchprogramma.

Ron Bisschop begon bij Radio Mi Amigo. Hij werkte bij Radio 10, Veronica Nieuws Radio, RTL Rock Radio en Kink FM. Nu presenteert hij het nieuws op *Business News Radio*. Op Radio 192 maakt hij elke zaterdag en zondagmiddag een programma.

Verder heeft Radio 192 een twintigtal **jonge, enthousiaste medewerkers** die dagelijks of wekelijks, op vrijwillige basis, programma's maken.

De Waardering

De waardering voor Radio 192 is groot. Dat blijkt uit een doelgroeponderzoek uitgevoerd door Intomart. Het marktaandeel kwam binnen de doelgroep op 3% uit. Uit cijfers van het Continu Luisteronderzoek blijkt dat het marktaandeel in het najaar van 2002 met 100 procent is gestegen (zie bijlage). Ook de nominatie van directeur Michael Bakker op het Omroepcongres als Radioman van het Jaar (een vakprijs) onderstreept de waardering voor Radio 192. Ook de muziekindustrie is gebaat bij een goed station als hoeder van de **Nederlandse muziekcultuur**, blijkt uit een brief van de Vereniging PALM, de Professionele Auteurs Lichte Muziek (zie bijlage).

Adverteerders

Ook de adverteerders die zich (onder meer) richten op een oudere doelgroep hebben Radio 192 gevonden. Bijvoorbeeld De Telegraaf, VNU (nu Sanoma) met het blad Midi, Vitaal, Kras Stervakanties, Van der Valk, BCC, Suzuki, M&S Mode, Zeeman, D-Reizen, Kwantum, Postbus 51 en de Staatsloterij. De adverteerders hebben een groot belang bij een radiostation dat zich richt op een iets oudere doelgroep. Radio 192 heeft diverse intentieverklaringen van vooraanstaande adverteerders die willen adverteren zodra Radio 192 via FM uitzendt.

Promotie

Vanzelfsprekend organiseert Radio 192 **evenementen** om zich naar buiten toe te presenteren. De afgelopen zomer bezocht de **Radio 192 zomertour** Nederlandse steden en dorpen, met als hoogtepunt een optreden voor **zestienduizend** fans in Putten. De Radio 192 **Drive-In-Show** wordt regelmatig geboekt voor optredens in het land. Ook heeft Radio 192 in de zomer van 2002 met veel succes acht keer live uitgezonden vanaf het Scheveningse strand. Absoluut hoogtepunt in 2002 was de Oudejaarsparty op de Pier in Scheveningen.

In februari 2003 presenteerde Radio 192 de **Golden Classics Tour**. Een unieke tournee door Nederland waarmee 16 toptheaters wordt aangedaan. Twee Engelse groepen - The Tremeloes en The Fortunes - en de Nederlandse Buffoons toerden door Nederland. Daarnaast vond op 8 en 15 februari een groot concert plaats in respectievelijk Egmond aan Zee en het Groningse Grootbroek met onder anderen Dave Berry, Shocking Blue, Dave Dee, Beaky, Dozy, Mick & Tich, The Tremeloes en The Fortunes. Evenementen georganiseerd door Radio 192 om extra binding te krijgen met de luisteraars. Verder staat Radio 192 dit jaar op de Huishoudbeurs, de Kappersbeurs, de Verzamelaarsbeurs, Den Haag ALive en opnieuw deze zomer in Scheveningen. Ook is Radio 192 nauw betrokken bij de uitgave van het maandblad **Flashback**, dat met een maandelijks oplage van 35 duizend verkochte exemplaren een jaar na de start zeer succesvol genoemd kan worden. Radio 192 medewerker Eddy Becker is initiatiefnemer en eindredacteur van Flashback.

Vergelijkende toets

Radio 192 is blij met een vergelijkende toets. Bij een veiling winnen immers de hoogst biedende partijen; bij een dergelijke verdeling van frequenties speelt het format en de diversiteit geen rol. Op regionaal niveau dient de aanbieder wel een eenmalig bod uit te brengen op de kavels. Gezien het aanbod van Radio 192 en het programmatisch voornemen maakt 192 een zeer goede kans op diverse regionale kavels. Bij de toets op de programmatische voornemens wordt beoordeeld in welke mate de aanvragers met hun programmatische voornemens uitstijgen boven hetgeen wat programmatisch is voorgeschreven in de gebruiksvoorschriften.

Radio 192 stelt voor om op de volgende kavels in te schrijven:

B5 - Den Haag, Amsterdam, Alphen, Utrecht

10,8%

B17	- Zwolle, Lelystad	0,6%
B20	- Apeldoorn, Nijmegen, Arnhem, Ede	2,4%
B22	- Den Bosch, Eindhoven, Helmond, Tilburg, Den Bosch-Noord	2,3%

TV

Naast een radiovergunning heeft 192 Media BV een vergunning om een landelijke commerciële TV zender te starten. Het basis idee bij het verkrijgen van de licentie was om een soort TV te maken dat nog niet eerder is vertoond. Met 'Huis, Tuin en Keuken TV' (werktitel) is eigenlijk alles commercieel mogelijk. Huis, Tuin en Keuken TV is een programma waarin een huishouden, vader (38), moeder (36), Opa, Oma, burens, huisvriend etc. in een huis wonen. Het programma ademt een positieve sfeer uit, kent een hoge informatiedichtheid en wordt op een licht te verteren manier gebracht. De informatie zit namelijk verpakt tussen en in korte soapachtige verbindingselementen. Door de informatie met deze soapachtige elementen te verweven, wordt het geheel gecompliceerd en zal door de kijker als een aangenaam te consumeren geheel worden ervaren. De hele dag, 7 dagen per week is er iemand aanwezig in de studio (woonhuis). Hierbij valt de vergelijking te maken met Big Brother. De gesprekken tussen de mensen die er (zogenaamd) wonen worden door de camera gevolgd. Dialogen tijdens het ontbijt. Het ochtend nieuws en de ochtend bladen. Bij de koffie, de lunch en de middag. Op het moment dat er niets interessants is te melden worden er **Golden Oldies video clips** uitgezonden, zijn er **Home Shopping**-onderwerpen of door derden aangeleverde commerciële onderwerpen of items. Op deze manier kunnen ook relatief kleine merken een aantal non-spot minuten kopen en hun productie op TV brengen. Ook kunnen de kijkers actief meedoen met het programma. Via **SMS, 0900 en internet** kunnen de kijkers invloed uitoefenen op het programma. Bijvoorbeeld door aan te geven dat de camera op een bepaalde persoon of situatie wordt ingezet. Of dat het weer tijd is voor een clip. Deze additionele inkomstenbronnen vormen vanzelfsprekend een zeer belangrijk onderdeel in het format. Het behoeft geen nadere uitleg dat er ook artikelen gewonnen kunnen worden middels sms-/call & win concepten. Het concept biedt daarnaast diverse mogelijkheden om andere disciplines dan wel aandachtsgebieden toe te voegen. De hoofdpersonen zullen thuis en buitenshuis gevolgd worden, 'live' en tijdens real-life bezigheden, dan wel in reportages of onderwerpen aangeleverd door SBS.

Propositie

De huidige aandeelhouders hebben zich bereid getoond een pakket van in totaal 51 % van de aandelen te verkopen. De voorkeur gaat hierbij uit naar een strategische partij. Met andere woorden een partij die zich een partner toont in de verdere uitbreiding van Radio 192. Er is de aandeelhouders en werknemers alles aan gelegen de continuïteit van het station op een juiste manier te waarborgen.

Synergie en samenwerking

Strengholt en Radio 192 passen uitstekend bij elkaar. Strengholt speelt als eigenaar van een grote diversiteit aan auteursrechten een vooraanstaande rol in de entertainmentwereld in het algemeen en de muziekwereld in het bijzonder. Belangrijk speerpunt in de strategie van Strengholt, is dat directe distributie niet als 'core' beschouwd wordt. Dit nu is juist de kracht van radio in het algemeen en Radio 192 in het bijzonder. Kennis en ervaring, alsmede de veelheid aan creatieve ideeën en mogelijkheden die aanwezig zijn in Radio 192, zijn uniek in Nederland en kunnen van veel waarde zijn voor Strengholt. Radio 192 zoekt naast een strategische partner, ook adverteerders. De combinatie met Strengholt zou hier het spreekwoordelijke mes aan twee kanten kunnen laten snijden. Zoals al in een eerder stadium aangegeven, is de exploitatie van Radio 192 op dit moment niet renderend. Dit wordt vooral

veroorzaakt door het simpele feit dat er reeds enige tijd geen sales gedaan wordt. E.e.a. heeft te maken met een barterdeal, die helaas niet heeft gebracht wat er van werd verwacht. Toch zou een barter overeenkomst tussen Strengholt en Radio 192 een voor beide partijen zeer voordelig scenario kunnen zijn, vooral met het oog op het feit dat er al flink in de kosten is gesneden en het kostenniveau van Radio 192 dienovereenkomstig laag is. De exploitatiekosten van het station bedragen zo'n EUR 80k op maandbasis. Dat is inclusief de kosten van het pand. Wellicht is het mogelijk dat Radio 192 gebruik kan maken van de bij Strengholt aanwezige studio-faciliteiten, hetgeen de kosten vanzelfsprekend aanmerkelijk zou drukken.

Waarom investeren in Radio 192?

1. Radio 192 brengt unieke formats, de 'heritage' van het oude Veronica
2. Alle werknemers zijn meer dan 100% committed; de betrokkenheid van iedereen die iets met het station te maken heeft is zeer groot
3. Grote ondersteuning door tal van bekende artiesten
4. Conamus en Palm achten het van groot maatschappelijk belang dat het station uitzendt
5. Het kostenniveau is zeer laag, zeker in vergelijking met de concurrentie
6. 95% kabeldekking, maximale kans op het verwerven van 1 of meer lokale kavels
7. Events/promotionele acties worden zeer goed bezocht
8. Er is een uitstekende 'basis' om een groot regionaal aanwezig station te bouwen
9. Zeer aantrekkelijk voor adverteerders die een regiogebonden strategie hebben
10. Hidden value 1: sinds 1989 houder van TV-licentie
11. Hidden value 2: eigenaar van tal van TV-formats
12. Hidden value 3: exclusief rechthebbende op radio formats Stichting Noorderney

Vervolg

Wij hopen dat er na lezing van dit stuk voldoende aanleiding is om de gesprekken voort te zetten. Financiële gegevens kunnen bij vervolgbesprekingen versterkt en nader toegelicht worden. Zoals al eerder gesteld, zijn wij bijzonder positief gestemd over een eventuele samenwerking met Strengholt, en zien wij vele mogelijkheden voor waardecreatie voor beide partijen.

Met vriendelijke groet,
Michael Bakker
Radio 192

Voor vele voormalige medewerkers zal de inhoud van deze brief ook een verrassing zijn maar ik wil hiermee aangeven dat wij wel degelijk de mogelijk onderzocht hebben om Radio 192 als commerciële regionale zender te laten voortbestaan. Mede omdat Strengholt net Radio Noordzee had verkocht aan Talpa mochten ze volgens het concurrentiebeding geen landelijke zender beginnen, maar een regionale zender zou wellicht wel mogen. Helaas, ook Strengholt kon geen oplossing bieden. Juristen gaven geen toestemming voor deze samenwerking. Omdat ik niets aan het toeval over wilde laten was ik op woensdag 26 maart weer begonnen aan het businessplan. Een hels karwei mede omdat alle hoofdstukken moesten worden ondersteund door middel van bewijsexemplaren en bijlagen. Het enige wat de overheid niet vroeg was het merk onderbreken wat onze medewerkers droegen. Maar voor de rest maakten wij en ook iedere andere aanvrager vele overuren. Terwijl andere mediabedrijven met een klein leger aan juristen werkten aan het businessplan werkte ik vrijwel alleen. Gelukkig wilde Jaap Jansen, journalist van beroep, de aanvraag doorlezen en waar nodig aanpassen zodat ik

gelukkig nog wel een klankbord had. Van Ad had ik niets te verwachten. Tijdens de voorbereidingen in 1999 van het Radio Veronica evenement, had hij mij ook al in de steek gelaten. Maar dit was toch andere koek. Dit ging om het voortbestaan van het bedrijf Radio 192, ook zijn liefde! Toch speelde Ad samen met Jomanda, wellicht onbedoeld, een kleine rol in de uiteindelijke aanvraag. Woensdagochtend had hij Jomanda aan de telefoon. Zij wilde weten hoe Radio 192 ervoor stond. Ad vertelde dat we nog niemand hadden gevonden en dat 31 maart onze laatste uitzenddag zou zijn. Zij beloofde een kaarsje te branden voor ons station en hiermee was de kous afgedaan. Op vrijwel datzelfde moment werd ik gebeld door Joris Kniep. Joris was eigenaar van een reclame/marketing bedrijf en jaren geleden had ik met hem eens gesproken over een televisieprogramma met Jomanda. Hij had iets over mij in de krant gelezen en was op die manier aan mijn nummer gekomen. Bakker, gaan we nog wat met Jomanda doen? Ze werkt voor jou lees ik net. Ja maar niet voor lang meer, was mijn reactie, want met mij gaat het niet zo best. Ik vertelde hem het hele verhaal. Ik moet hier even over nadenken en bel je zeker vandaag nog even terug, zei Joris. Vroeg in de avond ging mijn telefoon. Joris wilde nu echt alles weten en zei dat hij iemand had die graag wilde meedoen. Het is niet waar! was mijn reactie en terwijl ik dit schrijf gaan weer de koude rillingen over mijn lijf. Jongen, je bent gered en wij gaan samen leuke dingen doen, riep Joris toen hij ophing. En nog geen drie minuten later belde hij terug dat de deal wat betreft de tegenpartij rond was. Ik diende de volgende ochtend nog wel te komen om het een en ander te regelen. Hij wilde of mocht de tegenpartij niet noemen. Joris was het niet zelf maar hij zou wel als tussenpersoon actief blijven. In eerste instantie wilde hij dat ik eerst alleen zou komen. Maar gezien de tijdsdruk, een dag later was het 28 maart en dan zou de aanvraag ingediend moeten worden, leek het mij verstandig om direct Ad mee te nemen. Samen togen wij naar Amsterdam. Wij hadden nog wel even overleg gehad of wij Jan van Veen ook zouden meenemen. Maar aangezien Jan niet tot de aandeelhouders behoorde en zijn deal niet was doorgegaan waren wij niets meer verplicht tegenover hem, althans dat dachten wij. Wel heb ik hem onderweg in de auto nog gebeld met de mededeling dat Radio 192 waarschijnlijk gered was. Eenmaal op het kantoor aangekomen van de onbekende investeerder maakte ik de snelste deal mee die ik ooit heb meegemaakt en zal meemaken. Een broodje kaas bij Febo kopen gaan langzamer. Wij maakten daar kennis met onze 'redder' Gerard Lindhout. Bij die bespreking waren ook nog andere personen die via de bank snel een bankgarantie van 1.000.192 duizend euro regelden. Nadat wij een verklaring hadden ondertekend, waaruit bleek dat er ook nog andere belanghebbenden meededen, verlieten wij het pand. In deze verklaring stond overigens dat Ad en ik geen overeenkomsten hadden ondertekend en zouden ondertekenen welke 192 Media BV zouden kunnen schaden. Indien dit wel zo was dan zou alle eventuele schade die voortvloeit uit die overeenkomst op diegene verhaald worden. Knijp mij eens in de armen, vroeg Ad toen we in de auto zaten. Was dit een droom? Nee, dit was de werkelijkheid. Radio 192 kon een aanvraag doen voor een landelijke FM frequentie. Dankzij Joris Kniep en het kaarsje van Jomanda. Voor mij begon het nu pas echt want ik had maar één exemplaar gemaakt die ik had ik achtergelaten bij Gerard Lindhout. Nu moesten er acht exemplaren komen met per aanvraag zeker twee mappen aan bijlagen. Er moest dus heel, heel veel gekopieerd worden. Aangezien ons kopieerapparaat uit 1963 was had ik snel een leen apparaat geregeld. Na de nacht doorgewerkt te hebben met behulp van technicus Dennis Rijstenberg en een vriend van hem was ik om half acht klaar om naar onze jurist in Amsterdam te gaan want die moest een onafhankelijke opinie geven op de aanvraag. Wat een zenuwenklus. Natuurlijk had ze het een en ander aan te merken. En ze wilde mijn inleiding nog beter benadrukken. Druk schrijvende en kopiërende werd de aanvraag compleet gemaakt. En om even voor een uur kon ik naar Den Haag rijden. Want om twee uur was de deadline. Gelukkig stond alweer Jaap Jansen op mij wachten in Den Haag samen met Gerard Lindhout. Want van de bankgarantie had ik 8 kopieën bijgevoegd maar het origineel diende ook

ingeleverd te worden bij de notaris van het ministerie van Economische Zaken. Eenmaal terug in Hilversum stond dezelfde Joris voor mij met een grote fles champagne om dit heugelijke feit te vieren, onwetend dat hij precies een maand later op 29 april niet meer uit zijn slaap wakker zou worden. Hij had een hartkwaal die hem uiteindelijk fataal is geworden.

Al die dagen was Ad Bouman niet te vinden in de studio en ook Jan van Veen reageerde niet op mijn telefoontjes. Maar de aanvraag was eruit, mijn missie was volbracht. En al snel was iedereen op de hoogte van de nieuwe investeerder. Tijdens de besprekingen hadden wij aangegeven dat er op dat moment een kleine 170.000 euro aan onbetaalde rekeningen waren. Daar viel alles onder. Rekeningen van medewerkers, kabelexploitanten, satellietdistributie en bedragen die vooruit betaald dienden te worden. Ad en ik hadden diverse gesprekken gevoerd met medewerkers en iedereen wilde tot aan de verdeling gratis of tegen een gereduceerde vergoeding programma's maken. Dat moest ook wel want de kas was vrijwel leeg en zelf hadden wij ook al in geen maanden een vast salaris ontvangen. Maar ons ideaal kwam steeds dichterbij. Radio 192 op FM met veel Gouwe Ouwe en Hollandse Nieuwe. Ik had een soort van kansberekening gemaakt en was tot de conclusie gekomen dat indien wij op het kavel A9 (35% Nederlandstalig) zouden bieden meer kans zouden hebben dan indien wij op het Gouwe Ouwe kavel zouden bieden. Daar had je immers Radio 10 en Arrow voor en een nieuwe kandidaat die later de uiteindelijke winnaar zou worden: de 'Gouwe Ouwe Zender' van SKY. Voor kavel A9 had je alleen Radio Nationaal, maar die had net al zijn personeel ontslagen en had een ander format gekozen wat aansloot bij een jongere doelgroep en dus zeker geen Nederlandse volksmuziek zou draaien. Voor zover ik kon overzien waren wij zeker niet kansloos. Een goede doelgroep, een aantoonbare ervaring van opgeteld minstens 500 jaar, een studio en een duidelijk plan. Wat mij alleen niet lekker zat waren de financiële hoofdstukken van ons businessplan. Eric Pigeau had volgens eigen zeggen veel ervaring in het maken van dit soort plannen. Ik moet eerlijk toegeven: de berekeningen van Pigeau zagen er voortreffelijk uit. Ik kon het alleen niet narekenen en al had ik het gekund, die tijd had ik gewoon niet meer. Tevens vroeg ik mij af: wie kan nou voorspellen hoe de markt er over een jaar uitziet, laat staan over 8 jaar. En nu, bijna anderhalf jaar later, weet ik wel zeker dat niemand een goede en reële begroting heeft ingediend. Want op basis van de cijfers en omzetten die wij nu weten had niemand een frequentie gekregen. Niemand!

Maart 2003. Ons geld was vrijwel op. Ondanks dat wij het station hadden verkocht aan Lindhout, want hij had wel 90,2% van de aandelen verkregen door garant te staan, waren er geen inkomsten. Tevens hadden wij aan Lindhout verteld dat iedere medewerker, volgens afspraak met ons, tegen een lager of geen tarief bij ons zou blijven werken. Anders had hij wellicht deze garantie niet gegeven. Maar vanaf het moment dat het bekend was dat er een nieuwe investeerder was dacht iedereen dat er weer geld zou komen. En die eis liep erg hoog op. Zo wilde Will Luikinga opeens weer het volle bedrag terwijl Ad en ik, tijdens een lunch in het statige Wildschut, een paar weken eerder, met hem hadden afgesproken dat hij voorlopig zonder vergoeding zou blijven presenteren. Ook andere gerespecteerde medewerkers zagen weer dollartekens. Hierdoor werden wij in grote verlegenheid gebracht. Ad deed er vrij laconiek over maar ik vond het vreselijk. Een paar dagen later had ik een afspraak met Gerard Lindhout over de financiën. Deze afspraak werd afgezegd middels een telefonische boodschap van een jurist van een van de andere belanghebbenden, waarin mij het een en ander duidelijk werd gemaakt. Hij meldde mij: *Ik denk dat iedereen, ook de grote crediteuren, even moeten wachten op hun geld totdat er wat bekend is. Zodra de frequentie aan ons wordt toegewezen wordt er heel veel budget vrijgemaakt. Zo niet, dat gaat de BV failliet en ontvangt er niemand meer geld. Dus iedereen dient nog even geduld te hebben. Nu alles en iedereen betalen is kapitaalsvernietiging en daar doen we niet aan mee.*

Welkom in de harde zakenwereld, bedacht ik mij nadat ik de telefoon had neergelegd. Hier was dus helemaal niets aan te doen. Zakelijk gezien kon ik wel begrip opbrengen voor deze beslissing, maar het was wel tegen de afspraken in. Er zou ook nog gesproken worden over de openstaande crediteuren en dat is nimmer gebeurd. Wij hadden nog wel veel BTW tegoed over het eerste kwartaal van 2003. Ik kreeg een ingeving. Indien Lindhout maar een beetje met ons probleem begaan was zou hij ons dit bedrag wel willen voorschieten. Mijn plan werkte. Op 1 april 2002 kregen wij een bedrag om diverse crediteuren te betalen. De belangrijkste crediteur was Exad, het bedrijf dat verantwoordelijk was voor de satelliet verbindingen. Met spoed moest er 10.000 euro betaald worden. Van mijn laatste geld heb ik dit bedrag privé voorgeschoten in de wetenschap dat ik dat bedrag weer terug zou krijgen. Ik wilde het schip niet verlaten want ik was er echt van overtuigd dat wij die felbegeerde FM frequentie zouden krijgen. Ad wilde geld zien van Lindhout en hij stelde een daad. Hij liet weten dat hij geen programmaleider meer wilde zijn en niet meer verantwoordelijk was voor de gang van zaken. Overigens bleef hij nog wel voor 4,5% aandeelhouder. En hij heeft zich niet laten uitschrijven bij de Kamer van Koophandel. Ook Will Luikinga die natuurlijk regelmatig contact had met Ad en Jan van Veen startte een offensief vanuit Altea La Vella in Spanje. Will was zo slim om mij een verklaring te laten ondertekenen dat ik over die gehele correspondentie geen mededelingen naar derden zou doen. Dat zal ik dan ook niet doen. Maar vanuit andere wegen kan worden opgemaakt dat de diverse acties van Will geen positieve invloed hebben gehad op de FM aanvraag. Zo heeft hij diverse keren het populaire TV programma 'RTL Boulevard' gebeld met de mededeling het slecht ging met Radio 192 en dat hij samen met diverse andere medewerkers al maanden geen geld had ontvangen. En dat de nieuwe leiding geen geld wilde stoppen in Radio 192. En dat hij samen met Peter Teekamp de tent wilde laten springen. Direct na de uitzending belde Sylvia Teekamp op, de vrouw en tevens manager van Peter, dat zij er niets mee te maken hadden. Ze distingeerde zich volledig van deze uitzending. Verder belde Will Luikinga in april met Jaap Jansen die werkzaam is als politiek journalist met de vraag wie er in Den Haag verantwoordelijk is voor de verdeling van de frequenties. Hij liet Jaap weten dat hij er wel voor zou zorgen dat Radio 192 geen frequentie zou krijgen. Of hij werkelijk ooit gebeld heeft is niet na te trekken. Wat ik wel weet is dat er wel vanuit politiek Den Haag speciaal is gekeken naar de constructie van Radio 192. En ik weet ook dat alle expres negatieve publiciteit rond Radio 192 zeker geen positieve invloed heeft gehad. Ondertussen smulde de pers ervan. Bijna dagelijks stond ik journalisten van landelijke, regionale en lokale pers te woord. Het was een grote rommel binnen 192 en het was voor mij erg frustrerend dat niemand in de hand gehouden kon worden. Soms voelde ik mij als een soort van circusartiest met de act met de draaiende bordjes. Steeds als er een bordje dreigde te vallen rende ik er heen om met een paar flinke slagen de boel weer draaiende te krijgen.

Natuurlijk zat ik niet stil want er moest wel ergens geld vandaan komen. Ik stuurde daarom op 9 april 2003 een brief naar Gerard Lindhout:

Beste Gerard,

Hierbij wil ik even onze bezorgdheid uitspreken over de nu lopende gang van zaken.

Alhoewel wij denken dat het een en ander te maken heeft met de snelle manier van handelen van vorige week, lopen wij nu toch tegen een paar problemen aan. Ons is toegezegd dat er vorige week uiterlijk, een gesprek zou zijn, waar een en ander verder zou worden vastgelegd. Onze positie, maar ook die van Jan van Veen zou dan besproken worden. Graag zouden wij deze bespreking zo spoedig mogelijk geregeld zien. Voor en tijdens onze besprekingen met betrekking tot de overname van 192 Media BV hebben wij diverse keren gemeld dat er nog een aantal onbetaalde rekeningen zijn. Rekeningen die verzonden zijn tussen 1 januari 2003 en heden. Een lijst van openstaande crediteuren is inmiddels in jouw bezit. Veel facturen

hebben betrekking op distributie, rechten en medewerkers van Radio 192. De afhandeling zou vorige week al zijn opgelost. Met de toezegging dat het liquiditeitprobleem van 192 Media BV zou worden opgelost hebben wij diverse van onze medewerkers nog wel even zoet weten te houden. Maar nu dreigt er een soort van anarchie te ontstaan waar niemand blij mee kan zijn. Wij niet, de luisteraar niet en de adverteerder niet. Het is juist in deze tijd, met de frequentieverdeling in het verschieft, zeer belangrijk dat wij van 'onbesproken gedrag' blijven. Met alle vertrouwen in de toekomst tekenen ik,
Hoogachtend,
M. H. Bakker

De situatie werd dreigend. De medewerkers wilden geld zien. Een ging zelfs zover dat ik mijzelf genoodzaakt voelde om tenminste iets te betalen. Het is geen geheim dat er geen geld was in maart, april en mei 2003. Ferry Maat ontving een bedragje wat ongeveer gelijk stond met een onkostenvergoeding. Dit geld kwam niet uit het budget van Radio 192, nee dit bedrag werd, voor zover daar nog geld was, betaald door Gooiland Producties met de centen opgebracht door de fans van Radio 192 ter bevordering van de populariteit van Radio 192.

Ferry was immers lijstduwer richting een FM frequentie. Hij werd dus, zeg maar, gesponsord. Diverse anderen dienden ook hun rekening in maar ze konden niet worden uitbetaald. Een ander was daar zo boos over dat ik bedreigd werd. Betalen, anders zouden er wel een paar sportschooljongens langs komen. Toen ik 's avonds thuis kwam en het verhaal vertelde aan Edith was zij er laconiek onder. Tot het moment dat wij lagen te slapen en de poes beneden een asbak omstootte, toen riep zij in haar slaap: "Michael, de jongens van de sportschool staan beneden en ze slaan de boel kort en klein". Kijk dan ga je toch anders denken. Er slaapt ook een jongetje van toen 4 jaar in de kamer ernaast. Dan heeft zo'n bedreiging toch impact op je privéleven. Uiteindelijk heb ik in overleg met Gerard Lindhout een bedrag uitbetaald om van deze ellende af te zijn. Overigens heeft diegene de maand daarna wel zonder vergoeding gewerkt. Een vreselijke periode, maar er zou nog veel meer ellende komen.

Het Ministerie van Economische Zaken hield mij regelmatig bezig met vragen voortkomend uit onze aanvraag. Het zogenaamde verzuimherstel. Indien er informatie ontbrak of nog verder aangevuld diende te worden kwam er een koerier van het ministerie, meestal aan het eind van de dag, met een vragenlijstje. Mijn hart stond even stil als ik rond een uur of vijf weer een auto het pad van Radio 192 hoorde oprijden. De vragen waren soms echt over de top. Zo wilde het ministerie weten wie er allemaal bij ons werkzaam waren, ook de vrijwilligers, en wat de verdiensten waren van de freelance medewerkers. Drie keer heb ik een verzuimherstel ingeleverd. Daaronder was ook een herstel vanuit het ministerie zelf, ook daar maken ze soms fouten, het zijn dus net mensen. Op 22 april 2003 ontvingen wij bericht dat op grond van artikel 15 van de regeling, de aanvraag van 192 Media B.V. thans in behandeling is genomen. 'Let The Games Begin'! Eindelijk een beetje eer van mijn vele schrijfwerk.

Ondertussen waren er ook positieve zaken te melden. Ron en Vera Bisschop waren al een tijdje behulpzaam met diverse werkzaamheden. Ron presenteerde elke ochtend zijn programma. 'Jongen, dat doe ik zonder betaald te hoeven worden.' Eindelijk hulp van mensen die oprecht zijn en enthousiast. Daarnaast is Ron een goed programmamaker en op deze manier kon hij toch een beetje uit het zakelijke harnas komen van zijn werkzaamheden voor Business Nieuws Radio. De samenwerking ging goed en het was zowaar weer gezellig! Daarentegen steeg de rekening van de leverancier van alcoholische dranken. Ik geloof dat de reclameslogan BIERTJE? toen bedacht is door Bruno de Vos.

In dezelfde periode vond ik Ferry Maat na zijn uitzending in mijn kantoortje. Ik zag direct dat hij ergens mee zat. Nou was hij al eerder eens met een gezicht op 'half elf' boos vertrokken na een uitzending, maar nu voelde ik dat er iets anders speelde. Daar zaten wij dan. De

gevierde DJ waar ik als jongen al naar luisterde en zeer veel bewondering voor had tegenover de station manager die wist dat hij binnen enkele minuten weer een bekende medewerker minder in zijn stal zou hebben. 'Michael ik zal er niet omheen draaien maar ik stop bij Radio 192'. Het vleide mij dat hij er zelf heel erg mee zat. Met het rood op de wangen vervolgde hij zijn verhaal. 'Ik heb het hier enorm naar mij zin hoor. En jullie zijn geweldig maar ik heb een aanbieding gekregen van Radio 10 FM en die kan ik niet laten lopen.' Had ik keuze? Ik wist ook wel dat ik hem de volgende maand niet meer kon betalen, want het Gooiland geld was inmiddels bijna op. Eigenlijk kwam zijn beslissing, zakelijk gezien, mij wel goed uit. Maar het deed wel pijn. Voor mij was dit een soort van keerpunt. Ferry was immers op papier onze lijstduwer. De vrijdag daarna organiseerde wij een bruisend afscheidsfeest voor Ferry. Het enige wat hij heeft overgehouden aan de vijf maanden Radio 192 is zijn huidige producer Bruno de Vos. En een rekening van de advocaat. Want Ferry was ook de eerste die dreigde met het aanvragen van een faillissement voor Radio 192 toen bleek dat na een paar maanden de laatste drie weken van zijn vergoeding niet was overgemaakt. Maar dat neemt niet weg dat ik de maanden met hem als uiterst inspirerend heb ervaren.

Op de achtergrond speelden er andere zaken waar ik op dat moment geen enkele seconde weet van had. Jan van Veen had na zijn mislukte avontuur met de heer Muermans vrijwel niets meer van zich laten horen. Wat ik toen niet wist is dat hij op 1 april 2004 een overeenkomst had afgesloten met Herman Bekenkamp om de uitzendverplichting over te nemen van de commercials. Hij zou deze hebben overgenomen voor 20.000 euro. Waarom? Daar kan ik alleen maar naar gissen. Hij had Bekenkamp benaderd met het verhaal dat hij vanuit Ad en mij handelde en dat het bedrijf 192 Media BV beter te verkopen was indien er geen enkele claim meer op rustte. In eerste instantie klopt dat. Maar Jan had helemaal niet mijn toestemming om te handelen namens 192 Media BV. En zeker niet om deze claim tegen ons te gaan gebruiken. Want dat zou gebeuren. Immers, Jan van Veen had, naar mijn inzicht, Bekenkamp misleid door te zeggen dat hij handelde namens Ad en mij. Ook had hij in de overeenkomst laten opnemen dat hij gerechtigd was om geheel in de rechten te treden van Bekenkamp ten opzichte van 192 Media BV, zodat Van Veen deze rechten tegenover 192 Media BV onverkort kon uitoefenen en geldend maken. Stel nou dat Radio 192 wèl een ether frequentie had gekregen, dan had Bekenkamp geen commercials meer gehad op Radio 192 en Jan van Veen had die anderhalve minuut per uur kunnen verkopen voor welk bedrag dan ook. Bekenkamp had in al zijn sympathie, voor mij en Radio 192, willen helpen door afstand te doen van deze uitzendrechten. Het was zeker niet zijn bedoeling geweest om de claim tegen ons te laten werken. Overigens had Bekenkamp zichzelf wel weten te verzekeren van het uitzenden van zijn commercials. Hij had namelijk ook een overeenkomst afgesloten met het Haagse 'Hofstad Radio'. Die zou de uitzendverplichting van de commercials overnemen, gesteld dat Hofstad Radio wèl, en Radio 192 niet een frequentie zou krijgen.

Die verklaring was als volgt opgemaakt:

Hierbij verklaart H. Bekenkamp en al zijn besloten vennootschappen het volgende:

Superfoon BV en Byteplanet.com BV zijn op 4 juli 2001 een overeenkomst aangegaan met Gooiland Producties BV betreffende de uitzending van Radiocommercials voor de periode van 4 juli 2001 t/m 3 juli 2006 ten bedrage van 226.890,00 euro. Deze overeenkomst is later overgegaan op 192 Media BV welke de exploitatie van Radio 192 heeft voortgezet. Op 7 oktober 2002 zijn de aandelen van 192 Media BV welke de heer Bekenkamp via Ranoweb BV in bezit had, over gedaan aan M.H. Bakker Holding BV en Ad Bouman Beheer BV. De heer Bekenkamp is in diezelfde maand afgetreden. Na de overdracht van de aandelen in 192 Media BV is de enige relatie die is blijven bestaan tussen de bedrijven van de heer Bekenkamp en 192 Media BV die van afnemer van radiocommercials conform de bovengenoemde overeenkomsten. Op 23 maart 2003 zijn Superfoon BV en Byteplanet.com.BV overeenkomsten aangegaan met Hofstad Radio, voor de uitzending van commercials voor de periode van 1

juni 2003 tot en met 31 mei 2006. Deze overeenkomsten zijn aangegaan ter verkrijging van continuïteit van de uitzending van Radio commercials, voor het geval dat 192 Media BV niet de beschikking krijgt over een etherfrequentie. Zoals opgenomen in artikel 6 van de overeenkomsten met Hofstad Radio en zullen alleen gelden indien men kan beschikken over een ether frequentie.

Saillant detail is dat deze verklaring is ondertekend op 12 mei 2003 dus bijna anderhalve maand na de ondertekening met Jan van Veen op 1 april. Overigens werd ik pas eind juni 2003 op de hoogte gebracht van het bestaan van deze overeenkomst tussen Bekenkamp en Van Veen. Maar hier later nog veel meer over!

Het was wachten op post van het Ministerie van Economische Zaken. Op internet werd druk gespeculeerd wie er wel of juist geen frequentie zou krijgen. Zelf was ik overtuigd van het behalen van een frequentie voor Radio 192. De brief die ik op de 22^e mei 2003 opende strooide gitzwarte roet in mijn leven. Aangezien de brief met het kenmerk DGTP/03/02708 te veel verplichte juridische taal bevat zal ik hier door middel van enkele zinnen de belangrijkste punten schrijven en toelichten.

Geachte heer Bakker,

Bij brief van 25 maart heeft 192 Media BV een aanvraag ingediend voor het verkrijgen van een vergunning voor het gebruik van frequentieruimte voor geclausuleerde landelijke commerciële radio-omroep voor de kavel A9. Artikel 29 van de Regeling aanvraag en vergelijkende toets vergunningen, bepaalt dat het in de aanvraag overeenkomstig opgenomen bedrijfsplan getoetst wordt op financiële haalbaarheid. Bij deze toets wordt tevens de samenhang en het realiteitsgehalte van het bedrijfsplan betrokken. Indien de aanvrager een bedrijfsplan in zijn aanvraag opneemt waarvan duidelijk is dat het realiteitsgehalte, de financiële haalbaarheid, of de samenhang van het bedrijfsplan zo gering is dat een doelmatige exploitatie van de kavel waarop de aanvraag betrekking heeft op basis van dit plan geen kans van slagen zal hebben, vormt dit een weigeringsgrond. De aanvraag wordt in dat geval afgewezen op grond van artikel 3.6. In dat kader bericht ik u als volgt...

Toen voelde ik al nattigheid. Maar het eerste gedeelte kon natuurlijk ook standaard zijn. Met letterlijk een waas voor de ogen las ik verder.

Over de aanvraag van 192 Media BV heeft een onafhankelijke commissie van drie onafhankelijke deskundigen, geadviseerd. Bij de beoordeling in het kader van artikel 3.6 van de telecommunicatiewet heeft de commissie vastgesteld dat de combinatie van de bevindingen inzake samenhang, realiteitsgehalte en financiële haalbaarheid van het ingediende bedrijfsplan van 192 Media BV leidt tot de conclusie dat een doelmatige exploitatie van de kavel waarop de aanvraag betrekking heeft op basis van dit plan onvoldoende kans van slagen zal hebben. Meer specifiek heeft de commissie geconcludeerd dat, gegeven de beperkte samenhang en het lage realiteitsgehalte, geen positief oordeel is te geven over de financiële haalbaarheid van het ingediende plan van 192 Media bv voor de exploitatie van kavel A9. De commissie heeft derhalve op 20 mei 2003 het advies uitgebracht om 192 Media BV niet toe te laten tot de vergelijkende toets. Ik heb geconstateerd dat de conclusies die de commissie trekt op grond van de bevindingen van Mazars Paardekoper Hoffman alsmede het advies van de conclusies van de commissie op basis van deze conclusie op een zorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen. Derhalve heb ik het advies van de commissie overgenomen. Gelet op het bovenstaande wordt de aanvraag van 192 Media bv derhalve op grond van artikel 3.6, eerste lid, onderdeel b, van de Telecommunicatiewet afgewezen.

Namens de staatssecretaris van Economische zaken,

dr. G.A.A.M. Broesterhuizen.

Wat een ramp! Wat erg! Hoe kon dit? Ik had toch een gekwalificeerd persoon aangetrokken die al veel vaker met dit bijltje had gehakt! Waar was het dan fout gegaan. Bij de brief van het ministerie zat het rapport van accountants kantoor Mazars Paardekoper Hoffman gericht aan prof. Mr. H. Franken. De samenvatting was als volgt omschreven:

De omzet uit reclame-uitzendingen zoals vermeld in hoofdstuk 6 is lager dan de omzet die in hoofdstuk 4 is genoemd. De verschillen zouden kunnen zijn ontstaan, omdat in het ene hoofdstuk de bruto-omzet en het andere hoofdstuk de netto-omzet is vermeld. Uit het bedrijfsplan blijkt echter niet wat de oorzaak is, mede omdat er niets over de kortingen is vermeld. Het aandeel van de radiozender in de totale reclamebestedingen is in beide hoofdstukken wel consistent. Financiële realiteitsgehalte is niet voldoende onderbouwd. Hierdoor kan de realiteit van de aannamen en veronderstellingen niet worden getoetst. De radiozender heeft op basis van de totale luisteraarsmarkt en het bereik via kabel en FM een aantal marktprojecties gemaakt, en deze vergeleken met enkele andere stations. Als doelstelling is een stijging van het marktaandeel voor de gekozen doelgroep geformuleerd van 3,6% in 2003 naar 7,4 in 2010. De realiteit van de doelstelling is moeilijk te toetsen, omdat niet duidelijk wordt gemaakt op welke wijze de stijging wordt gerealiseerd, anders dan dat het format van de radiozender binnen de geformuleerde doelgroep een uitmuntend gehoor zal vinden.

Mijn reactie hierop was dat de commissie zeker nog nooit van de grijze golf had gehoord! Verder was er volgens de commissie niet voldoende duidelijk gemaakt hoe de stijging van het luisteraars aandeel wordt gerealiseerd, werd er niet duidelijk genoeg gemaakt hoe de stijging in het aandeel van de reclamebestedingen wordt gerealiseerd en was er te weinig gedetailleerd inzicht in de exploitatiekosten. Financiële haalbaarheid: Het financiële instrument wordt gefinancierd door een kapitaalstorting van 3,4 miljoen. Op 27 maart 2003 is overeengekomen dat een nieuwe investeerder 90,2% van de aandelen overneemt. Het bedrag wat hiermee gemoeid is en de eventuele voorwaarden waaronder de koop en levering van aandelen plaatsvindt, zijn niet nader toegelicht. Kortom: het financiële gedeelte was onvoldoende. Wat ik niet kon begrijpen dat wij niet de gelegenheid hadden gekregen om een verzuimherstel in te dienen. Mede gezien het feit dat het verslag al op 12 mei 2003 was gemaakt. Wat ik ook vreemd vond is dat een accountant het hele plan had getoetst. Okay, het financiële gedeelte daar kon ik inkomen. Maar het inhoudelijke gedeelte zou toch de commissie moeten toetsen? Mede omdat de brief van Mazars Paardekoper Hoffman wel een oordeel gaf over het inhoudelijke gedeelte.

Het hoofdstuk uitkomsten verrichte werkzaamheden werd als volgt beoordeeld:

1. **Managementsamenvatting:** voldoet aan model,
2. **Programmatisch voornemen en kavel:** Voldoet aan model en geeft uitgebreide aanvullende en/of onderbouwende informatie. Zo ik heb mijn werk blijkbaar goed gedaan bedacht ik mijzelf!
3. **Doelgroep:** Voldoet aan model.
4. **Markt:** Voldoet aan model
5. **Organisatie:** voldoet niet aan model
6. **Omzet en kosten:** voldoet niet aan model
7. **Investeringen:** voldoet niet aan model
- 8 **Financiering:** voldoet niet aan model.

Ik had het idee dat de commissie zich zwaar onvoldoende realiseerde welke belangen er speelde bij Radio 192. Het voortbestaan van het bedrijf stond op instorten. De organisatie van 192 voldeed niet aan het model, dat was het enige waar ik mij wel kon vinden. Zelf was ik soms ook de draad even kwijt. Helemaal toen ik erachter kwam dat op 1 juni Gerard Lindhout zich had laten uitschrijven als bestuurder van 192 Media bv, zonder ons daarvan op de hoogte te brengen. Geen frequentie geen geld. Het was een harde zakenman. Zijn uitspraak was eens: Sinds ik zaken doe ben ik mijn emotie verloren. Wel een rotmanier om er op deze manier achter te komen. Wij stonden dus voor een groot probleem. Steun had ik eigenlijk niet. Ad Bouman kwam en vertrok weer na een paar minuten en Jan van Veen heb ik daarna nooit meer echt gesproken.

De brief van 2 mei 2003 van Ad Bouman gericht aan Gerard Lindhout heeft hem dan ook weinig gedaan.

Beste Gerard,

Hiermee deel ik je mee dat ik mijn verantwoordelijkheid als mededirecteur van 192 Media BV niet langer kan en wil nemen, totdat de betalingsachterstand van 192 Media BV is opgelost. Sinds de overname van de meerderheid van de aandelen door Incoparts Services BV op 1/4/2003 met jou als vertegenwoordiger, ben ik altijd in de veronderstelling geweest, dat onze financiële achterstand die bij de overname bekend was, zo spoedig mogelijk zou worden opgelost. De betalingen aan medewerkers en leveranciers waren voor mij net zo belangrijk als het verkrijgen van een etherfrequentie. Zelfs een regeling voor de meest dringende debiteuren bleef toen uit. Na herhaalde verzoeken werd dit echter steeds uitgesteld, met daarna weer de belofte om een financiële bijdrage te storten om van de verschillende leveranciers en medewerkers hun uitstaande rekeningen te voldoen. Keer op keer moest ik onze medewerkers en leveranciers vertellen dat het nu snel geregeld zou worden, en ik geloofde daar ook in, mede door de toezeggingen. Maar helaas moet ik nu constateren dat er nog niets geregeld is. Deze situatie kan ik niet meer steunen, en leg hierbij mijn verantwoordelijkheden als mededirecteur van 192 Media BV per 1/5/2003 neer, totdat er weer een gezonde financiële basis in ontstaan. Mijn taak als programmaleider, en tevens de andere taken die ik uitvoer, om Radio 192 goed te laten functioneren, zal ik blijven vervullen met bijbehorend salaris. Dit salaris heeft overigens ook een behoorlijke achterstand, en ik verneem graag van je, hoe dit zo snel mogelijk geregeld wordt. Hopend op een snelle oplossing van de financiële problemen, maar wel vol vertrouwen in een Gezond Radio 192. Teken ik met vriendelijke groet, Ad Bouman.

IK WAS DES DUIVELS! Hoezo andere taken die hij uitvoert? Mijn reactie loog er niet om:

maandag 5 mei 2003,

Beste Ad,

Met enige ontsteltenis en verbazing heb ik zojuist jouw brief gelezen. Juist in deze periode dient een directeur met de volle 100% achter zijn bedrijf te staan en proberen te redden wat er te redden valt. Mijn eerste reactie is dat ik het een laffe actie vindt, wellicht ingefluisterd door mannen met minder goede bedoelingen met het bedrijf wat wij hebben opgebouwd. Ondernemen betekend niet je kop in het zand steken, maar juist erg hard werken om de problemen te overwinnen. Jammer maar het was te verwachten van iemand die de laatste jaren nog maar zelden op de zaak was.

Groet Michael Bakker.

Op kantoor zat Bruno er verloren bij en zelf voelde ik al mijn energie naar boven komen. Er moest een oplossing zijn voor Radio 192. De fans steunden mij enorm en voor deze mensen

mocht ik mijn hoofd niet laten hangen. Radio 192 was wel gewond maar nog niet verslagen schreef ik in het gastenboek. En zo voelde ik het ook. Wij hadden een bijna landelijke kabeldekking en een goed beluisterde internet-stroom. En de AM 1332 was nog niet vergeven. Niemand wilde blijkbaar uitzenden via deze, toch nog mooie frequentie. Wij gingen een beroep doen op een bepaling in de voorschriften dat een niet toegewezen frequentie, wel bezet mocht blijven door een zender die er op dat moment op te horen was. Dus ons idee was om voorlopig en in het ieder geval tot de volgende verdeling uit te blijven zenden via de AM 1332. Een telefoontje naar Henk Zwijnenburg van de NOZEMA leerde mij dat hij in elk geval zou willen meewerken aan continuering van uitzendingen van Radio 192. Hij vond het, net zoals wij, erg vreemd dat Ruud Poeze wel 4 frequenties had verkregen. Hij kan er niet eens eentje in de lucht houden was zijn reactie, laat staan zes. Ik diende vervolgens het volgende verzoek in:

27 mei 2003

Zeer geachte heer Broesterhuizen,

Naar aanleiding van de afwijzing van 192 Media bv voor een landelijke FM frequentie willen wij u het volgende verzoeken. Momenteel zendt Radio 192 uit via de AM 1332 (vanuit Lopik). Aangezien er geen andere partij een bod heeft gedaan op deze frequentie willen wij u, na overleg met het facilitaire bedrijf Nozema, verzoeken of Radio 192 middels een zeer tijdelijke voorziening gebruik mag blijven maken van deze AM frequentie. Wij willen ons Golden Oldies format hierover blijven uitzenden. Wij zouden over deze frequentie kunnen blijven uitzenden totdat er vergunning is uitgegeven voor een eventuele andere programma aanbieder. Tevens willen wij u verzoeken, dat indien de huidige vergunninghouder R. Poeze de frequentie AM 828 niet in gebruik neemt, deze in eerste instantie wordt aangeboden aan 192 Media BV. Wij vertrouwen erop dat u een positief advies geeft over, in eerste instantie, continuering van de AM 1332 uitzending. U doet hiermee tevens vele duizenden fans van deze zender een enorm plezier mee. Gezien de overijlde spoed is het van groot belang dat wij voor zondag 1 juni 2003 van uw ministerie toestemming krijgen om via deze middengolf frequentie (AM 1332) te blijven uitzenden.

Met vriendelijke groet,

M.H. Bakker 192 Media BV.

Met een cc naar de Nozema verzond ik deze fax. Het was schaken op drie borden. Van alle kanten kwamen er goed bedoelde adviezen. Ik kon maar een ding doen en dat was afwachten. Het werd een benauwd weekend. Zou dit het laatste weekend zijn op de AM voor Radio 192. Tot mijn verbazing was er veel aandacht voor de underdog. We hebben nog nooit zoveel publiciteit gehad als in die dagen. We haalden zelfs de voorpagina van 'De Telegraaf' met foto. Die maandagochtend werd ik al vroeg gebeld door Henk Zwijnenburg van de NOZEMA. Vergeet het maar Bakker! Die Poeze is behoorlijk aan het stoken geweest bij het ministerie en je moet wel hele goede argumenten hebben om op de AM te blijven. Aan ons ligt het niet hoor. De hele NOZEMA leeft met jullie mee! En direct na mijn programma belde ik met Dre van der Elzen van het Ministerie van Economische Zaken. Een man waarmee ik inmiddels goed contact had. Hij kon of wilde niet bevestigen dat er een klacht geweest was van Poeze. Maar tussen zijn zinnen door begreep ik dat het wel zo was. Voor Poeze was het blijkbaar zijn ultieme wraak om ons op deze manier uit de ether te krijgen. Maar ik werd alleen maar sterker door deze situatie. Er moest een passende oplossing komen voor Radio 192. Een van de winnende partijen was verrassend genoeg de Gouwe Ouwe Zender van de SKY Radio Groep. Op 28 mei mailde ik het volgende bericht aan Ton Lathouwers Directeur van Sky Radio.

*SKY – Gouwe Ouwe Zender
t.a.v. dhr. T. Lathouwers
Hilversum, 28 mei 2003
Betreft : voorstel*

Beste Ton,

Ten eerste gefeliciteerd met het verwerven van de FM frequentie. Voor Radio 192 is het jammer dat het werk niet via de ether voortgezet kan worden. Op dit moment zijn wij aan het onderzoeken of en waar er wellicht nog mogelijkheden zijn. Een van de opties is: het, met enkele personeelsleden, overdragen van onze kabelaansluitingen. Op dit moment heeft Radio 192 een bijna landelijke kabeldekking, alleen Groningen, Delft en Breda ontbreken nog. Aangezien wij kabeldekking hebben gekregen op het 192 Gouwe Ouwe format, kunnen de programmaraden geen bezwaar maken tegen doorgifte van een aangepaste Gouwe Ouwe Zender. Wellicht is het een idee om hier even persoonlijk van gedachten over te wisselen.

Met vriendelijke groet,

Michael Bakker & Ad Bouman

Dezelfde dag nam Ton Lathouwers contact met me op en we maakten een afspraak voor 5 juni. Het statige nieuwbouwpand van Sky in Naarden lag er zonnig bij die ochtend. Ton ontving ons persoonlijk in de hal en samen met financieel directeur Ab Trik hadden wij een eerste informatieve gesprek. Diezelfde ochtend was bekend geworden dat Radio 10 een procedure ging starten tegen de staat omdat ze geen frequentie hadden gekregen en Sky juist wel. Ton was er echt laaiend onder. Bijna alles was geregeld en dat doen ze zoets. Dit is echt ongelooflijk, riep hij! Hij had tevens die ochtend de Radio 10 uitzendingen gestaakt en was over gegaan op non stop muziek. Ik had zelf niet zoveel interesse in Radio 10, het ging om ons Radio 192, hoewel deze move van John en Erik ons natuurlijk wel goed uitkwam. Vanzelfsprekend wilde zij van ons alles weten. Hoe de zaken er financieel voorstonden en hoe veel kabelaansluitingen wij nou precies hadden. Tevens stelde Ton ons gerichte financiële vragen. Hoeveel omzet wij nou verwachtten te maken alleen op de kabel. Op deze vraag antwoordde Ad zonder blikken of blozen. Nou 1 miljoen euro winst natuurlijk! WINST? vroegen de heren in koor? Jawel zei Ad. Ik keek naar rechts en kon niets anders doen dan mijn mond houden. Was dit een zakelijk financieel masterplan van Ad of gewoon naïviteit. Het laatste dus, zo bleek uit zijn volgende uitspraak. Ja dan moet er natuurlijk nog wel alles af! Zoals de rekeningen die binnen komen! Okay, bedacht ik bij mijzelf daar gaan we, je hebt het niet over winst maar over omzet. Dat was Ad even vergeten. Daar kwam nog bij dat Sky ook al onze boeken wilde zien. Nou die had ik nog uit de periode dat Veronica iets met ons wilde dus die kon ik zo overhandigen. Maar daar stond alleen maar verlies in. Dus van winst was geen enkele sprake. Verder diende degene die voor Sky en Radio 538 de kabeldistributie deed een verslag te maken van onze aansluitingen. Dat gebeurde. Toen dit akkoord bleek kwamen de heren een paar dagen later bij ons op de Bosdrift, vergezeld van een klein leger aan juristen en technische medewerkers. Ze hadden ons signaal al binnengehaald bij Sky en technisch gezien konden wij direct over. Na het gesprek had ik een voldaan gevoel over de gang van zaken. Er was alleen nog wel een moment waarop ik hoopte dat er een gat in de vloer zat. Dat was het moment waarop een van de juristen riep dat een bedrag wel ingecalculeerd diende te worden. Hij zei dat terwijl hij even naar de muur keek. Ad, die blijkbaar het gesprek niet volgde, zei op zijn beurt "Nee die muren zijn gewoon gipsplaat hoor en niet van kalk!" LUIK!!!

Op diezelfde dag schreef ik wederom een brief naar het Ministerie van Economische Zaken. Ik wilde opheldering over het feit dat wij geen gelegenheid hebben gehad om een verzuimherstel in te dienen inzake de financiële stukken.

*Ministerie van Economische Zaken
t.a.v. dhr. dr. G.A.A.M. Broesterhuizen
Postbus 20101
2500 EC 's-Gravenhage*

Hilversum, 28 mei 2003

Betreft: negatief advies toekenning FM etherfrequentie Radio 192

Zeer geachte heer Broesterhuizen,

Graag breng ik het volgende onder uw aandacht. Vrijdag 23 mei jl. ontving 192 Media BV een brief van het ministerie van Economische Zaken met het kenmerk: DGTP/03/02708. Daarin werd medegedeeld dat de commissie-Franken een negatieve beoordeling had gegeven over de aanvraag van Radio 192 voor een FM-frequentie (Kavel A9). Bij de beoordeling in het kader van artikel 3.6 van de Telecommunicatiewet heeft de commissie vastgesteld dat de combinatie van de bevindingen inzake samenhang, realiteitsgehalte en financiële haalbaarheid van het ingediende bedrijfsplan van Radio 192 leidt tot de conclusie dat een doelmatige exploitatie van de kavel waarop de aanvraag betrekking heeft op basis van dit plan onvoldoende kans van slagen zou hebben. Meer specifiek heeft de commissie geconcludeerd dat, gegeven de beperkte samenhang en het lage realiteitsgehalte, geen positief oordeel is te geven over de financiële haalbaarheid van het ingediende plan door 192 Media BV voor de exploitatie van kavel A9. Wij zijn het niet eens met deze verklaring van de commissie-Franken: Dit om de volgende reden:

192 Media bv had op 9 april een brief van het ministerie van Economische Zaken ontvangen met het kenmerk: MLB/JZ/2003/1.5542 waarin nadere aanvullende informatie gevraagd werd omdat de aanvraag van 192 Media BV niet volledig voldeed aan de eisen, genoemd in artikel 8 van de Regeling aanvraag en vergelijkende toets vergunningen commerciële omroep 2003.

Op 22 april 2003 ontvingen wij een schrijven van Economische Zaken met het kenmerk: DGTP/03/02224, waarin werd verklaard dat de aanvraag van 192 Media BV in behandeling wordt genomen na het insturen van het verzuimherstel.

Doordat onze aanvraag in behandeling werd genomen en er wel vanuit de commissie nog andere – veelal juridische – vragen werden gesteld, zijn wij er vanuit gegaan dat ons businessplan, inclusief de financiële inhoud, duidelijk en transparant genoeg was om op een gelijkwaardige wijze mee te kunnen doen aan de vergelijkende toets.

Onze verbazing was dan ook zeer groot toen wij afgelopen vrijdag de brief ontvingen van het ministerie van Economische Zaken met de mededeling dat onze aanvraag niet in behandeling werd genomen.

Hoe kan men eerst een aanvraag wel goedkeuren en daarna, zonder de aanvrager 5 dagen gelegenheid tot verzuimherstel te geven, zomaar een aanvraag niet verder te willen behandelen?

Het Ministerie van Economische zaken had Radio 192 ruim de tijd kunnen geven om de vragen afdoende te beantwoorden omdat reeds op 12 mei 2003 het rapport van het accountantskantoor Mazars Paardekooper Hoffman, dat de bedrijfsmatige aspecten heeft getoetst rond de aanvraag, is aangeboden aan het Ministerie van Economische Zaken. Kenmerk: RS/MM A9-2. Ons inziens had het Ministerie van Economische Zaken en/of de commissie-Franken 192 Media BV de gelegenheid moeten geven het verzuim of eventuele fouten in de berekeningen, binnen 5 werkdagen, te doen herstellen.

Overigens zijn wij van mening dat de factor financiën niet doorslaggevend mag zijn voor het voortbestaan van een radiozender. Overigens heeft onze nieuwe directeur G. Lindhout van Incoparts Services BV. een bankgarantie gegeven en een verklaring dat hij alle kosten zal dragen ten behoeve van de exploitatie van 192 Media BV. Deze verklaring en de bankgarantie zijn opgenomen in ons aanvraagdocument. Verder stond hij garant voor de exploitatie van Radio 192 over de komende 8 jaar. Als het gaat om kennis en ervaring dan doet Radio 192 niet onder voor veel andere radiostations. Bovendien vinden ook regering en parlement dat vooral ook gekeken moet worden naar het bevorderen van diversiteit in de ether.

Het gaat om het voortbestaan van een radiostation dat enorm veel betekent voor tienduizenden luisteraars, met name in de leeftijdsgroep van 35 tot 49+. Ook belangrijk is de werkgelegenheid van tientallen medewerkers van Radio 192, waaronder vele bekende radiopersoonlijkheden. En niet te vergeten het voortbestaan van diverse secundaire zaken zoals het organiseren van evenementen, concerten.

Ook staat de Nederlandse muziekcultuur op het spel. Radio 192 wordt gesteund door de belangenvereniging Conamus en de stichting P.A.L.M. en vele Nederlandse artiesten die zich hebben opgeworpen voor het behoud van Radio 192.

Vele investeerders en adverteerders willen graag adverteren op Radio 192, mits dit station via FM te ontvangen is. Kabel distributie alleen is helaas nimmer renderend.

Wij zijn van mening dat 192 Media BV recht heeft op een verzuimherstel betreffende het financiële businessplan. Mede omdat het programmatisch voornemen en kavel voldoet aan het model en uitgebreide aanvullende en/of onderbouwende informatie geeft. De kans was zeer reëel te noemen dat Radio 192 een FM frequentie toegewezen had gekregen indien er binnen 5 dagen een sluitende begroting met de daarbij behorende bijlagen was ingediend.

Wij zijn voornemens om dit besluit te laten toetsen bij de voorzieningsrechter van de rechtbank Rotterdam. De eventuele schadevergoeding zal gelijk zijn aan ons eenmalige bod namelijk: 1.000.192 euro.

Hoogachtend, Michael Bakker

Ik wilde er echt alles aan doen om alsnog een frequentie binnen te halen. Dan maar terug op de AM 1332. De vele fans smeekten er bijna om. Maar uit ervaring wist ik dat geen enkele adverteerder wilde adverteren op een middengolfzender. Volgens mij kwam dit niet door de programma's, die waren wel okay. Het is niet voor niets dat ik regelmatig nog hoor van collega programmamakers die via een landelijk station te horen zijn, dat zij zich vaak lieten inspireren door Radio 192. Of minimaal vaak luisterden. Maar op dat moment liet ik mij echt meeslepen door de emoties. En omdat emotie bijna altijd een slechte raadgever is had ik voor mijzelf een deadline gesteld. Wij zouden op 1 juli 2003 de uitzendingen staken. Daar was Ad en zelfs de beroepsoptimist Bruno de Vos het mee eens. Maar een goede Vos raakt zijn streken niet kwijt en zo bestookte hij mij de volgende dag alweer met ideeën. Uitzenden via de BBC zender AM 1296! Ik schreef direct een optimistische brief aan Gerard Lindhout, op papier onze directeur:

Per e-mail verzonden

Hallo Gerard,

Na de eerste tranen weggedronken te hebben zijn wij terug op aarde. FM blijft jammer maar als je ziet wat er geboden is hebben wij het gewoon verloren van het grote geld. De Telegraaf gezien vanochtend?

Maar wij zien nu na de herverdeling wel diverse mogelijkheden om onze activiteiten voort te zetten.

Gezien de grote kosten van de FM :   750 duizend zenderuur!

*1 miljoen per jaar vergunningkosten
en dan de kosten van het eenmalige bod*

Zou Radio 192 zeer goed kunnen renderen op de landelijke kabel FM en de middengolf AM 1296. Dit is een Engelse zender die al eens eerder verhuurd is aan een Nederlandse organisatie. Deze zender kost ongeveer 550 duizend euro per jaar.

Als wij een prognose maken dan denk ik dat dit wel rendabel gemaakt kan worden:

- A. Ons format zal door geen enkel ander station worden gehanteerd. De Gouwe Ouwe Zender is van Sky en deze zal Non-Stop golden oldies gaan uitzenden. Muziek die net iets ouder is dan 5 jaar.*
- B. Radio Nationaal stopt er direct mee. En Arrow gaat verder via de Kabel. Indien Radio 192 via deze omweg alsnog via de ether te horen zal zijn dat laten wij iedereen, ook de Nederlandse politiek, ver achter ons...
Van RTL FM die de Nederlandse muziek moet gaan uitzenden is weinig concurrentie te verwachten. Zij richten zich met hun sterren op zware commercie zoals 'Live and Cooking Radio' en een zwaar gesponsorde Koffietijd Radio. En zij beginnen pas met uitzenden in september. Dus indien wij snel beginnen met het uitzenden via de AM 1296 hebben wij de hele zomer voorsprong.*
- C. Het Radio 192 format (Golden Oldies) past uitstekend op de AM. Toen Radio 10 alleen uitzond via de kabel had het met een Golden Oldie format 8% marktaandeel. Radio Nationaal had 2,3% en Arrow haalde 3%. Radio 192 met of misschien wel onder de naam Radio Veronica kan echt een goede winstmaker worden via deze Engelse constructie.*

Wij kunnen deze zender goedkoop exploiteren. De dure krachten Peter Teekamp en Will Luikinga zullen niet meer voor ons kunnen werken. Wij denken dan met 3 man en enkele personen die vrijwillig (reiskosten) programma maken een goed en stabiel station te kunnen neerzetten. Alleen zouden er bijvoorbeeld 2 personen op de reclameverkoop moeten komen. Om een idee te geven Arrow zet om per jaar op kabel en FM 3 miljoen euro. Dit moet voor ons ook zeker minimaal haalbaar zijn.

Een tweede optie is dat wij wellicht kunnen doorgaan via de AM 1332. Deze frequentie is onverdeeld en daar zouden wij eventueel verder op kunnen gaan. Alleen zouden wij een nieuwe aanvraag moeten indienen om officieel via deze zender te kunnen uitzenden. Bij het mislukken van optie 1 is dit een goed alternatief. De kosten van de AM zijn 5.000 euro per maand. Wellicht kan je hier verder met de aandeelhouders over gaan praten.

Groet Michael Bakker & Ad Bouman

Als geen ander wist ik dat het straks afgelopen zou zijn. Zonder investeerders en zonder een goede basis zou je het niet redden. Zelf was ik eigenlijk alleen maar moe, nee, òp is een beter woord. Alles wat ik had opgebouwd was weg! En ik realiseerde mij voor het eerst dat het eigenlijk gekkenwerk was geweest om vrijwel in mijn eentje het station te beheren. Een dag later kwam ik weer een beetje bij zinnen nadat ik een brief had geschreven aan Ad Bouman. Overigens heb ik deze nooit verstuurd. Maar alleen het schrijven luchtte al op. Ik voelde mijn station achtergesteld. Okay, een paar rekenfouten vallen niet goed te praten, maar daar mag het voortbestaan van een bedrijf toch niet vanaf hangen? Aangezien er geen geld was om een

advocaat in te huren besloot ik zelf een pro-forma bezwaarschrift in te dienen. Alweer een brief:

*Directie Wetgeving en Juridische Zaken,
Sector Telecommunicatie-infrastructuur en –geschillen
Postbus 20101*

2500 EC Den Haag

Hilversum, 16 juni 2003

Betreft: Pro forma bezwaarschrift

Betreft: negatief advies toekenning FM etherfrequentie Radio 192

Zeer geachte heer Broesterhuizen,

Vrijdag 23 mei jl. troffen wij, middels een brief van het ministerie van Economische Zaken met het kenmerk: DGTP/03/02708, aan dat de commissie Franken een negatieve beoordeling had gegeven over de aanvraag voor een FM frequentie (Kavel A9).

Bij de beoordeling in het kader van artikel 3.6 van de Telecommunicatie wet heeft de commissie vastgesteld dat de combinatie van de bevindingen inzake samenhang, realiteitsgehalte en financiële haalbaarheid van het ingediende bedrijfsplan van Radio 192 (192 Media BV) leidt tot de conclusie dat een doelmatige exploitatie van de kavel waarop de aanvraag betrekking heeft op basis van dit plan onvoldoende kans van slagen zou hebben. Meer specifiek heeft de commissie geconcludeerd dat, gegeven de beperkte samenhang en het lage realiteitsgehalte, geen positief oordeel is te geven over de financiële haalbaarheid van het ingediende plan door 192 Media B.V. voor de exploitatie van kavel A9.

Wij zijn het niet eens met deze verklaring van de commissie Franken:

Dit om de volgende reden: Op 22 april 2003 ontvingen wij een schrijven van Economische Zaken met het kenmerk: DGTP/03/02224 waarin wordt verklaard dat de aanvraag van 192 Media BV in behandeling wordt genomen na het insturen van het verzuimherstel.

192 Media bv had op 9 april een brief van het ministerie van Economische Zaken ontvangen met het kenmerk: MLB/JZ/2003/1.5542 waarin gevraagd werd omdat de aanvraag van 192 Media BV niet volledig voldeed aan de eisen genoemd in artikel 8 van de Regeling aanvraag en vergelijkende toets vergunningen commerciële omroep 2003.

Doordat onze aanvraag in behandeling werd genomen en er wel vanuit de commissie nog andere vragen werden gesteld, veelal juridische vragen, zijn wij er vanuit gegaan dat ons financiële businessplan duidelijk en transparant genoeg was om op een gelijkwaardige wijze mee te kunnen doen aan de vergelijkende toets.

Onze verbazing was dan ook zeer groot toen wij deze brief ontvingen van het Ministerie van Economische Zaken met de mededeling dat onze aanvraag niet in behandeling werd genomen. Hoe kan men eerst een aanvraag wel goedkeuren en daarna, zonder de aanvrager 5 dagen gelegenheid tot verzuimherstel te geven, zomaar een aanvraag niet verder willen behandelen? Het Ministerie van Economische Zaken had 192 Media BV ruim de tijd kunnen geven om de vragen te kunnen pareren omdat op 12 mei 2003 het rapport van het accountants kantoor Mazars Paardekooper Hoffman, die de bedrijfsmatige aspecten heeft getoetst rond de aanvraag, is aangeboden aan het ministerie van Economische Zaken. Kenmerk: RS/MM A9-2. Onzes inziens had het Ministerie van Economische Zaken en/of de commissie Franken 192 Media BV de gelegenheid moeten geven om de eventuele gemaakte fouten in de berekeningen te kunnen herstellen. Verder zijn wij van mening dat een financiële factor niet doorslaggevend mag zijn voor het voortbestaan van een radiozender waarbij het belangrijkste criterium kennis en ervaring is. Zeker als het gaat om het voortbestaan van een radiostation wat enorm veel betekend voor duizenden luisteraars variërend in leeftijd van 35 en 49+. En voor het inkomensbehoud van tientallen medewerkers van Radio 192, waaronder vele bekende radiopersoonlijkheden. Maar ook voor het voortbestaan van diverse secundaire zaken zoals het organiseren van evenementen, concerten. Onze aanvraag is op grond van artikel 3.6,

eerste lid onderdeel b van de telecommunicatiewet afgewezen. Dat betekent dat de gevraagde vergunning is geweigerd omdat "een doelmatig gebruik van het frequentiespectrum dit vordert". Maar volgens de bijlagen lijkt het wel geheel op het rapport van Mazars gebaseerd, los van de vraag of dat terecht te noemen is, is het de vraag of op basis van dit rapport de juiste conclusies zijn getrokken. Mazars stelt dat door een onvoldoende onderbouwing of bij gebrek aan onderbouwing van de bieding van 192 Media BV, zij de realiteit van de aannamen en veronderstellingen niet kunnen toetsen en dat zij de financiële haalbaarheid niet kunnen beoordelen. Deze onderbouwing is anders dan wat Economische Zaken stelt, namelijk dat het plan van 192 Media BV op basis van het plan onvoldoende kans van slagen heeft en dat daarom de aanvraag afgewezen moet worden. Verder vinden wij dat wij in de gelegenheid gesteld hadden moeten worden om te reageren op de bevindingen van Mazars, hoor en wederhoor. Ons inziens kleven er ook nogal wat motiveringsgesprekken aan de beslissing van Economische Zaken. Wij dienen voorsnog hierbij een pro-forma bezwaarschrift in.
Hoogachtend, M. H. Bakker

Je kunt wel blijven schrijven maar dat haalt niets uit, reageerde Ad Bouman. Ja, dat weet ik maar als je niets doet, niets onderneemt, weet je zeker dat er niets gebeurt. Van enige coulance van crediteuren hadden wij niets te verwachten. En terecht. Maar soms wilde ik dat ze ons, al was het maar voor een weekje, met rust zouden laten. Zo kreeg ik op 19 juni 2003 een aangetekend schrijven van UPC. Of wij alvast de rekening voor het komende half jaar wilde betalen. Zegge: 39.440,96 euro! HELP!!! De laatste alinea schreef Els Peters (manager Business Line CATV): *Indien dit bedrag a.s. vrijdag 27 juni niet op onze rekening is bijgeschreven achten wij ons gerechtigd tot het treffen van rechtsmaatregelen waaronder in ieder geval begrepen beëindiging van distributie vanaf 1 juli 2003.* Op deze manier maakte UPC het ons wel erg gemakkelijk om te stoppen met uitzenden. Maar aan de andere kant er waren nog veel meer kabelmaatschappijen die ons nog wel doorzouden geven. Maar voor mij gold een regel: zonder UPC was het over! Deze radeloosheid straalde ik blijkbaar enorm uit want Edvard Niessing, een van de meest gemotiveerde en vriendelijkste personen die ik ooit ben tegengekomen, kwam mijn kantoor binnen. Michael, zei Edvard, weet je nog dat ik tijdens de laatste Society Lunch van Gerard Lindhout, hij organiseerde maandelijks een lunch waar verschillende bekende personen kwamen in restaurant MECURIUS in Amsterdam, heb gesproken met een zakenman uit Zeist. Nou moet je weten dat er tijdens zo'n lunch een paar honderd van die grijze pakken rond liepen, als het maar gratis is! Ik reageerde eigenlijk een beetje laconiek. Maar Edvard ging door. Eén daarvan heb ik verteld over Radio 192 en wat denk je? Zijn zwager is een grote fan van ons. Ze komen zondag kijken en misschien willen ze Radio 192 wel overnemen. Deze man, Paul Montfroy, zag heel veel mogelijkheden. En hij is ook een bekende van Gerard Lindhout dus een eventuele koop van zijn aandelen zullen geen problemen opleveren. Nou dat was dus meegenomen. Paul Montfroy had in eerste instantie een investeringsmaatschappij bereid gevonden om te participeren in 192 Media BV. Nadat de heren de studio hadden bezocht en alles zeer positief hadden bevonden, togen zij naar Amsterdam om daar de zaak te beklinken met de grootaandeelhouder Gerard Lindhout. Ad en ik bleven achter op de Bosdrift. Ruim een uur later ontving ik een telefoontje van Paul Montfroy. Wat weet jij van een claim van Jan van Veen? Welke claim riep ik verbaasd. Nou wij ontvingen zojuist een fax bij Gerard Lindhout waaruit blijkt dat Jan van Veen een claim heeft van 335.797,36 euro op 192 Media BV. Hoezo! "Wat is dat nou weer," riep ik uit over het hele station. En dat terwijl de toen nog onbekende Henk van Ommen binnen liep. Bellen hielp niet, Van Veen nam niet op! Dus dan maar weer een briefje maken:

27 juni 2003.

Geachte heer van Veen,

Vandaag werd ik geconfronteerd met de mededeling dat u een claim van 33.797,36 heeft op 192 Media BV. Hierbij wil ik u laten weten dat deze claim onjuist is. En dat door deze melding 192 Media BV in zware verlegenheid is gebracht. Op het moment van melding waren deze investeerders waaronder mr. J.J.A.M. Jansen van Equity Ventures Nederland BV en de heer Paul J.M.G. Montfroy van Dutch-Care Advies bereid te investeren in 192 Media BV en de lopende schulden over te nemen. Door uw fax is hun vertrouwen in 192 Media BV verdwenen waardoor uiteindelijk de overname niet doorging. Misschien was deze actie van u goed bedoeld maar de timing is ronduit slecht te noemen. Tevens wil ik u erop wijzen dat de heer H. Bekenkamp van Byteplanet.com en Superfoon BV in een schrijven, gericht aan het Ministerie van Economische Zaken heeft laten weten dat indien 192 Media BV geen FM frequentie zou behalen de verplichting tot uitzenden van zijn commercials zou worden overgenomen door Haagse Radio BV. 192 Media BV heeft dat inmiddels bevestigd aan de heer Bekenkamp. Aangezien dit de tweede keer is dat u middels een verrassingsaanval de plannen van 192 Media BV wil doorkruisen met een actie zou ik u vriendelijk willen verzoeken dit eerst te overleggen met mij. Als directeur van 192 Media BV draag ik immers de verantwoordelijkheid van de besloten vennootschap. Nogmaals ga ik ervan uit dat te goeder trouw gehandeld heeft.

Groet Michael Bakker Directeur 192 Media BV.

Op deze brief heb ik nooit iets vernomen van Jan van Veen. Paul Montfroy zat blijkbaar erg met dit voorval en kwam direct naar de studio. Samen met Henk van Ommen bespraken wij de mogelijkheden. Ook vertelde ik hen hoe het allemaal in elkaar zat met Bekenkamp en Radio 192. Ik legde hen uit dat Radio 192 alleen verplicht was zijn commercials uit te blijven zenden en dat dat gezien de laatste verklaring ook niet meer zo zeker was. Maar aangezien wij heel veel te danken hebben aan Herman Bekenkamp wilde ik dat wel zo lang mogelijk blijven doen. Puur uit vriendschap en respect. Maar ik vertelde er zeker bij dat het niet inwisselbaar was voor geld of andere commercials. Je kunt immers maar een keer dezelfde zendtijd verkopen. Verder vroegen Van Ommen en Montfroy of ik een begroting wilde maken en of zij een uitdraai konden krijgen van de crediteuren. Deze heb ik ze eerst laten zien en vervolgens heb ik ze via de mail een afschrift gestuurd. Een paar uur later belde Paul mij op. Hij zei dat alles besproken was met Henk van Ommen, die tot dan als zijn vriend mee was gekomen, en hij en Henk zouden graag zelf willen participeren in Radio 192. Maar dan moesten ze wel een flinke partij aandelen krijgen en die wilden ze van Gerard Lindhout overnemen. Die had immers 90,2% van de aandelen, maar hij had te kennen gegeven daar wel van af te willen. Alhoewel de overdracht niet zonder slag of stoot ging haalden Henk van Ommen en Paul Montfroy Gerard Lindhout over om zijn aandelen pakket terug te brengen van 90,2% naar 15%. Die 15% omdat Gerard 192 Media BV een voorschot van 34.000 euro had verstrekt. Ik was bijzonder blij met de gang van zaken. Op 2 juli om 18:03 uur mailde in naar Henk en Paul het financieel overzicht waaruit bleek dat er ongeveer 250.000 euro aan crediteuren open stonden.

Hallo Paul,

Hierbij het overzicht...

Ik wil je nogmaals heel hartelijk danken voor je fantastische inzet om van Radio 192 een groot succes te maken.

Vriendelijke Groeten,

Michael Bakker

Radio 192

Er was afgesproken dat we op 4 juli, de dag dat Radio 192 twee jaar zou bestaan, een verklaring zouden ondertekenen waarmee Gerard Lindhout zijn aandelen pakket zou verkopen. De sfeer was feestelijk die dag. Journalisten en vrijwel iedere medewerker was aanwezig. Het was nog wel even spannend die middag. Opeens ging Gerard Lindhout moeilijk doen over een zinnetje in de overeenkomst. Maar dankzij doortastend optreden van Paul Montfroy wilde hij toch weer wel verkopen. Afgesproken werd dat wij na de zomer een afspraak bij de notaris zouden maken om alles officieel te maken. Omdat ook de Telegraaf aanwezig was die middag stond de volgende dag in de krant het stukje op de RTV pagina dat Radio 192 gered was. Maar er was wel werk aan de winkel. Zo diende er eerst contact opgenomen te worden met UPC. Het zou ons toch niet overkomen, nu dat we gered waren, alsnog opeens van de kabel af te moeten. Maar het eerste bedrag dat Henk van Ommen betaalde werd direct overgeboekt op de rekening van UPC. Paul Montfroy had, volgens eigen zeggen een hele goede commerciële inslag en hij zou in de functie als commercieel directeur de contracten binnen halen. Hij liet zelfs visitekaartjes maken met de functie commercieel directeur. Hij ging aan de slag en Henk en ik hielden ons bezig met lijsten maken van crediteuren met wie wij een afspraak diende te maken om te praten over een betalingsregeling.

e-mail:

*Hallo Henk, Ik heb voor ons een aantal afspraken gemaakt. Hier komen ze:
Vrijdag 11 juli 11.00 uur Nozema met Henk Zwijnenburg in Lopik
Praten over: de openstaande rekeningen en over een manier om op de AM of FM verder te gaan. Dinsdag 15 juli 11.00 uur Casema Stefano Colombo Spaarneplein 2 Den Haag
Praten over de openstaande rekeningen en over een totale landelijke dekking
Woensdag 30 juli 11.00 uur BUMA Hoofddorp Wilbert de Freitas
Praten over een betalingsregeling. Verder heb ik een afspraak gemaakt met de AMG Achterhoekse Media Groep; Praten over de openstaande rekeningen en over een betalingsregeling
De Sena heeft een betalingsregeling voorgesteld. Deze heb ik al in mijn bezit.
Groet Michael Bakker*

Op al dat positieve nieuws besloot Ad weer voor 100% mee te willen werken aan de opbouw van Radio 192. Hij overhandigde op 8 juli 2003 de volgende brief:

*Beste Paul en Henk,
Bij deze deel ik jullie mee, dat ik mijn functie als directeur weer op me neem, die ik op 2 mei 2003 had neergelegd, wegens wanbeleid van de heer Lindhout. Jullie hebben te kennen gegeven om de 192 Media BV financieel weer gezond te maken, en de achterstand van de debiteuren te zullen oplossen. Met veel vertrouwen zullen we samen van Radio 192 een gezond Radiostation maken.*

Kortom het zou een mooie zomer worden. Op 26 juni koos de verenigingsraad van Veronica voor samenwerking met het commerciële tv-bedrijf SBS (SBS6, Net5 en V8). De verenigingsraad kon kiezen uit samenwerking met SBS of met de publieke omroep BNN. Door het samengaan blijft de tv-naam Veronica bestaan, want het huidige V8 wordt omgedoopt tot Veronica8. En een weekje later werd bekend gemaakt dat ook Sky Radio de naam Veronica had overgenomen en deze naam ging gebruiken voor het Gouwe Ouwe kavel A9. Vanzelfsprekend feliciteerde ik Ton Lathouwes met deze mooie verdiensten en meldde hem dat Radio 192 ook een nieuwe investeerder had gevonden. Ondertussen had Henk van

Ommen een plan van aanpak gemaakt. De plannen waren erg vooruitstrevend maar dat hadden we ook wel nodig!

ROADMAP TO SUCCES

Actieplan voor Radio 192

Sanering\ uitstel van betalingen

- Overzicht creëren accountant Donderdag 10/7
- Maandelijkse rekeningen , volgens budget Michael
- Satelliet verbinding Ad
- Cash Flow plaatje Henk
- Kosten budget Henk
- Thermometers Henk

FOCUS VOOR KOMENDE MAANDEN

Behalen van de advertentie budgetten is essentieel voor doorstart

- Bestaande/oude adverteerders Michael
- Nieuwe adverteerders Paul
  - Internet
  - Tour in het land
  - Free publicity

Target 2003

Juli	111 minuten	€ 10.000
Augustus	278 minuten	€ 25.000
September	500 minuten	€ 45.000
Oktober	556 minuten	€ 50.000
November	667 minuten	€ 60.000
December	722 minuten	€ 65.000

2004

Maandelijks	Min. 778 minuten	€ 70.000
-------------	------------------	----------

Expansie landelijke dekking

Vijftal speerpunten zijn gedefinieerd:

Maximale dekking Kabel

- Behouden van contracten
- Expansie
- Map dekking en verdere informatie

Uitzendingen via lokale FM stations

- Definiëren Wie
- Benaderen
- Map dekking

Uitzenden via AM frequentie

- AM zender Kosten - juli september
- Buma Stemra rechten

Internet Radio exploreren

- Ruchtbaarheid Internet uitzendingen,
  - www.radio.nl vermelding
  - Dekking 60% PC penetratie

- 40% Internet aansluitingen

Satelliet uitzending

- Dekking +200.000# extra + Buitenland
- Astra satelliet
- Rechten Buma?
- 128kb

Marketing positionering

- Plan
- Kosten advertentie
Extra's voor adverteerders, live uitzending
- Contracten
- Prijslijst
- Afspreken wederverkopers, boven doelstellingen 50%/50%

Programmering synergie

- Top xx door iedereen vermelden
- Thema programma's

“Nieuwe” publiekstrekkingen

- Jan van Veen
- Ron Brandsteder
- ABTT

Free publicity

- Bladen
  - Kranten
  - Magazines
  - TV
  - Radio
  - Internet
- Flashback

Promo activiteiten

- Drive in
- CD's
- Posters

Techniek

- Onderhoud plannen Ad
- Plan en begroting voor up to date brengen techniek Ad

Ook de eerste medewerkervergadering was er eentje van ongekeerde vreugde. Ook al begon deze erg onrustig. Wij hadden namelijk een pro-forma rekening ontvangen van Peter Strating die ons van goede adviezen had voorzien. Deze werkzaamheden had hij in eerste instantie zonder tegenvergoeding uitgevoerd. Maar toen hij van de interesse van Sky hoorde kwam hij een rekening brengen onder het motto “doe deze alvast in jullie administratie, dan nemen ze deze rekening ook gewoon mee”. Sky let toch niet op wat en wie er betaald moeten worden. Dit is dus de zakelijke wereld, bedacht ik mij nog! Maar goed, de deal met Sky was over en eigenlijk diende hij deze rekening te crediteren. Dat moest nog gebeuren die avond vòòr de eerste algemene vergadering met de nieuwe directie van 192 Media BV. Tijdens het vaststellen van de agenda voor de eerste vergadering in het restaurant van Hotel Lapershoek meldde ik dat deze pro-forma factuur was ontvangen. Henk en Paul reageerden begrijpelijk. "Dan moet deze er eerst af gehaald worden door hem. Er staan zoveel crediteuren open en dan kan deze, die ook nog eens niet terecht is, er zeker niet bij. Ik stel voor dat jij, Michael, nu Peter Strating belt met de boodschap dat hij nu een creditnota maakt." Het zouden spannende minuten worden. Peter wilde in eerste instantie niet meewerken. Maar gezien zijn liefde voor

Radio 192 en zijn sympathie tegenover mij maakte hij uiteindelijk een verklaring op. Alleen voor Ad Bouman zou ik het niet gedaan hebben, vertelde Peter mij later. Hij heeft me net een keer teveel laten zitten. Peter organiseert namelijk jaarlijks op 5 mei het bevrijdingsvuurwerk in Hilversum. De uitgelezen mogelijkheid om plaats te nemen op zijn statige balkon die uitkijkt over de vijver waarboven het vuurwerk wordt afgestoken. Zijn kantoor ligt recht tegenover Hotel Lapershoek. Als je in de buurt bent is het een aanrader om het gebouwtje, ontworpen door Dudok, te bekijken. Ad was uitgenodigd om het vuurwerk, onder genot van een hapje en drankje, te komen kijken. Maar Ad had niets van zich laten horen en daar had Peter zich ernstig aan geërgerd. Maar goed, na de creditnota kon de vergadering met een vertraging van 50 minuten alsnog beginnen met Henk van Ommen als voorzitter. Aanwezig waren: Rene van Abeelen, Eddy Becker, Ron en Vera Bsschop, Ad Bouman, Marcel Bouman, Martien Engel, Jan Hariot, Sieb Kroeske, Gudo Leuven, Janne Matser, Ron van de Meer, Luuk Meuwese, Paul Montfroy, Edvard Niessing, Chiel Montagne, Dennis Rijstenberg, Bruno de Vos, Ton Wibier en ik. Afwezig waren: Peter van Dam, Theo Dumoulin, Ferry Eden, Luc van Rooij, Thimon Schellevis en Rob van Wezel. Om 20.50 uur werd de vergadering geopend. Als eerste gaf Henk aan dat deze vergadering helaas te laat werd begonnen omdat er onverwachte problemen waren, welke direct opgelost moesten worden. Deze waren nu opgelost en de vergadering kon beginnen, Hij bedankte iedereen voor de support in de afgelopen turbulente tijden. Tijdens de kennismaking stelde Henk zich voor. Ik ben een soort ‘bedrijvendokter’. Bedrijven welke in probleem zijn, probeer ik op allerlei manieren weer gezond te maken. Paul stelde zich eveneens voor en vertelde dat hij directeur is van Dutch Care Advies. Het enthousiasme van de medewerkers en de liefde voor dit bedrijf gaf voor hen de doorslag om in 192 te investeren. “We moeten proberen om een klein station groot te maken en dit moet haalbaar zijn als iedereen er de schouders er onder zet”, was de boodschap. Er is een begroting opgesteld. Hierbij draait het om de cashflow, het aantrekken van adverteerders en het afhandelen van de schulden. Binnen twee weken moet er een nieuwe programmering worden opgesteld welke wij dan kunnen aanbieden aan potentiële adverteerders. Er moet een betere bereikbaarheid voor dit station komen. Dit heeft echter niet de hoogste prioriteit. Er is een marketingplan voor de adverteerders opgesteld betreffende de prijsstelling en de contractstelling. Ook worden er alternatieven aangeboden. De mogelijkheid is er om programma’s te sponsoren. De rolverdeling werd als volgt gepresenteerd: Paul gaat het commerciële traject bewandelen, doet de PR en Marketing. Michael gaat het kantoor runnen, houdt zich bezig met de programmering en creëert creatieve concepten. Henk heeft de algehele leiding. Verder wordt er besloten dat alle programma’s geëvalueerd zouden worden en dat de nieuwe programmering op 1/8 zal ingaan. Verder zullen een accountant en een advocatenkantoor ons gratis gaan begeleiden. Tijdens de rondvraag kwamen de volgende onderwerpen aan bod: Luc vroeg zich af of er ook een businessplan is opgesteld. Henk antwoordde dat deze er was. Hierin stond ook dat we op andere manieren dan de reguliere manier gelden konden werven zoals met Drive-In-Shows, gesponsorde inhoudelijke items en locatie-uitzendingen. Zo hebben we afgelopen week al een live programma gemaakt vanuit Den Haag bij een autodealer en zullen wij op 1 oktober het War-Child Gala gaan organiseren in Scheveningen. Het is duidelijk dat er wordt gestreefd om een hogere doelgroep te verwerven. Daar ligt ook de markt van de adverteerders. Paul gaat naar België om daar tot een deal te komen met Radio Brasschaat. Wij geven dan uren door, in ruil voor reclamezendtijd. Paul deelt tevens mee dat Edvard onze nieuwe man naar buiten toe wordt. Alle vormen van publieke communicatie gaat in het vervolg via Paul. Hij kent de meeste van de mensen van alle bladen. Hij gaat alles coördineren. Michael geeft aan dat hij is benaderd voor een groot artikel in de Telegraaf. Verder geeft Ad aan dat we populistische muziek moeten gaan draaien. De singles en LP’s dienen nog maar zelden gedraaid te worden en het draaien van onbekende nummers moet worden beperkt. In de toekomst mag er tussen

07.00 en 19.00 uur slechts twee onbekende nummers uitgezonden worden per twee uur. Maar ook na 19.00 uur dienen er herkenbare platen gedraaid te worden. Tot zover de eerste vergadering onder leiding van Henk van Ommen!

Na deze vergadering hadden Henk en ik diverse gesprekken met crediteuren tevens was dat een voorstel ronde naar de diverse grote media partners van 192 Media BV. Met name de manier van benadering vond ik echt knap van Henk. Hij vertelde iedereen op een nette en beheerste manier dat er nu even geen geld was maar dat er een nieuwe commercieel directeur was die alles snel tot een positief saldo zou weten te brengen. En echt iedereen ging hierin mee. Ook vertelde hij dat Radio 192 van plan was om weer mee te doen aan het vervolg van de frequentieverdeling. Dan zouden we ook weer in de ether te ontvangen zijn. Direct na de zomervakantie richtte ik mij op het schrijven van het nieuwe businessplan. Ik wist wat er mis was aan het eerste businessplan en deze ezel zou zich niet voor de tweede keer stoten, mede dankzij de nieuwe directie die iedereen de indruk gaf financieel zeer sterk te zijn. Tevens werd er een soort saneringsplan opgezet door Algemeen en financieel directeur Henk van Ommen.

Maar er was ook onrust in de ploeg. Zo werd Bruno de Vos benaderd door Veronica. Ferry Maat had Veronica voorgesteld om Bruno een contract als zijn producer aan te bieden. En het gonsde van de namen die ook al benaderd waren. Aangezien ik op kantoor natuurlijk veel hoorde zag ik het als mijn taak om Henk hierover te informeren. Op 16 juli schreef ik hem de volgende e-mail:

Hallo Henk,

Ik heb een concept briefje opgemaakt inzake de AM frequenties zoals wij besproken hebben met Henk Zwijnenburg. Verder zou ik je willen vragen om morgen (donderdag 17/7) vanaf 09.30 uur even te praten met Bruno de Vos. Hij heeft een aanbieding opzak van Veronica. Hij heeft ook vandaag aangegeven dat er onvrede bestaat onder de medewerkers omdat ze niets te horen krijgen over de stand van zaken. Er zou met iedereen een persoonlijk gesprekje moeten komen. Maar dat hebben wij intern dus even uitgesteld omdat Ad Bouman eerst met een inventarisatie zou komen. Dit hebben wij tijdens het gesprek in Lapershoek gezamenlijk afgesproken. Ad zou zich bezig houden met de programmering, maar tot op heden is er met niemand inhoudelijk gesproken. Misschien zouden wij zijn werkwijze moeten omdraaien en eerst moeten praten met de medewerkers of ze nog beschikbaar zijn en onder welke voorwaarden ze programma willen maken.

Gr. Michael

De tweede vergadering onderleiding van Henk van Ommen vond plaats op 23 juli. Om 20:15 opende Henk van Ommen de vergadering. De eerste mededeling is dat het onmogelijk is om de nieuwe programmering in te laten gaan op 1 augustus. Hij geeft aan dat op de 15^e te willen doen. Edvard Niessing geeft aan dat het beter zou zijn om het op maandag te doen. Na een discussie wordt aangegeven dat het toch op 1 augustus moet gebeuren. Verder deelde Henk het volgende mee: *Ook zijn er al veel lopende contracten besproken zoals met leveranciers. Het businessplan verloopt goed. Het inlopen van de schulden verloopt volgens plan. Paul is drukdoende om adverteerders binnen te halen. Dit verloopt volgens plan. Paul is drukdoende om adverteerders binnen te halen. Dit verloopt positief. Er zijn al verschillende mondelinge toezeggingen gedaan. Ook worden de mogelijkheden onderzocht om te gaan samenwerken met regionale zenders. Dit jaar komt er geen AM-Frequentie. De kosten hiervoor zijn te hoog. De prioriteit ligt bij komen op de nullijn in plaats van nog meer schulden te krijgen. Het binnenhalen van de adverteerders is het belangrijkste doel. Er moeten niet alleen commercials komen, ook met thema programma's kan de kas gespekt worden. Er volgt een discussie over deze programma's. Michael stelt voor om nog een keer een brainstormavond te*

gaan houden. Het ligt in de lijn der verwachting dat men op den duur via de satelliet gaat uitzenden. Na de rondvraag was deze vergadering ook weer tot een goed einde gekomen.

Zelf had ik wel enkele vragen bij de uitspraken van Henk. Zo wilden wij wel een FM frequentie aanvragen en dat was toch ook met Henk uitgesproken. De 1332 was immers vrij en wij wilden toch wel weer terug. Tevens was er nog een kavel vrij in Noord-Holland. Het kavel B2 bestreek heel Noord-Holland en zeker in combinatie met de AM 1332 zouden wij een prachtige dekking kunnen hebben. Zeker met de bijna landelijke kabelaansluitingen, internet en wellicht straks de satelliet. Okay het was een troostprijs maar de hoge bedragen die alle zenders hebben betaald zouden wij toch nimmer aan kunnen tippen. Dus dan is eigenlijk alles wel goed. Ik vond het van de slechtste optie de beste om ons te gaan richten op regionaal Noord Holland en AM 1332 officieel bestemd voor de provincie Utrecht.

In de notulen van de vergadering van september kwam natuurlijk de frequentieverdeling aan bod. Voorzitter Henk van Ommen vertelde het volgende in deze vergadering: *Wij zijn bezig met innovatieve radio. Als wij kijken naar welke mogelijkheden er zijn om inkomsten te genereren dan zijn dat de volgende: Mediaburo's, Reclamebureaus, Relatie advertising (middenbedrijf) en Regionale bedrijven. Mijn vraag wat daar innovatief aan is werd niet beantwoord. Hij vervolgt: Er zijn op dit moment 10 contracten binnen gehaald. Waaronder het produceren en uitzenden van Feyenoord Radio. Dit seizoen gaan wij Feyenoord Radio maken. Dit houdt in dat er bij live wedstrijden een verslag komt via de codec. Bij elke wedstrijd van Feyenoord krijgen wij 10 fragmenten tot onze beschikking. Tevens wordt ons signaal doorgezeten op de site van Feyenoord met vele 10 duizenden bezoekers per dag. Op 1 oktober presenteren wij live op het War-Child gala. Dit programma wordt door ons uitgezonden. De reguliere uitzendingen komen hierdoor te vervallen. Verder is Paul Montfroy bezig met het 192 Café in Rotterdam. Deze gaat in december open. Inmiddels zijn er twee kavels aangevraagd waarvan de AM 1332 het meest reëel is. Tevens is er een regionaal FM kavel aangevraagd.*

Op dat moment realiseerde ik mijzelf dat het wel eens een gelopen koers zou kunnen zijn met Radio 192. Het liep tegen september en Henk en Paul riepen wel dat het goed ging maar ik zag er weinig van. Zo hadden Ad ik al maanden geen vast salaris ontvangen. Soms wel een voorschot maar daar kon je amper mee thuis komen. Maar het was ook een beetje bluf van 'de mannen' zoals ik ze na deze vergadering ben blijven noemen. En waren helemaal geen 10 accounts binnen gehaald. En Feyenoord was geen commercieel contract. Sterker nog, daar moesten wij 20.000 euro voor meenemen. Maar voor dat bedrag hadden wij wel de mogelijkheid om, in samenspraak met Feyenoord, al hun sponsors te interesseren voor Radio 192. Want wie een vriend is van Feyenoord is de vriend van de sponsor en daar kunnen ze wel eens geld voor over hebben. Zo mochten Henk en Paul bij de thuiswedstrijden plaats nemen in de business 'kuipjes' en kon er zo zaken gedaan worden. In eerste instantie zag ik wel kansen bij Feyenoord. Mede omdat Paul zeer veel zakelijke contacten heeft in Rotterdam en wij erg populair waren in Rotterdam en omgeving. Als je adverteerders wilt hebben dien je daar ook je best voor te doen. Pas maanden later ontdekte ik dat 'de mannen' slechts één keer zijn wezen kijken bij Feyenoord.

In september had Henk van Ommen een overzicht gemaakt van alle adverteerders die benaderd waren en die positief waren om te gaan adverteren. Nog een hoogtepunt in september op 9 september was eindelijk de overdracht van de aandelen van de BV van Gerard Lindhout Incoparts Services BV en Pago Beheer BV van Paul Montfroy en Van Ommen BV van Henk van Ommen. De notaris was een goede kennis van Paul Montfroy en de akte zou

om niet passeren. Mijn verbazing was dan ook groot toen er een paar maanden later toch een rekening kwam van de notaris. 'Een kleine communicatie stoornis,' zou Montfroy het later op houden. 'Onderneem maar niets Michael' ik hoor het hem nog zeggen. 'Ik los dat wel op!'

De tweede aanvraag voor een ether frequentie was eruit en ik had de stille hoop dat ik alles goed had gemaakt. Uit alle veiligheid had ik alle vragen die het ministerie in april gevraagd had al verwerkt in deze aanvraag. Henk van Ommen was volledig verantwoordelijk voor het financiële plaatje. Met behulp van een luisteraar van Radio 192, Swanèt Vink, die ook voor een groot gedeelte verantwoordelijk is voor de vele foto's die in dit boekje staan, had ik de aanvraag gemaakt en in 46 mappen gedaan. Mijn hoop was van korte duur. Op 18 oktober precies om 18:15 stond er wederom een koerier van het Ministerie van Economische Zaken voor de deur van de Bosdrift 98a. De aanvraag was akkoord bevonden edoch waren er een paar financiële vragen, die naar mijn idee slechts een kwestie waren van goed doorrekenen. De volgende dag nam ik contact op met de heer Dre van der Elzen van het Ministerie. Dre is een aardige en meedenkende man die de eerste verdeling tot een goed einde had gebracht. Maar het mooiste van alles was dat hij een fan van Radio 192 was. En hij niet alleen in Politiek Den Haag. Dat kwam mede door een actie van Jaap Jansen. Hij had ervoor gezorgd dat het signaal van Radio 192 via het interne kabelnetwerk van de Tweede Kamer overal goed te ontvangen was. En dat was een opsteker gezien de schaarste van dit netwerk want er konden slechts 4 stations doorgegeven worden. Na het telefoongesprek was ik gerust gesteld. Indien Henk van Ommen de vragen juist zou beantwoorden, en waarom zou hij dat niet doen, dan konden we meedoen met de verdeling en dan zou de toekomst er met een frequentie veel rooskleuriger uitzien dan nu het geval was. Henk had vijf werkdagen de tijd.

'De in het bedrijfsplan voor kavel B2 opgenomen cijfermatige overzichten zijn identiek aan de in het bedrijfsplan voor kavel C7 opgenomen cijfermatige overzichten. Uit deze overzichten blijkt dat deze betrekking hebben op kavel C7 en niet op Kavel B2 (zie bijvoorbeeld de verwijzingen naar AM in de omzetprognose en de hoogte van het financieel bod in de exploitatiekosten. Kennelijk is er sprake van een vergissing. U dient de juiste op kavel B2 toegesneden cijfermatige overzichten te overleggen. Op grond van artikel 14, eerste lid, van de regeling stel ik u hierbij in de gelegenheid het verzuim te herstellen door de desbetreffende gegevens en bescheiden (een als zodanig aangeduid origineel vergezeld van zeven afschriften) uiterlijk dinsdag 7 oktober 2003 voor 14.00 uur af te leveren op het volgende adres.....te Den Haag.'

Het was dus van zeer groot belang dat wij het financiële gedeelte van de B2 plan wel goed invulden en afleverden. Anders dreigde de hele aanvraag niet in behandeling te worden genomen omdat het één aanvraag betrof. Maar juist dat weekend werd Henk behandeld door Laser Aesthetic. Hij werd een beetje kalend en aangezien Erwin Ketmann van Laser Aesthetic hem een leuke behandeling kon geven was hij welkom in een van zijn klinieken. Maar Henk zou alle gegevens meenemen en na de behandeling zou hij alle vragen beantwoorden en ervoor zorgen dat ik op 23 oktober voor 16:00 uur in Den Haag kon zijn om alles in te leveren. Maar het werd 21 oktober en er kwam niets, 22 oktober Henk beantwoordde niet eens zijn telefoon meer en eindelijk op 23 oktober om 10:10 uur kreeg ik contact met hem. "Henk," vroeg ik, "Waar blijven de cijfers?" "Nou," was zijn antwoord, "Ik denk niet dat wij het moeten doen. Nu kunnen wij nog terug, ik heb nog niets gemaakt en ik heb koorts dus ik doe niets." Ik was met stomheid geslagen. Echt, ik ben nog nooit zo uit het veld geslagen geweest als toen. "Het is toch ook zijn station!" schreeuwde ik tegen Ad, die wel begreep dat ik echt zwaar teleurgesteld was. Er was nog een laatste middel: Ad zou bellen. En dat bleek te werken. Na het telefoon gesprek belde Henk mij dat hij toch wel iets in elkaar zou draaien. IN

ELKAAR DRAAIEN! KWAAIER KON HIJ MIJ NIET MAKEN! Swanèt Vink had het allemaal gevolgd omdat ze die hele dag bij ons aanwezig was om mij te helpen. Inmiddels was het 13:00 uur geworden. Ik had nog drie uur om alles te ontvangen, te kopiëren en in de mappen te doen. Dus ik belde maar weer naar Henk. Ik voelde dat ik echt getart werd. "Ja, ja ik begin er zo aan." "Maar Henk, ' zei ik, "dat is voor een ervaren accountant misschien wel een dag werk en jij doet het eventjes in een uurtje?" "Ja hoor dat doe ik zo, het valt allemaal wel mee." Aangezien ik dacht dat hij wel al iets had voorbereid maar de spanning bewust wilde opvoeren werd ik een beetje rustiger. Het kon toch niet zo zijn dat hij echt tot het laatste moment zou wachten. Na het vierde telefoontje ontving ik van hem de gegevens eerst voor de AM 1332 en daarna voor de FM Kavel Noord-Holland. Deze ontving ik om precies 15:03 uur via de mail. Dat werd snel uitdraaien terwijl Swanèt de AM gegevens aan het kopiëren was. En om 15:11 uur sprongen wij in de auto onderweg naar Nieuw Babylon in Den Haag. Swanèt zag mijn vuurspuwende ogen en vond mij dusdanig agressief reageren dat zij het niet verantwoord vond om mij alleen naar Den Haag te laten rijden. Spontaan bood ze aan om met mij mee te rijden. Eigenlijk vond ik dat achteraf een zeer verantwoorde beslissing. Maar dat weerhield mij niet om echt laagvliegend naar Den Haag te rijden. Binnen 48 minuten stonden wij op de stoep van de notaris. Onderweg wierp ik wel diverse blikken op de gegevens van Henk. Deze kwamen mij wel bekend voor. Dus ik belde nog een keer naar Henk met de vraag of ik wel het juiste bestandje had gekregen. Natuurlijk reageerde Henk, alles is conform het verzoek van het Ministerie.

Op 28 oktober 2003 ontvingen wij wederom een afwijzing van het Ministerie. Radio 192 werd voor de tweede keer niet toegelaten tot de vergelijkende toets. Voor zowel AM 1332 en de FM Kavel B2 werden wij afgewezen. De redenen waren bijna allemaal financieel. Zo waren de aannames en veronderstellingen niet goed onderbouwd. En de overheid plaatste vraagtekens bij het realiteitsgehalte van opbrengsten, kosten en investeringen. Door tekortkomingen in de berekening is de beoordeling van financiële haalbaarheid niet mogelijk. Hierdoor en door de vraagtekens omtrent het realiteitsgehalte van opbrengsten, kosten en investeringen had het Ministerie sterke twijfels over de financiële haalbaarheid van de aanvraag. De uitkomsten van de aanvraag was als volgt:

De management samenvatting: voldeed aan het model het programmatisch voornemen en kavel voldeed aan het model en was duidelijk toegelicht. Logisch want dat was een kopie van de eerste aanvraag die ook goed was bevonden.

Doelgroep: Voldeed aan model en was duidelijk toegelicht.

Markt: Voldeed niet aan het model. Erg raar want vier maanden eerder werd ditzelfde hoofdstuk nog wel goedgekeurd.

Organisatie: voldoet aan model en is duidelijk toegelicht.

Omzet en kosten: Financiële overzichten voldoen niet aan model.

Investeringen: Financiële overzichten voldoen niet aan model

Financiering: Aangetroffen pagina geeft nauwelijks informatie. Verder ontbrak de grondslag voor de waarderingen en stonden de geprognosticeerde overzichten niet in logisch en rekenkundig verband met elkaar en evenmin met de overigen overzichten.

Heel veel dank Henk, bedacht ik mijzelf na het lezen van de afwijzing. En diezelfde Swanèt kwam met tranen in d 'r ogen mijn kamer binnen. De anderen stonden er ook beteuterd bij. Hier was echt niets meer aan te doen. Jammer, want ook al had 192 Media BV de FM frequentie niet in gebruik genomen, Freese FM, die die deze frequentie wel kreeg, verkocht de frequentie aan Erik de Vlieger (WILD FM) voor een bedrag waarmee alle schulden van 192 Media BV in een keer betaald zouden zijn. En dan had iedere aandeelhouder nog een flink bedrag overgehouden! Maar het mocht niet zo zijn. Echt jammer dat Henk van Ommen als Algemeen Directeur deze aanvraag niet serieus genomen heeft!

Het was voor mij duidelijk dat Radio 192 nooit meer zou worden wat het was geweest. De optimistische commercieel directeur Paul Monfroy zag nog steeds brood in Radio 192 als kabelzender. Zelf had ik de moed al opgegeven. Niet omdat ik niet geloofde in het concept maar omdat ik niet meer geloofde in de mensen om mij heen. Dat werd benadrukt tijdens een vergadering van Pakt '61. Dat was een clubje zakenmannen die allemaal geboren zijn in 1961. En aangezien ik van 11 juli 1961 ben èn ondernemer werd ik uitgenodigd. Het Pakt was een initiatief van Mark van de Berg, een goede vriend van Paul Monfroy en aangezien Paul niet van 1961 is mocht hij de voorzitter worden. Tijdens de tweede bijeenkomst werd het wel duidelijk dat hij ook deze taak niet aankon. Toen hij na een kwartiertje weer verdween werden de tongriemen gespoeld en kwamen de verhalen los. Zonder namen te noemen kreeg ik verschillende anekdotes te horen waardoor mijn bevindingen alleen maar bevestigd werden. Maar ik kon niets doen met deze informatie. Anders zou ik die, overigens heel gezellige en bekwame mannen verlinken en dat wil ik niet. Want er waren belangrijker zaken te bespreken. Het zal niemand verbazen dat het slecht ging met Radio 192. En daardoor ook met ons persoonlijk. Ad en ik hadden al maanden geen salaris gezien en er was ook weinig zicht op. Alleen Paul Montfroy riep steeds "Ik heb nu een gesprek met een kapper die wil graag adverteren goed he?" Dan kreeg ik die kapper aan de lijn die, waarschijnlijk, zomaar de telefoon in zijn handen geduwd kreeg. En ik vertelde hem vervolgens hoe leuk Radio 192 was en wie er allemaal meewerkte. Vervolgens ging Paul met de man zaken doen en ik hoorde er nimmer meer iets meer van. Het heilige geloof in het concept van Radio 192 bewoog mij om een telefonische aanbieding van de SNS bank voor te leggen aan Henk, Ad en Paul. Een kredietlimiet gekoppeld aan de rekeningomzet (credit) over de afgelopen 12 maanden over de SNS rekening. In ons geval betekende dit een limiet van E 50.000,- De bank wilde verder geen zekerheden, alleen hoofdelijke aansprakelijkheid van de aandeelhouders. Ik was terug houdend maar aan de andere kant, wij hadden wel geld nodig want de rekeningen moesten natuurlijk wel betaald worden. Anders zou het snel afgelopen zijn met Radio 192. Maar Ad hield de boot tegen. Hij wilde in eerste instantie niet persoonlijk garant staan en vroeg mij hoe ik hier over dacht. Natuurlijk wilde ik dat ook niet. En toen kwamen Henk en Paul met een genereuze oplossing. Wij hoefde slechts garant te staan voor een percentage welke net zo hoog was als ons aandelen pakket, namelijk 4,9%. En aangezien wij al maanden geen salaris hadden gehad werd dat bedrag direct overgemaakt naar onze privé rekening. Dat was dus voor ons ieder 2500 euro. De overeenkomsten werden ondertekend in Jan Tabak in Bussum tijdens de presentatie van de eerste CD van een ontdekking van Rinie Schrijenberg. Aan deze uitnodiging waren wij gekomen omdat Paul toen met Rinie in bespreking was om Radio 192 over te nemen. Maar Rinie, die in de jaren zeventig een fortuin bij elkaar blies op zijn gouden trompet had net Radio Nationaal met verlies verkocht en zag niets in een ander station. Alleen jammer dat Paul daar pas na een paar lange besprekingen achter kwam. Maar Paul liet zich niet uit het veld slaan. Hij wilde ook artiesten ontdekken en artiesten weer in het zadel helpen. Zo kwam hij op een goede dag met Ria Valk aanzetten. "Met haar ga ik hits scoren", sprak hij trots alsof het om de nieuwe Nederlandstalige Britney Spears ging. Maar ook dat contact ging een paar weken later weer uit als een nachtkaaars. Even daarvoor hadden Henk en Paul ook het

maandblad Flashback van Eddy Becker overgenomen. Althans dat vertelden 'de mannen'. Eddy zei tegen mij dat ze wel aandelen over zouden nemen maar dat dat nog niet was gebeurd. Wel vertrouwde hij volledig op Paul en Henk. Ze zouden voor adverteerders zorgen en ervoor zorgen dat zijn Flashback maandelijks uit zou blijven komen. Maar na een paar maanden kwam ik Eddy tegen. Een beetje verwaarloosd en warrig uit zijn ogen kijkend. De altijd zo vrolijke en sympathieke Eddy was zwaar gedesillusioneerd achtergebleven nadat de mannen de zoveelste deal om zeep hadden geholpen. Eind januari verscheen er een artikel over Eddy in de Telegraaf. Hij zou zijn abonnees hebben benadeeld. Ik ben van mening dat dit echt niet het geval geweest is. Eddy heeft net zoals ik geknokt voor zijn ideaal. En ook hij heeft het niet gered. Hij heeft zelfs het TROS programma Radar gehaald. Ik hoop dat hij het ondanks alle tegenslagen redt. Dat gun ik hem van harte, ik heb zelden zo'n hardwerkende man gezien.

Het contact met Feyenoord dateerde uit een eerdere bespreking met de op 30 april 2003 overleden Joris Kniep. Paul Montfroy nam het contact over en van Chris Woerds van Feyenoord ontving ik de volgende mail:

Hoi Michael, Net Paul gesproken, alles komt inderdaad goed, dus dat is leuk. Zou jij a.s. vrijdag om 12.00 uur bij ons kunnen zijn om technische details door te spreken met Jan D. Swart, onze media deskundige. Uitgangspunten zijn:- Iedere dag een Feyenoord item-Wedstrijdverslagen: moeten ik nog met NOS regelen, maar in ieder geval nabeschouwing etc.- Cashbijdrage: € 20.000 zoals besproken- Zendtijd, nader in te vullen- Ondersteuning Radio 192 Café Rotterdam met Feyenoord artikelen - Indien mogelijk medewerking aan live uitzendingen vanuit Radio 192 Café (spelers, trainers, etc)- Doorlinken naar beide websites. Groeten/Chris.

Dat was in eerste instantie een goede deal. Alleen die 20.000 euro voor Feyenoord lag mij erg hard op de maag. Maar Paul wist Henk ervan te overtuigen dat het een goede investering was omdat hij dan binnen was bij een van de grootste clubs van Nederland met een grote schare fans die verspreid over het hele land wonen. "Deze overeenkomst gaat ons goud opleveren," riep Paul nadat Henk van Ommen als algemeen directeur de overeenkomst had ondertekend. De afspraak was dat de commerciële afdeling van Feyenoord ons de adressen zouden geven van hun hoofdsponsors. Deze adressen zijn uiteindelijk begin december aan ons overhandigd. Paul Montfroy zou direct aan deze lijst beginnen. Tegen de kerst informeerde ik bij Henk wat nou de status was van de Feyenoord adverteerders. Henk wist ook van niets maar een telefoontje naar Paul verklaarde een hele hoop. 'Daar heb ik nog niets aan gedaan ' of woorden van gelijke strekking moet Paul gezegd hebben. Want nog geen 5 minuten later belde Henk mij terug met de mededeling dat ik zelf de hoofdsponsors van Feyenoord maar moest benaderen. Maar het was een dag voor kerst. Hoe kon ik dat nou nog redden? Ik dus eerst bellen naar de grootste adverteerders. "Nee mijnheer Bakker, Radio192 kan wel een leuk station zijn en ik ga straks zeker luisteren naar het Feyenoord journaal op uw zender. Maar ons budget is nu al vergeven. Wij hebben half december van Feyenoord een brief gekregen dat jullie hun media partner zijn geworden en dat jullie commercieel directeur contact met ons op zou nemen. Maar nu zijn jullie dus veel te laat." Het tweede en derde telefoontje had ongeveer dezelfde strekking. Ik gaf de moed dus maar op en besloot iedereen een e-mail te sturen. Hierop ontving ik wederom afwijzingen van gelijke strekking. Waarom moet toch alles mis gaan bij Radio 192. Waarom zitten 'de mannen' niet boven op de zaak. Echt niet te geloven wat een amateurisme! Vanzelfsprekend hielden Paul en Henk ook gesprekken met diverse medewerkers. Vaak ging het over geld. Zo werd iedereen gerust gesteld met de

belofte dat er betaald zou worden. Zo werd een gerespecteerd medewerker Peter van Dam op 19 september 2003 aan het lijntje gehouden door de heren.

Mr. Van Ommen, Beste Henk,

In bijlage de factuur waarover we het telefonisch gehad hebben. Ik stuur, indien nodig ook een hard kopie naar de Bosdrift? Overigens is dit slechts mijn 4e factuur voor ondertussen 1 jaar dagelijkse uitzending tussen 18.00 - 19.00.

Ik verbruik bij wijze van spreken meer aan stroom en ISDN dan wat er is binnengekomen. -:)) Maar aan de gestage groei van het station te merken moeten we hier ook doorheen komen lijkt me. Alvast bedankt voor je geruststellende belofte dat ik kan rekenen op vlotte betaling van deze factuur en tot binnenkort. Peter

Peter was niet de enige die aan het lijntje werd gehouden. Ook de talentvolle internetgoeroe Perry Bos moest er aan geloven. Hoe vaak hij niet mij belde met de mededeling dat hem het een en ander was beloofd door de mannen, is niet op een hand te tellen. Want tegen mij werd verteld dat Perry afstand had gedaan van zijn rekeningen en in het vervolg gratis voor ons zou werken. Het was echt een rot periode. Deze tijd zat ik vaak eenzaam en alleen op de zaak. Vaak met Jan van der Galiën die inmiddels mijn vaste producer was geworden in de ochtend. Jan heeft deze maanden zeer intens met mij beleefd en mij regelmatig door het stof zien gaan. Ook van Ad Bouman had ik die weken niets te verwachten. In oktober was er nog een kleine rel met Veronica, of beter gezegd met de oud-medewerkers die nu werkzaam zijn voor Veronica. Wat was er gebeurd. Op de chatbox van Radio 192 -met elkaar praten via internet- vond een discussie plaats tussen diverse onbekende 'gasten'. Later bleek dat vanuit het kantoorpand van Veronica te zijn geweest. Bruno de Vos, Ron en Vera Bisschop en wellicht een paar anderen waren daar geweest en midden in de nacht begon men te chatten en er vielen diverse woorden die als beledigend opgevat konden worden. Ron Bisschop reageerde de volgende dag als volgt:

Beste Michael,

Dat de postings vannacht plaatsvonden, wil nog niet zeggen dat we ladderzat waren. Alleen, wij vragen ons nog steeds af, waarom we geen antwoord hebben gekregen van Henk op een m.i. heel redelijk voorstel t.a.v. wat wij nog tegoed hebben. Daar is niets onredelijks aan, echt niet. Ik kan daar moeilijk antwoord op geven, omdat ik niet in het brein van Henk kan kijken. Ook geef ik jou of Ad B. daar niet de schuld van. Maar het is wel naar, dat het zo moet eindigen. Wij doen niets liever dan een normaal contact onderhouden. En ik zie Veronica als aanvullend op 192 en omgekeerd, niet als concurrentie. De een draait vooral 80-90, de ander vooral 60-70. Zit mekaar niet in de weg lijkt me. Maar goed, bepaalde collega's houden nog wel contact met ons en dan hebben we het gewoon over muziek en is het gezellig. Dat moet in principe met iedereen van 192 kunnen die daar behoefte aan heeft. Maar als je helemaal niks hoort, is de animo om even gezellig langs te gaan natuurlijk minder. Dat zou jij zelf ook niet doen. Groet, Ron

Daar had hij natuurlijk wel gelijk in. Alleen vond ik deze manier van communiceren wel erg naar. Verder vond ik en vind ik nog steeds erg jammer dat ik mensen die ik echt als mijn vrienden beschouwde moest verliezen omdat beide heren hun afspraken niet nakwamen. Maanden later op 22 april, één dag nadat Radio 192 door UPC en Casema van de kabel was gehaald ontving ik nog een laatste bericht van Ron en Vera Bisschop:

Hallo Michael,

Verbaasd om wat van ons te horen? We willen niet op het gastenboek reageren, maar we hebben wel onze gevoelens bij hetgeen 192 nu overkomt. Tja, ook hebben wij gevoelens nu het

zo slecht gaat met 192. Je weet hoe betrokken wij waren bij het station. We hebben heel wat uurtjes doorgebracht, jullie vaak uit de brand geholpen en er hele leuke tijden meegemaakt. Misschien geloof je het niet maar het gaat ons echt aan het hart nu Radio 192 gedwongen wordt om ermee op te houden. Ook vinden we het nog steeds rot dat de contacten zo abrupt verbroken zijn nadat Ron naar Veronica ging. Het gevoel dat we dat niet verdiend hadden hebben wij nog steeds. Als het anders was gelopen waren we zeker nog wel eens bij jullie langsgegaan maar het is niet anders. Op de site van 192 had je het over het feit dat je nu wist wie je vrienden waren. Maar wij zijn ook altijd je vrienden geweest. Maar vanaf het moment dat Ron naar Veronica ging bestonden wij niet meer voor je en dat heeft ons erg gestoken. Je moet wel onderscheid maken tussen zakelijke en vriendschappelijke belangen. Ons zakelijk contact was (en is) dat we van 192 nog geld tegoed hebben en we zijn niet de enigen. Ook de manier waarop jullie Bruno behandeld hebben getuigd niet erg van vriendschap. Deze jongen heeft zich uit de naad gewerkt voor 192 en die kan gewoon barsten. En dat beroepen jullie zich op het feit dat hij geen contract had. Je, weet als geen ander, hoeveel uren hij voor 192 heeft gewerkt en hij ging er van uit dat je hem wel zou betalen. Contract of niet. 'That's Where Friends Are For' (de betrokkenheid van Bruno en van ons) en zaken zijn zaken. Paul en Henk hebben gefaald in hun poging 192 weer gezond te maken. Mooie woorden gesproken maar ze kwamen hun verplichtingen niet na en als je ze er op aansprak waren ze niet thuis. Getuigd niet van enige professionaliteit. Volgens ons vonden ze het erg prettig om op feestjes te komen en tussen bekende Nederlanders rond te huppelen maar we vragen ons werkelijk af of ze iets hebben kunnen betekenen voor het station. Volgens ons wilden ze er alleen maar zelf beter van worden. Voor jou en Edith vindt ik het erg beroerd. Ik weet dat je tot het laatste toe geloofd hebt en jullie hebben heel wat veren moeten laten vallen. Ondanks wat er gebeurd is wensen we je oprecht heel veel sterkte en we hopen dat je snel iets anders kunt vinden waar je je met hart en ziel in kan storten. Groetjes ook aan Edith, Ron en Vera Bisschop.

Op mijn antwoord, dat we snel iets moeten afspreken en een borrel moeten pakken, werd niet geantwoord. Wel kreeg ik bericht van een advocaat uit Den Haag, die toevallig ook de advocaat was van Paul Montfroy!!!, dat hij de zaken behartigde van Ron en Vera. En dat ik had geprobeerd om zijn cliënten te willen intimideren door middel van een etentje. "Daar trappen wij niet in mijnheer Bakker," riep de man. "U heeft twee petten op!" Ik was alleen hoogst verbaasd dat hij zowel de advocaat van Paul Montfroy was en van de familie Bisschop. Over twee petten gesproken. Over de familie Bisschop kan ik kort zijn. Ze zijn er blijven welkom in huize Bakker. Evenals Bruno de Vos. Alhoewel ik een gedeelte van zijn verhaal niet echt begrijp. Heb ik niet alles gedaan om het leven bij 192 zo aangenaam mogelijk te maken? Er zijn dagen geweest dat wij een bord met eten en daarbij 50 euro hem toestopten. Tevens hebben wij diverse keren zijn huur betaald. 'That's Where Friends Are For' toch?

Eind september 2003.

Zondag 28 september 2003 17:12 e-mail van Jan van Veen.

CC: Michael Bakker Onderwerp: Bekenkamp commercials

De Directie.

Mijne heren,

Tot op heden heb ik van u geen antwoord mogen ontvangen i.z. uitzendschema van de z.g.n. Bekenkamp commercials. Ik heb hiertoe verzocht op 10 juli - 18 juli en 22 juli. Op laatste datum zei u hier op korte termijn terug te komen. Naar mijn mening is deze tijd nu ruim verstreken. Gaarne uw antwoord uiterlijk dinsdag 30 september a.s.

Met vriendelijke groet,

Jan van Veen.

Alweer die dekselse van Veen was mijn reactie. Waarom waren wij verplicht om hem een uitzendschema van de Bekenkamp commercials te geven. Wij hadden een overeenkomst met Bekenkamp afgesloten en niet met van Veen. Waarom bemoeide de man zich toch steeds met Radio 192. Naar mijn idee had hij geen recht van spreken. Maar ik wist natuurlijk niet wat Paul en Henk hadden afgesproken met Jan. Ik was niet bij hun besprekingen geweest en kende de juiste beweeg redenen niet. Mijn reactie was:

Hallo Paul.

Ik geloof dat het nu tijd is geworden om onze advocaat in te schakelen!

Geen reactie van Paul! Maar er stonden meer crediteuren op de stoep. Er was een gesprek geweest met onze huurbaas de familie Muijs. Paul zou er hoogst persoonlijk op toezien dat er snel betaald zou worden. Maar Dick Muijs sprak mij een paar dagen later aan. Hierop schreef ik Paul maar weer een e-mail:

Hallo Paul,

Volgens afspraak hierbij de telefoonnummers van onze huisbaas Dick Muijs. Zou jij hem willen bellen. Er staan twee maanden open en hij wil oktober ook direct ontvangen. Het is erg belangrijk dat er vandaag gebeld wordt omdat hij er toe in staat is om morgen zomaar andere sloten op de deur te zetten.

Groet Michael.

Tevens werden de afspraken niet nagekomen met de verhuurder van de AM frequentie 1332.

De Achterhoekse Media Groep.

Beste directie,

Over de maand september hebben wij van uw geen betaling mogen ontvangen, graag z.s.m. de betaling van september en oktober in een keer.

Met vriendelijke groet.

Overigens had de Achterhoek Media Groep wel bindende afspraken gemaakt met Henk van Ommen.

Op 18 juli heb ik met de heer Bouwman en de heer van Ommen een mondelinge afspraak gemaakt over onze vordering op 192 radio, deze afspraken zouden schriftelijk naar ons worden toegezonden. Daar ik nog steeds niet in bezit ben van de stukken zie ik me genoodzaakt om en deadline te stellen. Indien voor vanmiddag 16:00 uur niet de beloofde stukken en afspraken worden nagekomen, zal ik weer de normale vordering op jullie aanhouden en dit aan mijn deurwaarder doorgeven.

Met vriendelijke groet, Peter Berendsen

Het antwoord van Henk luidde als volgt:

Geachte Heer Berendsen,

In navolging op ons bezoek van 18 juli en ons telefonisch onderhoud van 6 augustus heb ik het genoegen u een bevestiging te doen toekomen van hetgeen overeengekomen. Als eerste wil ik u nog hartelijk danken voor de medewerking die u heeft gegeven in het plan van doorstart voor Radio 192. Wij waarderen dit ten zeerste en zijn u erkentelijk voor de geleverde support. Openstaande bedrag Euro 14.100.00 inclusief BTW. Dit bedrag wordt teruggebracht naar Euro 12.000,= inclusief BTW (credit factuur volgt) Betalingen zullen geschieden in

maandelijkse termijnen van Euro 2000, startende morgen 13 augustus als eerste betaling en vervolgens de 1e week van de volgende maanden, tot het totale bedrag van Euro 12.000 is afgelost. Wk 33 betaling van Euro 2000 incl BTW - Wk 36 betaling van Euro 2000 incl BTW - Wk 41 betaling van Euro 2000 incl BTW etc.

Mijn oprechte excuses voor de vertraging in het opstellen van deze mail, In het vertrouwen u hiermede van dienst te zijn,

Met vriendelijke groet,

Radio 192 Henk van Ommen.

Maar deze afspraak werd natuurlijk niet nagekomen door Henk van Ommen. En dit zou nog maar het begin zijn. Diverse keren hadden wij afspraken met adverteerders of met machtige personen uit het zakenleven. Zoals met Aad Ouborg van Princess. Een aardige en vlotte man die eerder met Jan van Veen had gesproken. Hij was door hem geïnformeerd en hij had een volledige verkeerde indruk van het station gekregen.

Ook schitterden de mannen Paul en Henk vaak door afwezigheid. Ze hadden er beiden een handje van om niet of veel te laat te komen op belangrijke afspraken. En als ze wel een gesprek hadden werden de afspraken niet nagekomen.

Zo ontving ik ook een e-mail van Henk Zwijnenburg van de NOZEMA. Henk heeft ons regelmatig bijgestaan en inmiddels hadden wij een vriendschappelijke band opgebouwd.

Hoi Michael,

Hoe gaat het bij jullie ?.Zoals je weet staan er van jullie nog een aantal facturen open bij Nozema. Je ben toen langs geweest met de bedrijvendokter, maar helaas, deze facturen staan nog steeds open. Dus hoop ik dat je de dokter niet hebt betaald. Ik wil je dringend verzoeken het openstaande bedrag € 12.237,20- op korte termijn aan ons over te maken. Binnen directie Nozema ben je regelmatig het onderwerp en ze willen gaan vorderen. Dus om allerlei toestanden te voorkomen verzoek ik je om het bedrag over te maken.

Vriendelijke groet, Henk Zwijnenburg.

Mijn antwoord luidde als volgt:

Hallo Henk,

Ik weet het. Maar Henk van Ommen is inmiddels ons algemeen directeur geworden. Met alle verantwoordelijkheden van dien. Zou je hem rechtstreeks willen benaderen? Hierbij zijn nummer en e-mail. Verder wil ik jullie danken dat 192 toch nog zoveel tijd krijgt om de openstaande rekeningen te betalen. Gezien onze goede samenwerking in het verleden wil ik je hierbij melden dat het niet onze manier van zaken doen is.

Groet Michael Bakker en Ad Bouman.

Tja, wat moet je anders? Niet alleen onze zakelijke relaties gingen eraan maar ook onze privé relaties werden beschaamd. Ik zag het na het lezen van deze brieven gewoon even niet meer zitten. Het irriteerde mij enorm dat 'de mannen' zelden in de studio kwamen en dat ze zich niet aan de door hun gemaakte afspraken hielden. Verder ergerde ik mij aan de constante afwezigheid van Ad, en zijn smoesjes om maar niet op de zaak hoeven te zijn. Ik besloot een briefje te sturen waarin ik de boel op scherp wilde zetten.

29 oktober 2003

Beste Mannen,

Graag zou ik op zeer korte termijn even bij elkaar willen komen. En dan zou ik graag de volgende punten willen bespreken:

-Hoe staat het met de alternatievenmiddelen om vanaf 1 januari EXAD te vervangen. Er zou een goedkopere manier zijn via ASDL. Wie onderneemt er actie om een en ander uit te zoeken?

Wij hebben met de heer de Raaff gesproken van Strengtholt om de studio daar heen te verplaatsen. Zou veel schelen met de huur. Wie onderneemt er actie?

- Het vraagstuk Jan van Veen sluimert nog steeds. Wie kan er duidelijkheid creëren? En weten wij al wat hij zelf wil. Zijn er gesprekken met andere investeerders (Marc van den Berg wilde toch investeren) en hoe staat het met de aandelen van Gerard Lindhout? Zijn wij daar al vanaf? Ik heb twee weken geleden een concept gestuurd, naar Paul, inzake het Holland Casino is deze al door gestuurd naar het Casino?

- Zondag as. komt het programma Sangria live vanuit Amersfoort. Henk van Ommen sponsort de locatie uitzending. Sangria komt dus dan live vanuit Amersfoort finale rolstoel tennis. Kunnen wij een echte sales man/vrouw aantrekken die de hele dag adverteerders gaat bellen? Dit persoon zou tegen provisie kunnen gaan werken. Deze punten zijn erg belangrijk om op zeer korte termijn te bespreken!!!!!!

Vriendelijke Groeten, Michael Bakker Radio 192 .

Een paardagen later kwam er een e-mail van onze webmaster Perry Bos. Dit naar aanleiding dat wij een actieformulier wilde maken om Radio 192 voort te laten bestaan.

Beste Michael en Ad,

Ik heb helaas geen tijd om het actieformulier in elkaar te draaien. Sorry daarvoor maar mijn betalende klanten gaan nu voor. Ik ben helaas genoodzaakt om de werkzaamheden voor 192 vanaf heden tot een uiterste minimum te beperken. 1 keer per week een kleine update en geen graphics meer. Mijn financiële problemen met 192 worden alleen maar groter, en dat is echt van de gekke. Ik zal Paul hier persoonlijk over mailen. Sorry maar het kan echt niet anders. Groet, Per

Dit kon toch niet waar zijn! Perry Bos de man van het eerste uur van Radio 192 wilde ons ook al verlaten. Paul Montfroy had echt met zijn hand op zijn hart bezworen dat alles met Perry geregeld was. Waarom werd ik voorgelogen. Hoe kon ik nou blijven volhouden op de goede weg te zijn als er achter de schermen werd gelogen en bedrogen. Voldoende reden om een mail te sturen naar Paul en Henk:

Beste Mannen,

Ik dacht van Paul begrepen te hebben dat alles geregeld was! Dat blijkt nu niet zo te zijn. Groet Michael Wie onderneemt er actie!!!

Natuurlijk werd deze mail door niemand beantwoord. Ik werd net zo behandeld als alle crediteuren van Radio 192. Veel beloven en weinig geven! Maar het hield niet op 10 november 2003 een e-mail van wederom een gerespecteerd medewerker Thimon Schellevis:

Beste Michael en/of Henk,

Met Henk van Ommen is afgesproken dat ik de gefactureerde rekening groot 1591,77 overgemaakt zou krijgen. Tot op heden heb ik hiervan een gedeelte ontvangen. Gaarne per ommegaande overmaken op mijn rekening 605,44 euro, zijnde de rekening die ik op 4 oktober heb ingeleverd op kantoor van Radio 192. Het betreft de rekening onder ref.no: 210903.21 Deze facturen staan los van de rekeningen die nog openstaan over de periode dec.2002 t/m juni 2003 in totaal groot 5994,04 Euro. Met Henk van Ommen is hierover afgesproken dat deze zullen worden voldaan tegen het einde van 2003. Mocht tegen het einde

van het jaar blijken dat 192 Media bv deze rekeningen niet voldoet, ben ik genoodzaakt de vordering hiervan uit handen te geven.

Met vrgr. Thimon Schellevis

Ps: Ik heb mijn werkzaamheden opgeschort omdat ik mij het niet kan permitteren om te worden gekort op mijn inkomen. Het is niet zo dat ik het leuk vind of omdat het mij niet kan schelen om niet meer te draaien voor 192. Integendeel.

Nou was er met Thimon wel iets anders aan de hand. Hij had ooit een contract voor een paar uur per week afgesloten met Herman Bekenkamp. Maar deze had hij niet kunnen volbrengen. Daarna is hij ergens anders gaan werken. Normaal zou dat betekenen dat je contract bij je oude werkgever afgelopen is. Maar aangezien er blijkbaar door Henk van Ommen een andere afspraak is gemaakt en het contract niet wederzijds is verbroken, was Thimon van mening dat zijn voormalige contract nog geldig was. Zoals ik het nu kan overzien.

Ik had eigenlijk direct moeten zeggen: mannen het is genoeg geweest, de maat is vol! We stoppen er nu mee of er dient binnen nu en een week een duidelijke oplossing komen. Maar dat doe je niet. Radio heeft altijd iets magisch gehad en dat kan je verstand wel zeggen stop. Maar je hart wint het dan, op een onverklaarbare manier, van je verstand.

Het werd weer tijd om mijn grote zorgen uit te spreken.

E-mail 10 november 2003

Beste 192 mannen, Ik wil hierbij mijn zorgen uitspreken over de hoop oplopende facturen. Hierbij een overzicht van wat ik heden in mijn bezit heb en die wij niet kunnen betalen. Commissariaat voor de Media 4.306,00 euro. Heb ik een aangetekende brief van ontvangen. Misschien kan er iemand reageren ons contactpersoon is dhr. B. J. Kipp. Aan UPC is inmiddels 6.000 euro betaald maar er staat nog 33.000 open die voor het eind van het jaar betaald moet worden. Op het betalingsvoorstel van de BUMA is door Henk geen gehoor gegeven dus wij dienen voor 12 november 22.612,52 te betalen, wie neemt er contact op? Casema heeft nog 13.257 euro open staan. DELTA kabel Middelburg staat nog 410,19 open Maandhuur digistraam dient betaald te worden 1.017,45 euro ANP factuur 2.191,77 over november en er staat nog 14.000 open uit het verleden CAIW media Naaldwijk 1.815,98 en 1.368,33 Kabel Volendam 310,82 Verder staat er zeker 5.000 euro open aan kleine kabel exploitanten. En er liggen nog reiskosten die betaald moeten worden aan bijvoorbeeld Edvard Niessing. Dit zijn alleen de grote bedragen. Tot zover dit overzicht. Wie heeft er een helder moment.

Groet van een zieke Michael Bakker (en dat komt niet door deze mail).

Ik wist natuurlijk ook wel dat deze mail weinig tot niets zou oplossen. Maar ik vond het als mijn plicht om de directie Montfroy en Van Ommen en in mindere mate Ad Bouman schriftelijk op de hoogte te houden van de stand van zaken. Mijn voorspellingen kwamen uit: op 27 oktober had ik nog niets gehoord. Dan maar weer een mailtje versturen.

Beste Mannen,

Graag zou ik op zeer korte termijn even bij elkaar willen komen. En dan zou ik graag de volgende punten willen bespreken:

-Tekenen bij Feyenoord. Chris Woerds vraagt om met spoed de intentie verklaring te ondertekenen en deze te faxen. Dit moet morgen dinsdag door Henk ondertekend worden is er een moment dat wij bij elkaar kunnen komen (overdag) om dit document te ondertekenen.

-Hoe staat het met de alternatievenmiddelen om vanaf 1 januari EXAD te vervangen. Er zou een goedkopere manier zijn via ASDL. Wie onderneemt er actie om e.e.a uit te zoeken?

-Wij hebben met de heer de Raaff gesproken van Strengholt om de studio daar heen te verplaatsen. Zou veel schelen met de huur. Wie onderneemt er actie?

-Het vraagstuk Jan van Veen sluimert nog steeds. Wie kan er duidelijkheid creëren? En weten wij al wat hij zelf wil?

-Zijn er gesprekken met andere investeerders (Marc) en hoe staat het met de aandelen van Gerard Lindhout? Zijn wij daar al vanaf?

-Ik heb twee weken geleden een concept gestuurd inzake het Holland Casino is deze al door gestuurd naar het Casino?

-13 november is er een presentatie van de PROMO PARTY van Ohio. Met dit bedrijf gaan wij in eerste instantie samenwerken. Wij gaan met hun de camping zomertour 2004 doen en wij gaan met diverse 192 DJ's jaren '70 avonden organiseren

-Zondag as. komt het programma Sangria live vanuit Amersfoort. Henk van Ommen sponsort de locatie uitzending. Sangria komt dus dan live vanuit Amersfoort finale rolstoel tennis.

-Kunnen wij een echte sales man/vrouw aantrekken die de hele dag adverteerders gaat bellen? Dit persoon zou tegen provisie kunnen gaan werken.

Deze punten zijn erg belangrijk om op zeer korte termijn te bespreken!!!!!!

Vriendelijke Groeten, Michael Bakker Radio 192

Maar ook hier op werd natuurlijk niet gereageerd. Thuis besprak ik veelvoudig natuurlijk alle problemen. Maar echt, waar een andere vrouw direct zou zeggen: man, stop direct met dat gedoe en ga een echte baan zoeken, steunde Edith mij nog steeds voor de volle 100%. Natuurlijk in haar hart gekeken had ze liever ook dat ik zou stoppen. Al was het maar zodat ik mijn oude humeur met bijbehorende grapjes zou terug krijgen en mijn gezondheid er op vooruit zou gaan. Onze huisarts had mij in oktober onderzocht en een behoorlijke hoge bloeddruk geconstateerd. Zijn advies "rustiger aan doen" sloeg ik in de wind. Ik geloof dat ik het niet eens thuis verteld heb maar hij adviseerde echt een paar weken rust te nemen. Daar was echt geen sprake van. Want de Top 10.000 kwam eraan. Sieb Kroeske had een idee om Radio 192 weer eens positief in het nieuws te brengen. Waarom gaan we de Top 10.000 niet uitzenden de hele maand december. In eerste instantie was ik erg positief. Maar toen ik de lijst van Sieb zag kraaide ik wel anders. Tienduizend nummers is erg veel. "Heb je alle nummers wel Sieb," vroeg ik hem. Zijn antwoord stemde mij tot vreugde. "Natuurlijk Michael en anders heb ik zeker 10 productiemensen die mij willen helpen." Nou was Sieb al jaren een soort van klankbord voor mij geweest. Iemand die altijd goed en helder keek naar de verschillende zaken. Dus in hem had ik 100% vertrouwen dat deze klus geklaard zou worden. Ik weet nog niet waar het mis is gegaan. De nummers kwamen langzaam binnen en de productie ging voor geen meter. Er werd een werkgroep opgericht en een tweede groepje om het eerste groepje te controleren. Kortom een bende. Maar uit de grootste bende kunnen de mooiste bloemen groeien dus ik liet ze maar gaan. Eind november had Sieb nog een goed humeur maar in zijn ogen las ik toch een beetje onzekerheid. De eerste zondag in december werd startte de Top 10.000, de grootste ooit uitgezonden lijst ter wereld. Waar een klein station groot in kan zijn. Een primeur. Zelfs het Guinness Book Of Records had mij verzekerd dit record op te willen nemen in hun jaarlijkse uitgave. Maar dan moesten wel alle nummers op volgorde uitgezonden worden. Op zondag 30 november zag ik Marianne van Sinderen en nog diverse anderen druk in de weer met het digitaal binnenhalen van ontbrekende nummers. Hoeveel hebben we er binnen, vroeg ik haar. Ik kreeg een ontwijkend antwoord. Weet ik niet Michael vraag het maar aan Sieb. Maar daar was het te druk voor. Peter Koelewijn opende de lijst en op 14.00 uur werd er gestart. De eerste honderd nummers stonden op volgorde maar daarna bleven de bakken leeg. De lezing van Sieb was dat een van de mensen die hem zou helpen met het branden van CD's een grote storing had en dus niet verder kon. Maar na een nacht, waarvan een paar uur werden gepresenteerd door directeur Paul Montfroy, vond ik 's

morgens de resten van mensen die ooit luisterden naar de namen Sieb en Marianne. Dit moet stoppen dacht ik, dit gaan ze nooit halen. Maar Sieb wilde van geen stoppen weten. Maar maandagochtend 1 december rond 11.00 uur, na mijn programma, werd het duidelijk. Radio 192 was niet klaar voor de top 10.000. Ik liep naar boven en vertelde Sieb mijn besluit. Om 12.00 uur zouden wij weer starten met de reguliere programmering. Sieb schoot vol nadat hij mij eerst een minuut had aangekeken. Onderweg naar beneden stootte hij wel zo hard zijn hoofd aan de trap van de studio dat hij riep nu letterlijk zijn hoofd gestoten te hebben. Niet aan de trap, maar wel aan de Top 10 duizend.

De maand december, inclusief de beide kerstdagen, heb ik mij bezig gehouden met het eerder omschreven project van Chiel Montagne de M.O.N.

En zo werd het 2004. De gelukwensen kwamen van alle kanten binnen. Mijn gevoel vertelde mij dat het zo niet langer kon doorgaan met Radio 192. Daar maakte ik ook geen geheim meer van. Ik had toen nog het idee dat als ik het vertel aan veel mensen, wellicht zit er iemand tussen die een goede investeerder kent die het ziet zitten met ons mooie station. Radio 192, het station zonder directie, zonder programmaleiding, zonder reclameverkoper, FM frequentie en zonder inkomsten. Maar met veel luisteraars, fans en kabeldekking. En voor die luisteraars deed ik het dan maar.

Als rode draad liep de zaak Jan van Veen door het station heen. Hij had nog steeds volgens eigen zeggen een claim op Radio 192. De mannen wisten ook niet meer wat er gedaan moest worden. Er werd hulp ingeroepen. Een juridisch adviseur van aandeelhouder Lindhout werd er door Henk en Paul bijgehaald om de zaken helder en duidelijk te krijgen. Er volgden een paar gesprekken maar daar kwam niets uit. Verder is deze adviseur op gesprek geweest samen met Paul Montfroy om Jan van Veen te overtuigen van zijn ongelijk. Maar dat gesprek duurde slechts 1 minuut en 25 seconden. Jan van Veen begon het gesprek zo agressief dat verder doorgaan helemaal tot niets zou leiden. Paul Montfroy belde mij en was hoorbaar teleurgesteld. Ik bedoel het zo goed met Radio 192, waarom doet Jan zoiets. Maar het station moest doordraaien.

Op 16 januari was er een zogenaamde management vergadering.

Verslag vergadering vrijdag 16 januari 2004

Aanwezig: Henk van Ommen, Sieb Kroeske, Ad Bouman, Edvard Niessing, Jan van der Galiën(mijn producer), Michael Bakker, Ron Blok

De vergadering werd voorgezeten door Henk van Ommen. Michael Bakker is verantwoordelijk voor de notulen. Henk opent de vergadering met het vaststellen van de agenda:Organisatie, Top 10 duizend, Rondvraag.

Henk: vanaf vandaag 12.00 uur zal het nieuwe managementteam geïnstalleerd zijn.

De functies zijn als volgt verdeeld:

Ad Bouman (vormgever Radio 192): Verantwoordelijk voor de Jingles/promo's en andere vormgeving van het station. Ad is niet meer in functie als programmaleider van Radio 192.

Edvard Niessing (programmaleider): Verantwoordelijk voor inhoud van de programma's en de uitvoering en programmering (samen met de station manager)

Sieb Kroeske (Music Director) Verantwoordelijk voor de muziek van Radio 192 (samen met Ad voor de Top 10 duizend)

Ron Blok (Operations). Verantwoordelijk voor de techniek (automatisering), muziekcomputer en logistiek commercialplanner

Michael Bakker (Station Manager):Verantwoordelijk voor alle denkbare organisatorische zaken, personeel en programmering (samen met de programmaleider)

Paul Monfroy (commercieel directeur) : Verantwoordelijk voor alle commerciële zaken van Radio 192 (afwezig bij deze vergadering).

Henk van Ommen (algemeen directeur): Verantwoordelijk voor alle bestuurlijke en financiële zaken

Edvard: Kunnen wij de taakomschrijving nog beter omschrijven? Omdat we de verantwoordelijkheden kunnen zetten bij de juiste personen?

Michael zal er voor zorgen dat de mail boven water komt waarin de taken omschreven zijn.

Michael: Hoe is nu de routing van de commercials? De routing zou moeten zijn dat wanneer er een spot verkocht wordt dat Ad binnen zijn nieuwe functie zorgt voor de opnamen de stemmen ook geregeld worden. Ad is dit niet eens met Michael. Na een discussie laat Ad weten niet verantwoordelijk te willen zijn voor de commercials. Edvard geeft aan dit met Michael verder op te pakken. Edvard: Hoe staat het met de verkopers van de commercials? Het is een vak en daar moeten twee mensen voor komen die normaal betaald kunnen worden.

Alleen op die manier kan er van dit bedrijf weer iets gemaakt worden! Henk vertelt dat er nu gesproken wordt met zeker drie personen. Deze mensen hebben veel ervaring opgedaan bij mediabureaus en/of reclamebureaus.

Michael: Ik zou graag voor jullie (Paul en Henk) een afspraak willen maken met Anca. Zij heeft een selectie en wervingsbureau en zij heeft veel radio ervaring (Sky Radio)

Henk laat weten donderdag as. om 10.00 uur tijd te hebben. Michael gaat een afspraak maken met Anca.

Een week later had Henk van Ommen een afspraak met Anca Beije-Born van werving en selectie bureau Born4Jobs. Anca heeft de begin jaren van Sky Radio meegemaakt toen het nog alleen een kabel station was en ze wist heel veel mogelijkheden om van Radio 192 weer een redelijk lopend bedrijf te maken. Ook had zij in haar pool mensen met veel expertise die tegen no cure-no pay reclamezendtijd wilde verkopen. Mijn verzoek was het volgende: Of zij met Henk van Ommen wilde praten. Aangezien hij als Algemeen directeur van Radio 192 zo weinig wilde aannemen van mensen die er verstand van hadden, wilde hij wellicht naar iemand luisteren die ervaringsdeskundige was. Anca wilde voor mij en haar maatje Sieb Kroeske wel een gesprek met Henk aangaan. De afspraak zou plaatsvinden op donderdag 22 januari 2004. Maar ik had zo'n eigenaardig voorgevoel die ochtend. Tijdens mijn programma belde ik met zowel Anca als Henk. Anca liet mij weten al onderweg te zijn. Maar Henk kreeg ik, zoals gebruikelijk, niet te pakken. Na een paar keer bellen nam hij op. "Oh ja, ik had geloof ik ook nog een afspraak vanochtend," reageerde hij, "met dat meisje." "Henk, zij kan ons werkelijk verder helpen." "Nou, bel maar af want ik zit al halverwege Rotterdam." "Hoe kan hij dat nou doen?" vroeg ik aan mijn producer Jan van der Galiën die het ook niet meer wist. Ik belde Anca af en maakte honderdduizend excuses. Het mocht niet meer baten. Een nieuwe afspraak wilde zij, terecht, niet meer maken. "Jullie hebben het zeker niet meer nodig," was haar reactie. Later bleek dat Henk van Ommen en Paul Montfroy naar Rotterdam waren om daar te praten met Herman Bekenkamp over de Jan van Veen deal. Dat, terwijl ze een paar dagen eerder, op 17 januari 2004, Ad en mij schriftelijk hadden laten weten geen bestuurder meer te willen zijn van 192 Media BV. Deze brief werd bij mij thuis, tijdens een management vergadering, overhandigd. De lezing was dat zij door middel van deze brief druk op Ad wilde uitoefenen om van de deal met Jan van Veen, van 18 maart 2003, af te komen. Ad zou, als een van de beste vrienden van Jan, met hem moeten praten. Maak je geen zorgen zeiden Paul en Henk tegen mij en Edith. Wij willen en doen dat niet echt. Natuurlijk laten wij jou en Radio 192 niet in de steek. Het is alleen maar om Ad en daarmee ook Jan van Veen onder druk te zetten. En hun opzet werkte. Op 20 januari ondertekenden Jan van Veen, Ad Bouman en ik een overeenkomst waaruit duidelijk opgemaakt kon worden dat de acte van 18 maart 2003,

waarin 80% van de aandelen zouden worden overgedragen aan Candlelight BV ongeldig was. Overigens stelde wij wel dat van Veen vrij was om de resterende reclamezendtijd, met een maximum van 105 seconde per uur gedurende 24 uur per dag, te verkopen aan derden. Opgelucht tekende ik deze brief. Het Jan van Veen-verhaal was over. Had ik het even mis! Maar daarover later meer.

Maar die brief, waarin Van Ommen en Montfory te kennen gaven niet meer als bestuurder te willen optreden, lag er toch maar. Voor mij meer dan voldoende reden om op 22 januari 2003 een aangetekende brief te sturen. Mede omdat zij zich hadden laten uitschrijven bij de Kamer van Koophandel. Ik kreeg het gevoel: het schip zinkt en de kapitein en 1^e stuurman zitten al in de reddingsvloeren. Om een duidelijk beeld te geven hierbij de volledige brief, waarin opgenomen een verslag van hun schrijven van 17 januari 2004.

Aan: Pago Beheer BV gevestigd te Woerden

T.a.v. P. Montfroy

En

Van Ommen BV gevestigd te Nijkerk

T.a.v. H. van Ommen

Hilversum, 22 januari 2004

Betreft: uw schrijven van 17 januari 2004

Geachte heren,

Maandag 19 januari jl. heeft u aan A. Bouman Beheer BV en M.H. Bakker Holding BV een schrijven uitgereikt met dagtekening 17 januari 2004. In dit schrijven stelt u het volgende: U heeft pas onlangs kennis genomen van een verklaring van 192 Media BV van 18 maart 2003 waaruit opgemaakt zou kunnen worden dat de bestuurder van Candlelight BV de heer Jan van Veen 80% van de aandelen van 192 Media BV ter beschikking zal worden gesteld. De bestuurders van M.H. Bakker Holding BV M. Bakker en van A. Bouman Beheer BV zouden dit voor u verzwegen hebben. Daarmee zouden wij u onrechtmatig gehandeld hebben.

Wij kunnen deze beschuldiging op verschillende manieren weerleggen.

- 1. Jan van Veen heeft u, volgens uw eigen zeggen in augustus 2003 op het terras van restaurant Lapershoek in Hilversum verteld eventueel een middel te hebben om de aandelen in handen te kunnen krijgen.*
- 2. Wij hebben de heer van Veen twee dagen na ondertekening van de brief van 18 maart op 20 maart een verklaring overhandigd waaruit duidelijk opgemaakt kon worden dat deze specifiek was opgemaakt voor een bepaalde investeerder namelijk de heer H.J.W. Muermans van de Muermans Groep, Oude Borgstraat 12 Merum-Herten.*
- 3. De heer Bouman en ik hebben met onze juristen gesproken medio juni 2003. Na bestudering kon er niets anders opgemaakt worden dan dat deze verklaring geen enkele juridische waarde had en dus direct vernietigd kon worden.*
- 4. Tot slot heeft de heer van Veen een finale kwijting ondertekend op 20 januari 2004 waarin hij volledigheidshalve verklaart dat de getekende overeenkomst van 18 maart 2003, ongeldig is. (zie bijlage 1)*

Uit bovenstaande kan opgemaakt worden dat wij niet onrechtmatig gehandeld hebben en dat wij geen enkele vorm informatie voor u hebben achter gehouden. Uw beweringen ten aanzien van punt 2 in uw schrijven; de vaststellingen overeenkomst tussen de besloten vennootschappen van de heer H. Bekenkamp en M.H. Bakker

Holding BV/Gooiland Producties BV en A. Bouman Beheer BV zijn eveneens, ons inziens onjuist. En wel om de volgende reden:

In deze vaststellingsovereenkomst is vastgelegd dat de opdrachtnemer (Bekenkamp) tot 3 juli 2006 radioreclame mag blijven maken conform de overeenkomst van 4 juli 2001 voor een bedrag van 335.797,36 euro.

De besloten vennootschappen van Bakker en Bouman zijn akkoord gegaan met deze overeenkomst. Vervolgens werd deze claim opgenomen in de aan u overhandigde jaarcijfers van 2002. Hierop heeft u immers het besluit genomen om aandelen te verwerven in 192 Media BV. In de winstberekening van 2002 van 192 Media BV staat duidelijk vermeld onder netto omzet 'verkoop radiocommercials nog uit te zenden en niet annuleerbaar'. (bijlage 2)

Op 27 juni 2002 heeft op initiatief van de heer P. Montfroy een gesprek plaats gevonden met een eventuele investeerder, de heer J.J.A.M. Jansen van Equity Ventures Nederland BV was voor een van zijn cliënten geïnteresseerd in participatie. Ook tijdens deze gesprekken is het rapport inzake Boekjaar 2002, uitgebracht door Administratiekantoor J.E. Koldenhof B.V. te Rotterdam bestudeerd.

Het uiteindelijke gesprek vond plaats op 27 juni 2003, in Restaurant Mercurius in Amsterdam, het bedrijf van medeaandeelhouder G. Lindhout. Die op dat moment 90,2% van de aandelen van 192 Media BV bezat.

Tijdens dat gesprek kwam er een fax binnen van de heer van Veen die meldde dat hij op 1 april 2003 de verplichtingen die voortvloeien uit de vaststellingsovereenkomst van Bekenkamp zou hebben overgenomen. Kortom dat hij een claim heeft ter hoogte van het nog resterende bedrag. U beiden was bij deze meeting aanwezig. Later op deze dag toen bleek dat door de verrassingsaanval van de heer van Veen de hele deal niet doorging hebben wij hier uitgebreid over gesproken. Tevens hebben wij u op deze dag (27 juni 2003) een verklaring laten lezen, opgemaakt door de heer Bekenkamp, gericht aan het Ministerie van Economische Zaken waaruit blijkt dat indien Radio 192 geen FM ether frequentie zou bemachtigen de verplichting zoals omschreven in de vaststellingsovereenkomst van 7 oktober 2002 de verplichting tot uitzenden van zijn commercials zou worden overgenomen door de Haagse Radio BV (Radio Hofstad). Aangezien Radio Hofstad een FM frequentie toegewezen heeft gekregen en Radio 192 niet, kan worden opgemaakt dat 192 Media BV geen verplichtingen meer heeft om gevolg te geven aan hetgeen is omschreven in de vaststellingsovereenkomst van 7 oktober 2002. (bijlage 3) De heer van Ommen heeft hier zelfs over gesproken met de heer P. Winnubst van Hofstad Radio in september 2003.

Dit is ook schriftelijk, en aangetekend, bevestigd door 192 Media BV op 4 juni jl. bij de heer H. Bekenkamp. Deze hele correspondentie in aan de heer van Ommen overhandigd en nog steeds in zijn bezit. (zie bijlage 4)

Uit bovenstaande kan opgemaakt worden dat u beide wel op de hoogte was op en voor 4 juli 2003 van deze feiten.

Tevens wil ik u melden dat de aandelen niet officieel zijn overgedragen op 4 juli 2003. De officiële akte is gepasseerd bij Notariskantoor Jaquet te Woerden op 9 september 2003. Tussen beide data zit ruim twee maanden. Meer dan ruim voldoende lijkt mij om

een en ander te onderzoeken. Verder wil ik u erop wijzen dat niet de bestuurders van M.H. Bakker Holding BV en A. Bouman Beheer BV de aandelen geleverd hebben maar Incoparts Services BV, te Hoofddorp. Zodoende kunnen wij nimmer aansprakelijk gesteld worden jegens onrechtmatig handelen in aandelen van 192 Media BV, en kunnen de besloten vennootschappen van Bakker en Bouman nimmer aansprakelijk gesteld worden uit eventueel voortvloeiende schade.

Uit bovenstaand blijkt dat u voor en minimaal op 4 juli 2003 volledig op de hoogte was van ook deze transactie.

Verder bleek uit gesprekken met de heer Bekenkamp dat de deal anders is afgesproken met de heer van Veen. Op verzoek van de heer van Veen heeft de heer Bekenkamp om Radio 192 vrij te maken van vernoemde claim op 1 april de verplichting overgedragen.

De heer van Veen hield de heer Bekenkamp voor dat hij handelde uit naam van de directie van 192 Media BV. Hierop heeft de heer Bekenkamp toegestemd om deze claim over te dragen om zodoende 192 Media BV interessant te maken voor investeerders. Het is dan ook nooit de bedoeling geweest van Bekenkamp om Radio 192 op welke wijze dan ook te benadelen. Verder zou van Veen deze claim nimmer in kunnen wisselen voor contanten in welke vorm dan ook. Van Veen zou alleen de nog overgebleven zendtijd kunnen verkopen of te doen verkopen aan derden met een maximum gelijk aan de nog overgebleven zendtijd en bijbehorend bedrag. Geldend tot 6 juli 2006. Dagelijks wordt er een gedeelte van het tegoed, ongeacht wel of geen uitzending van reclames zijn aangebracht en/of uitgezonden. De heer Bekenkamp heeft na het voorlezen van het bovenstaand verklaard dit eventueel onder ede te willen verklaren.

Bovenstaande in acht genomen willen wij u melden dat zowel de bestuurders van Ad Bouman Beheer BV en/of M.H. Bakker Holding BV, in het geheel niet onrechtmatig hebben gehandeld. En dus ook niet aansprakelijk gesteld kan worden voor eventuele schade.

Het neerleggen van u beide functies als directie van 192 Media BV, per 21 januari 2004 is gezien het bovenstaande niet de juiste weg. Uw handelen keuren wij dan ook af. Door deze actie kan u 192 Media BV en Radio 192 ernstig schaden.

Mijn inziens kunt u als directie (commercieel en algemeen) uw energie beter inzetten om het bedrijf naar een hoger plan te tillen en er voor zorg te dragen dat de financiële basis goed wordt.

Zodat u ondergetekende, volgens arbeidscontract, na behoren een salaris kan uitkeren. Het tegoed is inmiddels opgelopen tot bruto 26.000 euro. (incl vakantiegeld)

Hoogachtend,

*M. Bakker
M.H. Bakker Holding BV*

Daar konden de mannen het dus even mee doen. Zelfs nu nog later kan ik mij er nog over opwinden. Maar het hield niet op die laatste dagen van januari. Het ANP stopte de uitzendingen van het nieuws en ook UPC wilde op korte termijn geld zien. Op donderdag 22 januari ontving ik een e-mail en een telefoontje van Els Peters van UPC. Met de mededeling dat zij niets meer had gehoord van de directeuren. Via de mail liet ik Paul en Henk weten dat zij onverantwoordelijk aan het spelen waren met Radio 192. Zij zouden bellen met UPC en natuurlijk was dat niet gebeurd.

Op 23 januari 2004 hadden wij wederom een vergadering.

Aanwezig waren: Jan van der Galien, Sieb Kroeske, Edvard Niessing, Ron Blok, Michael Bakker, Notulen: Michael Bakker, Afwezig met bericht: Ad Bouman, Henk van Ommen Afwezig zonder bericht: Paul Monfroy

De vergadering wordt geopend om 10.05 uur. Aangezien de voorzitter Henk van Ommen niet aanwezig is neemt Michael het voorzittersschap over.

Michael: voordat wij gaan beginnen met deze vergadering hebben wij een ingezonden stuk ontvangen van Ad Bouman. In tegenstelling tot eerdere besluiten in de mt en directie vergadering geeft Ad aan dat hij nog steeds programmaleider is.

In de vergadering stelt Michael voor dit bericht voor kennisgeving aan te nemen en voorlopig de situatie te laten zoals vorige week is aangenomen. Dit omdat Ad op dit moment ziek is.

Op het moment dat Ad zich weer beter heeft gemeld kunnen wij deze zaak opnieuw bekijken.

Eerst op directie niveau daarna in het mt. De brief van Ad wordt aan dit verslag gehecht.

Edvard geeft aan dat hij het erg jammer vindt dat alweer de directie van 192 Media BV schittert door afwezigheid. Dit is al de zoveelste keer dat de mannen niet samen op een vergadering verschijnen! Dit mag niet gebeuren. Zeker niet in deze tijd waarin het station toch al niet zo goed gaat.

Verder haalt Edvard uit de notulen van vrijdag 16 januari aan waarin Henk van Ommen aandringt op een afspraak met Anca Beije-Boorn van Born4jobs. Op speciaal verzoek van hem is er een afspraak gemaakt. Zij wil ons helpen met de marketing en verkoop van reclamezendtijd. Via de bij haar ingeschreven personen zouden er diverse geschikt kunnen zijn voor 192. Michael geeft aan dat deze afspraak niet is doorgegaan om 09.45 kreeg hij van Henk te horen dat er een andere afspraak was die belangrijker was. Edvard geeft hierbij aan dit ernstig te vinden, indien er nog iets van 192 gemaakt moet worden dat is het ondenkbaar dat er zomaar afspraken geannuleerd worden, zeker 15 minuten voor de afspraak. Iedereen is het eens met deze uitspraak. Sieb: Is de afspraak met Barbara Plugge nog doorgegaan? Michael geeft aan dat Paul Montfroy geïnterviewd is en dat er foto's worden gemaakt. Edvard vraagt zich af waarom hij als boegbeeld niet hiervoor gebruikt wordt? Antwoord kan niemand uit deze vergadering geven.

Edvard vraagt wanneer de medewerkers officieel op de hoogte worden gebracht van het feit dat er een nieuw mt is samengesteld? Sieb geeft aan dat het misschien goed is om dat samen te doen met het aanpassen van het format. Er wordt nl. te veel muziek uit de jaren '80 uitgezonden en veel te weinig uit de jaren '60. De vergadering geeft aan dat er, vanaf het moment dat er iets meer duidelijkheid is, een medewerkersvergadering wordt gepland.

Commercieel: Michael geeft aan dat hij van Henk afgelopen maandag de opdracht heeft gekregen om de 10 sponsors van Feyenoord te benaderen. Er was nl. afgelopen november een schrijven uitgegaan van Feyenoord dat op korte termijn 192 deze sponsors zouden benaderen. Aangezien er niets is gebeurd krijgt Michael nu van deze adverteerders te horen dat ze veel eerder een telefoontje hadden verwacht. Er moeten nog drie sponsors gebeld worden, alle anderen zeggen nu geen interesse meer te hebben.

Verder heeft Michael samen met de stagiaires Marijn en Josine een mailing verzorgd naar ongeveer 30 bedrijven. Omdat een onderzoek van de STER laat weten dat de doelgroep van 192 toch wel beïnvloedbaar is voor commerciële veranderingen.

Verder voelt Sieb enkele spanningen bij de directie van 192. Michael geeft aan dat deze er wel zijn maar dat er niet over gesproken wordt buiten de directie om. Tevens spreekt Michael uit dat hij alle vertrouwen heeft in een goede oplossing.

Sieb had het bij het rechte eind. Die spanningen waren er zeker. Het was ondertussen ook erg moeilijk om alle crediteuren rustig te houden. Op 27 januari ontving ik een mail van kabelexploitant Casema.

Beste Michael,

Het spijt mij te constateren dat de afspraken dat werden gemaakt ter aanzien van het betalen van de facturen , toch niet worden gevolgd. Graag hoor ik wat de status is en wat denken jullie hier te gaan doen. Wij zullen helaas het afsluittraject in gang moeten zetten.

Met vriendelijke groeten, Stefano.

Ik was verbijsterd. Mijn reactie luidde:

Hallo Stefano,

Ik begrijp het en ik vindt het ook heel jammer. Onze directeur Henk van Ommen en/of Paul Monfroy nemen zo snel mogelijk contact met je op. Want er zijn zeer ver gevorderde gesprekken met nieuwe investeerders. Ik zou je willen verzoeken om even te wachten totdat ze met jou gesproken hebben. Nogmaals sorry dit is ook voor ons erg vervelend, maar zeker niet zo bedoeld! Michael Bakker.

De mannen lieten mij geloven dat er bijna dagelijks gesprekken waren met belangrijke investeerders maar de situatie was voor mij onhoudbaar. Er kwamen bij wijze van spreken meer deurwaarders over de vloer dan DJ's en de sfeer was echt onhoudbaar. Ook voor mij privé was het einde nabij. Maanden geen inkomen ontvangen en zeker 75 uur per week werken, daar kan toch niemand mee thuis komen. Ik had geen enkel weerwoord meer op alle telefoontjes van Incassobureaus, schuldeisers en advocaten. Zelf had ik niet de mentaliteit om mij ziek te melden zoals Ad dat al op 9 januari gedaan had. Dat kon ik niet en dat wilde ik niet. Anders zou het schip totaal onbestuurbaar zijn. Maar als ik maar een beetje hulp zou krijgen van de directie dan zou het iets dragelijker zijn. Echt voor alles stond ik alleen. Terwijl Ad een maand later van de bedrijfsvereniging al weer zijn werk moest hervatten bleef hij nog steeds thuis en Henk en Paul lieten zich ook niet meer zien. Op verzoek van de juridisch adviseur van aandeelhouder Gerard Lindhout stuurde ik de post ongeopend door naar Henk van Ommen. Hij was immers voor ons nog steeds de Algemeen Directeur. Zijn ontslag was niet goedgekeurd door de medebestuurders en dat hadden Ad en ik hem in maar liefst twee aangetekende brieven laten weten. Zo heb ik ook een maand of twee alle brieven doorgestuurd die ter attentie van Henk van Ommen werden gestuurd. Tot mijn grote ontsteltenis stuurde hij alle post ongeopend in drie grote enveloppen retour. Indien hij deze had geopend dan had hij wellicht Radio 192 kunnen redden want sommige crediteuren hadden immers genoeg genomen met een vriendelijk briefje of een telefoontje. Nu had hij iedereen tegen zich in het harnas gejaagd.

Zo was er een gesprek met een Griekse zakenman. De man had een directe manier van zaken doen. Iets wat mij wel in hem aantrok. Ook toonde hij begrip voor onze persoonlijke situatie. Hij gaf aan alles te willen regelen en betalen. Zou Radio 192 dan nu eindelijk gered zijn? Maar tijdens de vergadering werd de sfeer grimmer. Henk van Ommen riep diverse

tegenstrijdige zaken en hierdoor bracht hij mij van mijn stuk. Niet uit onzekerheid maar uit pure woede. Waarom man? Houd je mond toch! Deze man wil ons en ook jou helpen. Pak dat dan met beide handen aan. Maar ik was er niet bij die avond. Zo dacht ik dat de jaarcijfers 2002 niet gedeponereerd waren. Maar die waren wel gedeponereerd. Dit liet ik Paul ook direct weten toen ik thuis weer een beetje bijgekomen was. Op de vraag van 'de Griek' of de apparatuur wel goed beschermd was vertelde ik dat de apparatuur was verpand aan Gooiland Producties BV middels een getekende verklaring van Ad Bouman en mij. Als bestuurders van Gooiland Productions BV waren wij daarvoor gemachtigd. Zeg maar als een soort van borg voor de voorgesloten 8.000 euro aan betaalde rekeningen. De Griek keek opgelucht. Okay, dat is de apparatuur bij een inbeslagname verzekerd. Maar Henk van Ommen greep mijn uitspraak aan alsof Ad en ik de Staat der Nederlanden hadden verpand. En dat in het bijzijn van onze eventuele nieuwe investeerder. Was ik te eerlijk geweest? Ik dacht het niet. Het was gewoon de waarheid. Een paar dagen later moesten wij de verpanding eraf halen om zodoende de Radio 192 vrij van claims te krijgen. Natuurlijk wilde ik dat wel maar dat loop je natuurlijk wel het risico dat bij een faillissement alle apparatuur in beslag wordt genomen. Ik wilde als geen ander mijn ideaal laten voort bestaan. Niet alleen voor mijzelf maar zeker ook voor die duizenden fans. Wij hoorde niets meer van onze Griekse vriend. Een paar weken later, op 20 februari, schreef ik een noodkreet naar de beide directeuren. De zoveelste noodkreet:

Hallo Henk en Paul,

De laatste dagen lig ik meer wakker dat de voorgaande maanden. Twee weken geleden hebben wij een goed gesprek gehad met onze nieuwe investeerder 'de Griek'. Hij heeft mij en ook Ad het gevoel gegeven dat hij graag in het Radio 192 avontuur wilde stappen. Alleen dienden wij de jaarcijfers nog te deponeren. Nog diezelfde avond heb ik jullie laten weten dat de cijfers wel gedeponereerd waren bij de belastingen.

Later vertelde de Griek dat hij na ons gesprek niets meer had vernomen van de mannen. Een paar weken daarna werd hij echter gebeld met de vraag of hij een uurtje later met spoed ergens kon komen. Nou wilde de man erg ver gaan. Maar hij wilde zeker niet met zich laten sollen. Weg kans. Ik zag geen enkele mogelijkheid meer. Radio 192 was niet meer te redden. Zeker niet deze mannen aan het roer. Als goed bestuurder dien je de diverse instanties te melden dat het niet goed gaat met je onderneming. Ik werd er op attent gemaakt door Willem van de Meer de Walcheren. Je moet wel een betalingsonmacht aanvragen hoor. Kijk daar was die bedrijvendokter Van Ommen niet opgekomen. Met spoed schreef ik op in februari 2004 een brief naar de belastingen en het GAK.

Betreft: beschrijving van de omstandigheden

Geachte heer Ezzahir,

Hierbij treft u een omschrijving aan van de omstandigheden van 192 Media BV op dit moment, waaruit de belastingdienst kan opmaken dat 192 Media BV op dit moment niet in staat is om de loonbelastingen 3^e en 4^e kwartaal te betalen. 192 Media BV exploiteert de commerciële radiozender Radio 192. Sinds de opstart van 192 Media BV hebben wij toegewerkt naar de toewijzing van een commerciële FM ether frequentie. Uiteindelijk zijn deze afgegeven op 1 juni 2003. Zoals u wellicht weet heeft Radio 192 geen frequentie weten te bemachtigen. Naar ons idee is er niet gekozen voor een goed programmatisch en financieel plan maar voor zoveel mogelijk geld voor de frequenties. Onze toenmalige eigenaar dhr. Lindhout van Incoparts Services BV uit Hoofddorp heeft toen laten weten van 192 Media BV af te willen. Het was hem alleen te doen om de ether frequentie. Op 1 juli 2003 was eigenlijk het doek gevallen voor 192 Media BV (Radio 192). Maar toen toonden twee nieuwe

investeerders de heer H. van Ommen (Van Ommen BV) en de heer P. Monfroy (Pago Beheer BV) interesse voor 192 Media BV. Want alleen uitzenden via de kabel in 95% van Nederland zou ook goed te vermarkten zijn. De beide heren staan vanaf 4 juli 2003 aan het roer van 192 Media BV. H. van Ommen als Algemeen en Financieel Directeur en P. Monfroy in de functie van Commercieel Directeur. Maar aangezien de hele commerciële radiomarkt erg overspannen is en er op dit moment geen ether uitzendingen voor Radio 192 mogelijk zijn lopen de zaken niet zo voorspoedig als de heren zich hadden voorgesteld. Tevens ontbrak hen, mijns inziens, de juiste ervaring en inzicht. Er worden in de maanden februari en maart gesprekken gevoerd met nieuwe investeerders en adverteerders. En Radio 192 wil wederom een kans maken op een ether frequentie, omdat de uitgegeven kavels op AM frequenties niet allemaal in gebruik zijn. Deze vervallen in juni 2004 weer terug aan de overheid. En vanaf dat moment maakt Radio 192 een goede kans om een AM kavel te bemachtigen. De inkomsten zullen dan volgens verwachting uiteindelijk weer een positief saldo krijgen en de openstaande facturen kunnen dan weer betaald worden.

Met vriendelijke groet, M. Bakker, 192 Media BV.

Het laatste gedeelte van de brief was juist. Aangezien Ruud Poeze nog diverse AM frequenties ongebruikt had gelaten, waren wij werkelijk van plan om deze in gebruik te nemen. Er is zelfs in die periode een gesprek geweest tussen Paul Montfroy en Ruud Poeze. Met, hoe kan het ook anders, een negatieve afloop. Ook in die periode waren er diverse besprekingen met de juridisch adviseur van Gerard Lindhout. Ik weet niet of hij met naam en toenaam genoemd wil worden daarom noem ik hem maar Allaki. Hij was belast met het onderzoek naar de zogenaamde 'lijken in de kast'. Allaki maakte op mij een betrouwbare en goede indruk. Hij zou opheldering brengen in de steeds onduidelijker wordende organisatie. Hij begon voortvarend met het onderzoek naar de rechtsgeldigheid tussen de overname van de reclameverplichting aan Jan van Veen. En heel belangrijk was dat hij zekerheid wilde hebben op de vraag of Ad of ik ooit deze claim hadden erkend. Op 9 maart 2004 stuurde ik Allaki het volgende.

Beste Allaki,

Hierbij een overzicht van de e-mail correspondentie tussen Jan van Veen (Candlelight) en 192 Media BV en/of Henk van Ommen. Hieruit valt op te maken dat er door mij M.H. Bakker of door M.H. Bakker Holding BV nimmer een claim, bevestiging of overeenkomst wordt erkend jegens Jan van Veen en/of Candlelight BV. In de laatste e-mail correspondentie tussen H. van Ommen en Jan van Veen, van 10 februari 2004, schrijft Jan van Veen: Moet ik er dan ook van uitgaan dat de overeenkomsten van 4 juni 2001 door jou cq 192 Media BV niet wordt erkend. Aangezien de data niet kloppen denk ik dat de heer van Veen bedoelt de overeenkomst tussen hem en de heer Bekenkamp van 1/4 2003. Dit komt namelijk het dichtst bij de datum waarop de overeenkomst tussen hem en Bekenkamp ondertekend zou zijn.

Het enige wat wij hebben gedaan is een algemene opgave gegeven van alle commercials en adverteerders. Dit in het kader van openbaar bestuur. De advertentie portfolio is namelijk geen geheim. Het komt heel vaak voor dat adverteerders en/of toekomstige adverteerders een overzicht vragen van de bestaande adverteerders. Wellicht wilde Jan van Veen zelf met zijn bedrijf Candlelight adverteren op 192?

Waar ik inmiddels wel achter ben gekomen is dat er op 22 januari een e-mail gestuurd is door Henk van Ommen. Hierin ben ik niet gekend en ik denk dat het geen enkele waarde heeft maar ik heb deze mail toch mee gestuurd.

Verder tref je hierbij een verklaring aan, ondertekend door de bestuurders van M. H. Bakker Holding BV en A. Bouman Beheer BV, waarin verklaard wordt dat beide bestuurders geen enkele mondelinge en/of schriftelijke verklaring hebben afgegeven waaruit kan blijken dat de overeenkomst van 1 april 2003 tussen Candlelight BV)Jan van Veen vs. Ranoweb BV

Herman Bekenkamp erkend wordt. Dit kan immers ook niet omdat wij er voor 1 april nimmer van op de hoogte zijn gebracht. Dit gebeurde pas op 10 juli 2003 door middel van een fax.

Begin januari 2004 heb ik een betalingsonmacht gemeld bij de belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam. Deze is op 23 februari ingevuld verzonden. Enkele dagen later ontving ik een schrijven van het UWV GAK die aanvullende informatie wilde. Hetgeen inmiddels is verstrekt. Tevens heb ik, desgevraagd, een korte beschrijving gegeven van de omstandigheden van 192 Media BV.

*Tijdens de aandeelhouders vergadering heeft de heer van Ommen aangegeven dat de tenaamstelling van sommige facturen onjuist zouden zijn. Er zouden betalingen gedaan zijn door 192 Media BV die betaald hadden moeten worden door Gooiland Producties BV of de Stichting Gooiland Radio. Dat kan kloppen. Overigens betreft dat diverse zeer kleine kabelbedrijven, vaak bestierd worden door één persoon, die vaak achter lopen met hun administratie. Nimmer zijn er betalingen gedaan door 192 Media BV die door Gooiland Producties BV en of de Stichting Gooiland Radio betaald hadden moeten worden en die **geen** betrekking hadden op de directe uitzendingen van Radio 192.*

Overigens fiscaal en juridisch is dit goed ingedekt omdat:

a. In de afspraken van 2001 tussen Bekenkamp en Gooiland Producties BV en de Stichting Gooiland Radio vermeldt staat dat de Stichting Gooiland haar uitzendvergunning overhandigd aan 192 Media BV.

b. De heer Bekenkamp in de functie van Algemeen Directeur van 192 Media BV aan het ministerie van Verkeer en Waterstaat op pagina 3 van het document een extra aanvulling geeft waaruit opgemaakt kan worden dat alleen 192 Media BV beschikt over alle rechten die betrekking hebben op het uitzenden van Radio 192. Daar vallen alle overeenkomsten onder met het Commissariaat voor de Media, Ministeries en kabelmaatschappijen.

c. In het schrijven van 22 maart 2002 (referentie: CVM190302b-WOB) en van 16 mei 2002 (COM160502b-WOB) meldt de heer Bekenkamp dat de Stichting Gooiland Radio haar bedrijfsactiviteiten graag wil voortzetten in haar nieuw opgerichte B.V. te weten 192 Media BV.

d. Tevens zijn er van alle kabelaanbieders die toen het signaal van Radio 192 doorgaven, ondertekende wijzigingsbrieven opgenomen in de administratie van 192 Media BV.

e. Tot slot hebben M. H. Bakker en A. Bouman een afspraak gemaakt met W. Luikinga dat, indien er winst gemaakt zou worden, over hun inkomsten uit 192 Media BV er een percentage van hun winstuitkering overgedragen wordt aan Will Luikinga privé. Dit omdat Luikinga zijn aandelen pakket moest inleveren omdat hij ook tijdens de etherfrequentie verdeling aandeelhouder van Radio 538 was.

*In bijlage 6 verklaar ik dat de besloten vennootschap **192 Media BV** nimmer aansprakelijk gesteld kan worden door de heer W.L. Luikinga inzake winstdeling of eventuele onderhands gegeven aandelen. Inmiddels heb ik begrepen van Ad Bouman dat hij zelfstandig de verklaringen opmaakt en ondertekent. Ik ben van mening dat alles nu naar wens is afgehandeld.*

Groet Michael Bakker

Ook in deze brief is de laatste alinea van cruciaal belang, zo bleek achter af. Na een bespreking bleef Ad nog even hangen. Hij zat duidelijk met iets. Ik moest naar huis aangezien ik mijn vrouw Edith, die tijdens deze roerige 192 jaren ook nog eens haar diploma aannemer haalde, moest vervangen en op onze zoon zou passen. Deze bespreking tussen Ad en de mannen, en de gevolgen, hebben op mij nog steeds een dusdanige indruk achtergelaten dat ik er eigenlijk emotioneel niet over kan praten of schrijven. Maar ik probeer het toch.

Diezelfde avond werd ik rond een uur of half elf gebeld door Paul Montfroy. Edith was net thuis van haar aannemersopleiding. Michael zei Paul, we hebben een groot probleem. Hoezo was mijn reactie. Nou Ad kwam zojuist los met de mededeling dat hij vorig jaar 192 Media BV volledig verpand heeft aan Jan van Veen. Mijn adem stond even stil en mijn hart sloeg zeker drie keer over. Verpand hoezo, was mijn reactie. Nou dat weten we niet en we kunnen de ernst van de zaak nu niet inschatten maar Ad komt morgen bij jou met een afschrift van deze verpanding. Die nacht heb ik niet geslapen. Waarom weet ik daar niet van af. Paul zei dat Ad vorig jaar alles al verpand had. Had ik dan een jaar voor die man met die korte achternaam gewerkt zonder salaris! Logisch dat Ad er de afgelopen maanden niet meer was en zich al vanaf 9 januari 2004 ziek had gemeld. Het kon hem immers niet meer schelen. Aangezien nimmer een embargo is uitgesproken over deze verpandingbrief zie ik mijzelf vrij deze volledig weer te geven.

Overeenkomst tevens zijnde overeenkomst van verpanding

A de heer A. Bouman ten deze handelend als directeur van 192 Media BV hierna te noemen partij A c.q. vennootschap

B De heer Jan van Veen ten deze handelend als directeur van Candlelight bv, alsmede als gemachtigde/lasthebber gerechtigde van Byteplanet.com B.V., HB Producties BV en Superfoon BV gevestigd te Baarn en Rotterdam en aldaar kantoorhoudend, ten deze vertegenwoordigd door haar algemeen directeur H. Bekenkamp, hierna ieder afzonderlijk dan wel tezamen te noemen partij B.

In aanmerking nemende: Dat partij B van Partij A rechten op reclamecommercials heeft verworven als vastgelegd en een vaststellingsovereenkomst van 7 oktober 2002. Dat gedurende de periode 1 oktober 2002 tot 3 juli 2006 partij A zich jegens partij B heeft verplicht tot het uitzenden van reclamecommercials. Dat vanaf 1 juli 2003 tot 3 juli 2006 de aan partij A te leveren reclameseconden ten behoeve partij B te zijn begroot op 1.200.000 seconden. Dat de invulling van deze nog uit te zenden seconden geschiedt op een uitsluitend door partij B aan te geven wijze zulks ten behoeve van partij B dan wel ten behoeve van nader door partij B aan te geven derden.

Dat deze nog uit te zenden seconden afhankelijk zijn van continuïteit van partij A. Dat vanwege de slechte liquiditeit van partij A gerede twijfel moet worden geacht omtrent het voortbestaan van partij A. Dat het voortbestaan in sterke mate afhankelijk is van het verkrijgen van de FM frequentie zoals omschreven in de voorwaarden behorend bij kavel A9 zoals genoemd in de verdeling etherfrequenties. Dat partij B zekerheid wenst aangaande zijn rechten op uitzending van ca. een miljoen tweehonderdduizend seconden. Waaraan in het commerciële verkeer een hoge marktwaarde kan worden toegekend.

Dat partij A begrip heeft voor de voorgaande wens van partij B.

Komen overeen als volgt:

Partij B verkrijgt ter zekerheid van haar rechten als in de considerans vermeldt pandrecht van partij A/ de vennootschap op de navolgende zaken, toebehorend aan partij A/ de vennootschap.

A. Pandrecht wordt bij dezen gevestigd op alle roerende zaken van de vennootschap zoals inventarissen, machines, zendinstallaties, en overige roerende zaken waarbij de boekwaarde per 31-12/2002 blijkt de balans van de vennootschap een waarde vertegenwoordigt ad. 42.494 euro. Een overzicht hiervan is als bijlage aan deze overeenkomst gehecht en is onlosmakelijk met deze overeenkomst verbonden.

B. Pandrecht, ten behoeve van partij B, wordt gevestigd op de merknaam Radio 192 met het daarbij behorende logo, dan wel het recht van overdracht op de merknaam Radio 192 met het daarbij behorende logo zonder dat daar een aanvullende vergoeding verschuldigd is.

Partij A is op eerste verzoek van Partij B verplicht tot overdracht van alle rechten voortvloeiende uit distributie – over een komsten met alle kabelexploitanten welke het signaal van Radio 192 in hun pakket doorgeven.

Partij A geeft hierbij onvoorwaardelijk en onherroepelijk volmacht aan partij B hiervoor overeengekomen op een juridisch sluitende wijze te formaliseren en vast te leggen.

Partij B erkent uitdrukkelijk hetgeen in considerans is vermeld eerder te zijn overeengekomen.

Getekend op 10 april 2003 door Ad Bouman en J.H.M. van Veen.

Dit was het einde voor mij. Op het moment dat deze verpanding naar boven kwam was ik samen met Ad officieel verantwoordelijk, volgens het uittreksel van de Kamer van Koophandel, voor 192 Media BV. Daar heb ik dus direct in maart 2003 een einde aan gemaakt. Hier kon ik niet meer verantwoordelijk voor zijn. Dit heb ik ook iedereen laten weten. Ik was tot op het bot verbolgen en teleurgesteld. Gelukkig heeft Ad zowel tegen Allaki als tegen Paul Montfroy wel verklaard dat ik niets wist van deze verpanding. Anders had hij mij nog meer de ellende in getrokken. Maar het kwam er wel op neer dat als Radio 192 een FM ether frequentie had gekregen zeker ik er niets aan gehad zou hebben. Voor al mijn werk zou ik dus dan vriendelijk bedankt worden. Ad Bouman, hoe heb je dit ooit kunnen doen? Deze verklaring staat bij mij gelijk aan hoogverraad. Mede gezien dat wij eind maart 2003 een verklaring hebben ondertekend in het bijzijn van Lindhout, waarin staat dat wij de BV niet verpand hebben of op andere wijze voornemens zijn in het diskrediet te brengen. Verder spreek ik mijn verbazing uit dat Montfroy en van Ommen Bouman niet direct hebben aangepakt. Als zij een mogelijkheid hadden om hun investering terug te krijgen was het nu wel geweest. Want Ad had immers voor en tijdens de overnamegesprekken nooit, tegen wie dan ook, melding gemaakt van deze verpanding. Dus eigenlijk waren ‘de mannen’ door Ad Bouman en Jan van Veen misleid. Ik begrijp ook niet waarom de mannen zich volledig op mij bleven richten. Maar daarover later meer!

Zelf zag ik nog wel diverse mogelijkheden om de verpanding te ontbinden. Zo staat er in de Nederlandse wetgeving dat je als bestuurder wel alleen en zelfstandig mag handelen, als het tenminste is opgenomen in de statuten, mits je niet ‘het wezen van het bedrijf raakt’ dan voer je immers wanbeleid. En daarvoor kun je als privé persoon worden aangepakt. Tevens staat er in de oprichtingsakte het volgende:

Artikel 5 sub2. De vennootschap mag niet, met het oog op het nemen of verkrijgen door anderen van aandelen in haar kapitaal of van certificaten daarvan zekerheid te stellen, een koersgarantie te geven, zich op andere wijze sterk maken of zich hoofdelijk of anderszins naast of voor anderen verbinden. Artikel 14 sub.2a De directie is, mits met goedkeuring van de algemene vergadering, bevoegd tot het verrichten van rechtshandelingen; 2a: Strekkende om enigerlei voordeel aan een oprichter der vennootschap of aan een bij de oprichting betrokken derde te verzekeren.

Sorry hoor, als het allemaal te technisch en te juridisch wordt. Maar om de juiste gang van zaken te schrijven en om het juist weer te geven moet het zo wel omschrijven anders loop je de kans dat het onduidelijk wordt en dat wil ik niet. Op 24 maart 2004 en na een paar nachtjes slapen schreef ik een aangetekende brief naar Ad Bouman, de man waarmee ik in 1998 het radioavontuur was begonnen.

Hilversum 24 maart 2004

Betreft: overeenkomst van verpanding Bouman vs. Van Veen

Geachte heer Bouman,

Hierbij formeel mijn reactie op de overeenkomst van verpanding afgesloten op 10 april 2003 tussen dhr. A. Bouman privé, als bestuurder van 192 Media b.v. en Jan van Veen als bestuurder van Candlelight b.v. gevestigd te Hilversum.

Als bestuurder van de besloten vennootschap M.H. Bakker Holding bv, was ik als medebestuurder op de voornoemde datum mede verantwoordelijk voor 192 Media BV. Vanuit deze functie wil ik melden dat ik u privé aansprakelijk zal stellen voor eventuele schade die voortvloeit uit deze door u geïnitieerde en getekende overeenkomst. De voornoemde overeenkomst is gehecht aan deze brief.

Tevens wil ik u erop wijzen dat u wegens onbehoorlijk bestuur aansprakelijk gesteld kan worden voor schade die direct of indirect voort kan vloeien, indien M. H. Bakker en/of M.H. Bakker Holding b.v. een claim zou krijgen hetzij direct en/of indirect voortvloeiende uit deze overeenkomst getekend door u en de heer van Veen. Verder stel ik u in gebreke door het niet melden, schriftelijk en mondeling, van deze overeenkomst aan uw medebestuurder, bestuurder van M.H. Bakker Holding bv. vertegenwoordigd door M. H. Bakker. Volgens de Nederlandse Wetgeving 'bestuur' dient u namelijk overeenkomsten schriftelijk te melden aan uw medebestuurders, ook indien u alleen en zelfstandig mag handelen, 'welke het wezen van het bedrijf raakt'.

Aan de inhoud van de door u, buiten de andere bestuurders om, ondertekende verklaring te weten: het geven van zekerheid van rechten op uitzending van 1.200.000 seconden -

A. het verstrekken van pandrecht op alle apparatuur zoals omschreven onder het recht van overdracht verstrekken op de merknaam Radio 192 en logo het overdragen van de kabel distributie van Radio 192 de erkenning van hetgeen eerder te zijn overeengekomen inzake de reclamezendtijd Bekenkamp - kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat u bewust onrechtmatig heeft gehandeld en hiermee het wezen van 192 Media BV in groot gevaar heb gebracht. Verder wil ik u erop wijzen dat u in de tussenliggende periode diverse verklaringen heeft ondertekend en mondeling verklaard die nimmer door u ondertekend en/of verklaard hadden mogen worden of door u uitgevoerd hadden mogen worden.

Zoals de verpanding van alle apparatuur op 18 februari 2003 aan Gooiland Producties BV. (dezelfde apparatuur kan maar een keer verpand worden)

Verklaring getekend op 11 mei 2003 waarin u verklaart aan het Ministerie van Economische Zaken geen enkele verbondenheid te hebben met andere (rechts) personen dan diegene die daadwerkelijk de aanvragers zijn van kavel A9 zoals omschreven in de mediawet volgens artikel 8b. Verder heeft u mondeling diverse keren verklaard dat u geen andere overeenkomst bekend is dan de vaststellingsovereenkomst getekend op 7 oktober 2002 tussen de besloten vennootschappen van Bekenkamp, Bakker en Bouman. En dat er verder geen enkele verklaring zowel mondeling als schriftelijk bestaat die als tegenstrijdig beschouwd kan worden. Aangezien het vertrouwen in mijn medebestuurder van de besloten vennootschap 192 Media BV dusdanig is geschaad heb ik het besluit genomen om mij per direct uit te laten schrijven als bestuurder van 192 Media BV. Niet om mijzelf te onttrekken aan verantwoordelijkheid maar puur als daad om te onderstrepen dat ik als medebestuurder niet door u in kennis ben gesteld over het bovenstaande. En omdat dit tevens is overeengekomen tijdens de laatste aandeelhouders vergadering van maart 2004. Desalniettemin spreek ik het vertrouwen uit dat u bovenstaand met de heer van Veen volledig ongedaan maakt en dat u samen met de beide nieuwe bestuurders van 192 Media BV H. van Ommen en P. Montfroy 192 Media BV zal kunnen voortzetten. En dat conform de aandeelhoudersvergadering van maart 2004 waarin besproken is om mij ontslag te verlenen als Station Manager van Radio 192, vraag ik mij af wanneer dit wordt uitgevoerd.

Met vriendelijke groet,

M. H. Bakker, M. H. Bakker Holding bv.

Ik weet niet of er werkelijk schade is voort gevloeid uit deze verpanding. Maar als ik van plan was om een radiostation te kopen, dan zou ik ook niet in dit bedrijf zijn gestapt. Op 10 april kreeg ik via de e-mail een antwoord terug van Ad. Hij schreef het volgende:

Beste Michael,

Voor de geschiedschrijving moet ik toch maar even op je brief van 24 maart reageren. Kennelijk is het zwarte pietenspel begonnen. Jammer, maar je begrijpt dat ik alle aansprakelijkheden zeer ver weg werp. Mede door jouw handelen, heb ik mijn bestuurderschap moeten neerleggen. Jij stuurt maar allerlei aanmaningen naar mijn privé adres, nota bene aanmaningen waar jij verantwoordelijk voor was en bent. Wat te denken van de claim van Catz (zie achterin achter Edo Peters) bijvoorbeeld. Ik zag dat Willem van der Meer zich moest terug trekken omdat jij zijn nota's niet betaalt, dus we kunnen vrezen dat de claim toegewezen wordt. Moet ik jou nu aansprakelijk stellen, okay dan, bij deze. Wat te denken van de aandeelhouders die hiermee gewoon afstevenen op een faillissement? In dat geval komt natuurlijk jouw zakelijk/financiële beheer ook aan de orde, dat was jouw portefeuille. Nergens heb ik onrechtmatig gehandeld. Alles deed ik in het belang van de vennootschap, dat was mijn taak als bestuurder. Jouw verwijten neem ik hoog op, ze zijn onnodig grievend, en ook hiervoor houd ik je aansprakelijk. Heb je de brief door iemand anders laten schrijven? Het is zo duidelijk dat er van al jouw beweringen niks klopt en dat ik verder geen behoefte aan heb om er in detail op in te gaan. Voor mijn interesse, zou je het artikel in de Nederlandse wetgeving kunnen geven waarin staat dat bepaalde overeenkomsten schriftelijk aan medebestuurders gemeld moeten worden. Het is jammer dat het allemaal zo moet lopen.

Kijk dit is nou zo'n mailtje die je beter niet kan lezen op zaterdagochtend 10:00 uur. Wat een onzin schreef die man. Laat hij zijn verantwoordelijkheden nemen en niet reageren als een kip zonder kop. Mijn antwoord was vernietigend, een antwoord heb ik nimmer mogen ontvangen.

Zondag 11 april.

Beste Ad,

Het spreekwoord zegt een kat in het nauw... en wat maak jij een rare sprongen zeg. Het moet mij eerst van het hart dat ik nimmer door iemand zo teleurgesteld ben als in jou! Ik had voor ons avontuur beter moeten luisteren naar adviezen van personen die het wel goed met mij voor hadden en die mij voor Ad Bouman al waarschuwden. En dat blijkt wel, want wat ben je nou voor bestuurder en programmaleider als je nooit of te nimmer op de zaak bent en als er iets dreigt mis te lopen je kop in het zand steekt. Je hebt totaal geen recht van spreken man! De reden waarom Herman Bekenkamp stopte met zijn deelneming en investering was dat jij totaal niet functioneerde. Dit heeft hij ook tegenover Will Luikinga verklaard. Vaak hield je er werkdagen van 30 minuten op na. Er zijn mensen genoeg die dat kunnen verklaren!

Het is zeker niet aannemelijk te stellen dat jij jouw werkzaamheden door mijn toedoen moest neer leggen. Wie heeft buiten mij om het bedrijf verpand? En hiermee het wezen van het bedrijf aangetast. Dat ben jij Bouman en niemand anders. Jij hebt mij laten werken, terwijl je wist dat het bedrijf al lang niet meer behoorde bij de mensen die ervoor werkten. Vanaf begin 2003 toon je geen enkele interesse voor het bedrijf meer en vanaf 9 januari 2004 ben je zogenaamd ziek. Terwijl je je wel laat uitschrijven en hiermee bestuurlijke taken uitoefent. Verder kom je wel, tijdens je ziek zijn, uit naam van Radio 192 op feestjes (Bloemendaal). Verklaar dat straks maar eens. Verder was het mijn plicht om alle belangrijke post door te sturen naar de enige bestuurder van de bv. Zelf overhandigen kan niet want je bent nooit op de zaak. Over de zaak Catz kan ik duidelijk en kort zijn. Jij hebt op een feestje van de HMG gesproken met Edo Peters. Vergeet niet dat ook jouw naam wordt genoemd in zijn brief. Ook

heb ik met Willem van de Meer gesproken over zijn brief en de verkeerde verklaringen van Catz. (zie acherin Edo Peters) En er is een verweer geschreven vanuit 192 Media BV. Dus deze rekening gaat jou ook aan. *Maar, en dat weet jij als geen ander, er staat geen geld meer op onze rekening. Waar moet hij van betaald worden. Paul Montfroy gaat of heeft al contact opgenomen met Willem van de Meer! Verder wil ik je melden dat het zakelijke en financiële beheer van 192 niet op mijn schouders rustte. De zaken waren anders verdeeld. Toch heb ik alle rekeningen en bankafschriften verzameld en bijgehouden. Zelfs tot grote complimenten van administratiekantoor Rommens en Partners. Verder heb ik echt niets te verbergen mijnheer Bouman! Ik vertrouw dat de zaken tussen jou, van Veen, van Ommen, Montfroy en Incoparts Services Bv snel opgelost worden. En dat er weer begonnen kan worden met geld verdienen en een goed bedrijf neer te zetten. Want ik kan iedereen gelijk geven dat ze eerst alle zaken opgelost zien worden voordat er iemand geld inbrengt. Ik heb Allaki van Incoparts beloofd om je even met rust te laten. Hetgeen de afgelopen acht dagen ook is gebeurd. Natuurlijk met in mijn achterhoofd dat een oplossing zeer nabij is. Mijn verbazing is groot dat jij nu weer met een kinderlijk geschreven mailtje komt welke juridisch niet te onderbouwen is. Voor jouw interesse wil ik erop wijzen dat in de statuten van 192 Media BV staat dat een verpanding binnen drie maanden aan de rest van het bestuur gemeld moet worden. Overigens was de apparatuur al eens verpand aan Gooiland Producties bv weet je nog? Bovenstaande in acht genomen blijf ik volledig bij mijn schrijven van 24 maart jl. Overigens ben ik best in staat om mijn eigen brieven te schrijven hoor!*

De toon was gezet en diep in mij wist ik dat dit nooit meer goed zou komen met Ad. Ook de mail van Allaki naar Ad loog er niet om. Hij stelde in deze brief Ad verantwoordelijk voor het mislukken van diverse overeenkomsten met eventuele investeerders en hij beschuldigde Ad ervan dat hij niet integer had gehandeld en Jan van Veen op deze manier informatie had verstrekt die niet bevorderlijk was geweest voor Radio 192. Kortom, een mail die ikzelf niet graag had willen ontvangen. Ook heeft Henk van Ommen tijdens een persoonlijk gesprek Ad er behoorlijk van langs gegeven over zijn manier van handelen. Ik wilde hier dus niets meer mee te maken hebben. Mijn rol was uitgespeeld, althans zo voelde het. Maar mijn liefde ging uit naar het maken van goede programma's. De fans moesten tot het laatste moment kunnen genieten van dit unieke radiostation. Terwijl mijn verstand zei: stoppen met die hap, zei mijn hart iets anders. Ook thuis liepen de spanningen hoog op. Er was al maanden geen salaris meer binnengekomen en na een lange slapeloze nacht van donderdag 15 op vrijdag 16 april schreef ik aan de aandeelhouders een brief waarin ik al mijn aandelen te koop aanbood. Niemand van de aandeelhouders wilde mijn aandelen overnemen. Terecht!

Een paarweken later kreeg ik via een door mij in de hand genomen advocaat een melding dat er tegen mij een aanklacht was ingediend door Henk van Ommen. Als hij Ad dan niet wilde of kon aanpakken probeerde hij het dan maar bij mij. Vanzelfsprekend tijd voor de tegenaanval. Ik deed bij de ploitie Gooi en Vechtstreek aangifte tegen Henk van Ommen.

Politie Gooi en Vechtstreek

*Betreft: Aangifte van: Het plegen van een valse, onvolledige en kwetsende verklaring
dd: zaterdag 21 februari 2004 10:00 uur*

Incident : oplichting, misleiding en schending van goede naam en eer

Aangever/benadeelde : Bakker, Michael Harry

Ik doe hierbij aangifte van het geven van een valse en onvolledige verklaring en poging tot chantage en afpersing van dd: 21/2/2004 tegenover brigadier van politie district WVV, Unit BOZ Noord de heer Reindert Frans Middelburg door het heer H. van Ommen woonachtig te Nijkerk GLD, Kerkeland 32. Welke mij voor het eerst ten oren en onderogen is gekomen op Dinsdag 29 juni Om 16:48 uur te Hilversum.

De heer van Ommen heeft op 21 februari 2004 om 10:00 uur aangifte tegen mij gedaan wegens valsheid in geschrifte. De heer van Ommen stelt dat hij een overeenkomst met mij persoonlijk is aangegaan waarbij ik bij deze gelegenheid in strijd met de waarheid feiten en verdichtsels zou hebben voorgelegd. Bij het aangaan van de documenten rond de verkoop van aandelen, zou de heer van Ommen medegedeeld zijn dat hij zou participeren in een bv die het blote eigendom heeft over bepaalde hoeveelheid apparatuur.

Deze verklaring is onjuist omdat: Er een verklaring is ondertekend op dd: 04/07/2003 gefaxed vanuit het bedrijf van de mede vennoot P.J.M.G. Montfroy. Uit deze verklaring valt op te maken dat de heren van Ommen en Montfroy elk 37,6% van de aandelen verwerven en dat ze zullen meewerken aan de doorstart van het Radiostation 192 Media BV. En dat de vennoten Bakker, Bouman, Montfroy en Van Ommen gezamenlijk de directie zullen voeren van de bv. Uit deze verklaring valt op te maken dat de heer van Ommen niet met mij alleen een overeenkomst is aangegaan maar tevens met de heer A. Bouman en P.J.M.G. Montfroy. Over apparatuur en dergelijke staat niets geschreven.

Tevens hebben de heren van Ommen en Montfroy de aandelen van elk 37,6% niet van mij M.H. Bakker Holding BV en/of de heer A. Bouman Beheer BV overgenomen maar van de heer G. H. Lindhout (Incoparts Services BV) voor die tijd aandeelhouder van 90% van de aandelen in 192 Media BV.

De uiteindelijke overdracht vond plaats op 9 september 2003 te Woerden door Notariskantoor

Jaquet. Verder kan ik gegevens overleggen uit mij HP laptop OmniBook XE3 waaruit blijkt dat ik op 2 juli 2003 een financieel overzicht heb gemaïld aan zowel de heer van Ommen en Montfroy waaruit blijkt dat er van enige misleiding geen enkele sprake kan zijn. Eventueel zou ik deze laptop willen afstaan voor een nader gerechtelijk onderzoek.

Verder doelt de heer van Ommen op een verpanding van apparatuur aan Gooiland Producties BV door de bestuurders van M.H. Bakker Holding BV en A. Bouman Beheer BV te Hilversum. Gooiland Producties BV heeft nl. op 18 januari 2003 een bedrag van 8.000 euro geleend aan 192 Media BV. Gooiland Producties BV was de eerste BV die het Radiostation Radio 192 exploiteerde. De bestuurders van Gooiland Producties BV zijn A. Bouman en M.H. Bakker. Om het bedrijf 192 Media BV te laten voortbestaan hebben de bestuurders besloten om deze lening te geven. Aangezien het er toen al uitzag dat op korte termijn dit bedrag niet terug betaald kon worden is deze apparatuur in onderpand gegeven.

De apparatuur is nimmer uit het bedrijf getrokken en na een bespreking met de heren Montfroy en van Ommen is deze verpanding er vanaf gehaald. Overigens blijft het openstaande bedrag ad. 8.000 (achtduizend) euro nog wel open staan.

Bewijsvoering kan nader overlegd worden.

Voorts heeft de heer van Ommen aangifte gedaan van het feit dat er op 16 februari 2004 een document is opgesteld waaruit enig recht kan ontstaan, is voorzien van zijn naam en in een hoedanigheid die hij niet meer zou bekleden.

Dit betreft een betalingsherinnering, gericht aan een van de aandeelhouders van 192 Media BV de heer G. Lindhout. Hij heeft een advertentie campagne gehad op Radio 192, tussen september 2003 en januari 2004, de periode waarover de heer van Ommen de algemene directie voerde van 192 Media BV. De heer Lindhout had nimmer gereageerd op mijn betalingsherinneringen. Aangezien de heer van Ommen nog steeds aandeelhouder is en ik, samen met mede aandeelhouder en bestuurder A. Bouman, zijn ontslag als algemeen

directeur van 192 Media BV niet accepteerde (zie aangehechte bijlage) is deze brief bij afwezigheid (ba) ondertekend. Iets wat dagelijks bij bedrijven gebruikelijk is. Uit de inhoud van deze brief valt zeker niet persoonlijk gewin door mij of andere bestuurders op te maken. Iets wat bij een delict zoals valsheid in geschrifte vaak ten grondslag ligt. Verder wil ik opmerken dat deze brief uit opdracht van de mede vennoot P.J.M.G. Montfroy gemaakt is en dat beide heren hiervan via de e-mail een afschrift hebben ontvangen.

Deze aanklacht vindt ik zeer kinderachtig en zeker niet ter zake doende.

Verder heb ik geen idee wat de heer van Ommen bedoelt met het feit dat er in een document, op grond waarvan hij een financiële verplichting is aangegaan, kennelijk opzettelijk valselijk is opgenomen dat aan een onderliggende bv kwijting van schulden werd verleend.

De Heer van Ommen is volledig gekend in de cijfers van 192 Media BV voordat hij besloot directeur van de BV te worden en aandeelhouder. Er zijn hem zelfs twee jaarrapporten overlegd, een van de accountant van de vorige eigenaar de heer Bekenkamp en een second opinion van een ander administratie kantoor. Uit beide rapporten bleek dat 192 Media BV een verliesgevend bedrijf was en dat er een niet meer terug te draaien uitzendverplichting van radiocommercials in zat. Overigens zouden er naast deze verplichtingen ruimschoots zendtijd overblijven om een zeer goed winstgevend radio bedrijf te exploiteren.

Deze beide jaarcijfers zijn overhandigd aan het bedrijf Rommens en Partners, overigens zeer goede relaties van de heren Van Ommen en Montfroy. Uiteindelijk is er voor een nieuwe berekening gekozen met als leidraad de cijfers van de accountant B. van Ginkel van de vorige eigenaar H. Bekenkamp van het bedrijf Superfoon BV. Detail is dat het bedrijf Rommens en Partners geen zaken meer wil doen met de heren van Ommen en Montfroy omdat de rekeningen niet betaald worden.

Gezien het bovenstaande doe ik hierbij aangifte van het doen van een valse aangifte in geschrifte door de heer van Ommen en poging tot oplichting (om zijn eigen wanbeleid te camoufleren) tevens is mijn goede naam zwaar geschonden. En wil ik aanmerken dat ik nimmer door de heer H. van Ommen van deze aangifte op de hoogte ben gebracht. En ik ben nimmer gehoord door de politie Gooi en Vechtstreek alsmede door de politie Dist-West-Veluwe Vallei.

Door bovengenoemde zaken is mijn directe en indirecte financiële schade voorlopig zeer hoog opgelopen. Deze zal ik eventueel verhalen op de heer van Ommen.

Mede omdat de heren van Ommen en Montfroy met een proces-verbaal mij proberen te chanteren en intimideren via hun advocaat mr. Tobin uit Den Haag. Dit houdt in: zodra ik de besloten vennootschap failliet zou laten verklaren zouden zij tegen mij een zaak starten.

Ik heb namelijk nog ruim 40.000 euro salaris tegoed van de bv.

Ook lees ik op internet diverse bedreigingen richting mijn persoon. De afzender hiervan is mij onbekend. Tevens wil ik opmerken dat ik ca. twee weken geleden navraag heb gedaan bij de politie Gooi en Vechtstreek aangezien ik toen vermoedde dat er een aanklacht tegen mij was ingediend.

Politie Gooi en Vechtstreek meldde mij dat er geen aangifte bekend was tegen mij.

Michael Bakker

Uiteindelijk heeft deze brief ook niet de rechtbank gehaald omdat de officier van Justitie ook dit verhaal te dun vond om daar meer aandacht aan te geven.

Er was dus geen juridische zaak en het werd mij steeds duidelijker dat ik mijn eigen plan moest gaan trekken. Even geen radio meer, even geen fans, die overigens steeds opdringerder werden en zelfs mijn vrouw Edith voor ons eigen huis bedreigde. Je kent ze wel mannen van in de veertig, kalend met een plastic tasje vol met gekopieerde programma CD's, die op 31 augustus 2004 naar het Radio Veronica evenement van As Bouman waren geweest. En na die tijd wel even wilde weten waar en hoe Michael Bakker woonde. Immers circuleerde ons priveadres al een geruime tijd op het internet. Ze wilde weten waarom ik was gestopt met het maken van programma's, waarom ik niet op Am verder ging met uitzenden of gaven ze mij de schuld van, nou ja bedenk het maar!

Ik vond dat het tijd werd voor een tijdelijk rustiger bestaan. Gelukkig deed een telefoontje en een mailtje van Herman Bekenkamp wonderen. Gezien onze persoonlijke goede band en mijn televisieervaring kon hij wel iemand gebruiken die wat creativiteit in zijn, voornamelijk licht getinte erotische, commercials kon brengen. Vanaf 1 januari 2005 kon ik bij hem aan de slag.

Er is veel gebeurd in medialand tussen 2001 en 2007. Zelf heb ik het gevoel dat ik er alles aan gedaan heb Radio 192 te laten bestaan. Ik heb het station zelfs bij Ruud Bierman van de publieke omroep aangeboden om via de kabel en internet een volledig Nationaal product zender van te maken. Zeg maar de populaire Veronica woensdag uit de jaren '80. Maar ook deze actie had niet het gewenste resultaat. De koek was op. Radio 192 kon en mocht niet blijven. Over de schuldigen denk ik nu toch anders dan ik 2004. Je wordt blijkbaar ouder en ook wat milder. Natuurlijk zijn er heel veel leuke dingen geweest in de Radio 192 periode maar de schaduwkant overtrof al alles. Nu ik terug kijk heb ik eigenlijk niet genoten van die tijd. Het was veel en hard werken, zonder enige zichtbare vooruitgang. Het enige pluspuntje wat ik heb is dat mijn Radio 192 periode een goede leerschool is geweest. Voor mij in alle opzichten. Wat de toekomst brengt is onzeker op radiogebied. Alle AM frequenties zijn inmiddels weer terug naar de staat. Ook Poeze heeft gekokt en verloren. Radiozenders worden verkocht of ze verdwijnen, omdat ze allemaal op elkaar begonnen telijken. Dit had ik overigens al in 2003 voorspeld. Omdat ikzelf een positief persoon ben en omdat in probeer uit iedereen ook iets positiefs te halen wil ik iedereen die ik tijdens mijn Radio 192 heb leren kennen iets persoonlijks schrijven. Maar ik blijf direct in mijn bewoording, en voor diegene die het persoonlijk aangaat: zet je maar schrap!

Ad Bouman: Vriend- Sorry Ad iemand met de A in zijn voornaam is altijd de eerste. Maar ook al had je Ylke Hiddema geheten, was je toch als eerste genoemd. Ondanks alles wat er is gebeurd hebben we samen ook vele leuke zaken meegemaakt. Op een gegevenmoment was het wij tegen de rest. Ik kan jou het beste vergelijken met een zeehond in het dolfinarium als hij je nat maakt ben je even boos, maar daarna ga je weer van hem houden. Dat is de massel geweest van je hele leven. Vrijwel iedereen met wie ik het weleens heb over jou deelt ongeveer deze mening. Maar dat neemt niet weg dat ik je niets kwalijk neem. Die verpanding van het hele bedrijf zit me nog steeds niet lekker, zeker omdat ik hier niets van wist. Maar wel de verantwoordelijkheid had. Ik weet dat je nu zult denken 'ik heb het toch gedaan om het station te behouden'. Okay maar dan had ik het wel moeten weten. En dan de in mijn ogen negatieve invloed van Jan van Veen, met wie ik het in eerste instantie heel goed kon vinden. En het zelfs verschillende keren voor je heb opgenomen. Maar dat zal zijn tactiek wel geweest zijn. Verder heb ik het idee dat jij zelf prive gezien ook tussen een aantal vuren zat. En dan kiest iemand met jouw karakter snel voor de makkelijkste weg. Laten wij nog maar eens een borrel pakken en het verleden maar achterons laten. Daar is inmiddels al zoveel over geschreven. Ps: de groeten aan Juul! Heeft hij inmiddels een goede kapper gevonden?

Tineke de Nooy: Lieve vakvrouw- Bij Tinus ben je altijd welkom. Ik heb enorm veel respect hoe je in het leven staat. Interesse voor iedereen en echt voor alles. Ik heb van je geleerd dat je achter je bureau geen onderwerpen voor je programma kan bedenken. Je zei altijd 'daar moet je de weide wereld voor in'. Van deze les heb ik nog dagelijks profijt. In je enthousiasme heb je in het verleden en ook tijdens de Radio 192 periode dingen gezegd en gedaan die niet altijd even handig waren. Maar je stond er altijd en met meer dan 100% inzet. Ik heb laast de documentaire gezien over het verloop van de ziekte van Peter. Hieruit kwam bij mij nog meer respect naar boven. Tinus jammer dat je niet meer op tv en de radio bent. Ik blijf van mening dat we professioneel veel te vroeg afscheid van je hebben moeten nemen. Heb je eigenlijk wel een echt afscheid gehad? Ik ben in 2002 samen met Sieb Kroeske en met behulp van zijn dochter Marischa Kroeske bezig geweest om jou voor te dragen voor een koninklijke onderscheiding. Zoals je wellicht hebt gelezen is het daar nooit van gekomen. Maar ik meen oprecht dat je hier wel zeker voor in aanmerking komt. Al was het alleen maar omdat je in de jaren 80 je ontvermdde over de Tsjernobylkinderen. En daar zelfs live vandaan een programma presenteerde.

Jaap Jansen- Een vriend voor het leven. Jaap je bent ook tijdens het schrijven van dit boekje een grote hulp voor mij geweest. Altijd relativerend en altijd wist jij de juiste toon te raken zonder je eigen wil op te leggen. Ik heb zeker ook bewondering voor je platenkeuze en je muziek kennis. Ik hoop nog lang met je te discuseren over bepaalde nummers en programma's.

Ferry Eden-Bewondering. Ferry je bent na de Radio 192 periode door een zwarte periode van je leven geklommen. Ik ben blij dat ik je hiermee voor 1% geholpen heb. Jij bent een van die ensen waarop je altijd kan bouwen. Maar ik hoop wel dat ik je in de komende periode ergens op het net of ether kan beluisteren. Jammer dat je niet meer met je talent doet.

Will Luikinga-Slim. Man, wat hebben we gelachen en wat zou jij gelachen hebben in dat warme Spanje. Dank voor het overbrengen van de authentieke Veronica sfeer! Jij wist als een van de enige dat ik het een en ander bijhield. Jij was het overigens die stimuleerde om bepaalde zaken op te schrijven voor later. Dat jij niet zoveel in dit boekje voorkomt is niet dat er niets te schreven valt over jouw Radio 192 periode. Maar omdat jij mij, heel slim, mij liet tekenen dat je bij voorbaat niet akkoord ging met publicatie. Ik ben van mening dat ik deze overeenkomst hiermee niet geschonden heb. Bel me als je in Nederland ben dan doen wij een borrel samen. Misschien wel samen met Ad.

Eddy Becker- Super gozer. Als er één deugd in het media land dan ben jij dat. Altijd vrolijk en nooit een onvertogen woord. Oprecht vind ik het jammer dat jou jouw project, mede door 'de mannen', omzeep is geholpen. Net zoals Radio 192 verdiende jouw blad Flashback een betere toekomst. Ik sprak je deze zomer en ben blij dat je weer helemaal bezig bent in de media. Het is je oprecht gegund.

Thimon Schellevis: 'Jenever uit een bierglas drinken', was altijd een gevleugelde uitspraak van jou. Jammer van je mening was dat ik er niets aan deed om Radio 192 te redden. En ook jammer dat je met name mij de schuld gaf jou niet te willen betalen. Wellicht is het na het lezen van dit boekje jou iets meer duidelijk geworden.

Toch wil ik je laten weten dat ik altijd enorm veel respect heb gehad voor jouw muziek keuze en jouw eigenzinnige manier van radiomaken. Ik denk dat we ook eens een borrel moeten pakken.

Edvard Niessing: Perfectionist. Als ik blij ben dat ik één persoon goed heb leren kennen dan ben jij dat. Omdat we beide kreeft zijn ben ik van mening dat wij over veel zaken hetzelfde dachten. Ook wij hadden een meningsverschil over geld. Het zat je dwars dat Ferry Maat uit sponsoring betaald werd en jij niet. Edvard dat zat mij ook dwars, ik ontving immers ook niets meer, maar ik had echt de hoop dat wij met Ferry Maat als 'lijstduwer' een hele goede kans zouden maken op een etherfrequentie. Maar desondanks bleef jij altijd geloven in het concept van Radio 192 en dat siert je. Nogmaals dank voor al je steun en in hoop dat je nog lang mag blijven werken in het ons zo geliefde vak. Tijd voor een bakkie?

Ferry Maat: 'Soul' verwant! Ad en ik hebben heel veel moeite moeten doen om jou uiteindelijk naar Radio 192 te krijgen. Maar toen je er eindelijk zat kwam het plezier in je orgen terug van het radio maken. Bij ons kon en mocht eigenlijk alles. Wat dat betreft was Radio 192 eigenlijk een open inrichting voor de fans en de medewerkers. Jouw verhalen kwamen pas los onder het genot van een biertje na je uitzending. Vaak werd het laat maar deze gebeurtenissen waren voor vele onvergetelijk. En wat had je het moeilijk toen je op die donderdagmiddag voor mij zat, na je show, en mij vertelde dat je na de vakantie zou gaan beginnen bij Radio 10. Natuurlijk moest ik je laten gaan, op dat moment wisten wij beide dat Radio 192 een zinkend schip was. Alleen op de kabel zouden wij niet overleven. Zelfs niet met Ferry Maat. Maar het deed je zichtbaar pijn. En laatst sprak ik iemand die mij wist te vertellen dat jouw Radio 192 periode erg fijn was. Mede door de grote creatieve vrijheid. Gelukkig dat je nu bij Veronica goed op je plek zit en de ene na de andere prijs binnensleept. Het bewijst alleen maar dat ik goed zat met het argument destijds dat je nog lang niet afgeschreven bent. Als ik je tegenkom op een of ander concert dan pakker wij er eentje. Op jouw succes!

Ron Brandsterder: Radiodier- Ik stond versteld toen jij na een gast optreden bij mij de kamer binnenkwam en mij vertelde dat je heel graag een programma bij ons wilde maken op de zondagochtend. Net zoals Willem Duis! Natuurlijk was je welkom. Als Ron binnenkomt is het gezellig in de studio riep jouw technicus altijd. Maar je was er, zeker mijn laatste maanden, bijna dagelijks. Je roemde onze sfeer en gezelligheid. Moppentappen, lachen en een biertje erbij en de sfeer was compleet. Ik realiseerde mij terdege dat deze sfeer uniek was. Ik respecteer nog steeds dat je na je 2e uitzending naar mij toe kwam en zei: Bakker je hebt het zwaar, dat kan ik zien. Ik wil absoluut geen geld voor mijn werkzaamheden, ik doe dit werk met liefde en het houdt mij lekker bezig. Je vertelde dat je het idee had dat je televisiecarrière eigenlijk was afgelopen. Gelukkig kwam je een halfjaar later terug met 'Dancing With The Stars'. En uit het grond van mijn hart wil ik je feliciteren met dit succes. PS: Ik heb nog een jaren '60 CD van je gevonden in de boedel van Radio 192. Wil je die terug?

Chiel Montagne: de verbitterde- Beste Bert, want dat is je echte naam, ik heb het vanaf het begin erg goed met je voor gehad. Dat varieerde tot het schenken van, bijna elke ochtend, een cherry in een thee kopje tot het helpen opzetten van de Montagne Omroep Stichting. Natuurlijk deed ik het ook voor mijzelf. Want ik had wel het idee dat wij het Veronica verhaal konden evenaren met jou als boegbeeld. Ook tijdens de oprichting van de M.O.N. heb ik aan jouw zijde gestaan en heb ik heel veel zaken voor jou geregeld. Tot dat ik hoorde dat je aan het schaken was op diverse borden. Je was met mij bezig maar ook met diverse andere personen, waaronder royalty journalist Ger Lammens, uit het vak. Waarom, wantrouwen? Niet tegen mij maar tegen iedereen. Je vertouwde echt niemand. Toen ik dit in de gaten kreeg en jou hiermee confronteerde was voor mij dit avonduur afgelopen. Jammer want ik was er van overtuigd dat jouw omroep een succes had kunnen worden.

Peter Teekamp: achter elke succesvolle man schuilt een slimme vrouw- Peter jouw komst bij Radio 192 betekende veel voor ons. Jij was een van de eerste waarmee wij Ad en ik spraken. Overigens duurde het nog wel een paar maanden voordat wij jouw vertrouwen gewonnen hadden. Maar toen je eenmaal bij het team was werkte je altijd vol entiosiasme. Ook de sfeer van het oude Radio Veronica waar wij zo vaak over spraken wist jij uitstekend te vertalen in jouw dagelijkse programma. Het ging alleen mis toen, op het einde, de betalingen uitbleven en wij vrijwel niets meer in kas hadden. Jammer dat geld dan altijd een twist punt is. Maar ook daar zijn wij dankzij bemiddeling van jouw vrouw naar ieders wens goed uitgekomen. Zodat wij elkaar gelukkig recht in de ogen kunnen kijken. Ik neem graag je uitnodiging aan om eens een uitzending van jou bij Veronica bij te wonen.

Nawoord:

In mijn hoofd heb ik dit nawoord zeker 100x geschreven. Maar nu ik het op papier zet is het toch anders. Dit boekje heb ik in eerste instantie geschreven als een soort rouw verwerking. Dat schijnt te helpen. Inmiddels is er tussen mei 2003 en september 2007 zoveel gebeurd dat het eigenlijk meer een persoonlijk naslag werk is geworden. De reden waarom ik dit boek uitbreng is dat in vind dat de fans recht hebben op het ware Radio 192 verhaal. En de emotie daarachter. Want radio is pure emotie. Vaak vraagt men aan mij of ik het radiogebeuren niet mis. Dat doe ik zeker, maar ik heb het verleden achtermij gelaten en kijk alleen nog maar naar de toekomst. Maar ik blijf een radiodier, dus ik sluit niets uit! Voor alle fans het volgende: De middengolf is een gepasseerd station, FM is onbetaalbaar en daardoor niet rendabel en een internet zender genereert, nu nog, onvoldoende luisteraars. Digitaal dan maar? Ik zou het niet weten. Kijk er is geen schaarste meer. Maar ons land is nooit zo vooruitstrevend geweest inzake radio. Dus het zal mij zeker niet verbazen dat deze frequenties vervallen naar partijen waarvan wij nog nooit gehoord hebben. Zoals het er nu voorstaat blijf ik heerlijk mijn ding doen voor Astro tv. Maar zelf kan ik niet in de toekomst kijken. Dus je weet het nooit! Dat de toekomst van de radio digitaal zal zijn staat vast. De toekomst zal ook gefragmenteerd zijn. Radiozenders die alles voor iedereen willen zijn hebben geen bestaansrecht meer. Via de diverse kanalen - ether,web, satelliet, kan de luisteraar meer dan ooit zelf bepalen wat hij wil horen en wanneer hij het wil horen. Hoe lang de weg zal zijn is nog onduidelijk. Wel denk ik dat uiteindelijk het internet de winnaar zal worden. Dat zal gebeuren op het moment dat je gewoon in de auto ongestoord kan luisteren naar webradio. De situatie rond DAB laat zien dat het erg lang kan duren; aan de andere kant toont het plotselinge, en onverwachte, succes van podcasting aan dat het ook in een stroomversnelling kan komen als luisteraars er plezier in hebben. En daar gaat het om, de luisteraar. En dat is ook de volgende intentie van mijn boek. Het plezier en als onderliggende gedachte; let goed op waar je aan begint als je voor jezelf gaat beginnen, in wat voor tak dan ook! Natuurlijk reken ik op diverse azijnpissers die op de diverse internet forums het niet na zullen laten dit boekje neer te zabelen. Schrijven staat vrij en iedereen mag zijn mening hebben. Dus ga je gang. Dit boekje is geschreven vanuit mijn hart. En ik realiseer mij dat in het midden van dit boekje het wel erg juridisch is geworden en zomber. Maar juist deze pagina's stralen de sfeer uit zoals ik mij destijds voelde en waarin ik toen verkeerde. Ik ben geen schrijver en ambieer dit ook zeker niet. Maar ik wilde wel graag de emotie delen met een ieder die, net zoals ik, enorm houd van het medium radio. Verder hoef ik mij nooit af te vragen hoe mijn leven eruit gezien zou hebben als ik dit radioavonduur niet was begonnen. Ik heb het ondernomen, ik heb het geprobeerd. En daar ben ik trots op!

